

1949

Збірник постанов і розпоряджень
уряду

12

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1 січня

№ 1—2

1949 р.

З М І С Т

РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

1. Про право підприємств, організацій та установ купувати товари і матеріали на суму до 20 карбованців за одну витрату в державних і кооперативних магазинах.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

1 Про хід ліквідації неписьменності та малописьменності серед дорослого населення західних, Чернівецької, Ізмаїльської та Закарпатської областей в 1947-1948 навчальному році

Рада Міністрів Української РСР відмічає, що більшість виконавчих комітетів обласних, міських та районних Рад депутатів трудящих західних, Чернівецької і Закарпатської областей та Міністерство освіти УРСР, виконуючи постанову Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б)У від 20 червня 1947 року № 1307—87 щодо завершення ліквідації неписьменності та малописьменності в 1949 році, провели за допомогою партійних організацій і громадськості значну роботу.

В 1947-1948 навчальному році по зазначених областях охоплено навчанням неписьменних 120,8 тисячі осіб або 110,2 проц. і малописьменних 121,6 тисячі осіб або 104,8 проц. проти плану, встановленого постановою Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б)У.

Добре організована справа ліквідації неписьменності й малописьменності в Дрогобицькій, Закарпатській, Львівській і Тернопільській областях.

У цих областях повністю охоплено навчанням всіх облікованих неписьменних, а в 26 районах Львівської області в основному завершено ліквідацію неписьменності до 30-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Поруч із цим, у роботі по ліквідації неписьменності та малописьменності є значні недоліки.

В Ізмаїльській області на 1 грудня 1947 року не почато організацію навчання. Внаслідок цього 31 тисяча неписьменних і 20 тисяч малописьменних залишаються поза школами та гуртками грамоти.

У Волинській області охоплені навчанням не всі обліковані неписьменні; урядове завдання на 1947-1948 навчальний рік по навчанню неписьменних виконано лише на 91,1 проц.

У Ровенській та Чернівецькій областях хоч і перевиконано урядове завдання, але ще не охоплено навчанням усіх неписьменних (8 тисяч чоловік у Ровенській і 4 тисячі в Чернівецькій області).

В багатьох школах і гуртках по ліквідації неписьменності та малописьменності не вистачає підручників, ламп і гасу.

Внаслідок недостатнього контролю з боку багатьох відділів народної освіти якість навчання в значній частині шкіл і гуртків грамоти і для малописьменних низька.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконавчі комітети обласних, міських і районних Рад депутатів трудящих західних, Чернівецької, Ізмаїльської та Закарпатської областей і Міністерство освіти УРСР (т. Тичину):

а) до 15 січня 1948 року уточнити облік всіх неписьменних і малописьменних серед дорослого населення; з цією метою встановити порядок, за яким у кожній сільській та селищній Раді і на кожному підприємстві повинні складатися персональні списки всіх дорослих неписьменних і малописьменних віком від 16 до 50 років;

б) залучити до 15 січня 1948 року за допомогою громадських організацій до навчання всіх облікованих неписьменних, які ще залишаються поза школами і гуртками грамоти та не охоплені індивідуальним навчанням;

в) провести в січні місяці 1948 року за участю громадськості масову перевірку роботи шкіл і гуртків по навчанню неписьменних та малописьменних у сільських населених пунктах і усунути недоліки, що будуть виявлені. Наслідки перевірки обговорити на засіданнях виконавчих комітетів Рад депутатів трудящих;

г) провести в січні — лютому місяцях 1948 року, після перевірки роботи шкіл і гуртків, обласні наради з питань ліквідації неписьменності та малописьменності за участю представників радянських, профспілкових, комсомольських організацій, представників преси, а також кращих учителів і культармійців.

На нарадах заслухати та обговорити доповідь заступника голови виконавчого комітету обласної Ради депутатів трудящих по культурі про стан роботи і далші заходи до завершення ліквідації неписьменності та малописьменності в області.

Такі ж наради провести у всіх сільських районних центрах з аналогічною доповіддю голови виконавчого комітету районної Ради депутатів трудящих;

д) в міру потреби заслуховувати й обговорювати на сесіях сільських, районних, міських та обласних Рад депутатів трудящих звіти голів виконавчих комітетів про хід виконання постанов Ради Міністрів УРСР і Центрального Комітету КП(б)У про завершення ліквідації неписьменності та малописьменності;

е) встановити порядок, за яким завершення ліквідації неписьменності чи малописьменності в населеному пункті, по сільраді,

або в цілому по району повинно ретельно перевірятися: по населеному пункту — представниками сільради, по сільраді — представниками районних організацій і по району — представниками обласних організацій.

Внаслідок перевірки складати і затверджувати на засіданнях виконавчих комітетів відповідних Рад депутатів трудящих акти про стан суцільної письменності та про завершення ліквідації малописьменності;

ж) учителів, культармійців, методистів і працівників відділів народної освіти за віддану та високоякісну роботу по навчанню неписьменних та малописьменних преміювати грошовими преміями.

Дозволити виконавчим комітетам обласних Рад депутатів трудящих щорічно на цю мету витрачати до 2 проц. від загальної суми асигнувань на ліквідацію неписьменності та малописьменності.

Учнів, які закінчили з високими якісними показниками курс навчання в школах грамоти і в школах для неписьменних, нагороджувати на місці грамотами обласних відділів народної освіти.

2. Зобов'язати Міністерство освіти УРСР (т. Тичин):

а) забезпечити систематичний та якісний контроль над роботою шкіл і гуртків по ліквідації неписьменності та малописьменності; встановити суворий порядок, за яким кожна школа чи гурток повинні перевірятися інспекторами районного відділу народної освіти не менш як два рази на рік;

б) докорінно поліпшити методичну роботу з культармійцями та забезпечити їм повсякденну організовану допомогу з боку відділів народної освіти і громадських методистів;

в) забезпечити школи і гуртки по ліквідації неписьменності та малописьменності підручниками і шкільно-письмовим приладдям, ураховуючи збільшення контингентів учнів проти планових завдань.

Передбачити в планах заезення підручників російською мовою потребу в них для шкіл і гуртків по ліквідації неписьменності та малописьменності з російською мовою викладання.

Передбачити в плані видавництва „Радянська школа“ на 1948 р. повне забезпечення підручниками неписьменних і малописьменних, що повинні навчатися в 1948-1949 навчальному році.

3. Зобов'язати Укоопспілку (т. Липового) завести на місце для потреб шкіл та гуртків по ліквідації неписьменності та малописьменності комплектних ламп 20 тисяч штук і скла до

них 40 тисяч штук, а також 600 тонн гасу, згідно з додатками №№ 1 і 2.

4. Вказати головам виконавчих комітетів Рад депутатів трудящих Волинської та Ізмаїльської областей на недостатнє розгортання роботи по навчанню неписьменних у Волинській області і на незадовільну роботу по ліквідації неписьменності та малописьменності в Ізмаїльській області. Запропонувати виконавчим комітетам Рад депутатів трудящих Волинської та Ізмаїльської областей негайно виправити недоліки в цій роботі.

5. Зобов'язати редакторів центральних, а також місцевих газет західних, Чернівецької, Ізмаїльської та Закарпатської областей систематично висвітлювати хід роботи по ліквідації неписьменності та малописьменності.

Рада Міністрів Української РСР звертає увагу виконавчих комітетів усіх обласних, міських, районних, селищних і сільських Рад депутатів трудящих західних, Чернівецької, Ізмаїльської та Закарпатської областей на те, що справа повного завершення ліквідації неписьменності та малописьменності серед дорослого населення цих областей в 1949 році і, зокрема, повного виконання плану ліквідації неписьменності на 1948 рік повинна стати одним з найважливіших завдань у роботі місцевих Рад депутатів трудящих.

Рада Міністрів УРСР зобов'язує голів виконавчих комітетів обласних Рад депутатів трудящих західних, Чернівецької, Ізмаїльської та Закарпатської областей і Міністра освіти УРСР т. Тичину подати 15 червня 1948 року Раді Міністрів УРСР звіт про хід виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 3 січня 1948 р., № 13.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 13 від 3 січня 1948 року.

П Л А Н

завезення ламп для шкіл і гуртків по ліквідації неписьменності та малописьменності в західних, Чернівецькій, Ізмаїльській та Закарпатській областях на 1947-1948 навчальний рік.

№№ п. п.	Назва областей	Ламп	Скла	Примітка
		(в штуках)		
1	Дрогобицька	1080	2160	
2	Львівська	1010	2020	
3	Волинська	3080	6160	
4	Ровенська	2520	5040	
5	Станіславська	2920	5840	
6	Чернівецька	2530	5060	
7	Тернопільська	1880	3760	
8	Ізмаїльська	2350	4700	
9	Закарпатська	2630	5260	
Разом:		20000	40000	

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 13 від 3 січня 1948 року.

П Л А Н

завезення гасу для шкіл і гуртків по ліквідації неписьменності та малописьменності в західних, Чернівецькій, Ізмаїльській та Закарпатській областях на 1947-1948 навчальний рік.

№№ п. п.	Назва областей	Гас в тоннах		Разом
		IУ кварт. 1947 року	I кварт. 1948 року	
1	Дрогобицька	16,2	16,2	32,4
2	Львівська	15,2	15,2	30,4
3	Волинська	57,2	57,2	114,4
4	Ровенська	35,1	35,1	70,2
5	Станіславська	39,5	39,5	79,0
6	Чернівецька	28,5	28,5	57,0
7	Тернопільська	28,2	28,2	56,4
8	Ізмаїльська	40,6	40,6	81,2
9	Закарпатська	39,5	39,5	79,0
Разом:		300,0	300,0	600,0

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

2 Про проектування і будування в 1948 році очисних споруд на промислових каналізаціях

З метою ліквідації забруднення відкритих водоймищ і населених пунктів промислово-господарськими стічними водами Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити поданий Міністерством охорони здоров'я УРСР і погоджений з Державною плановою комісією при Раді Міністрів УРСР список промислових каналізацій, на які в 1948 році повинні бути збудовані або запроектовані очисні споруди, — згідно з додатком.

2. Zobov'язати міністерства УРСР: м'ясної і молочної промисловості (т. Старигіна), харчової промисловості (т. Дудіна), легкої промисловості (т. Гуторова), місцевої промисловості (т. Оніщенко) і текстильної промисловості (т. Петрушу) — забезпечити своєчасне фінансування робіт по проектуванню і будівництву очисних споруд з таким розрахунком, щоб ввести їх в експлуатацію або виготовити проекти в строки, встановлені в додатку до цієї постанови.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на Головного державного санітарного інспектора УРСР т. Барана.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 18 січня 1948 р., № 102.

Додаток
до постанови Ради Міністрів
УРСР № 102 від 18 січня 1948 року.

С П И С О К

промислових підприємств республіканського підпорядкування, які в 1948 році повинні збудувати або запроектувати очисні споруди для промислово-господарських стічних вод

№ п/п	Назва підприємства та його адреса	Приналежність до міністерства	Місце скиду промислово-господарських стоків і вплив їх на джерела водопостачання і населені пункти	Заходи до ліквідації забруднення промислово-господарськими стоками джерел водопостачання і населених пунктів	Строк введення в експлуатацію або виготовлення проекту
1	2	3	4	5	6
1	Бняківський м'ясокомбінат, м. Бняківське, Сталінської області	Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР	Забруднюють територію населеного пункту	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року
2	Слов'янський м'ясокомбінат, м. Слов'янськ, Сталінської області	»	Забруднюють територію населеного пункту	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року
3	Красноармійський м'ясокомбінат, м. Красноармійськ, Сталінської області	»	Забруднюють територію населеного пункту	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року
4	Житомирський м'ясокомбінат, м. Житомир	»	Забруднюють річку Тетерів	Будівництво очисних споруд	IV квартал 1948 року
5	Миколаївський м'ясокомбінат, м. Миколаїв	»	Забруднюють річку Буг	Відбудова біологічних фільтрів і хлораторної	IV квартал 1948 року

№ п/п	Назва підприємства та його адреса	Приналежність до міністерства	Місце скиду промислово-господарських стоків і вплив їх на джерела водопостачання і населені пункти	Заходи до ліквідації забруднення промислово-господарськими стоками джерел водопостачання і населених пунктів	Строк введення в експлуатацію або виготовлення проекту
1	2	3	4	5	6
6	Вінницький м'ясокомбінат, м. Вінниця	Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР	Забруднюють річку Вінничку	Відбудова і розширення біологічної станції	I ^й квартал 1948 року
7	Флодокопсервний завод, м. Житомир	Міністерство харчової промисловості УРСР	Забруднюють річку Тетерів	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року
8	Флодоовочевий комбінат, м. Вознесенськ, Миколаївської області	»	Забруднюють річку Мертвовод	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року
9	Шкіряний завод № 5, м. Одеса	Міністерство легкої промисловості УРСР	Забруднюють територію м. Одеси	Відбудова очисних споруд	IV квартал 1948 року
10	Панчішна фабрика, м. Житомир	»	Забруднюють річку Тетерів	Відбудова очисних споруд	IV квартал 1948 року
11	Завод столових приборів, с. Софіївка Запорізької області	Міністерство місцевої промисловості УРСР	Забруднюють територію населеного пункту	Будівництво очисних споруд (нейтралізаторів)	IV квартал 1948 року
12	Сукопна фабрика ім. Першого травня, м. Богуслав, Київської області	Міністерство текстильної промисловості УРСР	Забруднюють річку Рось	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року

№ п/п	Назва підприємства та його адреса	Приналежність до міністерства	Місце скиду промислово-господарських стоків і вплив їх на джерела водопостачання і населені пункти	Заходи до ліквідації забруднення промислово-господарськими стоками джерел водопостачання і населених пунктів	Строк введення в експлуатацію або виготовлення проекту
1	2	3	4	5	6
13	Бавовляна фабрика, м. Радомишль, Житомирської області	Міністерство текстильної промисловості УРСР	Забруднюють річку Тетерів	Проектування очисних споруд	IV квартал 1948 року

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОСЕНКА
м. Харків

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежат первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. К а л а л а

Технічний редактор Я. Г у р е в и ч

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советовой Социалистической Республики

(На украинском языке)

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Київ, 1948

БФ 00824. Зам. 118. Друк. $\frac{3}{4}$ арк. Обліково - вид. 0,75 арк. Друківному
аркуші 40.000 зн. Здає на виробництво 18/II-1948 р. Наділено до друку
1/III 1948 р. Формат паперу 60 $\times$ 94 $\frac{1}{4}$. Тираж 6.600.

Ки.-жури. ф-ка. м. Київ, Горького, 24.

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР**33 Про порядок відкриття піонерських таборів і затвердження їх штатів**

Згідно з розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 29 квітня 1949 року № 6044-р, дозволити міністерствам, відомствам УРСР, виконавчим комітетам обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих, а також профорганізаціям відкривати піонерські табори без дозволу Державної штатної комісії при Раді Міністрів СРСР і затверджувати їх штати в порядку, визначеному в розпорядженні Ради Міністрів УРСР від 2 серпня 1947 року № 856-р.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

м. Київ, 10 травня 1949 р., № 528-р.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. Каплан

Коректор В. Борякін

Технічний редактор Г. Дерев'янка

Сборник постановлений и распоряжений Правительства
Украинской Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, КИЇВ, 1949.

БФ 02615. Зам. 662. Друк. арк. $3\frac{3}{4}$. Обліково-вид. арк. 0,81. В друк. арк. 42.000 зн.
Здано на виробництво 7/VII 1949 р. Підписано до друку 29/VII 1949 р.
Формат паперу $60 \times 84\frac{1}{16}$. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна ф-ка Управління в справах поліграфічної промисловості,
видавництва та книжкової торгівлі при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського, 24.

132801

РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

1 Про право підприємств, організацій та установ купувати товари і матеріали на суму до 20 карбованців за одну витрату в державних і кооперативних магазинах

Довести до відома міністерств, центральних організацій і обласних виконавчих комітетів Української РСР, що розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 7 січня 1949 року № 263-р Міністерству фінансів СРСР дозволено дати вказівку місцевим органам про надання права підприємствам, організаціям та установам купувати промислові товари і матеріали на суму до 20 карбованців за одну витрату не тільки в дрібнооптових базах і спеціально виділених магазинах, але також і в інших державних і кооперативних магазинах.

Оплату зазначених витрат провадити за копіями товарних чеків, що їх видають державні й кооперативні магазини.

Це ж саме розпорядження зобов'язує Міністерство торгівлі СРСР дати вказівку всім торговельним організаціям про видачу копій товарних чеків державним, кооперативним і громадським підприємствам, організаціям та установам при купуванні ними промислових товарів і матеріалів у загальній торговельній сітці в тому разі, коли вартість куплених товарів і матеріалів не перевищує 20 карбованців за одну покупку.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

м. Київ, 18 січня 1949 р., № 40-р.

ДЕРЖАВНА
УЧРОВА БІБЛІОТЕКА
І КОЛОЛЕННА

Належить першочергово
доставці під розписку

Подлежит первоочередно
доставке под расписку.

Для адреса

Редактор А. Каплан

Коректор Г. Постой-Волгін

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Зборили постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

Книж.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Київ, 1949

В. Зам. 856. Друк. арк. 4 $\frac{1}{2}$. Обліково-вид. арк. 0,2. Б друкованом арк.
Здано на виробництво 1/IV 1949 р. Підписано до друку 9/IV 1949
Формат паперу 60 x 84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна ф-ка. Київ, Воровського. 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 лютого

№ 3

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

2. Про порядок розгляду питань про відведення земель.
3. Про укладання договорів лісозахисних станцій з колгоспами.
4. Про доповнення переліку спеціальних коштів установ, що перебувають на республіканському і місцевих бюджетах Української РСР.
5. Про встановлення нагрудного значка «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР».
6. Про затвердження типового положення про відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих.
7. Про єдині тарифи на перевезення вантажів автомобільним транспортом на території Української РСР.
8. Про затвердження Положення про Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

2 Про порядок розгляду питань про відведення земель

З метою впорядкування відведення земельних ділянок для державних, громадських та інших потреб, Рада Міністрів Української РСР, відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 20 січня 1949 року № 216, постановляє:

1. Встановити, що відведення земельних ділянок з громадських земель колгоспів може провадитись тільки у випадках особливої потреби, з дозволу Ради Міністрів Союзу РСР:

а) для будівництва державних і громадських споруд (будівництво заводів, фабрик, електростанцій і гідротехнічних споруд, оборонних об'єктів, залізниць і шосейних шляхів, добування рудних і нерудних копалин тощо), передбачених державним планом капітального будівництва або відповідними рішеннями Уряду Союзу РСР та Уряду Української РСР, коли для цієї мети немає можливості відвести ділянки із земель держземфонду, держлісфонду та із земель міст і селищ;

б) для будівництва, зв'язаного з обслуговуванням колгоспів (машинно-тракторні станції, лікувальні та культурно-побутові установи, підприємства для переробки продукції колгоспів тощо).

2. Питання про відведення земельних ділянок із громадських земель колгоспів Української РСР розглядаються Радою Міністрів Союзу РСР на клопотання Ради Міністрів Української РСР, з висновками, що подаються по цих клопотаннях Міністерством сільського господарства СРСР і Радою в справах колгоспів при Уряді Союзу РСР.

3. Відведення для державних, громадських та інших потреб земельних ділянок із земель радгоспів і підсобних господарств підприємств та установ усіх міністерств, відомств, організацій СРСР і Української РСР провадиться з дозволу Ради Міністрів Союзу РСР на клопотання Ради Міністрів Української РСР.

4. Заборонити приступати до користування наміченими до відведення землями колгоспів, радгоспів і підсобних господарств до одержання на це дозволу Ради Міністрів Союзу РСР.

5. Зберегти порядок відведення земельних ділянок для державних, громадських та інших потреб із земель держлісфонду, міст, селищ тощо, раніш установлений законодавством Союзу РСР.

6. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих, всі міністерства, відомства та організації Української РСР — при розгляді питань, зв'язаних з відведенням земель-

них ділянок з громадських земель колгоспів, земель радгоспів усіх систем і земель підсобних господарств строго керуватися Положенням про порядок порушення і розгляду клопотань про відведення громадських земель колгоспів, земель радгоспів і підсобних господарств для державних, громадських та інших потреб, затвердженим постановою Ради Міністрів СРСР від 20 січня 1949 року № 216 (додається).

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 5 лютого 1949 р., № 174.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 174 від 5 лютого 1949 року

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР № 216
від 20 січня 1949 року

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок порушення і розгляду клопотань про відведення громадських земель колгоспів, земель радгоспів і підсобних господарств для державних, громадських та інших потреб

По землях колгоспів

1. Міністерства, центральні установи і громадські організації, зацікавлені у відведенні громадських колгоспних земель, подають свої клопотання до відповідної Ради Міністрів союзної республіки, Ради Міністрів автономної республіки або край(обл)виконкому РРФСР (за місцем знаходження ділянки, яку просять відвести) з обґрунтуванням розміру і потреби відведення ділянки із земель даного колгоспу. У випадках, коли земельну ділянку просять відвести під різні види будівництва, разом з клопотанням додатково подаються такі документи:

а) постанова або наказ державного (громадського) органу про будівництво того чи іншого об'єкта і витяг із затвердженого титульного списку капітального будівництва;

б) проект або схема розміщення будівництва на ділянці, яку просять відвести.

2. Ради Міністрів союзних республік, Ради Міністрів автономних республік і край(обл)виконкоми РРФСР не пізніше місячного строку розглядають клопотання, що надійшли, про відведення земель колгоспів, приймають відповідні рішення і вносять їх на розгляд Ради Міністрів СРСР з додатком таких документів:

а) клопотання міністерства, центральної установи і громадської організації, зацікавлених у відведенні колгоспних земель;

б) довідки про неможливість розміщення даного будівництва на землях держземфонду, держлісфонду, міст і селищ;

в) довідки про кількість земель в колгоспі по угіддях і про використання їх колгоспом у даний час, а також довідки про кількість господарств (дворів) і працездатних у колгоспі;

г) плану (карти) на землекористування колгоспу, від якого намічено провести відведення землі, з нанесенням на плані (карті) земельних угідь, полів сівозмін і земельної ділянки, яку просять відвести;

д) протоколу правомочних зборів членів колгоспу і рішення райвиконкому в питанні про відведення ділянки з громадських земель колгоспу;

е) висновку Міністерства сільського господарства республіки або крайового, обласного управління сільського господарства;

ж) акта комісії райвиконкому (з участю представників колгоспу та органу, зацікавленого у відведенні земель) про оцінку невикористаних затрат на обробіток, удобрення, обводнення, осушення та ін. земель, що відводяться, та довідки про розміри видатків, зв'язаних з відведенням земель.

3. Відшкодування колгоспам невикористаних затрат і видатків, зв'язаних з відведенням земель, покладається на міністерство, центральну установу і громадську організацію, в користування яких відводяться громадські землі колгоспів.

4. Земельні ділянки, що відводяться в тимчасове користування, після того як мине потреба або закінчиться строк користування, підлягають поверненню тим колгоспам, від яких вони були відведені, в стані, придатному для сільськогосподарського використання.

По землях радгоспів і підсобних господарств

5. Клопотання міністерств, центральних установ і громадських організацій, зацікавлених у відведенні земель від радгоспів і підсобних господарств, порушуються в порядку, встановленому п. 1 цього Положення.

6. Ради Міністрів союзних республік, Ради Міністрів автономних республік і край(обл)виконкоми РРФСР у випадках обґрунтованості клопотань, зазначених в п. 5 цього Положення, подають свої рішення на затвердження Ради Міністрів Союзу РСР.

Разом з рішеннями про відведення земель від радгоспів і підсобних господарств подаються такі документи:

а) клопотання міністерства, центральної установи і громадської організації, зацікавлених у відведенні земель;

б) довідка про кількість земель по угіддях у радгоспі і підсобному господарстві та про використання земель у даний час;

в) план (карта) на землекористування радгоспу або підсобного господарства, від якого намічено відвести землю, з нанесенням на плані (карті) земельних угідь, полів сівозміни і земельної ділянки, яку просять відвести;

г) висновок відповідного органу (тресту радгоспів або відділу робітничого постачання та ін.), у віданні якого перебуває радгосп або підсобне господарство.

7. Земельні ділянки, що відводяться в тимчасове користування, після того як мине потреба або закінчиться строк користування, підлягають поверненню тим радгоспам і підсобним господарствам, від яких вони були відведені, в стані, придатному для сільськогосподарського використання.

3 Про укладання договорів лісозахисних станцій з колгоспами

У відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 28 грудня 1948 року № 4850, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Zobov'язати Міністерство сільського господарства УРСР організувати і не пізніше 25 лютого 1949 року закінчити укладання договорів лісозахисних станцій з колгоспами щодо виконання на землях колгоспів плану полезахисних лісонасаджень, будівництва ставів і водойм.

Укладання договорів провести за типовим договором, затвердженим Радою Міністрів СРСР — постановою від 28 грудня 1948 року № 4850, що додається до цієї постанови.

2. Zobov'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих східних та Ізмаїльської областей роз'яснити колгоспникам і працівникам лісозахисних станцій, що затверджений постановою Ради Міністрів СРСР типовий договір і укладені на його основі договори лісозахисної станції з колгоспом мають силу закону, обов'язкового до точного і безумовного виконання як колгоспом, так і лісозахисною станцією.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 5 лютого 1949 р., № 175.

Додаток

Затверджено

до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 175 від 5 лютого 1949 року

постановою Ради Міністрів СРСР
№ 4850 від 28 грудня 1948 року

ТИПОВИЙ ДОГОВІР

лісозахисної станції з колгоспом

Ми лісозахисна станція в
особі директора
(прізвище, ім'я, по батькові)

і колгосп
в особі його голови
(прізвище, ім'я, по батькові)

уклали цей договір з метою якнайшвидшого виконання на землях колгоспу плану полезахисних лісонасаджень, будівництва ставів і водойм, що є найважливішою ланкою травопільної системи землеробства, яка забезпечує одержання високих і сталих урожаїв.

Лісозахисна станція і колгосп беруть на себе в 19... році такі зобов'язання за договором:

І. Лісозахисна станція зобов'язується:

1. Своїми тракторами, машинами і знаряддями провести на землях колгоспу такі роботи з додержанням встановлених правил агролісомеліорації та в кращі агротехнічні строки:

Види робіт	Обсяг робіт	Якісні показники (глибина в сантиметрах та інші)	Строк проведення робіт (у робочих днях)	Примітка
1. Роботи по лісозахисному лісо-насадженню:				
1. Весняне боронування				
2. Передпосадочна весняна культивация				
3.				
4.				
5. Весняна посадка лісосмуг				
6. Лушення				
7. Підняття парів				
8. Лушення парів:				
перше				
друге				
9. Культивация парів:				
перша				
друга				
третя				
четверта				
10.				
11.				
12. Культивация лісозахисних лісових смуг:				
перша				
друга				
третя				
четверта				
п'ята				
13.				
14.				
15. Передпосадочна осіння культивация				
16. Осіння посадка лісосмуг				
17. Роботи в старих лісосмугах				

Види робіт	Обсяг робіт	Якісні показники (глибина в сантиметрах та інші)	Строк проведення робіт (у робочих днях)	Примітка
II. Роботи в колгоспних лісорозсадниках: 1. Оранка 2. Міжрядний обробіток 3. Викопування 4.				
III. Роботи по будівництву ставів і водойм: 1. Оранка 2. Зняття рослинного покриву 3. Виймання екскаватором 4. Насипання тіла греблі або дамби 5. Укочування тіла греблі або дамби 6. 7.				
IV. Роботи по будівництву шляхів: 1. Профілювання шляху 2. Прокладка каналу 3. Коткування 4. 5. 6.				

У відповідності з річним виробничим завданням для бригад лісозахисної станції, видавати бригадам декадні наряди, в яких вказувати обсяг кожного виду робіт і вимоги щодо якості їх виконання в даному колгоспі.

Примітки: а) Наведений в цьому пункті перелік робіт є приблизний і при укладанні договору з кожним колгоспом може бути доповнений іншими видами робіт у відповідності з особливостями господарства колгоспу.

б) Календарні строки початку основних видів робіт (оранка, посадка і міжрядний обробіток) встановлюються угодою між лісозахисною станцією і колгоспом, з розрахунком проведення цих робіт у кращі строки; угода підписується директором лісозахисної станції або з його доручення дільничним агролісомеліоратором та головою колгоспу і є невід'ємною частиною цього договору.

в) До договору додається перелік земельних ділянок колгоспу, на яких лісозахисна станція повинна провадити тракторні роботи, з вказанням полів сівозміни.

2. Забезпечити за свій рахунок трактори паливом і мастильними матеріалами, а також перевезення пального і мастильних матеріалів з баз Головнафтопостачу до нафтобаз лісозахисної станції.

У випадках, коли колгосп бере участь своїм транспортом у перевезенні пального і мастильних матеріалів з баз Головнафтопостачу в садибу лісозахисної станції, оплачувати колгоспові витрати за перевезення цих нафтопродуктів за розцінками, встановлюваними Міністерством сільського господарства СРСР за погодженням з Міністерством фінансів СРСР. У тих випадках, коли колгосп доставляє пальне і мастильні матеріали з бази Головнафтопостачу прямо до місця роботи, якщо відстань не перевищує середньої відстані від садиби лісозахисної станції до тракторної бригади, перевезення провадиться за рахунок колгоспу.

Доставляти трактори, екскаватори, моторні котки та інші складні машини з садиби лісозахисної станції до місця роботи в колгоспі і назад у садибу лісозахисної станції своїми засобами і за свій рахунок.

Проводити за свій рахунок весь необхідний ремонт тракторів, двигунів, машин і знарядь.

Проводити за свій рахунок оплату праці трактористів, бригадирів тракторних бригад, обліковців, машиністів екскаваторів, їх помічників, механіків моторних котків, робітників (колгоспників), що працюють на всіх тракторних причіпних машинах і знаряддях, а також провадити оплату спеціалістів і обслуговуючого персоналу лісозахисної станції.

3. Подавати колгоспові допомогу своїм транспортом по доставці садивного матеріалу з оплатою колгоспом транспортних витрат за розцінками не вище затверджених у виробничо-фінансовому плані лісозахисної станції.

4. Проводити своїми силами підготовку і підвищення кваліфікації колгоспників для роботи на тракторах і машинах лісозахисної станції.

5. Подавати повсякчасну допомогу колгоспові в справі виконання державних планів полезахисного лісорозведення, будівництва ставів і водойм, впровадження передової сільськогосподарської науки в розробці плану лісопосадочних робіт і доборі асортименту лісових порід, у правильній організації праці на роботах по агролісомеліорації, а також здійснювати технічне керівництво роботами по посадці лісових насаджень і догляду за ними, будівництву ставів і водойм.

II. Колгосп зобов'язується:

6. Оплачувати грошима виконані лісозахисною станцією роботи за собівартістю, затвердженою у виробничо-фінансовому плані лісозахисної станції.

7. Оплату роботи провадити за рахунками лісозахисної станції протягом одного місяця з дня вручення рахунку.

8. Виконувати своїми силами і за свій рахунок роботи по ремонту лісонасаджень, охороні лісонасаджень, ставів і водойм колгоспу, а також охороні в полі тракторів, машин, знарядь і пального, що належать лісозахисній станції.

9. Безперебійно доставляти своїми засобами і за свій рахунок пальне і мастильні матеріали для тракторів і двигунів з садиби лісозахисної станції до місця роботи в колгоспі, а також доставляти воду до місця роботи тракторів, закріпивши для цього на весь сезон польових робіт колгоспників і виділивши

такі перевізні засоби і тягло:

9. Надавати лісозахисній станції у потрібних випадках, на час виконання в колгоспі тракторних робіт, наявний в колгоспі справний сільськогосподарський реманент (культиватори, борони та ін.) на умовах оплати лісозахисною станцією вартості спрацьованості в межах, встановлених для лісозахисної станції відрахувань на ремонт машин і знарядь.

10. Виконувати силами колгоспників усі роботи по полезахисному лісозрозведенню, будівництву ставів і водойм, а також будівництву шляхів, в тому числі й роботи по обслуговуванню тракторної бригади лісозахисної станції, забезпечити повне використання тракторів і причіпних машин і виконання всіх робіт у встановлені цим договором строки.

11. З метою найпродуктивнішого використання робочого часу і найпродуктивнішого використання тракторів і машин збудувати вагончики для тракторних бригад і найпростіші сховища для пального і мастильних матеріалів.

12. Своєчасно провадити необхідну підготовку для роботи бригад лісозахисної станції: вивішування загонів для роботи тракторів, очищення траси лісонасаджень від пнів, каміння, зарівнювання ям, підготовку під'їздів до місць роботи шляхово-меліоративних машин, забезпечити своєчасне відвезення землі з-під екскаваторів, підготовку полотна шляху для роботи моторних котків та інших шляхових машин.

13. Виділити на весь сезон лісомеліоративних робіт цілком підготовлених колгоспників для роботи на причіпних машинах і для обслуговування тракторів і машин.

Виділити з числа колгоспників для підготовки трактористів чоловік, для роботи на лісосадільних машинах чоловік, для чоловік.

14. Забезпечити колгоспників, зайнятих на лісопосадочних, будівельно-меліоративних і шляхових роботах, потрібними знаряддями (лопатами, сокирами, кирками, тачками та ін.) для виконуваної роботи.

15. Розміщувати полезахисні лісові смуги і насадження навколо ярів у відповідності із затвердженим планом полезахисних лісонасаджень, впровадження травопільних сівозмін, будівництва ставів і водойм.

16. Проводити такі агротехнічні заходи щодо лісопосадок і догляду за ними:
а) підготовляти під лісопосадки чорні пари з оранкою на встановлену глибину відповідно до агроказівок;

б) провадити посів і посадки полезахисних лісових смуг у стислі строки відповідно до агрономічних правил;

в) підготовляти і своєчасно підвозити садивний матеріал до місця роботи; прикопувати сіянці зразу ж після доставки окремо по породах у канавки глибиною не менше 45 сантиметрів, розкладаючи тонким шаром;

г) поповнювати посадки, в яких є відхід понад 10 процентів;

д) доглядати за лісопосадками, спускаючи до смикання крон ґрунт в міжряддях на глибину 6—14 сантиметрів і прополуючи бур'яни; забезпечити цілість полезахисних лісонасаджень;

е) проводити такі заходи по боротьбі з хворобами і шкідниками лісу:

е)

17. Виконати живим тяглом і машинами колгоспу, додержуючи встановлених правил агролісомеліорації, та в кращі агротехнічні строки такі роботи;

Види робіт	Обсяг робіт	Якісні показники (глибина в см. та ін.)	Строк проведення робіт (у робочих днях)	Примітка
I. Роботи по полезахисному лісонасадженню: 1. Заготівля сіянців (живців), з них за породами: 2. Посадка полезахисних лісових смуг 3. Ремонт насаджень минулих років 4. Полоття бур'янів 5. Мотиження в рядах полезахисних насаджень: перше друге третє четверте п'яте 6. Оборювання смуг з обох боків 7. 8. II. Робота в колгоспних лісорозсадниках: 1. Оранка 2. Мікрядний обробіток 3. Викопування 4. III. Роботи по будівництву ставів і водойм: 1. Розчищення і розкорчування чаші водойми 2. Побудування скидної споруди 3. 4. 5. IV. Роботи по будівництву шляхів: 1. 2. 3. 4. 5.				

Примітка. а) Наведений в цьому пункті перелік робіт є приблизний і при укладанні договору з кожним колгоспом має бути уточнений відповідно до видів робіт у даному колгоспі;

б) календарні строки основних робіт, виконуваних колгоспом, встановлюються перед початком польових робіт угодою між лісозахисною станцією і колгоспом з розрахунком проведення робіт у кращі строки; угода підписується директором станції або з його доручення дільничним агролісомеліоратором та головою колгоспу і є невід'ємною частиною цього договору.

18. Подати лісозахисній станції допомогу в будівництві виробничих споруд наданням робочої сили і транспорту на договірних началах без шкоди для польових робіт.

Будівельні роботи, виконані в лісозахисній станції колгоспом (колгоспниками), лісозахисна станція оплачує за розцінками, передбаченими кошторисами на будівництво.

19. Організувати на період польових робіт для трактористів, бригадирів тракторних бригад, їх помічників, обліковців, машиністів екскаваторів і моторних котків, працівників на лісосадільних машинах і складних шляхових агрегатах, робітників лісозахисної станції харчування за цінами не вище єдиних державних роздрібних цін.

III. Порядок приймання робіт, виконаних лісозахисною станцією

20. Після закінчення кожної роботи, але не рідше одного разу на п'ятиденку, лісозахисна станція повинна здати, а колгосп прийняти виконану роботу за актом, підписаним директором або з його доручення агролісомеліоратором лісозахисної станції і головою колгоспу.

Здача-приймання роботи провадиться з участю бригадирів тракторної бригади лісозахисної станції і полеводської бригади колгоспу, на землях якої виконані роботи, а здача-приймання робіт по будівництву ставів і водойм провадиться з участю спеціалістів органів водного господарства.

В акті треба обов'язково вказати кількість, якість і строки виконання роботи, а при прийманні насадження додатково вказувати і якість садивного матеріалу.

Акт складається в двох примірниках: один — для лісозахисної станції, а другий — для колгоспу.

21. Після закінчення кожної зміни роботи тракториста і машиніста виконану роботу приймають бригадир полеводської бригади колгоспу і бригадир та обліковець бригади лісозахисної станції.

IV. Відповідальність лісозахисної станції та колгоспу за порушення договору

22. Цей договір у відповідності з постановою Уряду СРСР має силу закону, обов'язкового до точного і безумовного виконання як колгоспом, так і лісозахисною станцією.

23. За порушення договору в цілому і в окремих його частинах винна сторона відповідає перед другою в такому порядку:

Роботи, виконані лісозахисною станцією недоброякісно, не приймаються і повинні бути перероблені лісозахисною станцією за її рахунок.

В разі простою тракторів та інших машин лісозахисної станції з вини колгоспу (непідготовленість ділянок, відсутність причіплювачів та інших колгоспників, що обслуговують машини, непідвезення пального і води до місця роботи і т. д.) колгосп сплачує лісозахисній станції в півторакратному розмірі передбачену промфінпланом лісозахисної станції вартість тракторних робіт, які мали бути виконані за час простою машин.

В разі невиконання лісозахисною станцією або колгоспом тих або інших робіт, передбачених договором, винна сторона відшкодовує другій стороні в півторакратному розмірі завдані збитки; розмір збитків встановлюється комісією в складі: державного інспектора по контролю за якістю тракторних робіт (голова комісії), представника лісозахисної станції та голови колгоспу, з наступним затвердженням районним виконавчим комітетом.

24. Прострочена заборгованість колгоспу по оплаті робіт лісозахисної станції стягується через народний суд, незалежно від суми позову; крім того, за несвоєчасне внесення колгоспом грошових платежів нараховується пеня в розмірі 0,05 процента суми заборгованості за кожний день прострочення.

25. Лісозахисна станція і колгосп зобов'язуються бережно і дбайливо поводитись з тракторами, живою тягловою силою, машинами і знаряддями, паливом, садивним матеріалом, лісонасадженнями та іншим майном лісозахисної станції та колгоспу, застосовуючи щодо працівників лісозахисної станції та членів колгоспу, винних у недбайливому зберіганні і поводженні з державним і колгоспним майном, найсуворіших стягнень аж до зняття з роботи в лісозахисній станції та виключення з колгоспу, стягнення завданих збитків.

Особи, винні у злісному ставленні до майна лісозахисної станції та колгоспу, притягуються до кримінальної відповідальності як за розкрадання державного і громадського майна.

26. Директор або представник лісозахисної станції та голова колгоспу після весняних і осінніх робіт по лісонасадженню, а також після закінчення робіт по будівництву ставу або водойми, звітують на загальних зборах членів колгоспу про виконання цього договору.

27. При лісозахисній станції організується Рада станції в складі: директора (голова Ради), його заступників, завідуючих, головних агрономів і старших агролісомеліораторів районних відділів сільського господарства, директорів і старших агрономів МТС, що є в зоні діяльності лісозахисної станції, а також голів колгоспів, що їх обслуговує лісозахисна станція.

Рада лісозахисної станції збирається в міру потреби, але не менше як два рази на рік, обов'язково перед початком основних лісомеліоративних робіт і після закінчення річного плану робіт по лісозахисному лісонасадженню, будівництву ставів і водойм.

На засіданнях Ради лісозахисної станції обговорюються плани провадження робіт у колгоспах, хід виконання, строки і якість цих робіт.

28. Всі майнові спори по цьому договору розв'язуються народним судом дільниці району.

29. Цей договір обговорено і прийнято загальними зборами колгоспників « . . . » 19 . . . року.

30. Цей договір складено в двох примірниках, один з яких зберігається в колгоспі, другий у лісозахисній станції.

31. Строк чинності цього договору по

Директор лісозахисної станції

Голова правління колгоспу

Цей договір розглянуто і зареєстровано у виконавчому комітеті
 районної Ради депутатів трудящих.

« . . . » 19 . . . року.

Голова райвиконкому

Завідуючий районним відділом сільського господарства

Секретар райвиконкому

4 Про доповнення переліку спеціальних коштів установ, що перебувають на республіканському і місцевих бюджетах Української РСР

На додаток до постанови РНК УРСР від 31 січня 1946 року № 104, (З. П. УРСР 1946 р. № 1—2, ст. 14) Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Доповнити перелік спеціальних коштів установ, що перебувають на республіканському і місцевому бюджетах Української РСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 4 лютого 1949 р., № 185.

Д о д а т о к

до постанови Ради Міністрів УРСР
 № 185 від 4 лютого 1949 року

ДОДАТКОВИЙ ПЕРЕЛІК

спеціальних коштів установ, що перебувають на республіканському і місцевих бюджетах Української РСР

Б. По бюджетних установах, підпорядкованих міністерствам і центральним установам та відділам виконавчих комітетів місцевих Рад депутатів трудящих УРСР

Джерела спеціальних коштів	Спрямування спеціальних коштів
1. Суми, одержувані обласними станціями переливання крові від медичних закладів союзного підпорядкування і медичних — госпрозрахункових організацій по договорах за консервовану кров, яку виробляють станції і відпускають цим закладам.	1. На витрати, зв'язані з виготовленням консервованої крові.
2. Збір за проведення медичними закладами оглядів водіїв міського транспорту.	2. На оплату членів медичних комісій, що провадять огляд.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

5. Про встановлення нагрудного значка «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР»

У відповідності з розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 7 січня 1949 року № 276-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити нагрудний значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» з щорічним тиражем випуску не більш як 500 значків.

2. Затвердити Положення про нагрудний значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР», згідно з додатком № 1.

3. Затвердити опис нагрудного значка «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР», згідно з додатком № 2.

4. Zobov'язати Міністерство фінансів УРСР (тов. Сахновського) передбачити в бюджеті для Міністерства місцевої паливної промисловості УРСР на 1949 рік 22 тис. карбованців на витрати, зв'язані з виготовленням нагрудних значків «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» і посвідчень до них.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 5 лютого 1949 р., № 194.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 194 від 5 лютого 1949 року

ПОЛОЖЕННЯ

про нагрудний значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР»

1. Нагрудний значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» встановлюється на підставі розпорядження Ради Міністрів СРСР від 7 січня 1949 року № 276-р і постанови Ради Міністрів УРСР № 194 від 5 лютого 1949 року.

2. Нагрудним значком «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» нагороджуються працівники Міністерства місцевої паливної промисловості УРСР, які особливо відзначилися в галузі:

а) виконання і перевиконання виробничих планів видобутку (заготівлі), вивезення і перероблення місцевих видів палива, по будівництву, машинобудуванню, громадському харчуванню, торгівлі і підсобному сільському господарству;

б) високої продуктивності праці; зниження собівартості продукції; розвитку соціалістичного змагання, ударництва і стахановського руху; впровадження стахановських методів праці;

- в) винахідництва і раціоналізаторських пропозицій;
г) створення умов безперебійної і безаварійної роботи виробничого устаткування, механізмів;
д) дострокового введення в експлуатацію об'єктів будівництва місцевих паливних підприємств і транспорту.

3. Нагрудним значком «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» нагороджує міністр місцевої паливної промисловості УРСР на подання керуючих трестами, директорів підприємств, начальників управлінь і відділів Міністерства, партійних, профспілкових та інших громадських організацій, а також з своєї ініціативи.

4. Значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» нагороджені носять на правому боці грудей.

5. Особи, нагороджені нагрудним значком «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР», мають право носити його й після переходу з підприємств, будівництв, установ і організацій Міністерства місцевої паливної промисловості УРСР в інші галузі народного господарства, або переходу на соціальне забезпечення.

6. Позбавлення нагрудного значка «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» провадиться наказом міністра місцевої паливної промисловості УРСР за провини, несполучні з почесним званням відмінника.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 194 від 5 лютого 1949 року

ОПИС НАГРУДНОГО ЗНАЧКА

«Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР»

Значок «Відмінник місцевої паливної промисловості УРСР» виготовляється з спеціального металу, має форму щита, на якому розміщуються символи і написи.

На зовнішньому контурі щита зображено: нагорі щита — п'ятикутна зірочка (розміром 5 мм між кінцями протилежних променів), покрита рубіново-червоною емаллю з бронзовими контурами. На верхніх кутах щита симетрично розміщені рукоятка відбійного молотка, з одного боку, і з другого — французький ключ кольору сталі; внизу щита — стрічка, покрита рубіново-червоною емаллю, з бронзовими контурами, на якій бронзовими літерами зроблено напис — «Відмінник». Справа і зліва низ щита облямований лавровим листям, покритим зеленою емаллю з бронзовою окантовкою.

На внутрішньому контурі зображено: в центральній частині — окантований бронзовою лінією зменшений щит, на синьо-емальовому фоні якого зображені кольором бронзи шахтний копер, багерно-елеваторна машина, дві заводські труби і штабель вугілля.

Між контурами зовнішнього і внутрішнього щита зроблені бронзові написи на фоні білої емалі: вгорі — «УРСР», вліво — «місцевої паливної», вправо — «промисловості».

Розмір значка: висотою — 30 мм (від низу стрічки з написом «Відмінник» до верху п'ятикутної зірочки) і шириною — 20 мм (ширина по верху зовнішнього щита).

Значок прикріплюється до одяжі нарізним штифтом з гайкою.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

6 Про затвердження типового Положення про відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити типові Положення про відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих. (Додається).

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 5 лютого 1949 р., № 196.

Додаток

до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 196 від 5 лютого 1949 р.

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ

про відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих

I

Відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих здійснює на території області, у відповідності з директивами і інструкціями Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР, керівництво і контроль за діяльністю організації та установ у галузі архітектури, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, приділяючи особливу увагу архітектурним і планувальним роботам по відбудові зруйнованих німецькими загартниками міст та інших населених місць міського типу і безпосередньо керує підпорядкованими йому архітектурними і проектними установами та організаціями в області.

II

Відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих:

а) розглядає і затверджує, у відповідності з вказівками та інструкціями Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР, проекти планування і забудови міст та інших населених місць, проекти планування і забудови окремих майданів і магістралей міст, проекти жилих і цивільних будинків та інших архітектурних споруд у містах і населених місцях міського типу області, а в по-

трібних випадках подає ці проекти на затвердження Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР.

б) здійснює, у відповідності з Положенням, затвердженим постановою РНК СРСР від 16 серпня 1944 року № 1110, державний архітектурно-будівельний контроль за якістю відбудови й забудови міст і населених місць міського типу області, за якістю будівництва будинків і споруд житлового і цивільного призначення, за відповідністю цього будівництва затвердженим проектам, а також за архітектурним оформленням фасадів промислових будинків і споруд, що виходять на міські магістралі та проїзди, незалежно від їх відомчого підпорядкування; в разі порушення будівельного законодавства, затверджених проектів і чинних будівельних правил і норм припиняє з санкції міських виконавчих комітетів будівництво і порушує питання перед відповідними органами про притягнення винних до дисциплінарної і кримінальної відповідальності;

в) розробляє і подає на розгляд Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР і виконавчого комітету обласної Ради депутатів трудящих заходи щодо поліпшення житлового і цивільного будівництва, планування міст і населених місць; здійснює, у відповідності з вказівками Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР, технічну допомогу і сприяння в справі відбудови й будівництва сільських населених місць;

г) організує у встановленому порядку розроблення проектів планування і забудови міст і населених місць міського типу області, а також проекти жилих і громадських будинків та споруд;

д) здійснює контроль за впровадженням і застосуванням затверджених типових проектів жилих і цивільних будинків і стандартів архітектурно-будівельних деталей, нових конструкцій, будівельних матеріалів і предметів обладнання для жилих і цивільних будинків;

е) здійснює контроль над застосуванням затверджених Комітетом у справах архітектури при Раді Міністрів СРСР і Управлінням у справах архітектури при Раді Міністрів УРСР правил, інструкцій та норм щодо планування та забудови міст і населених місць і проектування жилих та цивільних будинків;

є) організує відбір зразків виробів будівельної та художньої промисловості для оздоблення і обладнання жилих і цивільних будинків, впроваджує у виробництво ці зразки, а також нові будівельні й оздоблювальні матеріали, конструкції та вироби, затверджені Комітетом у справах архітектури при Раді Міністрів СРСР і Управлінням у справах архітектури при Раді Міністрів УРСР;

ж) організує за завданням Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР дослідне житлове і цивільне будівництво з місцевих і нових будівельних матеріалів на території області і веде нагляд за цим будівництвом;

з) веде нагляд і контроль за діяльністю учбових закладів на території області по підготовці архітектурних кадрів у галузі художньої промисловості та оздоблення жилих і цивільних будинків, незалежно від їх відомчого підпорядкування і безпосередньо керує діяльністю учбових закладів відділу, що організуються з дозволу Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР;

и) здійснює керівництво і контроль за справою обліку, охорони, реставрації та використання пам'яток архітектури і зв'язаних з ними пам'яток монументального живопису і скульптури на території області, подає на розгляд Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР пропозиції про необхідні заходи щодо відбудови й реставрації пам'яток архітектури;

і) організує, за погодженням з Управлінням у справах архітектури при Раді Міністрів УРСР, конкурси на складання проектів планування населених місць і найважливіших жилих і цивільних будинків та інших архітектурних споруд на території області;

і) провадить, у встановленому порядку, експертизу проектів і кошторисів, що надходять на затвердження або погодження;

й) складає й подає на затвердження виконавчого комітету обласної Ради депутатів трудящих і Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР зведені виробничо-фінансові плани і плани капітального будівництва підвідомчих установ і організацій області; керує виконанням затверджених планів по згаданих установах і організаціях;

к) здійснює технічне і матеріальне постачання підвідомчих установ, організацій, підприємств і будівництв;

л) керує роботою головних архітекторів міст (Управління головного архітектора міста) на території області.

III

Відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих очолює начальник відділу, якого призначає обласний виконавчий комітет і затверджує начальник Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР.

Начальник обласного відділу в справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих керує всією роботою відділу, видає в межах своєї компетенції накази на підставі і на виконання чинних законів, постанов і розпоряджень уряду, наказів та інструкцій Комітету в справах архітектури при Раді Міністрів СРСР і Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР і перевіряє їх виконання; призначає службових осіб відділу і керівників безпосередньо підпорядкованих йому установ і організацій.

У складі відділу в справах архітектури при обласному виконавчому комітеті утворюються:

- а) інспекція Державного архітектурно-будівельного контролю;
- б) сектор планування і забудови населених місць;
- в) інспекції або інспектори:
 - по охороні пам'яток архітектури¹;
 - по художній промисловості¹;
 - по підготовці кадрів¹;
 - по проектних організаціях¹;
- г) бюро експертизи проектів і кошторисів (за рахунок спецкоштів);
- д) бухгалтерія;
- е) технічний архів — таємна частина.

Відділ у справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих утримується за рахунок місцевого бюджету, користується правами юридичної особи і має гербову печатку з своєю назвою.

IV

Для розгляду проектів планування населених місць міського і сільського типу, масового будівництва жилих і цивільних будинків, проектів садово-паркового будівництва, а також окремих заходів, що мають особливо важливе значення для архітектурно-будівельної справи, при начальнику обласного відділу в справах архітектури при виконавчому комітеті обласної Ради депутатів трудящих утворюється обласна архітектурна комісія.

¹ За списком, затвердженим Управлінням у справах архітектури при Раді Міністрів УРСР.

Персональний склад обласної архітектурної комісії затверджує виконавчий комітет обласної Ради депутатів трудящих на подання начальника обласного відділу в справах архітектури, погоджене з начальником Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

7 Про єдині тарифи на перевезення вантажів автомобільним транспортом на території Української РСР

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 15 січня 1949 року № 144 «Про єдині тарифи на перевезення вантажів автомобільним транспортом», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Запровадити з 1 січня 1949 року єдині тарифи на перевезення вантажів автомобільним транспортом на території Української РСР, обов'язкові для підприємств і автотранспортних господарств, незалежно від їх відомчої підпорядкованості, згідно з додатком № 1.

2. Затвердити для користування на території Української РСР Правила застосування єдиних тарифів на вантажні автомобільні перевезення (додаток № 2).

3. Скасувати з 1949 року стягнення податку з нетоварних операцій на перевезення вантажів автомобільним транспортом.

4. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконавчих комітетів обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих, що Рада Міністрів СРСР постановою від 15 січня 1949 року № 144:

а) доручила Раді Міністрів РРФСР видати до 25 січня 1949 року довідник нових тарифів на вантажні перевезення автомобільним транспортом, а також затвердити і видати номенклатуру і класифікацію вантажів як обов'язкові при перевезенні вантажів автотранспортом;

б) встановила, що збільшення провізної плати на 10 процентів за автомобільні перевезення вантажів, передбачене зазначеною постановою від 15 січня 1949 року № 144, не повинно привести до збільшення витрат на автомобільні перевезення, а має бути компенсоване поліпшенням використання автомобільного транспорту споживачами.

5. Вважати, що постанова Ради Народних Комісарів УРСР від 6 березня 1946 року № 343 (З. П. УРСР 1946 р. № 5, ст. 38) втратила силу.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 287 від 12 лютого 1949 р.

З а т в е р д ж е н і
постановою Ради Міністрів СРСР № 144
від 15 січня 1949 року

ЄДИНІ ТАРИФИ НА ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ

1. При перевезеннях вантажів автомобільним транспортом тарифна плата стягується з одного тонно-кілометра залежно від вантажності автомобіля, класу вантажу і відстані перевезення.

Ставки тарифної плати за один тонно-кілометр стягуються в таких розмірах:

СТАВКИ ТАРИФНОЇ ПЛАТИ

для автомобілів з бензиновими двигунами

(У копійках за тонно-кілометр)

Вантажність автомобіля	Відстань перевезення в км	Класи вантажів				
		1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7
До 2,5 тонни включно	1	545	619	751	1060	—
	2	394	466	598	898	—
	3	263	311	397	599	—
	4	239	287	374	575	—
	5	225	273	359	560	—
	6	202	247	326	511	—
	7	195	240	319	504	—
	8	190	235	314	499	—
	9	186	231	310	495	—
	10	183	228	307	492	—
	11	171	213	288	462	—
	12	168	211	285	460	—
	13	167	209	284	458	—
	14	165	207	282	456	—
	15	164	206	281	455	—
	16	157	196	268	435	—
	17	156	195	267	434	—
	18	155	194	266	433	—
	19	154	193	265	432	—
	20	153	193	264	432	—
	21	152	192	264	431	—
	22	152	191	263	430	—
	23	151	191	263	430	—
	24	151	190	262	429	—

Вантажність автомобіля	Відстань перевезення в км	Класи вантажів				
		1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7
До 2,5 тонн включно	25	150	190	262	429	—
	26	150	189	261	428	—
	27	150	189	261	428	—
	28	149	189	261	428	—
	29	149	188	260	427	—
	30	145	183	254	417	—
	31	141	178	246	404	—
	32	141	178	246	404	—
	33	140	178	246	404	—
	34	140	177	245	403	—
	35	140	177	245	403	—
	36	140	177	245	403	—
	37	140	177	245	403	—
	38	139	177	244	403	—
	39	139	176	244	402	—
	40	139	176	244	402	—
	41	139	176	244	402	—
	42	139	176	244	402	—
	43	139	176	244	402	—
	44	138	174	242	398	—
	45	135	171	237	390	—
	46	133	168	232	383	—
	47	131	168	232	383	—
	48	131	168	232	383	—
	49	131	167	232	383	—
	50	130	166	231	382	—
	51 і вище	128	164	227	376	—
Понад 2,5 до 4 тонн включно	1	384	430	513	706	1675
	2	272	319	402	595	1563
	3	189	221	281	419	1109
	4	171	203	262	395	1091
	5	160	192	251	389	1079
	6	142	171	225	352	981
	7	136	166	220	346	975
	8	132	162	216	342	971
	9	130	159	213	339	968
	10	127	156	211	337	966
	11	120	148	200	320	921
	12	119	147	198	319	919
	13	117	145	197	319	918
	14	116	144	196	316	916
	15	115	143	195	315	915
	16	109	136	185	300	872

Вантажність автомобіля	Відстань переве- зання в км	Класи вантажів				
		1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7
Понад 2,5 до 4 тонн включно	17	108	136	184	299	871
	18	107	135	184	298	870
	19	106	135	183	298	870
	20	106	134	182	297	870
	21	105	133	182	297	869
	22	105	133	181	296	868
	23	104	132	181	296	868
	24	104	132	181	295	867
	25	104	132	180	295	867
	26	103	131	180	295	867
	27	103	131	180	295	867
	28	103	131	179	294	866
	29	103	130	179	294	866
	30	100	130	174	286	846
	31	97	126	169	278	820
	32	97	126	169	278	820
	33	97	126	169	278	820
	34	97	126	169	277	820
	35	96	126	169	277	820
	36	96	125	169	277	819
	37	96	125	168	277	819
	38	96	125	168	277	819
	39	96	122	168	277	819
	40	96	122	168	276	819
	41	96	122	168	276	819
	42	95	121	168	276	819
	43	95	120	168	276	818
	44	93	118	165	270	800
	45	92	116	161	265	785
	46	90	114	158	260	770
	47	90	114	158	260	770
	48	90	114	157	260	770
	49	90	114	157	260	770
	50	89	114	157	259	770
	51 і вище	88	112	154	255	756
Понад 4 тонн	1	302	335	394	530	1210
	2	208	240	299	435	1115
	3	147	171	215	316	824
	4	132	155	199	301	809
	5	122	146	190	291	799
	6	110	133	174	267	739
	7	106	128	170	263	735
	8	102	125	166	259	731

Вантажність автомобіля	Відстань перевезення в км	Класи вантажів				
		1	2	3	4	5
1	2	3	4	5	6	7
Понад 4 тонни	9	100	122	164	256	729
	10	98	120	162	255	727
	11	91	112	150	239	684
	12	89	110	149	237	682
	13	88	109	148	237	681
	14	87	108	147	236	680
	15	86	107	146	235	679
	16	82	103	139	224	649
	17	81	102	138	223	649
	18	81	102	138	222	648
	19	80	101	137	222	648
	20	80	101	137	221	647
	21	79	100	136	221	647
	22	79	100	136	221	646
	23	79	100	136	220	646
	24	78	99	135	220	646
	25	78	99	135	220	645
	26	78	99	135	219	645
	27	78	98	134	219	645
	28	77	98	134	219	645
	29	76	97	131	219	644
	30	74	95	130	212	623
	31	72	92	126	206	605
	32	72	91	125	206	604
	33	72	91	125	205	604
	34	72	91	125	205	604
	35	72	91	125	205	604
	36	72	91	125	205	604
	37	72	91	125	205	604
	38	71	91	124	205	604
	39	71	90	124	205	603
	40	71	90	124	204	603
	41	71	90	124	204	603
	42	71	90	124	204	603
	43	71	90	124	204	603
	44	70	88	122	202	590
	45	69	86	119	197	581
	46	68	85	117	193	570
	47	67	85	117	192	570
	48	67	85	117	192	570
	49	67	85	117	192	570
	50	67	85	117	192	570
51 і вище	66	83	115	189	559	

Примітки: а) Для газогенераторних автомобілів тарифна плата за один тонно-кілометр підвищується на 20 процентів проти відповідної тарифної плати для автомобілів такої ж вантажності.

б) Для автомобілів іноземних марок тарифна плата за один тонно-кілометр підвищується на 20 процентів проти відповідної тарифної плати для радянських автомобілів такої ж вантажності.

в) Для автомобілів з дизельними двигунами тарифна плата за один тонно-кілометр знижується на 10 процентів.

г) При перевезеннях вантажів автопоїздами (з бортовими причепами) тарифна плата за один тонно-кілометр знижується в разі наявності в складі автопоїзда: одного причепа — на 15 процентів; 2 причепів — на 20 процентів; 3 причепів — на 25 процентів проти відповідної тарифної плати вантажного автомобіля, що працює без причепів.

д) При перевезенні вантажів тягачем з півприцепом тарифна ставка стягується, виходячи з заводської номінальної вантажності півпричепа.

е) Вартість механізованого розвантаження при перевезенні вантажів самоскидом включена в тарифну плату.

є) При перевезенні зерна, овочів і будівельних матеріалів тарифна ставка за один тонно-кілометр знижується на 10 процентів.

2. Плата з покілометрового розрахунку стягується в таких розмірах:

а) для автомобілів вантажністю до 2,5 тонни включно — 2 крб. за кілометр пробігу;

б) для автомобілів вантажністю понад 2,5 до 4 тонн включно — 2 крб. 50 коп. за кілометр пробігу;

в) для автомобілів вантажністю понад 4 тонни — 3 крб. за кілометр пробігу.

Примітки: а) Для автомобілів іноземних марок тарифна плата за кілометр пробігу підвищується на 20 процентів.

б) При роботі автомобілів з причепами плата за кілометр пробігу підвищується на 20 процентів за кожний причіп, проти покілометрової оплати відповідних щодо вантажності автомобілів.

в) Для автомобілів з дизельними двигунами покілометрова оплата знижується на 10 процентів.

г) Для автомобілів-фургонів відповідної вантажності покілометрова оплата підвищується на 15 процентів.

3. Плата з погодинного розрахунку стягується в таких розмірах:

а) для автомобілів вантажністю до 2,5 тонни включно — 20 карбованців за одну машино-годину;

б) для автомобілів вантажністю понад 2,5 до 4 тонн включно — 23 карбованці за одну машино-годину;

в) для автомобілів вантажністю понад 4 тонни — 25 карбованців за одну машино-годину.

Примітки: а) Для автомобілів іноземних марок або при роботі автомобілів з причепом плата за одну машино-годину підвищується на 20 процентів погодинної оплати відповідних щодо вантажності автомобілів.

б) Для автомобілів з дизельними двигунами погодинна оплата знижується на 10 процентів.

4. За простій автотранспорту понад встановлені граничні норми простою під навантаженням і розвантаженням, а також за простій автотранспорту в гаражі та на лінії з вини клієнта стягується за кожну хвилину простою:

а) по автомобілях вантажністю до 2,5 тонни включно — 50 копійок;

б) по автомобілях вантажністю понад 2,5 тонни до 4 тонн включно — 55 копійок;

в) по автомобілях вантажністю понад 4 тонни — 60 копійок;
г) по одновісних причепах для довгомірів — 5 копійок, одновісних або дво-
вісних бортових і по причепах-фургонках — 10 копійок.

5. У випадках, коли правилами застосування тарифів передбачено додатко-
вий простій, зв'язаний із заїздами або переважуванням вантажу, оплата за хви-
лину простою становить:

- а) для автомобілів вантажністю до 2,5 тонни включно — 10 копійок;
- б) для автомобілів вантажністю понад 2,5 до 4 тонн — 11 копійок;
- в) для автомобілів вантажністю понад 4 тонни — 12 копійок;
- г) для одновісних причепів для довгомірів — 1 коп.;
- д) для причепів — 2 копійки.

6. За зниження часу простою автомобілів при вантажно-розвантажувальних
роботах проти встановлених у правилах застосування тарифів граничних норм
для окремих типів автомобілів вантажовласникові надається знижка з загальної
суми, що належить за перевезення, за кожну хвилину зниження простою —
в розмірі 10 копійок на автомобілях вантажністю до 2,5 тонни; 11 коп. — понад
2,5 до 4 тонн і 12 коп. — на автомобілях понад 4 тонни.

7. В разі зазначення цінності вантажу при перевезеннях стягується плата
в розмірі 10 коп. з кожних 100 карбованців зазначеної цінності та з кожних
100 кілометрів відстані перевезення, але не менше одного карбованця з накладної
(подорожньої відомості).

Додаток № 2

до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 287 від 12 лютого 1949 р.

З а т в е р д ж е н і

постановою Ради Міністрів СРСР № 144
від 15 січня 1949 року

ПРАВИЛА ЗАСТОСУВАННЯ ЄДИНИХ ТАРИФІВ НА ВАНТАЖНІ АВТОМОБІЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

А. Загальні положення

§ 1. Тарифи на перевезення вантажів є обов'язковими для всіх міністерств
і відомств УРСР і поширюються на автотранспорт організацій, установ і під-
приємств союзного, республіканського і місцевого підпорядкування, кооператив-
них і громадських організацій.

§ 2. В тарифні ставки за один тонно-кілометр включається плата за пере-
везення вантажів і за час, встановлений для виконання вантажно-розвантажув-
вальних операцій.

§ 3. В період осінньо-весняного бездоріжжя в зв'язку із зниженням вантаж-
ності автомобіля постановами обласних, крайових виконавчих комітетів і Рад
Міністрів автономних республік тарифи можуть бути підвищені до 25 процентів.

§ 4. При перевезеннях вибухових вантажів, а також великовагових та інших
вантажів, що потребують спеціального устаткування і пристроїв, дозволяється
встановлювати плату за згодою автотранспортної організації з клієнтом.

До великовагових вантажів належать вантажі вагою окремого місця понад:
160 кг (упакованих або штучних) і 250 кг (котких) вантажів.

§ 5. При перевезенні вантажів, що зв'язане з переправою автотранспорту на судах і поромках, за рахунок клієнта відноситься фактична вартість переправи і, крім того, стягується 23 коп. за кожну хвилину, затрачену на переправу кожного автомобіля, незалежно від його вантажності.

§ 6. В разі перекидання автотранспорту для тимчасової роботи з відривом від місця постійного перебування, оплата перевезень провадиться за тарифними ставками відповідного пояса.

Крім того, за рахунок клієнта додатково відносяться:

а) фактичні витрати по перевезенню автотранспорту та персоналу, що його обслуговує, залізничним і водним транспортом;

б) вартість слідування автотранспорту самоходом за тарифними ставками згідно з пунктом 2 єдиних тарифів;

в) суми постійних витрат по автотранспорту за час перевезення останнього залізничним і водним транспортом, виходячи з встановлених планом у даному автогосподарстві тривалості робочого дня для автомобілів і собівартості машино-години роботи останніх;

г) добові працівникам автотранспорту, а також повернення цим працівникам витрат на наймання жилого приміщення, в разі, коли клієнт не надає такого, в розмірах, передбачених постановою Раднаркому СРСР від 19 червня 1940 р. «Про оплату службових командировок у межах Союзу РСР» (З. П. СРСР 1940 р., № 16, ст. 387);

д) фактичні витрати на доставку пального і мастильних матеріалів, якщо нема можливості організувати постачання автотранспортів цих матеріалів на місці роботи;

е) вартість машино-години простою (виходячи з планової тривалості робочого дня) в зв'язку з бездоріжжям через відсутність підготовленого до перевезення вантажу або через відсутність пального і мастильних матеріалів, коли забезпечення ними покладено на клієнта.

Стоянка автотранспорту і охорона останнього забезпечується безплатно клієнтом.

§ 7. Вантаж, що перевозиться автотранспортом, треба поименувати в перевізних документах відповідно до встановленої номенклатури вантажів.

§ 8. У перевізних документах треба вказати вагу вантажу, що перевозиться.

Кількість вантажу, що приймається для перевезення за обміром або поштучно, треба перевести на вагу.

§ 9. Вага тари і упаковки вантажу, а також усякого роду пристроїв та устаткування, встановлюваних на автомобілях для перевезення даного вантажу, входять у загальну вагу вантажу, що перевозиться.

§ 10. Тарифні відстані перевезень визначаються за картою району (планом міста) кюрвіметром за даними відповідних шляхових органів або спробним вимірюванням, оформленим відповідним актом.

§ 11. При розрахунках з клієнтами за перевезення, тарифні відстані понад 0,5 км округляються до цілого кілометра, а менше 0,5 км не враховуються.

§ 12. Розрахунки автотранспортних організацій з клієнтами по вантажних автоперевезеннях провадяться на основі укладених між ними договорів, виключно порядком планових платежів, у відповідності з інструкцією правління Держбанку СРСР № 7 від 11 серпня 1945 року (пп. 470—478).

Зазначений порядок розрахунків обов'язковий для всіх видів вантажів, що перевозяться автотранспортом як для основної діяльності, так і для капітального будівництва, розрахунки по якому здійснюються через спецбанки.

По разових замовленнях оплата провадиться замовцем одночасно з поданням замовлення.

Б. Застосування ставок тарифної плати за перевезення

§ 13. Провізна плата стягується за фактичне завантаження автомобіля, крім випадків недовантаження автомобіля з вини клієнта, тобто, коли клієнт дає для перевезення меншу кількість вантажу, ніж зазначено в заявці. В цьому випадку оплата за перевезення провадиться з розрахунку повної вантажності автомобіля.

§ 14. В разі перевезення на бортових автомобілях вантажів, не передбачених в номенклатурі і класифікації вантажів, а також в разі перевезення на одному автомобілі вантажів різних класів одного й того самого клієнта, провізна плата стягується за першим класом за повний тоннаж автомобіля.

§ 15. В разі масового перевезення вантажів одного й того самого клієнта на різні відстані або вантажів одного й того самого клієнта, віднесених до різних класів, допускається з метою спрощення розрахунків встановлювати за згодою автотранспортної організації з клієнтом середню відстань перевезення і середній клас вантажів, що перевозяться.

§ 16. В разі перевезення вантажів одного й того самого клієнта із заїздами, провізна плата стягується за повну норму завантаження на відстань від першого пункту вантаження до останнього пункту вивантаження.

Підсумовуючи виконання плану, треба врахувати фактичну кількість виконаних тонно-кілометрів.

§ 17. У тих випадках, коли клієнт забезпечує завантаження автотранспорту на зворотну ходку, плата за перевезення вантажів у зворотному напрямі знижується на 30 процентів за кожну зворотну ходку з вантажем. Зазначене зниження тарифу застосовується у випадку, коли зайвий пробіг автотранспорту, в разі потреби заїзду за зворотним вантажем, не перевищує 10 процентів відстані перевезення зворотного вантажу.

§ 18. У тих випадках, коли пункти першого вантаження і останнього вивантаження вантажу або один з них знаходяться в межах міста (населеного пункту), що є місцем постійного перебування автотранспорту, порожній пробіг (нульовий) автомобілів до пункту першого вантаження і від пункту останнього вивантаження клієнтом не оплачується.

Коли ж обидва пункти знаходяться за межею міста, клієнт оплачує коротший з вказаних порожніх пробігів.

Оплата провадиться з покілометрового розрахунку згідно з пунктом 2 єдиних тарифів.

§ 19. Ставки тарифної плати за наданий транспорт з покілометрового розрахунку, згідно з пунктом 2 єдиних тарифів, застосовуються в таких випадках:

а) при перевезеннях вантажів у спеціалізованих автомобілях-фургонах, цистернах та ізотермічних — без причепів і з причепами;

б) при оплаті порожніх пробігів автотранспорту (§ 18), а також при оплаті слідування самоходом автотранспорту для роботи з відривом від місця постійного перебування і повернення автотранспорту до місця постійного перебування (п. «б» § 6).

§ 20. Плата з покілометрового розрахунку при перевезеннях у спеціалізованих автомобілях стягується за весь пробіг автотранспорту з моменту виходу його з гаража до моменту повернення в гараж.

§ 21. Ставка тарифної плати за наданий транспорт з погодинного розрахунку (за машино-годину), відповідно до пункту 3 єдиних тарифів, застосовується при здійсненні особливих завдань, спеціальних перевезень, а також при внутрі-складській і внутрізаводській роботі і при перевезенні великовагових вантажів.

Плата з погодинного розрахунку стягується за весь час користування автомобілем, рахуючи з моменту виходу його з гаража до моменту повернення в гараж.

§ 22. При погодинній оплаті час на пробіг автомобіля з гаража до пункту вантаження і на пробіг автомобіля до гаража після того, як клієнт його звільнить, визначається з розрахунку планованої технічної швидкості для автомобілів відповідного типу.

§ 23. У випадку, коли автомобіль, наданий клієнтові з погодинного розрахунку, простоє з вини автотранспортної організації, час зазначеного простою з розрахунку виключається.

§ 24. Загальний оплачуваний час користування автомобілем при розрахунку округляється з точністю до 0,5 години; час менший від 0,5 години вважається за 0,5 години, а більше 0,5 години — за цілу годину.

§ 25. Зниження тарифних ставок на 10 процентів при перевезенні будівельних матеріалів, встановлене літерою «є» примітки до пункту 1 єдиних тарифів, відноситься до матеріалів, зазначених у додатку.

В. Граничні норми часу простою автомобілів при вантажно-розвантажувальних операціях

§ 26. Граничні норми часу простою автомобіля на виконання вантажно-розвантажувальних операцій, в разі ручного способу проведення цих операцій, встановлюються відповідно до таблиці № 1.

Таблиця № 1

Вантажність автомобіля	Категорія вантажів	Час у хвилинах на обидві операції
До 2,5 тонн (включно)	I	24
	II	30
	III	36
	IV	48
	V	54
Понад 2,5 до 4 тонн (включно)	I	36
	II	42
	III	48
	IV	66
	V	72
Понад 4 тонн	I	48
	II	54
	III	60
	IV	78
	V	90

В разі потреби розмежувати час, затрачуваний окремо на вантаження і окремо на вивантаження, — такий розподіляється відповідно у 60 і 40 проц.

§ 27. Граничні норми часу простою автомобіля-фургона при вантажно-розвантажувальних операціях, в разі ручного способу виконання цих операцій, встановлюються відповідно до таблиці № 2.

§ 28. При роботі автомобіля з причепами граничні норми часу простою на виконання вантажно-розвантажувальних робіт збільшуються на вантажність причепів з розрахунку на 80 процентів від основної норми часу простою, встановленої для автомобіля, згідно з таблицею № 1.

Таблиця № 2

Вантажність автомобіля-фургона	Категорія вантажів	Час у хвилинах на обидві операції
До 2,5 тонни	II	36
	III	40
	IV	54
	V	66
Від 2,5 до 4 тонн	II	48
	III	54
	IV	72
	V	84

§ 29. При вантаженні на автомобіль (автопоїзд) і вивантаженні з нього вантажів різних категорій гранична норма часу простою автомобіля (автопоїзда) визначається за тим з вантажів, на який встановлена найбільш висока норма.

§ 30. Гранична норма часу простою автомобіля при вивантаженні вантажу з доставленого на цьому автомобілі контейнера або при вантаженні вантажу в контейнер без зняття контейнера з автомобіля встановлюється така: при розвантаженні кожного контейнера або при вантаженні вантажу в кожний контейнер вантажністю до 2,5 тонни включно — 35 хвилин і понад 2,5 тонни — 50 хвилин на кожну операцію.

§ 31. Граничні норми часу простою автомобіля при вантаженні або вивантаженні механізованим способом контейнерів встановлюється у 8 хвилин на кожну операцію по кожному контейнеру.

§ 32. Граничні норми часу простою автомобіля при вантажно-розвантажувальних операціях, в разі механізованого способу виробництва цих операцій, встановлюються відповідно до таблиці № 3.

Таблиця № 3

Способи вантаження і розвантаження	Вантажність самоскида								
	До 2,5 тонни включно			Понад 2,5 тонни до 4 тонн включно			Понад 4 тонни		
				Група вантажів					
	I	II	III	I	II	III	I	II	III
	Час у хвилинах на обидві операції								
Вантаження екскаватором									
Розвантаження перекиданням . .	10	12	14	11	13	15	14	16	18
Вантаження з бункера									
Розвантаження перекиданням . .	9	10	12	10	12	14	13	15	17

Примітка. До вантажів першої групи належать: будівельні матеріали, що легко відділяються від кузова автомобіля при вивантажуванні (пісок, земля, щебінь, гравій, каміння і т. п.), а також зернові та овочеві вантажі.

До вантажів II групи — напівв'язкі вантажі (глина, вогка порода і т. п.) частково змерзлий або злежаний ґрунт.

До вантажів III групи — в'язкі вантажі, що погано відділяються від кузова автомобіля при вивантажуванні (асфальтова маса, розчини бетону, вапняне тісто).

§ 33. Граничні норми часу простою автомобіля, цистерни при вантаженні і розвантажуванні наливних вантажів встановлюються згідно з таблицею № 4.

Таблиця № 4

Вантажність цистерни	Категорія вантажу		
	III	IV	V
	Час у хвилинах на обидві операції		
До 2,5 тонни		30	36
Понад 2,5 до 4 тонни включно		42	48
Понад 4 тонни		54	60

§ 34. Граничні норми часу простою автомобіля при вантажно-розвантажувальних операціях, механізованих частково, встановлюються згідно з таблицею № 5.

Таблиця № 5

Вантажність автомобіля	Вантаження з бункера або екскаватором, розвантажування вручну		Вантаження на самоскид вручну, розвантажування перекиданням
	Час у хвилинах на обидві операції		
До 2,5 тонни	15		24
Понад 2,5 тонни до 4 тонни	24		36
Понад 4 тонни	30		42

§ 35. Час, потрібний на маневрування автотранспорту, на ув'язування і розв'язування вантажу, на покривання вантажу брезентом і зняття брезенту, на відкривання і закривання бортів (дверей) автомобіля і причепів, на зважу-

вання при вантаженні або вивантажуванні на машинній вазі, а також на оформлення документів, входить у граничні норми часу простою автотранспорту при вантажно-розвантажувальних операціях.

§ 36. В разі повторного переважування вантажу на машинній вазі встановлюється додатковий час простою в розмірі 5 хвилин на кожний автомобіль і кожний причіп, незалежно від категорії і вантажності автомобіля і причепа.

В разі зважування або повторного переважування на десятковій або сотенній вазі встановлюється додатковий час в розмірі 60 процентів від основної норми часу простою автомобіля під вантаженням і розвантажуванням, встановленої для даної категорії вантажу.

§ 37. На кожний заїзд автомобіля (автопоїзда) встановлюється норма часу простою в розмірі 10 хвилин незалежно від категорії вантажу і вантажності автомобіля.

§ 38. Для оформлення транспортних документів при прийманні вантажу на автотранспорт або здачі вантажу з автотранспорту на приколійні склади, в портах і на пристанях встановлюється додаткова норма часу простою автотранспорту в розмірі 5 хвилин на кожну операцію.

§ 39. При визначенні збору на зазначення цінності вантажу неповні 100 карбованців вважаються за повні 100 карбованців і неповні 100 кілометрів — за повні 100 кілометрів.

Г. Штрафи

§ 40. За неподання для перевезення або невиконання перевезень вантажів відповідно до уточненого місячного плану автотранспортної організації з клієнтом винна сторона сплачує штраф у розмірі 10 процентів вартості перевезення неподаного або неперевезеного вантажу з розрахунку тарифної ставки відповідного класу автомобілів вантажністю понад 2,5 до 4 тонн за середньою відстанню перевезень, передбаченою зазначеним планом.

У тих випадках, коли уточненим місячним планом міські і трактові перевезення передбачені окремо, суми штрафів по зазначених перевезеннях визначаються також окремо.

§ 41. При перевезеннях з розрахунку за машино-кілометр і з погодинного розрахунку розміри штрафів за неподання для перевезення або невиконання перевезень вантажів згідно з уточненим планом передбачаються договором.

§ 42. За зміну зазначених у замовленні пунктів здачі вантажу або найменування вантажу після виходу з гаража автотранспорту, занарядженого для даного перевезення, клієнт сплачує штраф автотранспортній організації в розмірі 50 карбованців.

§ 43. За затримку клієнтом автотранспорту понад граничні норми часу простою при вантажно-розвантажувальних операціях згідно з розділом «В» цих Правил клієнт оплачує кожну хвилину простою понад зазначені норми за ставками, зазначеними в пункті 4 єдиних тарифів.

§ 44. За простій автотранспорту в гаражі в чеканні представників клієнта або вантажників клієнт оплачує час простою, але не більше як за 1 годину за ставками, зазначеними в пункті 4 єдиних тарифів.

§ 45. В разі, коли з вини клієнта не був прийнятий або зданий вантаж, клієнт оплачує весь час фактичного простою автотранспорту за ставками, зазначеними в пункті 4 єдиних тарифів.

§ 46. Клієнт оплачує весь зайвий пробіг автотранспорту, коли він стався через те, що з його вини не був прийнятий або зданий вантаж, за ставками плат за кілометр пробігу, зазначеними в пункті 2 єдиних тарифів, у трикратному розмірі.

§ 47. Клієнт повинен стягувати у встановленому порядку штрафи, сплачені транспортному господарству за простій або зайвий пробіг автомашини, з винуватців простоїв на підставі даних про час, коли прибув і був відпущений автомобіль за подорожнім листом.

§ 48. У випадку невиконання разових перевезень у встановлені строки з вини автогосподарств транспортна організація сплачує клієнтові штраф у розмірі 10 карбованців за кожну тонну неперебезеного вантажу для державних і кооперативних організацій.

Додаток

до Правил застосування тарифів
на вантажні автоперевезення

ПЕРЕЛІК

будівельних матеріалів, на які поширюється зниження тарифних ставок на 10 процентів, встановлене літерою «в» примітки до пункту 1 єдиних тарифів на вантажні автомобільні перевезення

1. Алебастр	24. Комишит будівельний
2. Асфальт	25. Цегла різна
3. Балки дерев'яні	26. Клінкер
4. Колоди	27. Сланці покрівельні
5. Бруси і бруски різні	28. Кругляки дерев'яні різні
6. Брущатка камінна	29. Крейда
7. Бітум	30. Плити метлаські
8. Каміння газобетонне	31. Пемза будівельна
9. Глина вогнетривка	32. Пісок різний
10. Глина проста	33. Пластини дерев'яні
11. Обаполи дерев'яні	34. Черепашник
12. Гравій	35. Тес різний
13. Блоки глинокальциновані і вапняно-піщані	36. Толь покрівельний
14. Гіпсоліт	37. Трепел грудковий
15. Дошки лафет	38. Труби керамічні, бетонні й гончарні
16. Дошки різні	39. Каміння теплобетонне
17. Дрань штукатурна	40. Туф
18. Жердини різні	41. Фіброліт у плитах
19. Земля різна	42. Черепиця
20. Вапно різне	43. Цемент
21. Тісто вапняне	44. Шлак
22. Блоки вапняно-піщані	45. Каміння шлакобетонне
23. Каміння різне	46. Щебінь різний
	47. Сміття будівельне.

8 Про затвердження Положення про Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити Положення про Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 15 лютого 1949 р., № 324.

Д о д а т о к

до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 324 від 15 лютого 1949 року

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство лісової і паперової промисловості УРСР

1. Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР, на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від 29 липня 1948 року і Указу Президії Верховної Ради УРСР від 20 серпня 1948 року, є союзнореспубліканським міністерством, управляє і керує лісовою і целюлозно-паперовою промисловістю у відповідності з статтею 51-ю Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки і підлягає як Раді Міністрів УРСР, так і Міністерству лісової й паперової промисловості Союзу РСР.

2. Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР очолює міністр лісової й паперової промисловості УРСР.

3. Міністр лісової й паперової промисловості УРСР, у відповідності з ст. 50 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, видає в межах своєї компетенції накази та інструкції на основі і на виконання законів СРСР і УРСР, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства лісової й паперової промисловості Союзу РСР і перевіряє їх виконання; призначає керівних працівників Міністерства.

4. Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР безпосередньо управляє підприємствами та організаціями лісової, лісохімічної та целюлозно-паперової промисловості республіканського підпорядкування.

5. Основними завданнями Міністерства лісової й паперової промисловості УРСР є: забезпечення комплексного розвитку лісової промисловості, організація і розвиток лісозаготівель, сплаву деревини, лісопиляння і деревооброблення, лісохімічного і целюлозно-паперового виробництва, будівництво нових підприємств, нарощення виробничих потужностей підприємств, максимальна механізація виробничих процесів, створення постійних кадрів кваліфікованих робітників з метою забезпечення виконання й перевиконання державних планів у галузі виробництва, будівництва і постачання народному господарству продукції підприємств Міністерства, розвиток виробництва предметів широкого вжитку.

6. Міністерство лісової й паперової промисловості УРСР:

а) складає виробничі плани (перспективні, річні, квартальні), плани капітального будівництва, збуту, залізничних і водних перевезень, а також баланси доходів і видатків по підпорядкованих організаціях і здійснює заходи для виконання планів, затверджених Урядом;

б) здійснює заходи для підвищення якості продукції, зниження собівартості продукції, вартості будівництва та проектно-розвідувальних робіт і забезпечення рентабельності підприємств;

в) організує і керує плануванням в головних управліннях і відділах Міністерства, у трестах і в організаціях, безпосередньо підпорядкованих Міністерству, і здійснює контроль за виконанням планів;

г) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами Міністерства, впроваджує нову передову техніку, технічні вдосконалення і винаходи, механізацію, автоматизацію виробничих процесів, досконаліші технологічні процеси, забезпечує раціональне оброблення деревини з максимальним виходом ділових сортиментів, всемірне підвищення якості продукції, господарське використання засобів виробництва, розробляє стандарти, технічні умови і відпускні ціни на продукцію, організує правильне зберігання лісопродукції в лісі й на складах;

д) організує й керує технічним і матеріальним постачанням підприємств, будівництв і організацій Міністерства;

е) здійснює збут продукції підприємств Міністерства і провадить реалізацію лісоматеріалів, дров, виробів лісової, деревообробної й лісохімічної промисловості Міністерства лісового господарства УРСР, а також кріпильного лісу і спецсортиментів інших лісозаготовлювачів за планами, встановлюваними Радою Міністрів СРСР, поставляє лісоматеріали на експорт і лісоматеріали за спеціальними поставками;

є) здійснює добір керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів; провадить заходи по комплектуванню постійними кадрами підприємств та будівництв Міністерства і залученню сезонних робітників, по матеріально-побутовому влаштуванню і правильному використанню працівників; організує школи ФЗН і ремісничі училища на підприємствах; розробляє положення про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємств і контролює застосування цих положень; у встановленому порядку провадить технічне нормування, перегляд норм виробітку і контролює їх виконання; керує соціалістичним змаганням і заходами щодо обміну досвідом; здійснює заходи в справі підвищення продуктивності праці, контроль за виконанням трудового законодавства і правил з техніки безпеки; керує укладанням колективних договорів і контролює їх виконання;

ж) фінансує у встановленому порядку підпорядковані підприємства і організації, керує їх фінансовою діяльністю;

з) організує, керує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності, а також внутрішнього контролю в системі Міністерства; затверджує звіти і баланси головних управлінь, трестів і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству лісової й паперової промисловості УРСР; складає періодичні й річні зведені бухгалтерські звіти з усіх видів виробничої й господарської діяльності Міністерства;

и) управляє підпорядкованими Міністерству науково-дослідними інститутами і проектними організаціями, учбовими закладами, керує роботою по підготовці працівників масових професій;

і) здійснює постачання робітникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям підприємств і організацій Міністерства продовольчих і промислових товарів і керівництво підсобними господарствами;

ї) здійснює заходи щодо безпеки і охорони державної соціалістичної власності на підприємствах, в установах і організаціях системи Міністерства;

132802

й) видає літературу з питань техніки, економіки й організації виробництва лісової, лісохімічної та целюлозно-паперової промисловості;

к) розглядає і затверджує статuti і положення про підприємства і організації безпосередньо підпорядковані Міністерству.

7. До складу Міністерства лісової й паперової промисловості УРСР входять: Головні управління:

Головне управління збуту продукції лісозаготівель, деревообробної, меблевої та лісохімічної промисловості (на госпрозрахунку);

Головне управління матеріально-технічного постачання (на госпрозрахунку);

Головне управління робітничого постачання (на госпрозрахунку).

Відділи:

планово-економічний відділ,
виробничо-технічний відділ лісоексплуатації та сплаву,
виробничо-технічний відділ фабрично-заводської промисловості,

фінансовий відділ,

центральна бухгалтерія,

відділ капітального будівництва,

військовий відділ,

відділ кадрів,

відділ робітничих кадрів і заробітної плати,

секретаріат,

адміністративно-господарський відділ,

арбітраж,

сектор паперової й лісохімічної промисловості.

8. Положення про головні управління і відділи затверджує міністр лісової й паперової промисловості УРСР.

9. У Міністерстві лісової й паперової промисловості УРСР утворюється колегія в складі міністра (голова), його заступників і керівних працівників Міністерства, яка розглядає питання перевірки виконання, добору кадрів, практичного керівництва, звіти головних управлінь, відділів, трестів і підприємств, найважливіші накази та інструкції Міністерства лісової й паперової промисловості УРСР.

Склад колегії затверджує Рада Міністрів УРСР на подання міністра лісової й паперової промисловості УРСР.

Рішення колегії проводяться наказами міністра.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

ДЕРЖАВНА
ЛІСОВА БІБЛІОТЕКА
У КСІ ЛЕНІН

49444

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. Каплан
Коректор М. Епельбаум
Технічний редактор М. Ліхнякевич

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, Київ, 1949.

БФ 00541. Зам. 356. Друк. арк. 2 $\frac{1}{4}$. Обліково-вид. арк. 3,21. В друкованому
аркуші 42.000 зн. Здано на виробництво 1/IV 1949 р. Підписано до друку
6/V 1949 р. Формат паперу 60×84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна ф-ка Управління в справах поліграфії та видавництв
при Раді Міністрів УРСР, м. Київ, Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

28 лютого

№ 4

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

9. Про службові наділи працівникам лінійно-технічних ділянок і діляничним доглядачам Міністерства зв'язку.

10. Про правила будування і охорони телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку.

11. Положення про комісії сприяння збереженню жилого фонду і поліпшенню житлового господарства місцевих Рад депутатів трудящих при домоуправліннях у містах і населених пунктах міського типу УРСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР**9 Про службові наділи працівникам лінійно-технічних ділянок і діляничним доглядачам Міністерства зв'язку**

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 6 лютого 1949 року № 530 про поширення постанови Раднаркому СРСР від 3 жовтня 1940 року № 1861 „Про встановлення розмірів службових наділів колійним обхідникам і сторожам залізничних колій, бакенщикам і працівникам лісової охорони“ (ЗП СРСР 1940 р. № 27, ст. 640) на працівників лінійно-технічних ділянок і діляничних доглядачів Міністерства зв'язку, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити розміри службових наділів працівникам лінійно-технічних ділянок і діляничним доглядачам Міністерства зв'язку — орної та присадибної землі не більше 0,15 гектара на сім'ю, і сіножаті для худоби, що є в особистому користуванні працівників, до 1 гектара.

Службові наділи надаються за рахунок земель, що перебувають у користуванні Міністерства зв'язку, за умови, коли сім'ї зазначених категорій працівників не користуються землею в іншому місці (в тому числі й в колгоспі).

2. Покласти на виконавчі комітети районних Рад депутатів трудящих контроль за наданням службових наділів працівникам лінійно-технічних ділянок і діляничним доглядачам Міністерства зв'язку в межах, передбачених цією постановою, а також за правильним використанням цих наділів.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

10 Про правила будування і охорони телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 6 лютого 1949 року № 577, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і міських Рад депутатів трудящих встановити нагляд за виконанням Правил будування і охорони телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку, затверджених постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 6 лютого 1949 року № 577 (додаються).

2. Зобов'язати міністерства, відомства Української РСР, виконавчі комітети місцевих Рад депутатів трудящих строго дотримувати Правил будування і охорони телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку при будівництві і експлуатації своїх ліній зв'язку, будівництві переходів високовольтних і освітлювальних проводів, антен та інших проводів і кріплень.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 19 лютого 1949 р., № 379.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 379 від 19 лютого 1949 року

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
№ 577 від 6 лютого 1949 року

П Р А В И Л А

будування і охорони телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку

1. Ці Правила поширюються на всі наявні, проєктовані й споруджувані телефонно-телеграфні повітряні й кабельні лінії Міністерства зв'язку.

2. До складу телефонно-телеграфних ліній Міністерства зв'язку входять повітряні лінії зв'язку, повітряні, підземні й підводні кабелі зв'язку, кабельні будки, щоголові переходи, а також службові й жилі приміщення для лінійно-технічного персоналу.

3. Міністерство зв'язку має право будувати і утримувати телефонно-телеграфні лінії зв'язку на всіх земельних ділянках, в тому числі в смузі відводу шосейних шляхів і залізниць, а також на залізничних та інших мостах. Будування і реконструкція телефонно-телеграфних ліній в смузі відводу автомобіль-

них шляхів і залізниць провадиться з дозволу в кожному окремому випадку шляхових і залізничних органів і за погодженнями з ними проектами.

4. Для будівництва і експлуатаційно-технічного обслуговування телефонно-телеграфних ліній зв'язку відводяться земельні ділянки в розмірі одномоетрової смуги відчуження навколо опор повітряних ліній, крім площі, зайнятої цими опорами.

Цей пункт Правил не стосується до прокладених або прокладуваних телефонно-телеграфних ліній в смузі відводу автомобільних шляхів і залізниць і до міських ділянок ліній зв'язку.

5. Земельні ділянки для будівництва виробничих і житлових будинків на трасах повітряних і кабельних ліній зв'язку відводяться поза смугою відводу автомобільних шляхів і залізниць на відстані не далі як 100 метрів від траси ліній зв'язку.

Відведення землі колгоспів, радгоспів і підсобних господарств підприємств і установ усіх міністерств, відомств і організацій СРСР та союзних республік для зазначеної потреби може провадитись тільки з дозволу Ради Міністрів СРСР.

6. Для збереження і нормального утримання споруджень зв'язку на трасах повітряних і кабельних ліній зв'язку встановлюється охоронна зона.

7. Охоронною зоною вважається ділянка землі вздовж повітряних і кабельних ліній зв'язку, яка визначається паралельними прямими, що проходять від крайніх проводів і трас кабелів на відстанях:

а) від крайніх проводів поза населеною місцевістю з кожного боку по 2 метри;

б) від траси кабелів по обох боках по 1 метру.

8. Земельна площа, що знаходиться в охоронній зоні, не підлягає вилученню від землекористувачів, що використовують цю землю для сільськогосподарських потреб (посіви, городи). При цьому лінійному технічному персоналові Міністерства зв'язку надається право безперешкодного проходу і при проведенні ремонтних робіт — проїзду по трасах ліній зв'язку в охоронній зоні.

9. В охоронній зоні повітряних і кабельних ліній Міністерства зв'язку забороняється:

а) споруджувати будови і без письмового дозволу органів Міністерства зв'язку провадити всякого роду будівельні, земляні й монтажні роботи як постійного, так і тимчасового характеру;

б) провадити посадку дерев без погодження з органами Міністерства зв'язку;

в) споруджувати лінії зв'язку інших відомств, повітряні й кабельні електросітки і різні трубопроводи без дозволу Міністерства зв'язку;

г) ставити скирти хліба, ожереди соломи, копиці сіна, штабелі торфу, лісу та ін., розташовувати польові табори, загони, конов'язі й скотні двори, розводити вогонь і запалювати багаття; влаштовувати звалища, в тому числі звалища шлаку; влаштовувати стрільбища.

На трасах підземних кабелів зв'язку забороняється скидати великогазові вантажі (понад 5 тонн) і зливати рідини з вмістом кислот, солей і лугів.

Примітка. Охоронна зона повітряних ліній зв'язку в смузі відводу автомобільних шляхів і залізниць використовується шляховими і залізничними органами для своїх цілей без погодження з органами зв'язку, але з обов'язковим дотриманням Правил будівництва і охорони телефонно-телеграфних ліній. Охоронна ж зона підземних кабелів зв'язку не може бути використана без попереднього погодження з органами Міністерства зв'язку.

10. На підводних річкових переходах кабельного зв'язку забороняється кидати якорі, влаштовувати причали, водопої, виділяти рибальські угіддя, провадити днопоглиблювальні й землечерпальні роботи (без погодження з органами Міністерства зв'язку) в межах загородної зони, відміченої сигнальними знаками на відстані 100 метрів від кабелю в обидва боки.

11. У випадках перетинання телефонно-телеграфними лініями зв'язку шосейних шляхів і залізниць, судноплавних і сплавних річок, каналів, територій промислових підприємств, а також підходів до цивільних і військових аеродромів організація Міністерства зв'язку, що будує або експлуатує лінію, зобов'язана укладати з відповідними відомствами і підприємствами угоди, що передбачають габарити та інші технічні умови, а також порядок експлуатації ліній зв'язку з метою забезпечення їх цілості й безпеки.

12. Для проведення будівельних і ремонтних робіт, періодичного обходу і огляду ліній зв'язку будівельним і експлуатаційним колонам і лінійному технічному персоналові Міністерства зв'язку дозволяється використання необхідної смуги землі в охоронній зоні, причому огляд ліній, аварійний і поточний ремонт їх провадяться безперешкодно і не потребують попереднього погодження з відповідними установами та організаціями.

В усіх інших випадках роботи і заходи, що їх проводять органи зв'язку, треба погоджувати.

13. Всі організації (крім шляхових і залізничних), які за родом своєї діяльності або територіальним розташуванням провадять поблизу охоронної зони ліній зв'язку будь-які роботи, що можуть пошкодити повітряні лінії, проводи або кабелі зв'язку (вибухові, кар'єрні, землечерпальні гідророзробки, спуск води, надбудова, злам, будівництво або ремонт всякого роду будівель і споруд і т. п.), зобов'язані укладати з відповідними обласними, крайовими або республіканськими управліннями Міністерства зв'язку спеціальні угоди, що передбачають порядок ведення цих робіт, повідомлення про час і місце ведення робіт, нагляд за ними, застережні заходи та інші умови, що забезпечують безпеку і цілість лінійно-кабельних споруджень зв'язку. При цьому захист ліній зв'язку в місцях робіт забезпечується силами і засобами будівельної організації за технічними умовами Міністерства зв'язку, за вказівкою і під наглядом представника останнього.

14. Проекти на будівництво ліній зв'язку для потреб інших відомств і підприємств (не Міністерства зв'язку) поза смугою відчуження залізниць, земель держлісфонду, заводських, фабричних і промислових земель, територій радгоспів, аеродромів, аеропортів і т. п. повинні складатися у відповідності з Правилами будівництва ліній зв'язку Міністерства зв'язку і погоджуватися з останнім.

15. Вибір трас будівництва ліній електропередач, ліній зв'язку і радіомовлення, ліній сигналізації, централізації й блокування підземних силових кабелів і кабелів сигналізації та зв'язку, а також заходи щодо захисту вказаних ліній від заважаючих і небезпечних впливів при паралельних пробігах і на перетиннях з повітряними і кабельними лініями Міністерства зв'язку треба погоджувати з останнім. Так само треба погоджувати траси будівництва електрифікованих залізниць (в тому числі трамвайних) і влаштування для захисту від блукаючих струмів, встановлені міжвідомчими правилами.

16. Ширина просік для ліній зв'язку в лісових масивах встановлюється з додержанням правил і інструкцій по лісовому господарству і охороні лісів від пожеж у таких розмірах:

а) в низькорослих насадженнях, що не перевищують 4 метрів у висоту, ширина просіки повинна бути не менше відстані між крайніми проводами плюс 4 метри (по 2 метри на кожний бік від крайніх проводів до віття дерев);

б) у насадженнях заввишки понад 4 метри ширина просіки визначається відстанню між крайніми проводами ліній зв'язку плюс 6 метрів (по 3 метри на кожний бік від крайніх проводів до віття) і в особливих випадках — за височиною дерев, що ростуть на краю просіки.

Примітка. 1. В разі проходження ліній зв'язку по парках, садах і заповідниках допускається за окремою договореністю з відповідними установами і організаціями менша ширина просік.

2. Просіки для ліній зв'язку, що проходять по лісових масивах, а також охоронні зони повинні утримуватись у безпечному в пожежному відношенні стані силами лінійно-технічного персоналу Міністерства зв'язку.

3. Прокладку просік через степові, водоохоронні й захисні ліси треба проводити так, щоб якнайменше пошкодити насадженням і запобігти втраті ними захисних властивостей. Зокрема, не можна оголювати ґрунт на просіках зрубанням чагарника і молодняка, не треба викорчовувати пнів на пухких ґрунтах, крутих схилах і в місцях, де бувають розмиви, треба уникати прокладки просік у насадженнях, розташованих вузькими смугами в напрямі ліній зв'язку, проводячи останні поза такими насадженнями.

17. В разі виявлення на землях держлісфонду в процесі поточного утримання ліній зв'язку дерев, що загрожують падінням на проводи, лінійний технічний персонал негайно вирубує їх, погодивши з лісгоспом або з лісництвом.

Лінійному технічному персоналові Міністерства зв'язку надається право без погодження провадити обрубання віття дерев для збереження встановлених розмірів просік.

18. В разі аварії на лініях зв'язку, що проходять через лісові масиви, дозволяється, погодивши з лісгоспом або лісництвом, вирубувати окремі дерева для ліквідації аварій в місцях, що прилягають до траси лінії зв'язку.

Примітка. Після закінчення вирубування дерев для ліквідації аварій як на трасі, так і поза нею, лінійний технічний персонал зв'язку провадить очищення місць вирубування від порубочних залишків.

19. Органам Міністерства зв'язку дозволяється будувати на просіках шляхи, містки, гатки й тому подібні споруди, потрібні для утримання ліній зв'язку.

20. Дозволи на ведення земляних робіт і розкопок завглибшки понад 0,3 метра, зв'язаних з розкриттям тротуарів і проїжджої частини вулиць на територіях міст і селищ, що мають кабельні сітки Міністерства зв'язку, місцеві Ради депутатів трудящих можуть видавати організаціям і приватним особам лише після попереднього погодження з управліннями або місцевими органами Міністерства зв'язку.

21. При провадженні земляних робіт організація будь-якого відомства, що виявила підземний кабель, повинна припинити роботи поблизу кабеля і негайно повідомити про це найближчий орган Міністерства зв'язку.

22. Представникам органів Міністерства зв'язку для огляду і робіт на телефонно-телеграфних лініях зв'язку, що проходять на території заборонних зон, залізничних мостів, тунелів і т. п. відповідні організації повинні видавати спеціальні перепустки в усякий час.

23. Забороняється всім організаціям і приватним особам:

а) самостійно підвішувати проводи на телефонно-телеграфних лініях Міністерства зв'язку без відома і дозволу його органів;

б) влаштовувати переходи високовольтних, освітлювальних проводів, антен та інших проводів і кріплень без погодження з місцевим управлінням або конторою Міністерства зв'язку;

в) валити дерева на трасах телефонно-телеграфних ліній зв'язку без погодження з органами Міністерства зв'язку;

г) провадити всякі дії, що спричиняються до пошкодження і порушення нормальної дії зв'язку, як от: спилування стовпів, підпор, приставок, обривання проводів і відтяжок; накидувати на проводи сторонні предмети (дріт, змії, обручі й т. д.); скидати з дахів сніг на проводи, розбивати ізолятори, підключатись до ліній зв'язку, знімати дротові хомути на приставках до стовпів;

д) влізати на стовпи, приставляти до проводів будь-які предмети, відкривати люки в кабельних колодязях, відкривати кабельні ящики й шафи, знищувати або псувати замірні знаки.

24. Підприємства, організації, колгоспи й домоуправління, на території яких проходять лінії та проводи зв'язку, підземні й повітряні кабелі зв'язку, зобов'язані вживати запобіжних заходів при ремонті, надбудові, зламі, споруджуванні будівель та інших комунальних роботах, вчасно сповіщаючи про майбутні роботи органи Міністерства зв'язку.

Шляхові й залізничні органи провадять роботи в межах смуги відводу, не повідомляючи органи Міністерства зв'язку, але додержуючи правил обережності, і несуть матеріальну відповідальність за цілість телефонно-телеграфних ліній.

25. В разі зруйнування телефонно-телеграфних ліній зв'язку з стихійних причин (від іню, ожеледі, поводи, льодоходів, урагану та ін.) виконавчі комітети обласних, районних, міських і сільських Рад депутатів трудящих повинні подати органам Міністерства зв'язку негайну допомогу у відновленні порушеного зв'язку, виділяючи робочу силу й транспортні засоби з оплатою за затвердженими розцінками.

26. Органи міліції зобов'язані всемірно сприяти представникам Міністерства зв'язку в усіх випадках порушення будівельними організаціями або окремими особами правил щодо захисту повітряних і кабельних ліній зв'язку.

27. Осіб, винних у порушенні нормальної дії телефонно-телеграфного зв'язку і псуванні лінійних і кабельних споруджень зв'язку, притягувати до відповідальності в адміністративному порядку на підставі постанов місцевих Рад депутатів трудящих, а в разі зловмисного пошкодження й розкрадання засобів зв'язку — до відповідальності в порядку, передбаченому кримінальним законодавством.

28. Ці правила щодо охорони ліній зв'язку поширюються на лінії зв'язку інших міністерств і відомств.

11 Положення про комісії сприяння збереженню жилого фонду і поліпшенню житлового господарства місцевих Рад депутатів трудящих при домоуправліннях у містах і населених пунктах міського типу УРСР

Затверджено постановою Ради Міністрів УРСР

№ 432 від 26 лютого 1949 року

І. Загальні положення

1. Комісія сприяння збереженню жилого фонду і поліпшенню житлового господарства організується при кожному домоуправ-

лінні в складі 5—9 чоловік, залежно від розміру жилого фонду домоуправління.

2. Комісія сприяння обирається на загальних зборах мешканців будинків, що входять до складу даного домоуправління, строком на один рік і затверджується виконавчим комітетом місцевої Ради депутатів трудящих.

3. Комісія сприяння обирає з свого складу голову і секретаря і розподіляє обов'язки між іншими членами комісії.

4. Загальне керівництво комісіями сприяння здійснює виконавчий комітет місцевої Ради депутатів трудящих через житлове управління.

5. Комісія сприяння залучає до своєї роботи широкий актив мешканців, що проживають в будинках даного домоуправління.

II. Завдання комісії сприяння

6. Основними завданнями комісії сприяння збереженню жилого фонду і поліпшенню житлового господарства є збереження і поліпшення стану жилого фонду, організація і широкий розвиток ініціативи і самодіяльності мешканців у справі збереження жилого фонду і правильної його експлуатації, підтримання зразкової чистоти і порядку в будинках, дворах і місцях загального користування і подання допомоги керуючому будинком в його роботі.

7. Для виконання цих завдань комісія сприяння:

а) широко залучає мешканців домоуправління до проведення ремонту своїх квартир, передбаченого постановою Ради Міністрів УРСР від 28 січня 1948 року № 157;

б) організує мешканців домоуправління на виконання рішень місцевих Рад депутатів трудящих і його житлово-комунальних органів у питаннях житлового господарства міст та інших масово-політичних кампаній;

в) сприяє керуючому будинками в справі виявлення порушників нормальної технічної й господарської експлуатації будинку і квартир (водопровід, каналізація, газифікація, протипожежні заходи, заскління, опалення, пральні, освітлення, очищення і т. д.);

г) здійснює громадський контроль за додержанням мешканцями правил соціалістичного співжиття, за бережним ставленням до жилого фонду, за утриманням мешканцями в чистоті своєї жилплощі і місць загального користування і організує санітарну пропаганду серед мешканців;

д) стежить за утриманням будинків і справністю дахів, водо-

стічних труб, жолобів, горищних перекриттів, дахових вікон, стін, балконів, карнизів, парапетів, сходів, стель, підлог, печей, вікон, входних дверей, воріт, сітки центрального опалення, водопроводу, каналізації, газопроводів, електропроводів та ін.;

е) організує в домоуправлінні роботу по боротьбі з дитячою бездоглядністю, безпритульністю, а також роботу щодо додержання паспортного режиму, протипожежних і протиепідемічних заходів;

є) бере участь у складанні планів капітальних і поточних ремонтів будинків домоуправління і провадить контроль за якістю і своєчасністю виконання, а також сприяє в їх проведенні;

ж) бере участь в комісії місцевої Ради по прийманню виконаних ремонтних робіт по домоуправлінню, по підготовці будинків до зими і т. д.

з) бере участь у ревізіях і обслідуваннях домоуправління, що їх проводять житлові та інші органи;

и) сприяє проведенню масово-роз'яснювальної роботи серед мешканців, випускає стінну газету, проводить лекції і екскурсії та інші культурно-освітні заходи серед мешканців.

8. Про час чергування голови і членів комісії та місце прийому відвідувачів вивішується для відома мешканців домоуправління об'ява, а також календар засідань комісії сприяння.

III. Права комісії сприяння

9. Комісії сприяння збереженню жилого фонду і поліпшенню житлового господарства надаються такі права:

а) вносити у виконавчий комітет місцевої Ради депутатів трудящих через житлоуправління пропозиції про поліпшення експлуатації, благоустрій, ремонт будинків, квартир і місць загального користування, про заохочення кращих кербудів, мешканців, що сприяють збереженню і нормальній експлуатації жилих будинків, про накладення стягнень на недбалих керуючих будинками і притягнення їх до кримінальної відповідальності за розтрата, побори, безгосподарну діяльність;

б) обговорювати доповіді керуючих будинками про стан господарства будинку і хід робіт по відбудові, благоустрою, експлуатації будинку, садиби і окремих приміщень;

в) ставити перед керуючими будинками питання про усунення виявлених комісією недоліків по будинку і встановлювати спільно з керуючим будинками строки для їх усунення.

В разі невиконання керуючим будинками пропозицій комісії сприяння, остання сповіщає про це житлове управління;

г) одержувати від керуючого будинками всі матеріали, потрібні для виконання покладених на комісію завдань;

д) ставити вимоги до мешканців домоуправління про усунення виявлених порушень правил користування жилим фондом і сповіщати про порушення кербудові, житловому управлінню або відповідні органи, а про найбільш злісні випадки складати спільно з керуючим будинками акти для подання матеріалів про мешканців, що порушують правила експлуатації, до народного суду для виселення їх з приміщень, які вони займають;

е) розв'язувати заяви і скарги мешканців, повідомляючи про результати в 5-денний строк з дня подачі.

IV. Звітність комісії сприяння

10. Комісія сприяння звітує про свою роботу не рідше як два рази за рік на загальних зборах мешканців домоуправління, з участю представника житлового управління.

11. Скликання загальних зборів мешканців погоджується з житловим управлінням.

12. Комісія сприяння веде своє діловодство і оформляє свою роботу протоколами засідань і зборів. Листування зберігає секретар комісії.

13. Домоуправління зобов'язане надати комісії потрібне приміщення для роботи і канцелярське приладдя.

14. Виконавчі комітети Рад депутатів трудящих заслухують на засіданнях звіти голів комісій сприяння про проведену ними роботу по експлуатації і благоустрою будинків, про попереднє обслідування діяльності домоуправління.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Редактор А. Каплан

Коректор Д. Ельнер

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949.

БФ 01802. Зам. 478. Друк. арк. $\frac{3}{4}$. Обліково-вид. арк. 0,88. В друкованому аркуші
42000 зн. Здано на виробництво 4/V 1949 р. Підписано до друку 24/V 1949 р.
Формат паперу 60 × 84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8300.

Книжково-журнальна ф-ка Управління в справах поліграфії та видавництв
при Раді Міністрів УРСР, м. Київ, Воровського, 24.

пер. Корошико. 18

Бка Корошико 2-

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

ДЕРЖАВНА
АУКЦІОННА БІБЛІОТЕКА
І КОРОЛЕНКА

132801

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 березня

№ 5

1949 р.

ЗМІСТ

I. Постанова Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У

12. Про розміри присадибних ділянок колгоспних дворів у західних, Ізмаїльській і Закарпатській областях Української РСР.

II. Постанови Ради Міністрів УРСР

13. Про колективне та індивідуальне городництво і садівництво робітників і службовців.

14. Про поліпшення реклами промислових і продовольчих товарів.

І. ПОСТАНОВА РАДИ МІНІСТРІВ УРСР І ЦК КП(б)У**12 Про розміри присадибних ділянок колгоспних дворів у західних, Ізмаїльській і Закарпатській областях Української РСР**

Схвалено постановою Ради Міністрів СРСР
від 11 лютого 1949 року № 759

З метою впорядкування землекористування і приведення у відповідність з нормами примірного Статуту сільськогосподарської артілі розмірів присадибних ділянок, що перебувають в особистому користуванні колгоспних дворів у західних, Ізмаїльській і Закарпатській областях Української РСР, Рада Міністрів Української РСР і Центральний Комітет КП(б) України постановляють:

1. Рекомендувати колгоспам західних, Ізмаїльської і Закарпатської областей Української РСР встановити розміри присадибних ділянок (сад, город), що перебувають в особистому користуванні колгоспного двору (не враховуючи землі під жилими будівлями), від 0,25 до 0,50 гектара на колгоспний двір.

2. Встановити, що за колгоспними дворами, що мають в особистому користуванні присадибні ділянки в розмірах від 0,25 до 0,50 гектара на двір, ці присадибні ділянки зберігаються без змін.

3. Дозволити облвиконкомам, райвиконкомам, обкомам і райкомам КП(б)У західних, Ізмаїльської і Закарпатської областей Української РСР:

а) відрізати надлишки присадибної землі у колгоспних дворів, що мають присадибні ділянки, розмір яких перевищує 0,50 гектара, і передавати ці надлишки у присадибний земельний фонд колгоспів;

б) відводити за рахунок присадибних земельних фондів колгоспів і громадських земель колгоспів, що безпосередньо прилягають до населених пунктів, під присадибні ділянки колгоспних дворів, що не мають присадибних ділянок, по 0,25 гектара на двір, а також провадити дорізку землі до 0,25 гектара колгоспним дворам, що мають присадибні ділянки менші за 0,25 гектара.

Відведення землі під присадибні ділянки за рахунок громадських земель колгоспів, що прилягають до населених пунктів, провадити тільки після повного використання для вказаної мети присадибного земельного фонду колгоспів.

4. Встановити, що вилучення надлишків присадибних земель в натурі, а також відведення землі колгоспним дворам, що не

мають присадибних ділянок, і проведення дорізки землі колгоспним дворам, що мають присадибні ділянки менші від 0,25 гектара, провадять комісії, затверджені районними виконавчими комітетами, в складі: голови комісії—представника райвиконкому і членів комісії—представника районного відділу сільського господарства (землевпорядник, агроном) і представника відповідного колгоспу.

Покласти на комісії при проведенні зазначених робіт складання акту, в якому треба записати по кожному зокрема колгоспному двору: прізвище, ім'я й по батькові глави двору, розміри в метрах і площу вилучених надлишків землі; розміри в метрах і площу відведеної присадибної ділянки і розміри в метрах і площу землі, відведеної колгоспному двору порядком дорізки до маломірних присадибних ділянок.

Результати цієї роботи по кожному колгоспу комісії доповідають загальним зборам колгоспників і виконавчі комітети районних Рад депутатів трудящих затверджують їх.

Районним виконавчим комітетам використати дані актів комісій для заповнення колгоспної земельної шнурової книги і районної книги реєстрації земель, забезпечивши зберігання актів комісій нарівні з вказаними книгами.

5. Обмежити в районах суцільної колективізації (при колективізації в районі понад 80% дворів) західних, Ізмаїльської і Закарпатської областей Української РСР землекористування одноосібних селянських господарств: на польових землях до одного гектара і на присадибних до 0,20 гектара на один селянський двір.

Вилучені надлишки (проти зазначених норм) польової землі передати колгоспам у польові землі, а надлишки присадибних земель повернути на поповнення присадибного земельного фонду колгоспів.

6. У відповідності з підпунктом „б“ п. 7 постанови Центрального Комітету ВКП(б) і Раднаркомом СРСР від 27 травня 1939 року „Про заходи охорони громадських земель колгоспів від розкрадання“, землі, розташовані поза садибами (сади, виноградники, городи, левади та ін.), що перебувають в особистому користуванні колгоспних дворів, приєднати до громадських земель колгоспів.

7. Зобов'язати обласні і районні виконавчі комітети західних, Ізмаїльської і Закарпатської областей Української РСР при відведенні землі під присадибні ділянки колгоспним дворам за раху-

нок земель, що прилягають до населених пунктів, ні в якому разі не допускати відведення землі черезсмужно у відриві від населеного пункту.

8. Зобов'язати Міністерство сільського господарства Української РСР і обласні виконавчі комітети західних, Ізмаїльської і Закарпатської областей Української РСР щомісяця подавати Раді Міністрів УРСР наростаючим підсумком звіт про хід робіт комісій, передбачених п. 4 цієї постанови, зазначаючи: кількість колгоспних дворів і площі вилучених у них надлишків землі по вгіддях; кількість колгоспних дворів і площі землі по вгіддях, відведеної цим дворам під присадибні ділянки; кількість колгоспних дворів і площі землі по вгіддях, дорізаної цим дворам до норми 0,25 гектара; кількість одноосібних господарств у районах суцільної колективізації і площі польової та присадибної землі, вилученої порядком обмеження їх землекористування.

Перевірку і контроль за здійсненням на місцях цієї постанови покласти на Міністерство сільського господарства УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Секретар Центрального
Комітету КП(б)У
М. Хрущов

м. Київ, 8 березня 1949 р., № 514.

II. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

13 Про колективне та індивідуальне городництво і садівництво робітників і службовців

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 24 лютого 1949 року № 807 „Про колективне та індивідуальне городництво і садівництво робітників і службовців“, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконавчі комітети обласних, районних і міських Рад депутатів трудящих:

а) вжити разом з профспілковими організаціями необхідних заходів щодо подання робітникам і службовцям допомоги в колективному та індивідуальному городництві, звернувши особливу увагу на підвищення врожайності овочевих культур і картоплі;

б) виявити і відвести до 1 квітня 1949 року під городи робітників і службовців вільні землі міст, селищ, держземфонду,

в смугах відводу залізниць і шосейних шляхів, а також вільні землі підприємств, установ і організацій.

Земельні ділянки під городи відводяться лише тим робітникам і службовцям, які не мають присадибних ділянок.

Кращі і розташовані ближче до населених пунктів земельні ділянки відводити в першу чергу сім'ям загиблих воїнів та інвалідам Вітчизняної війни;

в) всі вільні землі міст, селищ і держземфонду, раніше відведені під городи робітників і службовців, а також ті, що відводяться для цієї мети в 1949 році, відповідно до підпункту „б“, не намічені до використання в найближчий час під забудову або для інших спеціальних цілей, закріпити за колективами робітників і службовців строком до 5 років, у залежності від плану дальшого використання цих земель.

2. Закріпити на 1949 рік під городи робітників і службовців раніше відведені землі підсобних господарств (крім земель підсобних господарств курортів, санаторіїв, будинків відпочинку), промислових підприємств, установ та організацій, в смугах відводу залізниць і шосейних шляхів і землі держлісфонду (за винятком земель, призначених під посадку лісокультур у 1949 році), строк користування якими минув у 1948 році.

3. Зобов'язати Українську контору „Сортонасіннеовоч“ (т. Лівена) організувати в містах і робітничих селищах до початку весняної сівби продаж робітникам і службовцям насіння городніх культур, а Міністерство торгівлі УРСР (т. Лукашова) — продаж добрив.

4. Зобов'язати виконавчі комітети обласних, районних і міських Рад депутатів трудящих вжити заходів до широкого розвитку колективного та індивідуального садівництва робітників і службовців на вільних землях міст і селищ та навколо міст і селищ на землях держземфонду і держлісфонду.

5. Земельні ділянки для садівництва робітників і службовців із земель держземфонду відводяться у відання міських і селищних виконавчих комітетів за рішенням відповідних виконавчих комітетів обласних Рад депутатів трудящих, а із земель держлісфонду — за рішенням Ради Міністрів Союзу РСР в порядку, встановленому постановою Ради Міністрів СРСР від 25 березня 1948 року № 906 і постановою Ради Міністрів УРСР від 12 квітня 1948 року № 579 „Про порядок відведення земель із держлісфонду для державних і громадських потреб“.

6. Виконавчі комітети міських і селищних Рад депутатів трудящих, виходячи з проектів планування міст і селищ, а також плану використання переданих їм земель держземфонду і держлісфонду, виділяють земельні ділянки під сади робітників і службовців підприємствам, установам і організаціям, а останні відводять ділянки робітникам і службовцям у розмірі: в містах — до 600 кв. метрів і поза містами — до 1200 кв. метрів, у залежності від наявності земель.

Земельні ділянки під сади відводяться лише тим робітникам і службовцям, які не мають присадибних ділянок і городів.

Земельні ділянки, що відводяться робітникам і службовцям під сади, закріплюються за ними в безстрокове користування при умові безперервної роботи на підприємстві, в установі або організації протягом 5 років після відведення земельної ділянки під сад.

При переїзді на постійне місце проживання в іншу місцевість, робітники і службовці позбавляються права користуватися садовими ділянками, але їм відшкодовуються проведені затрати новими користувачами садових ділянок у розмірах, що визначаються міськими або селищними виконавчими комітетами, за погодженням з профспілковими організаціями.

За робітниками і службовцями, які переведені на іншу роботу, залишили роботу внаслідок інвалідності або переходу на пенсію до закінчення 5-річного строку після одержання земельної ділянки, а також за сім'ями осіб, призваних до Радянської армії, і тих, що вступили до навчальних закладів, і за сім'ями померлих зберігається право користування ділянками, відведеними їм під сад.

7. Робітники і службовці зобов'язані протягом перших трьох років повністю освоїти особистою працею або працею членів своїх сімей земельні ділянки, які відводяться їм під сад, і посадити фруктові дерева та ягідні кущі (агрус, малина, смородина та ін.) у кількості, встановлюваній міськими і селищними виконавчими комітетами.

У разі невиконання цієї умови, робітник і службовець позбавляється права користування земельною ділянкою, виділеною йому під сад.

8. Звільнити від оподаткування сільськогосподарським і прибутковим податками доходи робітників і службовців, одержані з земельних ділянок, відведених їм підприємствами, установами та організаціями:

а) під колективне городництво та садівництво;

б) під індивідуальне городництво та садівництво, якщо площа земельної ділянки не перевищує 0,15 га на сім'ю і у них немає робочої або великої рогатої худоби оподаткованого віку.

Землі, що відводяться робітникам і службовцям під колективні та індивідуальні городи і сади, звільняються також від оподаткування земельною рентою.

9. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих і Міністерство сільського господарства УРСР забезпечити виділення з наявних розсадників для продажу робітникам і службовцям необхідної кількості посадочного матеріалу плодоягідних культур, найбільш пристосованих до даних кліматичних умов, особливо порід і сортів, які швидко вступають у період плодоношення.

10. Зобов'язати Міністерство комунального господарства УРСР організувати в існуючій мережі розсадників вирощування посадочного матеріалу плодоягідних культур для потреб колективного та індивідуального садівництва робітників і службовців.

11. Зобов'язати виконавчі комітети обласних, районних і міських Рад депутатів трудящих забезпечити виготовлення на підприємствах місцевої промисловості і промкооперації дрібного городнього та садового інвентаря (лопати, сапи, граблі, садові ножі й пили, поливальниці та ін.) в потрібній кількості та організувати продаж цього інвентаря робітникам і службовцям.

12. Зобов'язати міністерства і відомства Української РСР, а також директорів підприємств і керівників установ подавати профспілковим організаціям, робітникам і службовцям всемірну допомогу і сприяти в справі розвитку городництва та садівництва.

13. Зобов'язати виконавчі комітети обласних, районних і міських Рад депутатів трудящих роз'яснити робітникам і службовцям підприємств, установ та організацій, що згідно з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 24 лютого 1949 року № 807:

а) строк чинності постанови Ради Міністрів СРСР від 9 квітня 1947 року № 940 у частині збереження порядку відпуску води для поливу городів робітників і службовців і порядку перевезень насінної картоплі та врожаю з колективних і індивідуальних городів продовжено на 1949 рік;

б) постанова Раднаркому СРСР від 19 червня 1943 року „Про звільнення від оподаткування сільськогосподарським податком робітників і службовців по доходах, одержаних з земельних ділянок, виділених під колективні та індивідуальні городи“ (ЗП СРСР 1943 р. № 9, ст. 153) втратила свою силу;

в) Міністерству шляхів і Міністерству річкового флоту дозволено продаж робітникам, службовцям, учням, пенсіонерам і членам сімей інвалідів Вітчизняної війни абонементних, місячних, сезонних і навігаційних квитків для проїзду на свої городи та сади в період з 15 березня по 15 жовтня на приміських поїздах, а також по приміських і внутріміських лініях (в тому числі й на переправах) водного транспорту.

14. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих подати Раді Міністрів УРСР та Українській Республіканській Раді Професійних Спілок звіти про проведену роботу: до 15 червня 1949 року по підсумках весняних робіт, до 1 листопада 1949 року по підсумках збирання врожаю на городах робітників і службовців та до 15 грудня 1949 року по розвитку садівництва робітників і службовців.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 5 березня 1949 р., № 496.

14 Про поліпшення реклами промислових і продовольчих товарів

Рада Міністрів Української РСР відзначає недостатню роботу промислових міністерств і відомств, а також Міністерства торгівлі УРСР в справі поліпшення реклами промислових і продовольчих товарів.

Багато промислових підприємств не супроводять випуску складних промислових виробів каталогами, якісними свідоцтвами і вкладишами, що серйозно відбивається на попиті й поширенні промислових товарів.

Промислові міністерства і збутові бази недостатньо використовують для рекламування товарів радіо, кіно, газети, журнали, щити та інші засоби реклами.

Художні ради, створені при деяких міністерствах, питаннями художнього оформлення товарів, а також організацією реклами

товарів, що випускаються, займаються від випадку до випадку і не подають промисловим підприємствам належної допомоги в поліпшенні якості оформлення продукції та організації реклами, а в міністерствах місцевої та рибної промисловості УРСР художні ради зовсім не створені.

Керівники торговельних організацій не ставлять до промислових підприємств і збутових баз промисловості належних вимог у справі оформлення й рекламування товарів і самі незадовільно організують рекламу товарів, що надходять до торговельної сітки.

Викладку товарів у багатьох роздрібних торговельних підприємствах проводять дуже погано, не враховуючи додержання товарного сусідства, що допускається в розміщенні товарів, і кращого показу окремих товарів.

Вітрини в магазинах і павільйонах здебільшого оформлюються примітивно, без застосування вітринного інвентаря, рідко оновлюються, а в значній частині торговельних підприємств зовсім не обладнані і захаращені сторонніми предметами. У вечірній час вітрини торговельних підприємств не освітлюються.

У багатьох раймагах, культмагах і сільмагах вітрини закриті ґратами і віконницями і зовсім не використовуються для показу і реклами товарів, що є в продажу.

Торгуючі організації у великих містах і обласних центрах зовсім недостатньо застосовують газосвітлову рекламу у вітринах торговельних підприємств, на дахах високих будинків і центральних площах міст.

Місцеві органи Міністерства торгівлі УРСР не встановили постійного контролю за станом наявного газосвітлового оформлення вітрин торговельних підприємств у містах Києві, Одесі, Харкові та Львові, в результаті чого є випадки користування в цих містах несправними газосвітловими установками.

Погано поставлено в торгуючих організаціях справу інформації через радіо про нові товари, що надійшли в продаж, про розміщення дежурних магазинів, про години торгівлі й т. п.

У магазинах Головунівермагу недостатньо використовуються для реклами наявних товарів внутрімагазинні радіовузли.

Торгуючі організації незадовільно застосовують друковану рекламу товарів: нема спеціально оформленого пакувального паперу, не виготовляються художньо оформлені вкладиші в покупки товарів і рекламні листівки торговельних підприємств для розсилання населенню.

Виконавчі комітети міських і районних Рад депутатів трудящих не ставлять щодо цього вимог до торгуючих організацій, не здійснюють належного контролю за оформленням торговельних підприємств і організацією всіх видів торговельної реклами, в результаті чого в окремих містах і районах торговельна реклама зовсім не застосовується.

З метою поліпшення промислової й торговельної реклами товарів, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати міністерства УРСР: місцевої промисловості (т. Онищенко), харчової промисловості (т. Дудіна), м'ясної й молочної промисловості (т. Бутенка), рибної промисловості (т. Лушнікова), легкої промисловості (т. Коська), Укоопромраду (т. Філіппова), Укоопінраду (т. Ніколаєва):

а) в місячний строк розглянути на колегіях стан реклами всіх промислових виробів і забезпечити здійснення додаткових видів промислової реклами на вироби, що погано реалізуються внаслідок недостатньої їх популяризації;

б) вжити заходів до посилення роботи художніх рад при міністерствах і відомствах, забезпечивши корінне поліпшення роботи щодо зовнішнього оформлення промислової продукції, фабричного упаковування виробів, а також поліпшення форм рекламування товарів.

Міністерствам УРСР — місцевої й рибної промисловості — забезпечити не пізніше 20 березня ц. р. організацію художніх рад.

Встановити, що художні ради при міністерствах і відомствах розглядають питання оформлення товарів, друкованої й художньої їх реклами з участю представника Міністерства торгівлі УРСР.

Керівництво роботою художніх рад покласти на перших заступників міністрів і керівників відомств;

в) ставити в обов'язковому порядку на всіх видах упаковки і оформлення товарів фабричну марку, затверджену для підприємства;

г) встановити порядок випуску масовим тиражем до кожної партії нових товарів художньо оформлених рекламних плакатів, постачаючи їх торгуючим організаціям для широкого розповсюдження, а також порядок випуску спеціальних вкладишів в упаковку виробів, що пояснюють їх особливості, якості, властивості, й правила користування;

д) широко рекламувати товари, які випускає промисловість, особливо нові, в пресі, по радіо, через кіно, в театральних

лібретто, телефонних, залізничних та інших довідниках, шляхом обладнання рекламних щитів на брендмауерах і площах, в фойє кіно і театрів, у трамваях і т. п.

2. Затвердити заходи щодо рекламування товарів, що їх виробляють підприємства міністерств УРСР — місцевої, харчової, м'ясної й молочної промисловості, згідно з додатками № № 1—3.

3. Міністерствам УРСР: місцевої промисловості (т. Онищенко), харчової промисловості (т. Дудіну), м'ясної й молочної промисловості (т. Бутенко), Укоопромраді (т. Філіппову) видати в першому півріччі 1949 року ілюстровані каталоги на музичні інструменти, фарфоро-фаянсовий посуд, столові прибори, вироби з пластмаси і скла, українські вина і мінеральні води, вітаміни і вітамінізовану продукцію та українські художні строчковишивальні вироби.

4. Міністерству фінансів УРСР (т. Сахновському) передбачити в балансах доходів і видатків міністерств УРСР витрати на видання ілюстрованих каталогів виробів у сумі 520 тис. карбованців, з них по міністерствах УРСР: місцевої промисловості 220 тис. карбованців, харчової промисловості 260 тис. карбованців і м'ясної й молочної промисловості 40 тис. карбованців.

5. Зобов'язати промислові міністерства й збутові бази промисловості, що мають фірмову торговельну сітку, широко організувати рекламування товарів у цій сітці шляхом створення вітрин новинок, динамічних і світлових товарних вітрин, хорошої викладки і показу товарів, роздачі покупцям спеціальних рекламних вкладишів при купуванні товарів, оголошень по радіо про наявність товарів і т. д.

6. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (т. Лукашова) і Укоопспілку (т. Липового):

а) заборонити торгуючим організаціям приймати товари від підприємств, організацій і збутових баз промисловості, упаковка і оформлення яких не відповідають затвердженим вимогам, а також таких, що не мають фабричних марок.

Керівників торгуючих організацій, що приймають до торговельної сітки товари, не оформлені у відповідності з встановленими вимогами, притягати до відповідальності;

б) дозволити витрачання з першого кварталу 1949 року на проведення торгуючими організаціями заходів щодо рекламування товарів — у межах 30% від сум, запланованих за статтею „Інші видатки“ у витратах обігу;

в) до 1 травня 1949 року забезпечити належне оформлення вітрин, викладку товарів всередині магазинів, організацію внутрі-магазинних виставок і вітрин товарних новинок у торговельній сітці міст і районів УРСР, встановивши постійний контроль за виконанням торгуючими організаціями правил влаштування і утримання вітрин;

г) видати до 1 липня 1949 року на допомогу торгуючим організаціям масовим тиражем керівництво по організації реклами в торговельних підприємствах;

д) забезпечити по областях проведення до 1 травня 1949 року семінарів директорів магазинів у питаннях правильної викладки товарів, обладнання і утримання вітрин;

е) шляхом курсових та інших заходів провести в 1949 році підготовку директорів магазинів, їх заступників, а також завіду-ючих відділами магазинів для опанування техніки викладки і показу товарів, оформлення вітрин та інших методів торго-вельної реклами;

є) організувати в 1949 році підготовку декораторів-оформлю-вачів: по системі Міністерства торгівлі УРСР в кількості 120 чоловік і по системі Укоопспілки — 50 чоловік;

ж) забезпечити до 15 квітня 1949 року приведення в порядок вивісок у торговельних підприємствах і організувати постійний контроль за їх станом і відповідністю встановленим типам.

7. Міністерству торгівлі УРСР (т. Лукашову):

а) створити при Міністерстві торгівлі УРСР художню раду, із залученням висококваліфікованих спеціалістів, для розгляду і затвердження проектів типових вітрин і вивісок, рекламних плакатів, щитів та інших видів реклами;

б) у двотижневий строк укомплектувати штати сектора торго-вельної реклами Міністерства;

в) організувати в першому кварталі 1949 року при обласному управлінні місцевими торгами в м. Одесі і при виробничих комбінатах Союзторгреклами в містах Києві, Харкові та Львові майстерні по виготовленню манекенів, муляжів та іншого вітрин-ного обладнання;

г) налагодити масове виготовлення стандартних вітринних установок на договірних началах з підприємствами міністерств УРСР — місцевої, мебльової промисловості й столярних виробів для обладнання ними торговельної сітки міст УРСР.

Зобов'язати міністерства УРСР — місцевої промисловості,

меблевої промисловості й столярних виробів передбачити в своїх виробничих планах на 1949 рік здійснення вказаних вище замовлень Міністерства торгівлі УРСР на стандартні вітринні установки;

д) до 1 травня 1949 року, за погодженням з Міністерством торгівлі СРСР, організувати додатково виробничі комбінати Союзторгреклами в містах Сталіно, Одесі й Дніпропетровську.

8. Зобов'язати голову правління Укоопспілки Липового:

а) широко використати місцеву пресу і радіо для реклами товарів, що надходять до кооперативної сітки;

б) з метою широкої інформації населення про товари, що є в продажу в міській кооперативній сітці, встановити в обласних центрах і промислових містах рекламні щити;

в) організувати виробництво розбірних вітрин-виставок і необхідного стаціонарного рекламного інвентаря і забезпечити ними торговельні підприємства споживчої кооперації.

9. Зобов'язати редакторів обласних і міських газет систематично вміщувати в газетах рекламні, добре оформлені повідомлення про товари, що надходять у продаж.

10. Управлінню в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР (т. Рудому):

а) в місячний строк переглянути розцінки на реклами-оголошення в газетах і журналах і подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про зниження собівартості рекламних оголошень;

б) підвищити якість оформлення вміщуваних в пресі рекламних повідомлень і кольорових рекламних плакатів, що випускаються.

11. Міністерству кінематографії УРСР (т. Кузнецову), за договореністю з Міністерством торгівлі УРСР і Укоопспілкою, забезпечити в кіножурналах систематичний показ нових товарів, що надійшли в продаж, і відомостей про якість і властивості цих товарів.

12. Комітетові радіофікації та радіомовлення при Раді Міністрів УРСР підвищити якість оформлення рекламних радіопередач і подати до 25 березня 1949 року Раді Міністрів УРСР пропозиції щодо зниження розцінок на рекламні повідомлення, що передаються по радіо.

13. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих:

а) з метою посилення контролю за рекламою продовольчих і промислових товарів організувати при виконавчих комітетах

міських Рад депутатів трудящих художні ради для розгляду ескізів усіх видів художньої реклами і для здійснення контролю за випуском рекламного устаткування у відповідності із затвердженими ескізами;

б) розглянути розцінки і відпускні ціни на рекламні художні, живописні й оформлювальні роботи художніх майстерень з метою їх зниження і уніфікування;

в) закріпити за виробничими комбінатами Союзторгреклами необхідні приміщення для організації демонстраційних залів і виробничих цехів;

г) забезпечити безперебійний відпуск електроенергії для освітлення вітрин магазинів, ресторанів і чайних на центральних вулицях і площах міст у вечірній і нічний час.

Затвердити рішеннями виконавчих комітетів міських Рад депутатів трудящих перелік торговельних підприємств, які обов'язково потрібно у вечірній час освітлювати, і кількість електроенергії, що підлягає відпуску для вказаної мети.

14. Зобов'язати виконавчі комітети Одеської, Харківської, Львівської, Дніпропетровської, Запорізької, Сталінської, Ворошиловградської, Миколаївської, Закарпатської обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих розглянути в першому кварталі 1949 року заходи щодо обладнання в обласних містах і промислових центрах газосвітлової реклами товарів у показових підприємствах торгівлі й громадського харчування і організації комплексних рекламних світлових стендів у місцях скупчення населення: на вокзалах, площах, у парках, на стадіонах, у кінотеатрах.

15. Міністерству торгівлі УРСР (т. Лукашову) і виконавчим комітетам обласних Рад депутатів трудящих до 1 травня 1949 року доповісти Раді Міністрів УРСР про хід виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 8 березня 1949 року № 551

ЗАХОДИ

щодо рекламування товарів, що їх виробляють підприємства Міністерства місцевої промисловості УРСР на 1949 рік

1. Організувати з березня 1949 року випуск ілюстрованих каталогів виробів, що їх випускають підприємства місцевої промисловості УРСР: на музичні інструменти, металовироби широкого вжитку, культтовари і галантерею з пластмаси, фарфоро-фаянсовий посуд, сільгосппреманент.

Каталоги виробів розіслати всім державним і кооперативним торгуючим організаціям.

2. Широко рекламувати вироби, що випускаються, шляхом видання масовим тиражем рекламних плакатів і проспектів, забезпечивши поширення їх серед покупців.

3. З цією метою зобов'язати підприємства місцевої промисловості УРСР, що виготовляють високоякісні столові прибори, залізні й замкові вироби, музичні інструменти, піаніно, настільні ваги, портативні друкарські машинки, пластмасову галантерею, радіотовари, дитячі іграшки:

а) видавати протягом 1949 року мальовничі художньо оформлені плакати і проспекти, що рекламують окремі товари;

б) систематично вміщувати оголошення в періодичній пресі, оповіщувати по радіо про випуск виробів широкого вжитку, рекламуючи їх якісні особливості, правила користування виробами і повідомляти про місця продажу товарів.

4. У фірмових магазинах місцевої промисловості організувати широке рекламування товарів, які продаються, шляхом створення вітрин новинок, світлових товарних вітрин, роздачі покупцям рекламних вкладишів при купуванні товарів.

По фірмових магазинах місцевої промисловості в м. Києві систематично випускати спеціальні радіорепортажі.

5. У містах Києві, Харкові, Одесі, Львові, Дніпропетровську і Сталіно встановити на вокзалах і площах комплексні світлові рекламні щити для рекламування продукції, вироблюваної підприємствами місцевої промисловості.

6. До 20 березня 1949 року організувати при Міністерстві місцевої промисловості УРСР художню раду, на яку покласти розроблення заходів щодо поліпшення оформлення продукції, розгляд і затвердження нових видів тари, упаковки, рекламних проспектів та інших видів реклами.

7. Зобов'язати облмісцевпроми здійснити аналогічні форми реклами продукції, вироблюваної підприємствами обласного і районного підпорядкування.

Міністерству місцевої промисловості УРСР подати в цій справі облмісцевпромам необхідну допомогу.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 8 березня 1949 року № 551

ЗАХОДИ

щодо рекламування харчових виробів, що їх випускають підприємства
Міністерства харчової промисловості УРСР на 1949 рік

1. Організувати в 1949 році випуск ілюстрованих каталогів виробів, що їх випускають підприємства Укрголовплодоконсерву, Укрголовкондитеру, Укрвітамінпрому, Укртютюномахортресту, Укрголовпива, Укрголоввина і Лікерно-горілкового тресту.

Каталоги виробів розіслати всім державним і кооперативним торгуючим організаціям.

2. Широко рекламувати вироби, що випускаються, шляхом видання масовим тиражем рекламних плакатів і проспектів, забезпечивши поширення їх серед покупців, а також шляхом виготовлення вуличних кронштейнів, рекламних вікон у трамваях, тролейбусах, автобусах для реклами пива, вина, тютюнових виробів, мінеральних і безалкогольних фруктових вод.

З цією метою зобов'язати підприємства Укрголовкондитеру, Укрголовплодоконсерву, Укрвітамінпрому, Укртютюномахортресту, Укрголовпива, Укрголоввина і Лікерно-горілкового тресту:

а) видавати протягом 1949 року мальовничі художньо оформлені плакати і проспекти, що рекламують окремі види виробів;

б) систематично вмішувати оголошення в періодичній пресі, оповіщувати по радіо про випуск виробів широкого вжитку, рекламуючи їх якісні особливості.

3. У фірмових магазинах Укрголовплодоконсерву, Укрголовкондитеру, Укрвітамінпрому, Укртютюномахортресту, Укрголовпива, Укрголоввина організувати широке рекламування виробів, що продаються, шляхом створення вітрин новинок, світлових вітрин і роздачі покупцям рекламних вкладишів при продажу товарів.

4. Організувати рекламу продукції, яку виготовляють підприємства Укрвітамінпрому і Укрголоввина, в абонентній книзі Київської АТС і з допомогою діапозитивів.

5. У містах: Києві, Одесі, Ворошиловграді, Харкові, Сталіно, Дніпропетровську, Запоріжжі, Львові встановити на вокзалах і площах комплексні рекламні світлові і брандмауерні щити для рекламування продукції, вироблюваної підприємствами Укрвітамінпрому, Укрголоввина, Укртютюномахортресту.

6. Міністерству харчової промисловості УРСР протягом 1949 року виготовити два короткометражні кінофільми по рекламуванню продукції, яку випускають підприємства Укрвітамінпрому.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 8 березня 1949 року № 551

ЗАХОДИ

по рекламі продукції, вироблюваної Міністерством
м'ясної й молочної промисловості УРСР

1. Організувати з березня 1949 року випуск ілюстрованих каталогів м'ясних і молочних продуктів, вироблюваних підприємствами м'ясної й молочної промисловості УРСР: м'ясо і м'ясні півфабрикати, ковбасні вироби, сосиски і сардельки, морозиво, масло вершкове, сири голландські, швейцарські, бакштейн, плавлені, молочні продукти та ін.

Каталоги розіслати всім державним і кооперативним торгуючим організаціям.

2. Широко рекламувати вироблювану продукцію шляхом видання масовим тиражем рекламних плакатів і проспектів, забезпечивши поширення їх серед споживачів.

З цією метою зобов'язати підприємства м'ясної й молочної промисловості:

а) видавати протягом 1949 року мальовничі художньо оформлені плакати і проспекти, що рекламують окремі товари;

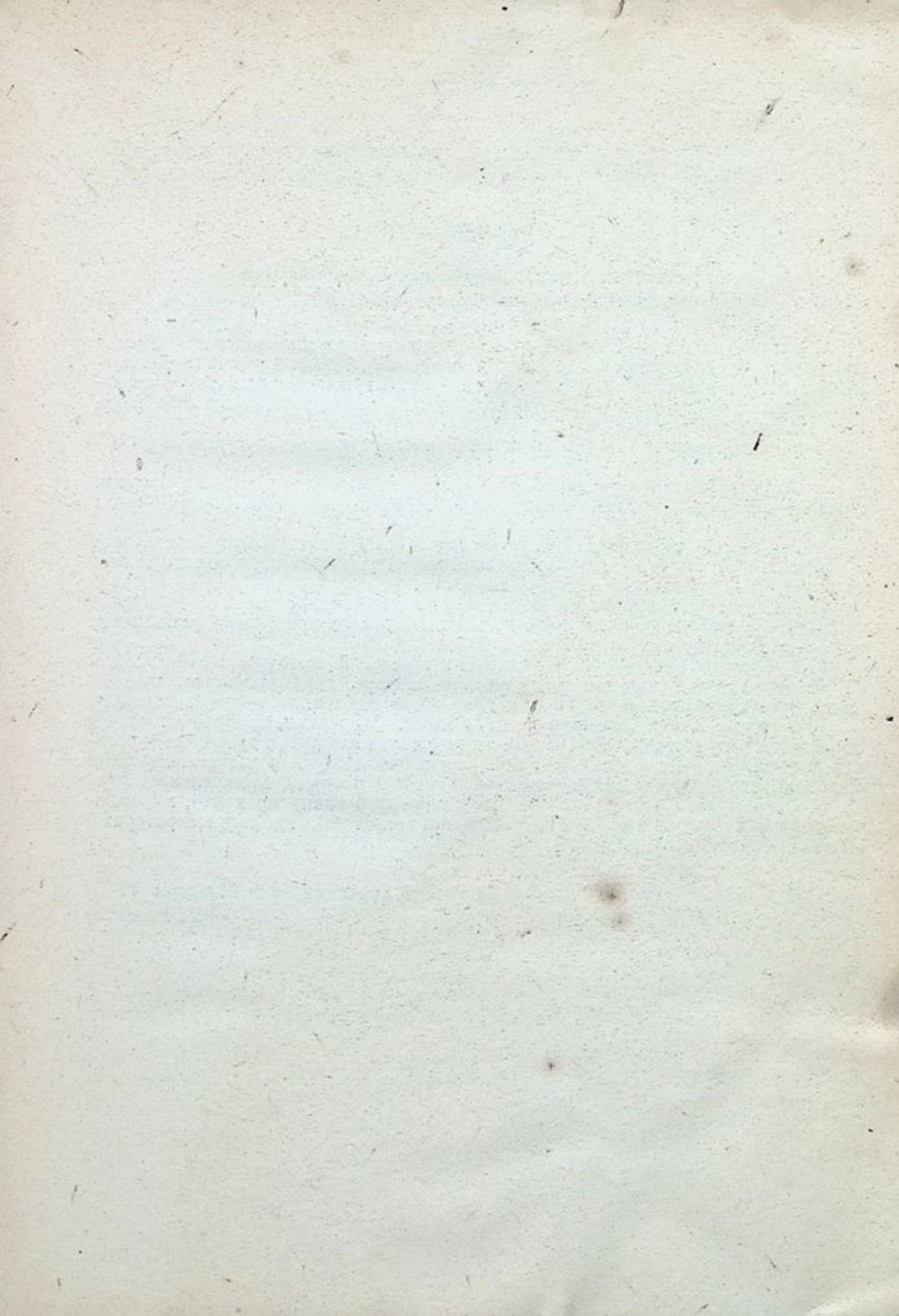
б) систематично вмішувати оголошення в періодичній пресі, оповіщувати по радіо про випуск високоякісних м'ясних і молочних продуктів і повідомляти про місця продажу цих товарів.

3. У фірмових магазинах Міністерства м'ясної й молочної промисловості УРСР організувати широке рекламування товарів, що продаються, шляхом створення вітрин, роздачі покупцям рекламних вкладишів при купуванні товарів.

4. В містах: Києві, Харкові, Одесі, Львові, Запоріжжі, Дніпропетровську, Ворошиловграді і Сталіно встановити на вокзалах і площах, а також на шосейних шляхах, що ведуть в ці міста, комплексні рекламні щити для рекламування продукції, вироблюваної підприємствами м'ясної й молочної промисловості.

5. Організувати з березня 1949 року широку рекламу продукції, вироблюваної підприємствами м'ясної й молочної промисловості, на рефрижераторах і вікнах трамвайних вагонів.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Редактор А. Каплан

Коректор Д. Ельнер

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949.

БФ 01801. Зам. 487. Друк. арк. 1 $\frac{1}{4}$. Обліково-вид. арк. 1,15. В друкованому аркуші 42000 зн. Здано на виробництво 6/V 1949 р. Підписано до друку 24/V 1949 р.
Формат паперу 60 × 84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8300.

Книжково-журнальна ф-ка Управління в справах поліграфії та видавництв
при Раді Міністрів УРСР, м. Київ, Воровського, 24.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

ДЕРЖАВНА
БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
в Києві

132801

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 березня

№ 6

1949 р.

З М І С Т

І. Постанови Ради Міністрів УРСР

15. Про оптові ціни на продукцію поліграфічної, шрифтоливарної промисловості і заводу поліграфічних фарб Управління в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР.

16. Про затвердження нових оптових цін на продукцію виробництва артілей промкооперації і кооперації інвалідів Української РСР.

17. Про затвердження сітки насінневих розсадників по розмноженню рако-стійких і районованих сортів картоплі прискореним методом.

18. Про затвердження тарифів на електроенергію, що відпускається електростанціями і електросітками Головенерго Міністерства комунального господарства УРСР.

ІІ. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

19. Про тимчасові експлуатаційні норми витрачання автобензину для автомобілів.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

15 Про оптові ціни на продукцію поліграфічної, шрифтоливарної промисловості і заводу поліграфічних фарб Управління в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Довести до відома міністерств і відомств УРСР, виконавчих комітетів обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 23 грудня 1948 року № 4747:

а) затвердила з введенням в дію з 1 січня 1949 року поданий Огизом при Раді Міністрів СРСР преїскурант оптових цін підприємств (без податку з обороту) на продукцію поліграфічної, шрифтоливарної промисловості і заводів поліграфічних фарб;

б) поширила на всі підприємства поліграфічної промисловості союзного і республіканського (крім підприємств, що перебувають у віданні республіканських, крайових і обласних управлінь в справах поліграфії) підпорядкування затверджені зазначеною постановою Ради Міністрів СРСР оптові ціни на продукцію поліграфічної промисловості;

в) встановила оптову ціну на спрацьований шрифт (гарт), що його здають друкарні шрифтоливарним заводам, в розмірі 10 карб. 80 коп. за кілограм;

г) дозволила Радам міністрів союзних і автономних республік, крайовим і обласним виконавчим комітетам Рад депутатів трудящих встановлювати оптові ціни на продукцію підприємств поліграфічної промисловості, підпорядкованих республіканським, крайовим і обласним управлінням в справах поліграфії, з надбавкою не вище 25% до оптових цін, встановлених зазначеною постановою Ради Міністрів СРСР, виходячи з собівартості продукції, встановленої на 1949 рік, і прибутку не більше 3%.

2. У відповідності з п. 1 цієї постанови, затвердити і ввести в дію з 1 січня 1949 року поданий Управлінням в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР преїскурант оптових цін на поліграфічні роботи (без податку з обороту) і поширити його на роботи підприємств республіканського, обласного і районного підпорядкування системи Управління в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР.

3. Поширити на продукцію шрифтоливарної промисловості і заводу поліграфічних фарб Управління в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР затверджений постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 23 грудня 1948 року № 4747 преїскурант оптових цін

(без податку з обороту) на продукцію шрифтоливарної промисловості і заводів поліграфічних фарб Огизу при Раді Міністрів СРСР з введенням його в дію з 1 січня 1949 року.

4. Зобов'язати начальника Управління в справах поліграфії і видавництва при Раді Міністрів УРСР тов. Рудого:

а) в десятиденний строк видати і довести до підприємств і споживачів преїскуранти, затверджені цією постановою;

б) розробити, на базі затвердженого п. 2 цієї постанови преїскранта оптових цін на поліграфічні роботи, преїскуранти оптових цін на поліграфічну продукцію (виготовлення готових книг, журналів, газет і бланків) і подати їх на затвердження Ради Міністрів УРСР до 20 березня 1949 року.

5. З виданням цієї постанови вважати, що втратила силу постанова Ради Народних Комісарів УРСР від 5 листопада 1945 року № 1796 і розпорядження Ради Міністрів УРСР від 3 лютого 1947 року № 68-р.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 16 березня 1949 р., № 562.

16 Про затвердження нових оптових цін на продукцію виробництва артілей промкооперації і кооперації інвалідів Української РСР

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 3 грудня 1948 року № 4440 «Про оптові ціни і ставки податку з обороту на продукцію місцевої державної і кооперативної промисловості» і на доповнення постанови Ради Міністрів Української РСР від 11 лютого 1949 року № 239, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Прийняти проекти нових оптових цін на продукцію виробництва артілей кооперації інвалідів, подані Укоопінрадою з поправками, внесеними Держпланом УРСР, знизивши оптові ціни проти проекту, поданого Укоопінрадою на такі вироби:

- 1) рулетку однометрову з 14 карб. до 11 карбованців за штуку,
- 2) рулетку двометрову з 15 карб. до 13 карбованців за штуку,
- 3) рулетку п'ятиметрову з 20 карб. до 18 карбованців за штуку,
- 4) рулетку десятиметрову з 30 карб. до 27 карбованців за штуку,

5) бак залізний тритонний з 1600 карб. до 1550 карб.

6) бак залізний п'ятитонний з 2380 крб. до 2300 карб.

Відповідно до цього затвердити і ввести в дію з 1 січня 1949 року нові оптові ціни (без податку з обороту) на продукцію виробництва артілей системи кооперації інвалідів УРСР, згідно з додатком № 1.

2. Поширити оптові ціни Укоопромради, затверджені постановою Ради Міністрів УРСР № 239 від 11 лютого 1949 року на лісоматеріали і вироби лісозаготівельної контори «Укоопінлісзаг», крім пиломатеріалів хвойних порід обрізних і необрізних, на які затвердити оптові ціни, згідно з додатком № 2.

3. На всі види пил, виготовлюваних артілями системи кооперації інвалідів УРСР, поширити оптові ціни Міністерства металургійної промисловості СРСР, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 8 листопада 1948 року № 4191.

4. На всі види рубильників і запобіжників, виготовлюваних артілями системи кооперації інвалідів УРСР, поширити оптові ціни Міністерства електропромисловості СРСР, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 15 листопада 1948 року № 4251.

5. На виготовлювану в системі кооперації інвалідів УРСР швейну машину «Оверлок» поширити оптову ціну, затверджену постановою Ради Міністрів УРСР від 11 лютого 1949 року № 239 для системи Укоопромради.

6. Дозволити президіям Укоопромліспілки і Укоопінради встановлювати за погодженням із замовцями оптові ціни на новоосвоювані підвідомчими їм артілями вироби з фондової сировини (за винятком товарів широкого вжитку) строком на 6 місяців, з додержанням умов, передбачених постановою Раднаркому СРСР від 23 листопада 1945 року № 2959.

7. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих:

а) затвердити оптові ціни на всі вироби, що їх виготовляють артілі системи Укоопінради і Укоопромліспілки з фондової сировини і використовують як сировину і півфабрикати для внутрісистемного споживання, за винятком пряжі, гумової підшви, хлорвінілової плівки, текстоліту і патоки, внутрісистемні оптові ціни на які підлягають затвердженню президією Укоопінради або Укоопромліспілки;

б) затвердити оптові ціни на всі вироби промислового споживання, що їх виготовляють артілі системи Укоопінради і Укоопромліспілки з сировини самозаготівель і реалізують для дальшого внутрісистемного перероблення, а також на лісоматеріали самозаготівель артілей, ви-

ходячи з планової собівартості цих виробів та матеріалів на 1949 рік і з забезпеченням нагромаджень в розмірі до 4%.

8. Зобов'язати Укоопінраду в декадний строк видати преїскурант оптових цін на вироби, перелічені в додатках №№ 1 і 2 до цієї постанови і довести їх до відома артілей і споживачів.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 17 березня 1949 р., № 570.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 17 березня 1949 року № 570

ОПТОВІ ЦІНИ

на вироби артілей кооперації інвалідів УРСР
системи Укоопінради

№№ п/п	Назва виробів	Одиниця виміру	Оптова ціна за одиницю в карбованцях
1	Рулетка 1-метрова	одна штука	11
2	Рулетка 2-метрова	одна штука	13
3	Рулетка 5-метрова	одна штука	18
4	Рулетка 10-метрова	одна штука	27
5	Каса № 4	одна штука	785
6	Каса № 10	одна штука	1200
7	Каса № 32	одна штука	2350
8	Шафа залізна	одна штука	1175
9	Бак залізний місткістю 1,5 тн	одна штука	740
10	Бак залізний місткістю 2 тн	одна штука	1150
11	Бак залізний місткістю 3 тн	одна штука	1550
12	Бак залізний місткістю 5 тн	одна штука	2300

П р и м і т к а. 1. Реалізація продукції за вказаними оптовими цінами провадиться франко-артіль виготовлювач.

2. Вартість упаковки відноситься за рахунок споживача.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 17 березня 1949 року № 570

ОПТОВІ ЦІНИ

на лісоматеріали виробництва лісозаготівельної контори
«Укооплісзаг» системи Укоопінради

№№ п/п	Назва виробів	Одиниця виміру	Оптова ціна за оди- ницю в карбованцях
1	Пиломатеріали хвойних порід безсортні необрізні (всі розміри за довжиною і товщиною)	м³	325
2	Пиломатеріали хвойних порід безсортні обрізні (всі розміри за довжиною і товщиною)	м³	397

Примітка. Реалізація продукції за вказаними оптовими цінами провадиться франко-вагон станція відправлення.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

17 Про затвердження сітки насінневих розсадників по розмноженню ракостійких і районованих сортів картоплі прискореним методом

У відповідності з постановами Ради Міністрів Союзу РСР від 20 жовтня 1947 року № 3580 «Про заходи по боротьбі з картопляним раком» і від 14 вересня 1948 року № 3457 «Про технічне переозброєння і заходи до зниження втрат у спиртовій промисловості Міністерства смакової промисловості СРСР» і на доповнення постанови Ради Міністрів УРСР від 27 листопада 1947 року № 2259 «Про заходи по боротьбі з картопляним раком в УРСР», з метою розмноження ракостійких і районованих сортів картоплі прискореним методом і переходу на суцільні посіви цих сортів, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити сітку насінневих розсадників по розмноженню районованих, в тому числі і ракостійких, сортів картоплі прискореним методом у колгоспах Київської, Вінницької, Кам'янець-Подільської, Одеської, Миколаївської, Херсонської, Житомирської, Чернігівської, Волинської, Рівенської, Тернопільської, Львівської, Дрогобицької, Станіславської, Чернівецької, Ізмаїльської, Закарпатської, Кіровоградської, Полтавської, Харківської і Сумської областей в кількості 552 розсадників, і в зонах спиртових заводів — 86 розсадників, згідно з додатками №№ 1, 2 і 3.

2. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство харчової промисловості УРСР, виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих і керуючих спиртотрестами:

а) в десятиденний строк розробити і довести до кожного насінневого розсадника план посадки картоплі районованих сортів і забезпечити безумовне виконання цих планів;

б) забезпечити насінневі розсадники колгоспів областей, перелічених у додатку № 1, посівним матеріалом ракостійких сортів картоплі для посадки в 1949 році і з цією метою розподілити еліту цих сортів, що завозиться в область, тільки між насінневими розсадниками, а в разі нестачі такої — організувати міжколгоспний і міжрайонний обмін ракостійких сортів картоплі на рядовий у колгоспах, радгоспах і науководослідних закладах, які мають надлишки насінневого матеріалу цих сортів;

в) організувати в насінневих розсадниках розмноження ракостійких сортів картоплі прискореним методом, для чого виділити в кожному розсаднику потрібну кількість парникових рам для вирощування розсади і підготувати бригадирів або ланкових, відповідальних за проведення прискореного розмноження картоплі;

г) поряд з вирощуванням насінневого матеріалу ракостійких сортів картоплі у насінневих розсадниках, вжити заходів до максимального розширення площ цих сортів картоплі на насінневих ділянках і господарських посівах усіх колгоспів, широко застосовуючи прискорений метод розмноження картоплі з тим, щоб у 1950 році забезпечити перехід на суцільні посіви ракостійких сортів картоплі по всіх категоріях господарств, у відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 20 жовтня 1947 року № 3580 «Про заходи по боротьбі з картопляним раком»;

д) у зонах спиртових заводів областей, перелічених у додатку № 3, забезпечити насінневі розсадники колгоспів кращими районованими технічними сортами і з цією метою використати в першу чергу елітний посадочний матеріал, а також картоплю першої сортової категорії, встановленої при апробації в 1948 році.

3. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство харчової промисловості УРСР, виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих областей, перелічених у п. 1 цієї постанови, і керуючих спиртотрестами забезпечити значне поліпшення агрономічного обслуговування колгоспів - насінневих розсадників, для чого закріпити за кожним розсадником агрономів районних відділів сільського господарства, а в зонах спиртової і крохмалепатокової промисловості — і агрономів спиртових або крохмалепатокових заводів, на яких покласти відповідальність за організацію насінництва ракостій-

ких і районованих сортів картоплі у насінневому розсаднику, застосування методів прискореного розмноження картоплі і високої агротехніки, апробацію посівів, використання врожаю картоплі за призначенням для насінневих ділянок колгоспів району.

4. Надаючи винятково великого державного значення насінневим розсадникам у справі поліпшення картоплівництва у колгоспах УРСР, зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство харчової промисловості УРСР і виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих взяти під особливий контроль і нагляд роботу насінневих розсадників і забезпечити безумовне виконання планів посадки картоплі кращими ракостійкими і районованими сортами, а також проведення робіт щодо догляду за посівами на високому агротехнічному рівні.

5. Виконавчим комітетам обласних Рад депутатів трудящих до 15 квітня 1949 року подати Раді Міністрів УРСР звіт про доведення насінневим розсадникам плану посадки ракостійких і районованих сортів картоплі на 1949 рік, про забезпечення кожного розсадника насінневим матеріалом і закріплення агрономів, відповідальних за організацію насінництва картоплі у насінневих розсадниках.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 17 березня 1949 р., № 571.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 17 березня 1949 року № 571

СІТКА

колгоспних насінневих розсадників по розмноженню ракостійких сортів
картоплі прискореним методом

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
Київська область			
1	Баришівський	Пасічна	«Червона зірка»
2	»	Морозівка	«Комуніст»
3	Бабанський	Сушківка	«Червона зірка»
4	Білоцерківський	Заріччя	«3-й Вирішальний»
5	Березанський	Мала Березанка	ім. Сталіна
6	»	»	ім. Тельмана
7	Бориспільський	Бориспіль	ім. Кірова
8	Богуславський	Дибинці	«Надія»
9	Броварський	Димерка	ім. Леніна
10	»	Требухів	«Жовтень»
11	Буцький	Попівка	ім. Сталіна
12	Вільшанський	Вільшана	«Червоний шлях»
13	Володарський	Лихачиха	ім. Сталіна
14	Васильківський	Кожухівка	«Соціалістична перебудова»
15	Вищедубечанський	Воропаїв	«Червоний комунар»
16	Городищенський	Городище	ім. Шевченка
17	Гребінківський	Гребінки	«Більшовик»
18	Димерський	Рикунь	ім. Ватутіна
19	Жашківський	Жашків	«Комінтерн»
20	Звенигородський	Звенигородка	ім. Котовського
21	Іванківський	Іванків	«Комуніст»
22	Кагановичський	Кагановичі	ім. Ілліча
23	Києво-Святошинський	Гостомель	«13 років Жовтня»
24	Корсунь-Шевченківський	Стеблів	ім. Чапаєва
25	Катеринопільський	Вербовець	ім. Кірова
26	Кагарлицький	Переселення	«Нове життя»
27	Канівський	Бобриця	ім. Шевченка
28	Ладизинський	Кузьмина Гребля	ім. Шевченка
29	Лисянський	Будище	«Більшовик»
30	Маньківський	Роги	ім. Шевченка
31	Мокрокалигирський	Суша Калигірка	«Шлях Ілліча»
32	Ново-Шепелицький	Буда	ім. Карла Маркса
33	Обухівський	Обухів	«Паризької комуні»
34	Переяслав-Хмельницький	Каратуль	ім. Петровського
35	Розважівський	Кропивня	ім. Димитрова
36	»	Володарка	ім. Петровського
37	Ржищівський	Гребені	«Червоний промінь»
38	Ротмістрівський	Ротмістрівка	«Серп»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
39	Рокитнянський	Йосипівка	«12-річчя Жовтня»
40	Смілянський	Білозір'я	ім. Сталіна
41	Старченківський	Росава	ім. Ворошилова
42	Ставищенський	Ставище	«17 Партз'їзд»
43	Таращанський	Ківшовата	ім. Леніна
44	Тальнівський	Глибочок	ім. Ворошилова
45	Тетіївський	Слобода	ім. Молотова
46	Узинський	Острійки	ім. Кагановича
47	Уманський	Умань	«Провідна зірка»
48	Христинівський	Заячківка	ім. Кірова
49	Черкаський	Червона слобода	«Пролетар»
50	Чернобильський	Чернобиль	ім. 8 Березня
51	Шполянський	Кримки	«17 Партз'їзд»

Вінницька область

1	Брацлавський	Марксове	ім. Шевченка
2	Барський	Йосипівці	ім. Будьонного
3	»	Ялтушків	«Серп і молот»
4	»	Бар	ім. Фрунзе
5	»	Слобода Ялтуш- ківська	«Промінь»
6	Бершадський	Бирлівка	ім. Леніна
7	Вінницький	Сабарів	«Хвиля революції»
8	»	Телепеньки	ім. Сталіна
9	»	Слобода Дашко- вецька	«Шлях до соціалізму»
10	»	Бохоники	«8 Березня»
11	Гайсинський	Гранів	ім. Сталіна
12	»	Адамівка	ім. Сталіна
13	»	Ладикінські ху- тори	«Нове життя»
14	Джуринський	Джурин	ім. Молотова
15	Джулинський	Ставки	ім. Сталіна
16	Дашівський	Розсоховата	ім. Ворошилова
17	Жмеринський	Стодутьці	«1 Травня»
18	»	Біликівці	ім. Петровського
19	»	Лопатинці	«Ленінський шлях»
20	»	Сербинівці	ім. Димитрова
21	»	Чернятин	ім. Сталіна
22	Іллінецький	Павлівка	ім. Петровського
23	Калинівський	Павлівка	ім. Мікояна
24	Копайгородський	Петрівка	«Червона нива»
25	Козятинський	Козятин	«1 Серпня»
26	Комсомольський	Адамівка	«Червоний степ»
27	»	Зірка	«Зірка»
28	Крижопільський	Левків	ім. Сталіна
29	Літинський	Антонівка	ім. Шевченка

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
30	Літинський	Кусиківці	«Оборона»
31	»	Дубова	«Нове життя»
32	Липовецький	Журава	«Новий шлях»
33	Муровано-Куриловецький	Бахтин	ім. Сталіна
34	»	Бахтинок	«12 років Жовтня»
35	Могилів-Подільський	Сліди	ім. Кірова
36	Монастирищенський	Бачкурине	ім. Хрущова
37	Немирівський	Хвостівці	«Перемога»
38	»	Гулька	ім. Молотова
39	Ольгопільський	Ольгопіль	«Ленінський шлях»
40	Ободівський	Нова Ободівка	«Нова громада»
41	Погрибищенський	Мончин	ім. Леніна
42	Піщанський	Загнітків	ім. Кагановича
43	Плисківський	Чернявка	ім. Молотова
44	Станіславчицький	Станіславчик	ім. Петровського
45	»	»	«Більшовик»
46	Ситковецький	Олександрівка	«Молодий хлібороб»
47	Томашпільський	Паланка	ім. Леніна
48	Тульчинський	Суворовське	ім. Молотова
49	Тростянецький	Демидівка	ім. Петровського
50	»	Олександрівка	ім. Леніна
51	Турбівський	Нова Прилука	«Культурний хлібороб»
52	Теплицький	Комарівка	ім. ХТЗ
53	»	Мала Мочулка	«Дніпробуд»
54	»	Городок	ім. Калініна
55	»	Заводівка	ім. 9 конф. ЛКСМУ
56	Тиврівський	Кліщів	«Червона перемога»
57	Уланівський	Кустівці	ім. Леніна
58	Хмільницький	Голодьки	«Наша перебудова»
59	»	Озарнянка	«2-га П'ятирічка»
60	»	Кожухів	ім. Сталіна
61	Чечельницький	Липецьке	«18 Партз'їзд»
62	Чернівецький	Саїнка	«Комінтерн»
63	Шаргородський	Котюжани	«Праця»
64	Шпиківський	Юрківка	ім. Хрущова
65	Ямпільський	Біла	ім. Комінтерна
66	Яришівський	Іракліївка	«Нове життя»

Кам'янець-Подільська область

1	Антонинський	Антонини	«Червоний Донбас»
2	Базалійський	Шмирки	ім. Молотова
3	Берездівський	Мирутин	ім. Кірова
4	Білогірський	Сушівці	«1 Травня»
5	Вовковинецький	Згарок	ім. Кірова
6	Волочиський	Гарнишівка	ім. 12 років Жовтня
7	Городоцький	Жишинці	«Колос»
8	Грицівський	Лотівка	ім. Кошика

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
9	Деражнянський	Новосілка	«Комінтерн»
10	Дунаєвецький	Чапків	ім. Котовського
11	Ізяславський	Васьківці	«Комунар»
12	Красилівський	Заставки	«Червоний колос»
13	Летичівський	Марківці	«Червоний партизан»
14	Меджибізький	Ярославка	ім. 18 партз'їзду
15	Полонський	Ново-Полонне	«Комінтерн»
16	Ружичинський	Олешин	ім. Леніна
17	»	Волиця	«Жовтневий промінь»
18	Сатанівський	Веселець	ім. Молотова
19	Смотрицький	Степанівка	ім. Сталіна
20	Старо-Костянтинівський	Воронківці	ім. Леніна
21	Старосинявський	Адампіль	«Більшовик»
22	Староушицький	Грушка	ім. Кірова
23	Теофіпольський	Волиця Польова	ім. Леніна
24	Чорнострівський	Рідкодуби	ім. Будьонного
25	Чемеровецький	Кугаївці	ім. Держинського
26	Шепетівський	Плєсна	«Більшовик»

Житомирська область

1	Барашівський	Великий Яблунець	ім. Кірова
2	Брусилівський	Морозівка	ім. Кірова
3	»	Ставище	«Правда»
4	Базарський	Базар	ім. Молотова
5	Вчорайшенський	Вчорайше	ім. Кірова
6	Володарсько-Волинський	Володарськ-Волинський	ім. Кагановича
7	Городницький	Михіївка	ім. Чапаєва
8	Довбиський	Великий Луг	«Наш полк»
9	Держинський	Сіряки	ім. Петровського
10	Житомирський	Крошня Друга	«Праці честь»
11	»	Гадзінка	ім. Петровського
12	Коростенський	Іскорость	ім. Леніна
13	Червоноармійський	Кошелівка	ім. Сталіна
14	Корнинський	Лучин	ім. Кірова
15	Любарський	Юрівка	ім. Кірова
16	Малинський	Вирва	«Червоний Жовтень»
17	Народицький	Народичі	«Червона зірка»
18	Олевський	Кам'янка	ім. Сталіна
19	»	Білокорівці	«1 Травня»
20	Овруцький	Загребля	«1 Травня»
21	»	Черепине	«Червоний хлібороб»
22	Потіївський	Моделів	«Комінтерн»
23	Попільнянський	Кошляки	«Новий шлях»
24	Ружинський	Ружин	«Новий світ»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
25	Ружинський	Немирищі	«Комінтерн»
26	Радомишльський	Радомишль	ім. Близнюка
27	Словечанський	Білка	ім. Сталіна
28	Троянівський	Луки	«20-річчя Жовтня»
29	Чоповицький	Чоповичі	«Перемога»
30	Черняхівський	Клітище	ім. Петровського
31	Янушпільський	Бурківці	ім. 1 Травня

Чернігівська область

1	Батуринський	Красне	ім. Шевченка
2	Бахмацький	Варварівка	«Побудова соціалізму»
3	Березнянський	Березна	«Праця»
4	Бобровицький	Ворошиловська с/р.	«Більшовик»
5	Варвинський	Журавка	ім. 15-річчя ВЛКСМ
6	Грем'яцький	Камінь	«Ленінський шлях»
7	Дмитрівський	Дептівка	ім. ОДПУ
8	Добрянський	Ваганичі	ім. Кірова
9	Комарівський	Комарівка	ім. Карла Маркса
10	Коропський	Городище	«Жовтнева перемога»
11	Корюківський	Олександрівка	ім. Тельмана
12	Куликівський	Дроздівка	ім. Леніна
13	Лосинівський	Галиця	ім. Кагановича
14	Любецький	Павлівка	«Червоний стяг»
15	Малодівицький	Галиця	«Заможне життя»
16	Менський	Мена	ім. 1 Травня
17	Михайло-Коцюбинський	Левковичі	ім. Сталіна
18	Ніжинський	Курилівка	ім. Ворошилова
19	Ніжинська міськрада	м. Ніжин	«12 років Жовтня»
20	Новгород-Сіверський	Шептаки	«Червоний план»
21	Новобасанський	Петрівка	ім. Літвінова
22	Носівський	Носівка	«18 Партз'їзд»
23	Остерський	Старогородка	«Більшовик»
24	Прилуцький	Лиски	ім. Борців Революції
25	Прилуцька міськрада	Прилуки	«Заклик Ілліча»
26	Ріпкинський	Свинопухи	«Жовтнева перемога»
27	Семенівський	Іванівка	«Червоний колос»
28	Сосницький	Спаське	«Більшовик»
29	Срібнянський	Сокиринці	ім. Шевченка
30	Чернігівський	Піски	«Новий шлях»
31	Яблунівський	Крутоярівка	ім. Леніна

Одеська область

1	Ананьївський	Ананьїв	ім. Держинського
2	Андрієво-Іванівський	Миколаївка	ім. Шевченка
3	Балтський	Андріяшівка	ім. Ворошилова
4	Біляївський	Троїцьке	«Червоний Жовтень»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
5	Березівський	Степанівка	ім. Іванова
6	Великоврадіївський	Ново-Григорівка	«Червоний Піонер»
7	Великомихайлівський	Мигаї	«Правильний шлях»
8	Грушківський	Грушка	«14 років Жовтня»
9	Голованівський	Шепилове	«Паризька комуна»
10	Гайворонський	Мошене	ім. Сталіна
11	Долинський	Долинське	«Червоний серп»
12	Доманівський	Прибужок	«За владу Рад»
13	Іванівський	Петрівка	ім. Ілліча
14	Котовський	Великий Фонтан	ім. Калініна
15	Кривоозерський	Курячі Лози	ім. Шевченка
16	Комінтернівський	Олександрівка	ім. Котовського
17	Красноокнянський	Ставро	ім. Кагановича
18	Кодимський	Лисогірка	«Х років Молдавії»
19	Любашівський	Янишівка	«ХІ років міліції»
20	Мостівський	Градівка	«Шлях до соціалізму»
21	Миколаївський	Миколаївка	«Заповіт Леніна»
22	Овідіопольський	Барабой	«Червоний степ»
23	Жовтневий	Анатолівка	ім. Ілліча
24	Вільшанський	Іллічівка	ім. Кагановича
25	Одеський міський	Великий Фонтан	«20 років Пролетарської революції»
26	Одеський приміський	Дальник	ім. Шевченка
27	Первомайський міський	Первомайськ	ім. Петровського
28	Первомайський приміський	Балківка	«Пам'ять Леніна»
29	Піщанський	Перейма	«Політвідділ»
30	Роздільнянський	Красноокнянської с/р.	ім. Молотова
31	Савранський	Осички	«13-річчя Жовтня»
32	Троїцький	Котовської с/р.	ім. Котовського
33	Фрунзівський	Ново-Павлівка	«Ударник»
34	Цебриківський	Поліно-Осіпенкове	ім. Лисенка
35	Чорнянський	Чорна	«Червоний партизан»
36	Ширяївський	Ширяєве	ім. Молотова

Миколаївська область

1	Арбузинський	Петропавлівка	«Червоний садочок»
2	Баштанський	Ново-Георгіївка	«Х років КІМ'у»
3	Березнеговатський	Тернівка	«Перемога»
4	Братський	Братське	«ІІІ Комінтерн»
5	Веселиновський	Веселинове	«1 Травня»
6	Варварівський	Петрово-Солониха	ім. Петровського
7	Вознесенський	Таборівка	«Ударник»
8	Володимирівський	Лагодівка	«Авангард»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
9	Еланецький	Еланець	ім. Сталіна
10	Казанківський	Чабанка	«Перемога»
11	Лисогірський	Благодатне	«Друга п'ятирічка»
12	Новоодеський	Артемівка	ім. Будьонного
13	Новобузький	Володимиро-Пав- лівка	«XVI партконференція»
14	Очаківський	Парутине	ім. Леніна
15	Жовтневий	Жовтневе	«12 років Жовтня»
16	Привільнянський	Ново-Горожене	«Заповіт Ілліча»
17	Снігурівський	Снігурівка	ім. Молотова
18	Тилігуло-Березанський	Тилігуло-Бере- резанка	ім. Кагановича
19	Широколанівський	Ковалівка	ім. Ворошилова

Херсонська область

1	Білозерський	Білозерка	ім. Молотова
2	Бериславський	Молотовське	ім. Калініна
3	Великоолександрівський	Мала Олександрівка	«Більшовик»
4	Високопільський	Архангельське	ім. Тельмана
5	Великолепетиський	Велика Лепетиха	ім. Петровського
6	Верхньорогачицький	Нижній Рогачик	«Прогрес»
7	Горностаївський	Каїри	«Профінтерн»
8	Генічеський	Щорсівська с/р.	«Червона хвиля»
9	Голопристанський	Ново-Федорівка	«Рух до комуні»
10	Іванівський	Іванівка	ім. Молотова
11	Калінінський	Ново-Гредневе	ім. Шевченка
12	Каланчацький	Каланчак	«Партизан»
13	Каховський	Каховка	ім. Пушкіна
14	Ново-Воронцовський	Осокорівка	«Політвідділовець»
15	Нижньосірогоський	Верхні Торгаї	«Промінь»
16	Новомаячківський	Балтазарівка	ім. Літвінова
17	Ново-Троїцький	Ново-Троїцьке	ім. Димитрова
18	Сиваський	Ново-Михайлівка	«Червоний Жовтень»
19	Скадовський	Скадовськ	ім. Ворошилова
20	Херсонський	Музиківка	«Червоний колос»
21	Цюрупинський	Раденськ	ім. Калініна
22	Чаплинський	Кучеряво-Воло- димирівка	«Червоний шлях»

Львівська область

1	Бобрський	Волове	ім. Сталіна
2	Бродівський	Лешнів	ім. Молотова
3	Буський	Купче	ім. Сталіна

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
4	Вінниківський	Підбірці	«Радянське життя»
5	»	Великі Кривчиці	«4 Сталінська п'ятирічка»
6	Великомостівський	Великі Мости	«Перемога»
7	Городоцький	Братковичі	ім. Хрущова
8	»	Керинця	ім. Молотова
9	Глинянський	Пельтів	ім. Ворошилова
10	Жовківський	Сопошин	ім. Шевченка
11	Золочівський	Червоне	ім. Леніна
12	Івано-Франківський	Домажир	ім. Хрущова
13	Кам'янсько-Бузький	Кам'янка-Бузька	ім. Сталіна
14	Краснянський	Русилів	ім. Франка
15	Краковецький	Свидниця	«Перемога»
16	Куликівський	Звертів	ім. Сталіна
17	»	Дорошів	ім. Франка
18	Львівський	Львів	«1 Травня»
19	»	Гамаліївка	ім. Хрущова
20	Лопатинський	Лопатин	ім. Будьонного
21	Магерівський	Магерів	ім. Сталіна
22	Немирівський	Грушів	«Червона Армія»
23	Новомилятинський	Неслухів	ім. Молотова
24	Новояричівський	Вислобоки	«Зоря соціалізму»
25	Одеський	Колтів	ім. Франка
26	Пониківський	Заболотці	«1 Травня»
27	Перемишлянський	Вовків	«1 Травня»
28	Поморянський	Поморяни	ім. Ворошилова
29	Підкамінський	Підкамін	«Нове життя»
30	Радехівський	Радехів	ім. Хрущова
31	Рава-Руський	Островок	«Нове життя»
32	Соколицький	Наварія	ім. Шевченка
33	»	Соколицьки	ім. Кагановича
34	Сокальський	Ільковичі	ім. Конєва
35	Щирецький	Соколівка	ім. Шевченка
36	»	Гонятичі	ім. Ворошилова
37	Яворівський	Старичі	ім. Кірова

Закарпатська область

1	Берегівський округ	Берегове	ім. Леніна
2	Великобerezнянський округ	Малий Березний	ім. Ватутіна
3	Воловецький округ	Воловець	«Радянська Верховина»
4	Воловецький »	Рокити	ім. Леніна
5	Іршавський »	Білкі	«За нове життя»
6	Мукачівський »	Великі Лучки	ім. Леніна
7	» »	Мукачеве	ім. Димитрова
8	Перечинський »	Дубринич	ім. Леніна

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
9	Рахівський округ	Водиця	«30 років Жовтня»
10	Свалявський »	Драчини	ім. Сталіна
11	Севлюський »	Виноградів	«8 Березня»
12	Тячівський »	Руське поле	ім. Леніна
13	» »	Бикове	«30 років Жовтня»
14	Ужгородський »	Яворове	ім. Хрущова
15	» »	Середнє	ім. Молотова
16	Хустівський »	Вишкове	ім. Сталіна

Станіславська область

1	Більшовцівський	Більш овці	ім. Шевченка
2	Букачівський	Букачівці	«30 років Жовтня»
3	Богородчанський	Богородчани	ім. Франка
4	Бурштинський	Бурштин	ім. КІМ
5	Войнилівський	Войнилів	ім. Хрущова
6	Галицький	Галич	«Перемога»
7	Гвоздецький	Гвоздець	«Червона зірка»
8	Городенківський	Городенка	ім. Сталіна
9	Долинський	Долина	«30 років Жовтня»
10	Жаб'ївський	Жаб'є	«1 Травня»
11	Заболотівський	Заболотів	«1 Травня»
12	Калуський	Галинь	«30 років Жовтня»
13	Коломийський	Коломия	«Перемога»
14	Коршівський	Коршів	«30 років Жовтня»
15	Косівський	Косів	ім. Леніна
16	Кутський	Рожнів	ім. Сталіна
17	Ланчинський	Ланчин	ім. Тимошенка
18	Лисецький	Лисець	ім. Молотова
19	Надвірнянський	Надвірна	ім. Шевченка
20	Обертинський	Обертин	«Перемога»
21	Отинянський	Отиня	«Перемога»
22	Жовтневий	Маринопіль	ім. Хрущова
23	Печеніжинський	Печеніжин	ім. Сталіна
24	Рожнятівський	Рожнятів	«1 Травня»
25	Рогатинський	Рогатин	ім. Франка
26	Солотвинський	Солотвин	ім. Сталіна
27	Снятинський	Завалля	ім. Хрущова
28	Станіславський	Софіївка	«Перемога»
29	Тлумацький	Тлумач	ім. Франка
30	Тисменицький	Тисмениця	ім. Сталіна
31	Чернелицький	Чернелиця	«17 Вересня»
32	Яблунівський	Яблунів	ім. Леніна

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
Ровенська область			
1	Олександрійський	Олександрія	ім. Хрущова
2	Березнівський	Березна	ім. Сталіна
3	Висоцький	Висоцьк	ім. Леніна
4	Вербський	Верба	«17 Вересня»
5	Володимирецький	Володимирець	ім. Леніна
6	Гошанський	Гоша	«30 років Жовтня»
7	Деражнянський	Деражне	ім. Сталіна
8	Дубровицький	Дубровиця	ім. Кірова
9	Дубнівський	Дубно	«Паризька комуна»
10	Демидівський	Демидівка	ім. Молотова
11	Здолбунівський	Здолбунів	ім. Будьонного
12	Зарічянський	Зарічне	«Червоний прапор»
13	Клесівський	Клесів	ім. Леніна
14	Червоноармійський	Червоноармійськ	ім. Молотова
15	Костопільський	Костопіль	ім. Ватутіна
16	Корецький	Корець	ім. Шевченка
17	Козинський	Козин	ім. Будьонного
18	Клеванський	Клевань	«30 років Жовтня»
19	Мизоцький	Мизоч	ім. Молотова
20	Млинівський	Млинів	«30-річчя України»
21	Межиріцький	Межирічі	ім. Ватутіна
22	Острозький	Острозьке	ім. Ворошилова
23	Острозький	Острог	ім. Будьонного
24	Рокитнянський	Рокитне	ім. Леніна
25	Рафалівський	Рафалівка	«30 років Жовтня»
26	Ровенський	Ровно	«8 Березня»
27	Сарнинський	Сарни	«18 Партконференція»
28	Степанський	Степань	ім. Сталіна
29	Соснівський	Соснове	ім. Леніна
30	Тучинський	Тучин	ім. Шевченка

Волинська область

1	Берестечківський	Старики	ім. Леніна
2	Володимир-Волинський	Ворошилове	ім. Ворошилова
3	Голобський	Поповичі	«Червоний партизан»
4	Головнянський	Гуща	ім. Сталіна
5	Горохівський	Мар'янівка	ім. Кагановича
6	Заболотівський	Кримне	ім. Сталіна
7	Затурівський	Війниця	ім. Сталіна
8	Іваничівський	Грибовиця	ім. Калініна
9	Камінь-Каширський	Тоболи	ім. Сталіна
10	Киверцівський	Киверці	«30 років Жовтня»
11	Ковельський	Любитів	ім. Леніна

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
12	Колківський	Велика Ведмежка	ім. Ворошилова
13	Локачинський	Шельвів	ім. Сталіна
14	Луцький	Княшовець	ім. Хрущова
15	Любомльський	Скиби	ім. Сталіна
16	Любешівський	Любешів	ім. Хрущова
17	Мацеївський	Хворостів	ім. Калініна
18	Маневидьський	Козлиничі	ім. Леніна
19	Оваднівський	Мокрець	ім. Леніна
20	Олицький	Гор'янівка	ім. Кірова
21	Ратнівський	Бузаки	«Нове життя»
22	Рожищенський	Шурин	ім. Шевченка
23	Старовижівський	Стара Вижівка	ім. Леніна
24	Сенкевичівський	Скірче	ім. Сталіна
25	Теремнівський	Теремне	ім. Молотова
26	Торчинський	Боратин	ім. Ворошилова
27	Турійський	Турійськ	ім. Чкалова
28	Устилузький	Устилуг	«Червона зірка»
29	Цуманський	Микове	ім. Сталіна
30	Шацький	Шацьк	ім. Сталіна

Тернопільська область

1	Бережанський	Куряни	ім. Шевченка
2	Борщівський	Коралівка	ім. Тимошенка
3	Бучацький	Старі Петликівці	«Перемога»
4	Буданівський	Іванівка	ім. Сталіна
5	Білобожницький	Косів	ім. Шевченка
6	Великоборківський	Жукове	ім. Жукова
7	Вишнівецький	Вишнівець	ім. Жданова
8	Великолубочецький	Чистилів	«Червоний маяк»
9	Великодєдеркальський	Вовківці	ім. Ворошилова
10	Гусятинський	Суходіл	ім. Молотова
11	Гримайлівський	Калагарівка	ім. Сталіна
12	Залещицький	Костільники	ім. Будьонного
13	Золото-Потіцький	Соколів	ім. Сталіна
14	Збаразький	Новики	ім. Ворошилова
15	Зборівський	Ярчівці	ім. Сталіна
16	Золотниківський	Гайворонки	ім. Молотова
17	Заложцівський	Заложці	ім. Леніна
18	Копичинський	Орішківці	ім. Леніна
19	Козлівський	Іванівка	«8 Березня»
20	Козівський	Вікторівка	«Нове життя»
21	Коропецький	Дубенки	ім. Хрущова
22	Кременецький	Попівці	«17 Вересня»
23	Ланівецький	Борщівка	«17 Вересня»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
24	Мнкулинецький	Велика Березовиця	ім. Хрущова
25	Мельнице-Подільський	Вільховець	ім. Сталіна
26	Монастириський	Товстобаби	ім. Ворошилова
27	Новосільський	Шельпаки	«Вільне життя»
28	Підгаєцький	Підгайці	ім. Сталіна
29	Підволочиський	Оріховець	ім. Ворошилова
30	Пробіжнянський	Товстенке	ім. Ворошилова
31	Почаївський	Лосятин	ім. Сталіна
32	Скала-Подільський	Бурдяківці	ім. Сталіна
33	Струсівський	Лощів	«Сталінський шлях»
34	Скалатський	Зарубинці	ім. Молотова
35	Теребовлянський	Семенів	«17 Вересня»
36	Товстенський	Шепівці	ім. Будьонного
37	Чортківський	Горішня Вигнанка	ім. Хрущова
38	Шумський	Шумське	ім. Сталіна

Чернівецька область

1	Вашківський	Вашківці	ім. Кобилянської
2	Вижницький	Чорногузи	«Шлях до соціалізму»
3	Глибоцький	Стерче	ім. Сталіна
4	Герцаївський	Молниці	ім. Леніна
5	Заставнівський	Вікно	ім. Молотова
6	Кельменецький	Недипівці	«Червона Армія»
7	Кіцманський	Витилівка	ім. Хрущова
8	Новоселицький	Строїнці	ім. Сталіна
9	Путильський	Селятин	«Зоря Карпат»
10	Садгирський	Магала	ім. Сталіна
11	Сокирянський	Сербичани	ім. Леніна
12	Сторожинецький	Клишівка	«Перемога»
13	»	Стара-Жадова	«Більшовик»
14	Хотинський	Недобойці	«Червона Буковина»
15	Чернівецький	Луковиця	ім. Шевченка

Дрогобицька область

1	Боринський	Бориня	«Перемога»
2	»	Мохнате	«Червоний Прикордонник»
3	Добромільський	Нове Місто	ім. Сталіна
4	»	П'ятиця	ім. Шевченка
5	Дрогобицький	Снятинка	ім. Калініна
6	»	Стебник	ім. Сталіна
7	Дублянський	Дубляни	«30-річчя Радянської України»
8	»	Калинів	«Заповіт Ілліча»
9	Жидачівський	Заболотівці	ім. Димитрова

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
10	Жидачівський	Жидачів	«Нове життя»
11	Журавнівський	Володимирці	«Новий шлях»
12	»	Млиниська	ім. Сталіна
13	Крукеницький	Пнікут	«30-річчя Жовтня»
14	»	Крукениця	ім. Леніна
15	Комарнівський	Бучали	ім. Хрущова
16	»	Лівчиці	ім. Леніна
17	Мостиський	Биков	«800 років Москві»
18	»	Рудники	ім. Хрущова
19	Меденицький	Опори	ім. Ворошилова
20	»	Криниця	ім. Тимошенка
21	Миколаївський	Миколаїв	ім. Франка
22	»	Пісочне	«Комсомолец»
23	Новострілищанський	Ходорківці	«Комсомолец України»
24	»	Дроховичі	ім. Франка
25	Нижньо-Устріцький	Рівня	ім. Ворошилова
26	»	Чорна	«Ленінський шлях»
27	Нижанковичський	Міженець	«30-річчя Радянської України»
28	»	Нижанковичі	ім. Шевченка
29	Підбузький	Вінники	«Радянська Армія»
30	»	Підбуж	ім. Сталіна
31	Рудківський	Михайлевичі	ім. Жданова
32	»	Коношки-Семенивські	ім. Кагановича
33	Стрийський	Новий Світ	«30-річчя Жовтня»
34	»	Верчани	«Паризька комуна»
35	Судово-Вишнянський	Судова-Вишня	ім. Молотова
36	»	Волчищовичі	ім. Будьонного
37	Самбірський	Бісковичі	ім. Леніна
38	»	Ралівка	ім. Сталіна
39	Старо-Самбірський	Надиби	ім. Держинського
40	»	Старий-Самбір	ім. Леніна
41	Сколівський	Любинці	«Радянська Армія»
42	»	Нижня Стинава	ім. Сталіна
43	Стрілківський	Стрілки	ім. Сталіна
44	»	Спас	ім. Жданова
45	Славський	Славське	ім. Шевченка
46	»	Опорець	«30 років Радянської України»
47	Турківський	Завадівка	ім. Шевченка
48	»	Верхня Яблулька	ім. Хрущова
49	Хирівський	Лопушниця	«Перемога»
50	»	Хирів	ім. Шевченка
51	Ходорівський	Вербиця	ім. Сталіна
52	»	Волчатиці	«Перемога»

Продовження додатку № 1

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
53	м. Борислав	Борислав	ім. Жданова
54	«	Борислав	ім. Ковпака
55	м. Дрогобич	Дрогобич	ім. Франка
56	»	»	«Радянська Україна»
57	м. Самбір	Самбір	«30 років Радянської України»
58	»	»	«Перемога»
59	м. Стрий	Стрий	«6 Серпня»

Ізмаїльська область

1	Арцизький	Павлівка	«28 Червня»
2	Болградський	Жовтневе	«Нове життя»
3	Кілійський	Кілія	«Перемога»
4	Лиманський	Маразліївка	«Перемога»
5	Новоіванівський	Задубаївка	ім. Молотова
6	Ренійський	Лиманське	«Світлий шлях»
7	Саратський	Зоря	ім. Енгельса
8	Старокозацький	Старокозаче	ім. Леніна
9	Суворовський	Утконосівка	«Молода гвардія»
10	Тарутинський	Тарутине	«Перемога»
11	Татарбунарський	Татарбунари	ім. Татарбунарського повстання
12	Тузлівський	Широке	«Червоний партизан»
13	Бородінський	Надрічне	«Комсомолец»

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 17 березня 1949 року № 571

С І Т К А

колгоспних насінневих розсадників по розмноженню ракоостійких сортів картоплі
прискореним методом у районах зон спиртових заводів

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
--------	--------------	------------	----------------

Київська область

1	Бишівський	Пашківка	ім. Літвінова
2	Бородянський	Микуличі	ім. Чапаєва
3	Володарський	Рубченки	ім. Молотова
4	Велико-Половецький	Шамраївка	«Незаможник»
5	Києво-Святошинський	Михайлівка-Рубежівка	«За перемогу»
6	Макарівський	Липівка	ім. Горького
7	»	»	ім. Ворошилова
8	Сквирський	Тхорівка	ім. 1 Травня
9	Фастівський	Триліси	ім. Політвідділу

Вінницька область

1	Брацлавський	Чуків	ім. Кагановича
2	Вінницький	Сосонка	«Ленінський шлях»
3	Вороновицький	Дукмасівка	«Ударник»
4	Жмеринський	Мартинівка	«Червоний шлях»
5	Літинський	Дашківці	ім. Леніна
6	Немирівський	Лукашівка	«III Інтернаціонал»
7	Оратівський	Прибережне	«12 років Жовтня»
8	Самгородоцький	Губин	«Перемога Жовтня»
9	Турбівський	Петрівка	«Червоний орач»
10	Тульчинський	Білоусівка	«7 з'їзд Рад»
11	Тростянецький	Ладіїкин	ім. Леніна

Продовж. додатку № 2

№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
-------	--------------	------------	----------------

Кам'янець-подільська область

1	Вінковоцький	Пилипи-Олександрівські	ім. Андреева
2	Гвардійський	Гвардійське	«Праця»
3	Кам'янець-Подільський	Ходорівці	ім. Шевченка
4	Миньковоцький	Глибочок	«1 Травня»
5	Михайлівський	Коржівці	ім. Кагановича
6	Новоушицький	Браїлівка	ім. Сталіна
7	Оришніський	Красноставці	ім. Карла Маркса
8	Остропільський	Старий Остропіль	ім. Сталіна
9	Плужнянський	Шекеринці	ім. Петровського
10	Славутський	Мінківці	ім. Чкалова
11	Солобовецький	Лошківці	ім. Ворошилова
12	Ярмолинський	Правдівка	ім. «Правды»

Житомирська область

1	Андрушівський	Малі Мошківці	«Жовтень»
2	Баранівський	Смолдирів	«12 річчя Жовтня»
3	Бердичівський	Половецьке	«1 Травня»
4	Ємільчинський	Степанівка	ім. Шевченка
5	Коростишівський	Кмитів	«Заповіт Ілліча»
6	Лугинський	Бовсуні	«3-й Вирішальний»
7	Новоград-Волинський	Колодянка	«Перемога»
8	Чуднівський	Короченки	«13-річчя Жовтня»
9	Ярунський	Пилиповичі	«Комінтерн»
10	»	Жолобне	ім. Кірова

Чернігівська область

1	Бахмацький	Плиски	«Червоний переможець»
2	Борзнянський	Миколаївка	ім. Кірова
3	Городнянський	Петрівка	ім. Петровського
4	Іваницький	Гмиренка	«Червоний партизан»
5	Ічнянський	Ічня	«1 Травня»
6	Козелецький	Лемеші	«Червона Зірка»
7	Олшівський	Церковинце	ім. Леніна
8	Остерський	Олбін	«Нова побудова»
9	Понорницький	Дядичі	«Вільне життя»
10	Тупичівський	с. Великий Листвин	«Червоний орч»
11	Холмський	Рибинськ	ім. Сталіна
12	Щорський	Гвоздиківка	ім. Щорса

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 17 березня 1949 року № 571

С І Т К А

колгоспних насінневих розсадників по розмноженню сортової картоплі технічних сортів у районах зон спиртових заводів в областях, на які по поширюється постанова Ради Міністрів СРСР від 26 жовтня 1947 року № 3580 про перехід на судільні посіви ракоетійних сортів картоплі

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
-----------	--------------	------------	----------------

Кіровоградська область

1	Олександрівський	Нова Осота	ім. Петровського
2	Кам'янський	Косарі	ім. Карла Лібкнехта

Полтавська область

1	Гадяцький	Сари	ім. Будьонного
2	Зіньківський	Зіньків	«Незаможник»
3	Карлівський	Карлівка	«Вільна праця»
4	Хорольський	Попівка	«18 Партз'їзд»

Харківська область

1	Богодухівський	Кленове	ім. ХТЗ
2	»	Братениця	«1 Травня»
3	Валківський	Огульці	«Червоний партизан»
4	»	Ков'яги	«Червоний господар»
5	Золочівський	—	«Червоний хлібороб»
6	Красноградський	Березівка	«Червоні лани»
7	Коломацький	Червоний Прапор	ім. Дзержинського
8	Краснокутський	Качалівка	ім. Леніна
9	Кегичівський	Парасковія	«Шлях незаможника»
10	Нововодолазький	Мокра Рокитна	ім. Кірова
11	Старовірівський	Медведівка	ім. Леніна
12	»	Мелихівка	«Праця»

Продовж. податку № 3

№№ п/п	Назва району	Назва села	Назва колгоспу
Сумська область			
1	Охтирський	Високе	ім. Горького
2	Глинський	Анастасівка	ім. Калініна
3	Глухівський	Слоут	ім. Чапаєва
4	Конотопський	Попівка	ім. Сталіна
5	Краснопільський	Верхня Сироватка	ім. Сталіна
6	Лебединський	Будилка	ім. Петровського
7	Миропільський	Біловоди	ім. Куйбишева
8	Роменський	Засулля	ім. Чапаєва
9	Сумський	Піщане	ім. Орджонікідзе
10	Синівський	Капустинці	ім. Сталіна
11	Улянівський	Миколаївка- Вирівська	ім. Фрунзе
12	Хотінський	Руднівка	«Червона Армія»
13	Штепівський	Василівка	«Комуніст»
14	Ямпільський	х. Воздвиженський	«Жовтневої революції»

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

18 Про затвердження тарифів на електроенергію, що відпускається електростанціями і електросітками Головергеро Міністерства комунального господарства УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити і ввести в дію з 1 січня 1949 року тарифи на електричну енергію, що відпускається електростанціями і електросітками Головергеро Міністерства комунального господарства УРСР, згідно з додатком № 1.

2. Затвердити розподіл споживачів електроенергії по групах, згідно з додатком № 2.

3. Встановити, що споживачі з приєднаною потужністю трансформаторів або електродвигунів 50 ква і вище, оплачують електроенергію для виробничих потреб за двоставочним тарифом.

Оплату постійної частини тарифу для цих споживачів встановити в розмірі до 25 карб. на місяць за один ква приєднаної потужності, а додаткова плата за квт/годину споживаної електроенергії повинна

визначатись енергопідприємствами з таким розрахунком, щоб повна тарифна ставка при розрахунку величини двоставочного тарифу відповідала розмірові одноставочного тарифу, наведеного в додатку № 1.

4. Встановити правила застосування двоставочного тарифу на електроенергію і шкалу знижок і надбавок за коефіцієнт потужності — косинус «фі», згідно з додатками №№ 3 і 4.

5. Дозволити Головернерго Міністерства комунального господарства УРСР встановити плату за електроенергію, що відпускається без лічильників, за нормами споживання, затверджуваними виконавчими комітетами місцевих Рад депутатів трудящих у межах затверджених тарифів для окремих категорій споживачів.

6. Zobов'язати Міністерство комунального господарства УРСР (тов. Селіванова) в двотижневий строк видати і довести до енергопідприємств тарифи, правила застосування двоставочного тарифу, шкалу знижок і надбавок за коефіцієнт потужності (косинус «фі»).

7. Вважати, що постанови Ради Народних Комісарів УРСР від 9 червня 1940 року № 820, від 21 серпня 1940 року № 1165, від 22 квітня 1941 року № 555 і від 7 жовтня 1940 року № 1325 втратили силу.

8. Zobов'язати Міністерство комунального господарства УРСР провести перевірку фактичної собівартості електроенергії в системі Головернерго, і свої пропозиції та проект заходів, спрямовані до дальшого зниження собівартості, до 1 липня ц. р. подати на розгляд Ради Міністрів УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 26 березня 1949 р., № 637.

Продовж. додатку № 1
до постанови РМ УРСР № 637

№№ по порядку	Назва підприємств	гryna														XIII гryna
		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14			
9	Черкаська	54	60	48	48	120	180	210	250	250	100	81	81	81		
10	Новгород-Сіверська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
11	Смілянська	72	80	70	70	160	210	240	400	400	140	100	100	100		
12	Володимир-Волинська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
13	Золочівська	52	58	52	52	90	110	175	250	250	140	86	86	86		
14	Ковельська	52	58	52	52	90	110	175	250	250	140	100	100	100		
15	Коломийська	68	75	68	68	105	150	225	250	250	116	97	97	97		
16	Луцька	63	70	63	63	105	150	210	250	250	102	86	86	86		
17	Ровенська	36	40	36	36	80	120	140	250	250	114	66	66	66		
18	Чортківська	61	68	61	61	105	150	210	250	250	140	78	78	78		
19	Дубнівська	54	60	48	48	120	145	210	250	250	140	100	100	100		
20	Великоолександрівська	54	60	48	48	100	110	210	300	300	110	100	100	100		
21	Балтська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	125	100	100	100		
22	Кілійська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
23	Охтирська	36	40	32	32	60	110	110	250	250	93	52	52	52		
24	Богодухівська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	125	100	100	100		
25	Конотопська	50	55	45	45	110	110	220	275	275	64	54	54	54		
26	Роменська	54	60	48	48	120	175	210	300	300	104	80	80	80		
27	Вовчанська	54	60	48	48	120	180	210	250	250	110	100	100	100		
28	Красноградська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
29	Куп'янська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
30	Лубенська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		
31	Миргородська	54	60	48	48	120	180	210	300	300	140	100	100	100		

Пролож. додатку № 1
до постанови РМ УРСР № 637

№ по порядку	Назва підприємств	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	IX гривна	X гривна	XI гривна	XII гривна	XIII гривна
1																
Гідроелектро- станції																
1	Ізяславська	36	40	32	32	62	110	110	250	250	250	49	35	35	35	35
2	Кам'янець-Подільська	36	40	32	32	60	110	110	250	250	250	53	45	45	45	45
3	Новоград-Волинська	40	44	40	40	88	225	200	270	270	270	105	88	88	88	88
4	Янів-Трембільська	45	50	45	45	100	200	225	300	300	300	67	56	56	56	56
5	Вознесенська	36	40	32	32	60	150	112	250	250	250	104	88	88	88	88
Електросіті																
1	Мелітопольська	46	51	46	46	102	150	150	250	250	250	100	60	60	60	60
2	Павлоградська	36	40	32	32	60	110	110	250	250	250	32	21	21	21	21
3	Нікопольська	36	40	32	32	60	110	110	250	250	250	35	20	20	20	20
4	Дрогобицька ¹	45	50	45	45	100	225	225	250	250	250	42	35	35	35	35
5	Стрийська	45	50	45	45	100	225	225	250	250	250	64	54	54	54	54
6	Самбірська	45	50	45	45	100	225	225	250	250	250	68	63	63	63	63
7	Краматорська	36	40	32	32	60	110	110	250	250	250	40	37	37	37	37
8	Котовська	72	80	70	70	160	240	240	400	400	400	140	100	100	100	100
9	Сумська	45	50	45	45	100	225	225	270	270	270	99	66	66	66	66

¹ Відпуск електроенергії для нафтоперегінного заводу № 1 по 17,7 коп. за квт/год.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 26 березня 1949 року № 637

РОЗПОДІЛ СПОЖИВАЧІВ ПО ГРУПАХ ТАРИФІВ

Освітлювальні споживачі

- I група Селища-містечка (робітничі, колгоспні, військові), яким нараховується енергія за загальним лічильником (перепродувачі).
- II група Квартирні, гуртожитки, освітлення жилих будинків у колгоспах і радгоспах, освітлення дворів, сходів і номерних ліхтарів домоуправлінь.
- III група Залізничні і трамвайні колії, залізничні і річкові вокзали, трамвайні, автобусні і тролейбусні станції, пристані, аеродроми і аеропорти, військові казарми, радгоспи, колгоспи і МТС, дитячі театри і кіно, будинки піонерів, дитячі садки і ясла, дитячі будинки.
- IV група Вуличне освітлення.
- V група Установи і лікувальні заклади, що перебувають на державному і місцевому бюджетах, учбові заклади, науково-дослідні і експериментальні інститути, штаби військових з'єднань, гарнізонні склади і пакгаузи. Контори і правління госпрозрахункових і кооперативних підприємств. Ідальні. Громадські організації, клуби, будинки культури, будинки Червоної Армії, бібліотеки, читальні, лекторії і планетарії. Парки культури і відпочинку, сади і стадіони, будинки відпочинку і санаторії, музеї, аптеки, лазні і пральні. Освітлення державних і кооперативних виробничих підприємств з встановленою потужністю до 50 ква, театри.
- VI група Госпрозрахункові лікувальні заклади, готелі, фотографії, перукарні, кустарні майстерні, торговельні склади, овочесховища, оптові бази, гаражі і стайні.
- VII група Кіно і цирки.
- VIII група Торговельні приміщення, ресторани, пивні, кафе, закусочні, іподроми, бензоколонки.
- IX група Заклади релігійного культу.

Силові споживачі

- X група Промислові і прирівнювані до них споживачі з встановленими моторами та іншими струмоприймачами для промислових і непромислових потреб із загальною приєднаною потужністю до 50 ква.
- XI група Комунальні підприємства; трамвай і тролейбуси, водопроводи, лазні, пральні.
- XII група Сільськогосподарське силове навантаження.
- XIII група Контори і філії «Укрсільенерго» із змішаним навантаженням (перепродувачі).

П р и м і т к а: Електрична енергія, що витрачається на технічні цілі установками потужністю до 5 ква, оплачується за тарифами вищезгаданих відповідних освітлювальних груп.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 26 березня 1949 року № 637

П Р А В И Л А

застосування двоставочних тарифів на електричну енергію

1. Двоставочні тарифи на електричну енергію встановлюються:

- а) для споживачів з приєднаною потужністю трансформаторів або електродвигунів 50 кВА і вище;
- б) для оптових споживачів — перепродувачів електричної енергії — з максимальним навантаженням від 1000 кВт і вище, що одержують енергію за загальними лічильниками і розподіляють її по належних їм і обслуговуваних ними розподільних сітках.

2. Двоставочний тариф складається:

- а) з основної плати, сплачуваної, незалежно від кількості спожитої енергії, за сумарну приєднану потужність трансформаторів і електродвигунів або за максимальне навантаження при максимумі не нижче 1000 кВт;
- б) з додаткової плати за кожну відпущену кіловатгодину активної енергії, нарахованої лічильником.

П р и м і т к а. Право вибору застосування двоставочного тарифу за приєднаною потужністю в кВА або за максимумом у кВт надається районному енергоуправлінню.

3. При розрахунках з споживачами за електроенергію за двоставочними тарифами, у випадках, коли величина косинуса « ϕ » у абонента відхиляється від 0,75, енергопостачаюча організація виплачує абонентові знижку або стягує з нього надбавку до тарифу як з основної, так і додаткової плати за доданою шкалою знижок і надбавок за досягнутий косинус « ϕ ».

Облік величини середньозваженого косинуса « ϕ » ведеться з допомогою лічильників реактивної енергії з стопорами (без зворотного ходу), показання яких знімаються одночасно з показаннями лічильників активної енергії.

П р и м і т к а. В разі відсутності лічильників реактивної енергії, величина середньозваженого коефіцієнта потужності визначається згідно з інструкцією Головергеро Міністерства комунального господарства УРСР.

Для споживачів, що мають випереджаючий косинус « ϕ », віддавання ними реактивної енергії в сітку енергосистеми провадиться тільки за згодою останньої.

У цих випадках оплата випереджаючої реактивної енергії провадиться енергопостачаючою організацією за плановою собівартістю реактивної енергії у споживачів, погодженою з Головергеро Міністерства комунального господарства УРСР. При цьому повинні бути встановлені лічильники реактивної енергії з стопорами для роздільного обліку реактивної енергії, що одержується і віддається в сітку енергосистеми.

4. Шкала знижок і надбавок до тарифу за косинус « ϕ » не поширюється на оптових споживачів — перепродувачів енергії.

Знижки з тарифу на енергію за високий косинус « ϕ » не виплачуються:

а) підприємствам, що витрачають електроенергію в кількості не менш 50% на електроліз, електрометалургійні і електротермічні процеси, на установки, що живляться електроенергією через випрямлячі, і на освітлення;

б) підприємствам з приводними синхронними двигунами, приєднана потужність яких не нижче 40% від загальної оплачуваної за договором потужності;

в) підприємствам, що витрачають електроенергію на електроліз, електрометалургійні і електротермічні процеси, на установки, що живляться електро-

енергією через випрямлячі, і на освітлення в кількості не менше 30% і які одночасно мають синхронні двигуни з приєднаною потужністю не нижче 25% від загальної оплачуваної потужності струмоприймачів підприємства.

5. Районному енергоуправлінню надається право встановлювати споживачеві оптимальну величину косинуса « ϕ ».

При підвищенні заданого косинуса « ϕ » знижка з тарифу виплачується споживачеві тільки виходячи з встановленої оптимальної величини косинуса « ϕ ».

6. Споживачі енергосистеми Головерного Міністерства комунального господарства УРСР, що мають блокстанції, можуть підвищувати косинус « ϕ » за рахунок надлишкової генераторної потужності блокстанції до величини, встановленої енергосистемою. Підвищення косинуса « ϕ » зазначеним способом вважається штучною компенсацією.

7. За оплачувану потужність трансформаторів приймається сумарна потужність трансформаторів, що перетворюють електроенергію на робочу, тобто безпосередньо живлячу струмоприймачі напругу, незалежно від місця їх установки.

8. Оплачувана потужність електродвигунів високої напруги визначається в квт, виходячи з вказаних на щитку двигунів (заводській табличці) потужності двигуна в квт і косинуса « ϕ » з врахуванням коефіцієнта корисної дії двигуна.

9. Потужність електродвигунів низької напруги, за яку стягується основна плата в разі живлення установки від групових трансформаторів, що обслуговують одночасно кілька споживачів, визначається в квт з врахуванням коефіцієнта корисної дії двигуна.

10. За потужність резервних (запломбованих) трансформаторів і двигунів, а також резервних двигунів високої напруги, встановлених порядком вимоги гірничого нагляду (в шахтах), і за потужність устаткування, використовуваного виключно для цілей компенсації (поліпшення) косинуса « ϕ », основна плата не стягується.

11. За оплачувану потужність за максимумом приймається встановлене договором максимальне навантаження в квт. Величина цього максимального навантаження контролюється енергопостачаючою організацією за середньозваженим 15-хвилинним максимумом добового графіка підприємства під час максимуму енергопостачаючої організації.

Розрахунки за тарифом за максимум можуть мати місце тільки при наявності реєструючого максимального навантаження приладу.

П р и м і т к а. В окремих випадках, за згодою районного енергоуправління або енергокомбінату, тариф за максимумом встановлюється і при відсутності реєструючих приладів з визначенням максимального навантаження за записами показань кіловатметра або інших відповідних приладів у години максимуму енергосистеми.

12. При виявленні енергопостачаючою організацією перевищення споживачем величини договірної приєднаної потужності або максимуму навантаження, основна плата стягується за весь час з моменту укладення договору або з моменту останньої перевірки, якщо ця перевірка провадилась після укладення договору.

13. Додаткова плата двоставочного тарифу стягується за відпущену енергію, нараховану лічильником активної енергії, встановленим на стороні первинної напруги (до абонентського трансформатора), за ставкою, що впливає з розрахунку двоставочного тарифу по кожному енергопостачаючому підприємству.

В разі установки лічильника на стороні вторинної напруги (після абонентського трансформатора), додаткова плата стягується за підвищеною ставкою, що перевищує на 5% ставку, яка впливає з розрахунку двоставочного тарифу.

14. З споживачів, що не беруть участі у річному максимумі системи (сезонних), основна плата стягується лише за обумовлений договором період фактичної роботи їх енергоустаткування.

Споживачам, що не беруть участі у добових максимумах навантаження станції, може бути надана тарифна знижка, розміри якої встановлюються Головою енерго Міністерства комунального господарства УРСР.

15. У випадках лімітування споживання електроенергії на підставі розпорядження регулюючих органів, абонент може при розрахунках за двоставочним тарифом подати заяву енергопостачаючій організації про зменшення максимального навантаження. У цих випадках плата за максимальне навантаження знижується через п'ять днів після одержання енергопостачаючою організацією заяви абонента.

В разі скасування ліміту на споживання електроенергії, плата за максимальне навантаження збільшується до розмірів, вказаних у договорі, від дня скасування ліміту.

Якщо споживач, який подав заяву про зниження максимального навантаження в період лімітування, самовільно перевищує встановлений ліміт, основна плата стягується за встановлене за договором максимальне навантаження без всяких пільг.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
м. Івано-Франківськ

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 26 березня 1949 року № 637

Ш К А Л А

випусок і надбавок за косинус «фі»

Косинус «фі»	Надбавки (—) знижки (+) до вартості електроенергії в %	Додаткові знижки за підтримання косинуса «фі» з допомогою штучної компен- сації в %	Косинус «фі»	Надбавки (—) знижки (+) до вартості електроенергії в %
	За природний косинус «фі»			За природний косинус «фі»
1	2	3	4	5
1,0		20,0	0,69	— 30
0,99		18,5	0,68	— 35
0,98		17,0	0,67	— 40
0,97		15,5	0,66	— 45
0,96		14,0	0,65	— 50
0,95		12,5	0,64	— 55
0,94		11,0	0,63	— 60
0,93		10,0	0,62	— 65
0,92		9,0	0,61	— 70
0,91		8,0	0,60	— 75
0,90	+ 18	7,0	0,59	— 80
0,89	+ 16	6,0	0,58	— 85
0,88	+ 14	5,0	0,57	— 90
0,87	+ 12	4,0	0,56	— 95
0,86	+ 10	3,0	0,55	— 100
0,85	+ 8	2,5	0,54	— 105
0,84	+ 7	2,0	0,53	— 110
0,83	+ 6	1,5	0,52	— 115
0,82	+ 5	1,0	0,51	— 120
0,81	+ 4	0,5	0,50	— 125
0,80	+ 3		0,49	— 130
0,79	+ 2		0,48	— 135
0,78	+ 1,5		0,47	— 140
0,77	+ 1		0,46	— 145
0,76	+ 0,5		0,45	— 150
0,75	0		0,44	— 155
0,74	— 5		0,43	— 160
0,73	— 10		0,42	— 165
0,72	— 15		0,41	— 170
0,71	— 20		0,40	— 175
0,70	— 25			

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

19 Про тимчасові експлуатаційні норми витрачання автобензину для автомобілів

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 9 березня 1949 року № 2733-р, зобов'язати міністерства, відомства та виконавчі комітети обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих:

1. Встановити тимчасові експлуатаційні норми витрачання автобензину на 100 кілометрів пробігу в середніх умовах експлуатації для автомобілів:

ЗІС- 50 — 34 літри

ЗІС-150 — 39 літрів

ЗІС-585 (самоскид) — 40 літрів

Зазначені норми встановлені з урахуванням роботи автомобілів на автобензині по «ГОСТ'у 2084—46».

2. Поширити на автомобілі, перелічені в пункті першому цього розпорядження, всі умови зміни норм витрачання автобензину при роботі автомобілів у різних умовах експлуатації, передбачені постановою Ради Міністрів УРСР від 2 жовтня 1947 року № 1822 «Про норми витрачання автобензину та мастильних матеріалів для автомобілів і мотоциклів».

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

м. Київ, 26 березня 1949 р., № 311-р.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
м. Києва

132800

Редактор А. Каплан.
Коректор В. Борякін.
Технічний редактор Г. Дерев'янка.

Сборник постановлений и распоряжений правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ, УРСР, Київ, 1949

БФ 02483. Зам. 619. Друк. арк. 2 $\frac{1}{2}$. Обліково-вид. арк. 3,25. В друкованому
аркуші 42.000 зн. Здано на виробництво 17/VI 1949 р. Підписано до друку
23/VII 1949 р. Формат паперу 60x84 $\frac{1}{16}$. Тираж 8300.

Книжково-журнальна фабрика Управління в справах поліграфії та
видавництв при Раді Міністрів УРСР, м. Київ, Воровського, 24.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ

УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

30 квітня

№ 7—8

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

20. Про укладання договорів лісозахисних станцій (лісгоспів) Міністерства лісового господарства УРСР з колгоспами.
21. Про державну інспектуру по контролю за здійсненням заходів по боротьбі з сільськогосподарськими шкідниками цукрових буряків.
22. Про організацію догляду за лісонасадженнями та їх охорону в колгоспах і радгоспах Української РСР.
23. Про затвердження тарифів на перевезення вантажів і пасажирів флотом Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР.
24. Про надання студентським ідальням безкоштовно приміщень, освітлення, водопостачання, опалення та про ремонт приміщень студентських ідалень.
25. Про затвердження Комісії по призначенню персональних пенсій при Раді Міністрів УРСР.
26. Про укладання господарських договорів.
27. Про заходи до посилення протипожежної охорони лісів на території Української РСР.
28. Про перевірку стану полезахисних лісонасаджень, проведених у колгоспах, радгоспах і лісгоспах Української РСР весною 1949 року.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

20 Про укладання договорів лісозахисних станцій (лісгоспів) Міністерства лісового господарства УРСР з колгоспами

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 24 березня 1949 року № 1182, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР організувати і не пізніше 20 квітня 1949 року закінчити укладання договорів лісозахисних станцій з колгоспами по виконанню на землях колгоспів плану по залісенню ярів і балок, а також закріпленню і залісенню пісків.

Укладання договорів провести за типовим договором, затвердженим Радою Міністрів Союзу РСР від 24 березня 1949 року № 1182, який додається до цієї постанови.

2. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих східних і Ізмаїльської областей УРСР роз'яснити колгоспникам і працівникам лісозахисних станцій Міністерства лісового господарства УРСР, що затверджений постановою Ради Міністрів СРСР типовий договір і укладені на його основі договори лісозахисної станції з колгоспом мають силу закону, обов'язкового для точного і безумовного виконання як колгоспом, так і лісозахисною станцією.

3. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих східних і Ізмаїльської областей УРСР подати всебічну допомогу лісозахисним станціям в укладанні договорів з колгоспами і забезпечити не пізніше 3 днів після укладення договору реєстрацію його в районному виконавчому комітеті, а також установити строгий контроль за точним виконанням сторонами укладеного договору.

Міністерству лісового господарства УРСР на 25 квітня 1949 року подати Раді Міністрів УРСР звіт про закінчення укладання договорів.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 4 квітня 1949 р., № 717.

З а т в е р д ж е н и й
постановою Ради Міністрів СРСР
№ 1182 від 24 березня 1949 року

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 4 квітня 1949 року № 717

ТИПОВИЙ ДОГОВІР лісозахисної станції (лісгоспу) з колгоспом

Ми, ... лісозахисна станція (лісгосп)
. управління Міністерства лі-
сового господарства СРСР в особі директора
(прізвище, ім'я, по батькові)
. і колгосп
сільради району
області, в особі його голови
(прізвище, ім'я, по батькові)

уклали цей договір на виконання лісозахисною станцією (лісгоспом) робіт по за-
лісенню ярів і балок, а також закріпленню і залісенню пісків, що є на землях
колгоспу.

За цим договором лісозахисна станція (лісгосп) і колгосп беруть на себе такі
зобов'язання.

1. Лісозахисна станція (лісгосп) зобов'язується:

1. Провести роботи по залісенню всіх ярів і балок, а також закріплення і
залісення пісків, що є на землях колгоспу, в період з р. по
. рік, для чого:

а) розробити на місяць року проект
залісення всіх ярів і балок, а також закріплення і залісення пісків, скласти
річні виробничі плани виконання робіт і погодити їх з колгоспом і районним
виконавчим комітетом;

б) забезпечити посадки лісу на ярах, балках і пісках своїм посадочним мате-
ріалом і насінням, своїми тракторами, машинами, причіпним реманентом та ін-
шим спеціальним реманентом, а також робочою силою, в розмірах щороку визна-
чуваних державним планом залісення ярів і балок, а також закріплення і залі-
сення пісків.

в) забезпечити своїми силами і засобами механізований догляд за проведе-
ними лісозахисною станцією (лісгоспом) посадками лісу на землях колгоспу до
змикання крон цих лісонасаджень;

г) проводити до змикання крон щорічний облік та інвентаризацію проведених
лісозахисною станцією (лісгоспом) лісонасаджень на землях колгоспу, а також
заходи по їх поповненню і боротьбі з шкідниками лісу;

д) забезпечити роботу тракторів і інших машин паливом і мастильними
матеріалами, а також взяти на себе витрати по доставці їх до місць робіт;

е) забезпечити керівництво і належну організацію робіт по залісенню, вико-
нуваних за цим договором.

2. Нести цілковиту відповідальність за вирощування лісонасаджень на
ярах, балках і пісках до передачі їх колгоспові.

3. Брати на себе технічне керівництво садінням і сівбою лісу в колгоспних
лісах, що проводяться силами і засобами колгоспу.

II. Колгосп зобов'язується:

1. Надавати лісозахисній станції (лісгоспу) землю для створення лісових смуг при ярах і при балках, насаджень лісу на схилах ярів і балок, а також площі пісків, що підлягають закріпленню і залісенню, в кількості і строки, згідно з планом залісення ярів, балок і пісків, затвердженим районним виконавчим комітетом.

2. Проводити на землях, де будуть створюватися лісові смуги і насадження при ярах і при балках, а також на піщаних площах, які підлягають закріпленню і залісенню, сівбу сільськогосподарських культур і всі інші роботи, зв'язані з їх сільськогосподарським використанням, у відповідності до вимог лісозахисної станції (лісгоспу).

3. Виділяти колгоспників для проведення робіт по ручному і кінному обробітку ґрунту на землях колгоспу, які підлягають залісенню (роботи по ручному сіянню і садінню лісу, по прикопуванню і підношенню садивного матеріалу, по доповненню культур і догляду за посадками, мотиженню в рядах) та інших допоміжних робіт. Колгосп виділяє робочу силу в межах 50% щорічної потреби робочої сили на роботи, виконувані лісозахисною станцією (лісгоспом).

Трудова участь колгоспників у створенні смуг при ярах і при балках, насаджень на схилах ярів і на роботах по закріпленню і залісенню пісків, здійснюваних лісозахисними станціями (лісгоспами) Міністерства лісового господарства СРСР на землях колгоспів, оплачується колгоспом у розмірі до 50%, а лісозахисною станцією (лісгоспом) оплачується решта вартості робочої сили.

4. Забезпечити охорону проведених лісопосадок на землях колгоспу від спашу худобою, витоптування, ламання та інших пошкоджень з цілковитою відповідальністю за цілість і збереженість лісопосадок.

5. Безперебійно доставляти засобами колгоспу паливе і мастильні матеріали з бази лісозахисної станції (лісгоспу) і воду до місця роботи тракторів і машин за рахунок лісозахисної станції (лісгоспу).

6. Забезпечити колгоспників, зайнятих на лісопосадочних роботах, потрібним дрібним реманентом (лопатою, киркою та ін.).

7. Організувати для робітників тракторних бригад лісозахисної станції (лісгоспу) на місці проведення робіт по садінню лісу на землях колгоспу харчування за цінами не вище єдиних державних роздрібних цін.

III. Приймання-передача колгоспові лісозахисних лісонасаджень, проведених лісозахисною станцією (лісгоспом).

1. Передача лісонасаджень, проведених лісозахисною станцією (лісгоспом), колгоспові робиться після змикання крої.

Передача і приймання лісонасаджень від лісозахисної станції (лісгоспу) колгоспові проводиться при участі представника районного виконавчого комітету за актом, який підписується директором або за його дорученням представником лісозахисної станції (лісгоспу) і головою колгоспу.

В акті повинні бути вказані площа захисних лісонасаджень по видах залісення, склад і стан лісонасаджень із зазначенням проценту їх цілості.

Акт складається в двох екземплярах: один — для лісозахисної станції (лісгоспу), другий — для колгоспу.

2. Після приймання колгоспом лісонасаджень від лісозахисної станції (лісгоспу) колгосп повністю відповідає за дальший стан цих лісонасаджень, догляд за ними і їх охорону.

3. Лісозахисна станція разом з колгоспом після закінчення кожного виду робіт складає акт на зроблену роботу, який підписується представником лісозахисної станції (лісгоспу) і головою колгоспу.

Акт на проведені роботи є документом, що підтверджує виконання лісоза-

хисною станцією (лісгоспом) сезонних і річних робіт по вказаному колгоспу відповідно до укладеного договору.

IV. Відповідальність лісозахисної станції (лісгоспу) і колгоспу за порушення договору

1. Цей договір у відповідності з постановою Уряду СРСР має силу закону, обов'язкового до точного і безумовного виконання як колгоспом, так і лісозахисною станцією (лісгоспом).

2. За порушення договору в цілому і в окремих його частинах винна сторона відповідає перед другою в такому порядку:

Роботи, виконані лісозахисною станцією недоброякісно, до акту зроблених робіт не включаються і повинні бути перероблені лісозахисною станцією (лісгоспом) за її (його) рахунок.

В разі простою тракторів і машин лісозахисної станції (лісгоспу) з вини колгоспу через несвоєчасне відведення земель, виділення колгоспників для виконання робіт, підвезення до місця робіт пального і мастильного матеріалу і води, колгосп сплачує лісозахисній станції (лісгоспові) у півтораразовому розмірі передбачену промфінпланом лісозахисної станції (лісгоспу) вартість тракторних робіт (робіт, механізмів), які можуть бути виконані за час простою машин.

В разі ненадання своєчасно з вини лісозахисної станції (лісгоспу) роботи для виділених колгоспом колгоспників або простою колгоспних коней, лісозахисна станція (лісгосп) сплачує колгоспові у півтораразовому розмірі зазначені колгоспом збитки. Розмір збитків, зазначених колгоспом, визначається комісією у складі: представника районного виконавчого комітету (голова комісії), представника лісозахисної станції (лісгоспу) і голови колгоспу.

В разі невиконання лісозахисною станцією або колгоспом тих чи інших робіт, передбачених договором, винна сторона відшкодовує другій стороні в півтораразовому розмірі зазначені збитки. Розміри збитків визначаються комісією в тому ж складі.

3. Лісозахисна станція (лісгосп) і колгосп зобов'язується бережно і дбайливо поводитися з посадочним матеріалом, лісонасадженнями, тракторами, живою тягловою силою, машинами, знаряддями, паливом та іншим майном лісозахисної станції (лісгоспу) і колгоспу, застосовуючи щодо працівників лісозахисної станції (лісгоспу) і членів колгоспу, винних у недбалому збереженні і поводженні з державним і колгоспним майном, якнайсуворіші стягнення аж до зняття з роботи у лісозахисній станції (лісгоспу) і виключення з колгоспу з стягненням завданих збитків.

Особи, винні в злісному ставленні до майна лісозахисної станції (лісгоспу) і колгоспу, притягаються до кримінальної відповідальності як за розкрадання державного і громадського майна.

4. Всі майнові спори за цим договором розв'язуються народним судом
..... дільниці
району.

5. Директор або представник лісозахисної станції (лісгоспу) і голова колгоспу після проведення весняних і літніх робіт по лісонасадженнях звітують на загальних зборах членів колгоспу про виконання цього договору.

6. Цей договір обговорений і прийнятий загальними зборами членів колгоспу
« » 194... року.

7. Цей договір складений в двох екземплярах, один з яких зберігається у лісозахисній станції (лісгоспі), а другий у колгоспі.

8. Строк дії цього договору по

Директор лісозахисної станції (лісгоспу)

Голова правління колгоспу

Цей договір зареєстрований виконавчим комітетом районної Ради депутатів трудящих 194... року.

Голова районного виконавчого комітету

Завідуючий районним відділом сільського господарства

Секретар районного виконавчого комітету

21 Про державну інспектуру по контролю за здійсненням заходів по боротьбі з сільськогосподарськими шкідниками цукрових буряків

Відповідно до постанови Ради народних комісарів Союзу РСР від 3 березня 1941 року № 416 і постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 13 квітня 1946 року № 846, з метою посилення контролю за своєчасним і якісним проведенням заходів по боротьбі з буряковим довгоносом, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Відновити в бурякосіяльних районах Вінницької, Житомирської, Кам'янець-Подільської, Київської, Кіровоградської, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Сумської, Харківської і Чернігівської областей державну інспектуру по контролю за здійсненням заходів по боротьбі з сільськогосподарськими шкідниками цукрових буряків.

2. Обов'язки державних інспекторів покласти на завідуючих районними відділами сільського господарства. Керівництво державною інспектурою покласти на Міністерство сільського господарства УРСР.

3. Установити, що державні інспектори здійснюють контроль заходів, що проводяться по боротьбі з буряковим довгоносом на території району в бурякосіяльних колгоспах і радгоспах, незалежно від відомчої їх підпорядкованості.

4. Надати право державним інспекторам за невиконання заходів по боротьбі з буряковим довгоносом, передбачених в основних агротехнічних заходах по вирощуванню цукрових буряків, які підлягають обов'язковому виконанню колгоспами УРСР в 1949 році, затверджених Міністерством сільського господарства УРСР 24 січня 1949 року, накладати штрафи на голів колгоспів і бригадирів поле-

водських бригад в розмірі до місячної натуральної і грошової їх оплати і на директорів радгоспів і керуючих відділами радгоспів — до їх місячної заробітної плати.

При невиконанні колгоспами або радгоспами обов'язкових заходів по боротьбі з буряковим довгоносом державний інспектор складає у присутності голови колгоспу або бригадира полеводської бригади, директора або керуючого відділом радгоспу акт, в якому повинні бути викладені порушення або відступи від обов'язкових заходів боротьби з довгоносом, а також вказана сума штрафу, що накладається.

Рішення державного інспектора про накладення штрафу може бути оскаржене перед виконавчим комітетом районної Ради депутатів трудящих не пізніше 3-х днів з дня складення акту (рахуючи і день складення акту).

Установити, що заяви про неправильне накладення штрафу повинні розглядатися виконавчими комітетами районних Рад депутатів трудящих в дводенний строк з дня їх надходження.

Рішення виконавчого комітету районної Ради є остаточним.

7. Штрафи за невиконання обов'язкових заходів по боротьбі з буряковим довгоносом надходять в бюджет держави.

Стягнення штрафів покладається на райфінвідділи.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 15 квітня 1949 р., № 809.

22 Про організацію догляду за лісонасадженнями та їх охорону в колгоспах і радгоспах Української РСР

Рада Міністрів Української РСР відзначає, що в ряді колгоспів і радгоспів незадовільно організовано роботу по догляду за лісонасадженнями та їх охороні.

В результаті недостатнього догляду за лісонасадженнями мають місце випадки їх загибелі, особливо молодих лісопосадок, а відсутність охорони приводить до знищення лісонасаджень пожежами, спашами худобою і порубками.

Рада Міністрів Української РСР вважає, що тепер, коли значна частина радгоспів і колгоспів республіки виконали весняний план лісонасаджень, увага радянських і сільськогосподарських органів повинна бути максимально зосереджена на забезпеченні повного

збереження усіх захисних лісонасаджень на полях колгоспів і радгоспів.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих областей УРСР:

а) установити по кожному колгоспу і радгоспу площі захисних лісонасаджень, що не зімкнулися, які вимагають догляду (прополки і спущення) і не пізніше 25 квітня 1949 року утвердити для кожного колгоспу і радгоспу, а в колгоспі і радгоспі — для кожної лісопосадочної ланки план догляду за лісонасадженнями, із зазначенням у цих планах календарних строків проведення робіт.

Зведені плани догляду за лісонасадженнями в переводі на однократний догляд окремо по колгоспах і окремо по радгоспах у розрізі районів на 15 травня 1949 року подати Раді Міністрів УРСР;

б) не пізніше 20 квітня 1949 року закінчити укладання договорів лісозахисних станцій з колгоспами на проведення робіт по догляду за лісонасадженнями.

2. Установити, що догляд (прополка і спущення) за ґрунтом в лісопосадках проводиться до повного змикання крон, але не менше: в перший рік після посадки — 3—4 рази; в другий рік — 3—4 рази; в третій, четвертий і п'ятий роки — 2—3 рази.

Перший догляд за ґрунтом проводити відразу ж після посадки з тим, щоб спушити затверділий при садінні ґрунт, а наступні догляди проводити в залежності від появи корки і бур'янів, підтримуючи весь час ґрунт у лісопосадках до змикання крон в стані чорного пару.

3. Рекомендувати колгоспам:

а) догляд за ґрунтом в міжряддях і закрайках лісопосадок проводити, застосовуючи культивуацію на тракторній або кінній тязі, строго стежачи за тим, щоб не допустити пошкодження саджанців;

б) першу культивуацію проводити на глибину 12 см, зменшуючи поступово глибину при наступних культивуаціях з тим, щоб в передостанню культивуацію глибина її не перевищувала 5—6 см, а останню культивуацію, що збігається з періодом підняття зябу, робити на глибину не менше 12 см;

в) догляд за ґрунтом в рядах саджанців робити сапками на глибину 6—8 см, не допускаючи найменшого пошкодження як коріневої так і надземної частини саджанців;

г) догляд за ґрунтом в смугах при ярах і при балках, де не можна використати культиваторів, робити ручним способом;

д) поряд із знищенням ростущих бур'янів, полезахисні лісові смуги й інші захисні лісонасадження треба очищати від мертвих бур'янів, що їх приносять вітри з полів;

е) посадки, проведені в осінній період, ранньої весни наступного року обов'язково опрацювати, підсипаючи землю і втоптуючи ґрунт біля мілкопосаджених сіянців з відкритими коренями;

є) в тих випадках, де під час осінньої посадки, щоб уникнути видушення сіянців морозами, проводилося окучування останніх, ранньої весни проводити розрівнювання землі;

ж) вживати попереджувальних заходів, які не допускать появи на лісопосадках шкідників — гризунів і комах, а в разі появи, проводити регулярне їх знищення;

з) з метою більш правильної організації праці в лісопосадочних ланках і забезпечення кращого догляду за захисними насадженнями, закріпити за кожним членом лісопосадочної ланки певні площі захисних лісонасаджень або частини їх, забезпечивши кожен ланку потрібною тяговою силою і лісопосадочним реманентом.

4. Зобов'язати Міністерства УРСР: сільського господарства, радгоспів і лісового господарства, Українську філію тресту «Агролісозсадник» і обласні виконавчі комітети проводити в лісозсадниках, слідом за сівбою, мульчування ґрунту і поливання посівів, особливо берези, хвойних, липи, ільмових, шовковиці; організувати притінення захисних сходів берези та хвойних, для чого виготовити потрібну кількість щитів в кожному саднику, а також протягом квітня 1949 року забезпечити завезення у садники дощувальних установок та іншого устаткування.

5. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих УРСР широко роз'яснити колгоспникам, робітникам радгоспів і лісозахисних станцій установлену постановою Ради Міністрів СРСР і ЦК ВКП(б) від 20 жовтня 1949 року № 3960 додаткову оплату за приживаність лісопосадок, їх цілість і за виконання планових виходів стандартного посадочного матеріалу в колгоспних садниках, а також Указ Президії Верховної Ради Союзу РСР про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами й медалями СРСР за досягнення в справі захисного лісонасадження, забезпечивши на основі широкого соціалістичного змагання колгоспників, робітників радгоспів і лісозахисних станцій високу приживаність саджанців і повну цілість лісонасаджень.

6. Зобов'язати головних агрономів і старших агролісомеліораторів районних відділів сільського господарства повною мірою здійснювати функції державних контролерів і забезпечити своєчасне і високоякісне виконання всіх робіт по догляду за лісонасадженнями в колгоспах.

7. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих, поряд з проведенням робіт по догляду за лісонасадженнями:

а) організувати і в строк до 1 червня 1949 року провести повну інвентаризацію всіх лісонасаджень в колгоспах і радгоспах, окремо виділивши: полезахисні лісові смуги, посадки на ярах і балках, посадки на пісках, а також у колгоспних лісах;

б) результати інвентаризації захисних лісонасаджень не пізніше 10 червня 1949 року внести в колгоспні і радгоспні інвентаризаційні книги і в районні книги обліку захисних лісонасаджень по кожному колгоспу і радгоспу, виділивши окремим рядком, за видами, лісопосадки, проведені весною 1949 року.

Міністерству сільського господарства УРСР не пізніше 25 квітня 1949 року забезпечити області і райони формами інвентаризаційних книг колгоспів і районних книг обліку лісонасаджень.

8. З метою збереження захисних лісонасаджень від пожеж, спашів, порубок та інших пошкоджень, зобов'язати виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих видати і опублікувати в обласній і районних газетах обов'язкові постанови, попередивши в них про відповідальність осіб, винних в порубці, псуванні, спаші і знищенні лісонасаджень не тільки в адміністративному порядку, але й в судовому порядку.

Зобов'язати радгоспи і правління колгоспів організувати постійну сторожеву охорону захисних лісонасаджень.

9. Установити, що рубки догляду за насадженнями (відгалуження, очищення і проріджування, посадка на пень чагарників) можуть проводитися у кожному окремому випадку тільки з писаного дозволу голови районного виконавчого комітету і під безпосереднім технічним керівництвом старшого агролісомеліоратора райсільгоспвідділу, радгоспу.

10. Заборонити колгоспам і радгоспам пускати рогату худобу, коней, кіз, овець, свиней в усі захисні лісонасадження, незалежно від віку лісопосадок.

11. Міністерству юстиції УРСР (т. Панасюку) дати вказівки на місця про розгляд в найкоротші строки народними судами справ про порубки і знищення полезахисних посадок.

Рекомендувати народним судам практикувати розгляд цих справ у показовому порядку.

12. Прокуророві УРСР (тов. Руденко) дати вказівку органам прокуратури про негайне розслідування і надіслання в народні суди всіх справ про лісопорушення, вчинені у лісонасадженнях колгоспів і радгоспів.

13. Відповідальність за своєчасний і правильний догляд за захисними насадженнями і за їх охорону покласти: в колгоспах — на правління колгоспів, в радгоспах — на директорів радгоспів, в районах —

на голів виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, а в областях — на голів виконавчих комітетів обласних Рад депутатів трудящих.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 16 квітня 1949 р., № 813.

23 Про затвердження тарифів на перевезення вантажів і пасажирів флотом Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити і ввести в дію з 20 квітня 1949 року тарифи на перевезення вантажів і пасажирів, буксирування плотів, а також ставки оплати за послуги на переправах Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР, згідно з додатками №№ 1—4.

2. Віднести перевезення торфу до четвертого класу вантажів.

3. Установити штрафи за простої несамохідних суден під вантаженням і вивантаженням понад установлені норми часу з причин, залежних від вантажовласників, згідно з додатком № 5.

4. Установити премії за дострокове навантаження і вивантаження несамохідних суден в розмірі 8 копійок на годину з тонни фактично навантаженого або вивантаженого вантажу.

5. Доручити начальникові Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР тов. Хилюку, за погодженням з Держпланом при Раді Міністрів УРСР, внести поправки, що впливають з цієї постанови, у правила застосування тарифів і класифікацію вантажів і довести їх до обласних управлінь по транспортному освоєнню малих річок і клієнтури.

6. В зв'язку з виданням цієї постанови, вважати, що втратили силу: а) пункт 1 постанови Ради Міністрів УРСР від 18 квітня 1947 року № 518. «Про затвердження тарифів на перевезення вантажів і пасажирів транспортом Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР» (З.П. УРСР 1948 р. № 8, стор. 44) щодо затвердження тарифів на перевезення вантажів і пасажирів, на сплав лісоматеріалів, а також ставок оплати за послуги на переправах Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР (додаток №№ 1—4 до вказаної постанови) і б) постанова Ради Міністрів УРСР від 14 травня 1948 року № 829 «Про продовження

строку дії тарифів на перевезення вантажів і пасажирів флотом Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР».

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 18 квітня 1949 р., № 836.

Додаток № 1

до постанови Ради Міністрів УРСР
від 18 квітня 1949 р.

№ 836.

ТАРИФИ

на перевезення вантажів по малих річках Української РСР

(в кагбованцях і копійках за 1 тону вантажу)

Відстань (в км)	Класи вантажів			
	I	II	III	IV
1—10	18—70	12—20	8—60	7—20
11—20	29—90	19—60	13—80	11—50
21—30	41—10	26—90	19—00	15—80
31—40	52—50	34—30	24—20	20—20
41—50	63—70	41—60	29—40	24—50
51—60	71—25	46—60	32—90	27—40
61—70	78—50	51—30	36—20	30—20
71—80	86—05	56—30	39—70	33—10
81—90	93—60	61—20	43—20	36—00
91—100	101—15	66—10	46—70	38—90
101—120	109—45	71—60	50—50	42—10
121—140	120—60	78—90	55—70	46—40
141—160	129—200	84—50	59—60	49—70
161—180	137—00	89—60	63—20	52—70
181—200	144—30	94—30	66—60	55—50

Примітка. Ці тарифи з 1 жовтня і по день закінчення навігації підвищуються на 50%.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 18 квітня 1949 року
№ 836.

РОЗРАХУНКОВА ТАБЛИЦЯ ПЛАТИ

за буксировеу плотів по малих річках УРСР

Відстань (в км)	Плата (в карб. і коп. за кубічний метр)]
50	5 — 00
51 — 75	6 — 70
76 — 100	8 — 50
101 — 125	10 — 00
126 — 150	12 — 00
151 — 175	13 — 10
176 — 200	15 — 00
201 — 250	17 — 50
251 — 300	19 — 50
301 — 350	21 — 00
351 — 400	22 — 50
401 — 450	24 — 00
451 — 500	25 — 50

Примітка. Ці тарифи з 1 жовтня і по день закінчення навігації підвищуються на 50%.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 18 квітня 1949 року
№ 836.

ТАРИФИ

на перевезення пасажирів по малих річках УРСР
(в карб. і коп. за одного пасажирів)

Відстань (в км)	Вартість квитка	Відстань (в км)	Вартість квитка
1—5	1—65	51—55	14—10
6—10	3—30	56—60	14—85
11—15	4—20	61—65	15—95
16—20	4—95	66—70	17—40
21—25	6—05	71—75	19—25
26—30	7—50	76—80	19—80
31—35	9—35	81—85	20—70
36—40	9—90	86—90	22—55
41—45	10—80	91—95	24—00
46—50	12—65	96—100	24—75

Примітка. 1. Вага багажу і ручної кладі, що перевищує 10 кг, оплачується за тарифом першого класу з підвищенням на 50%.

2. На приміській лінії Білгород-Дністровський—Овідіополь плату за перевезення пасажирів брати в таких розмірах:

на палубі 3 карб. 30 коп.
у каюті 5 карб. 50 коп.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 18 квітня 1949 року № 836

ГРАНИЧНІ ТАРИФИ

провозу засобів транспортування, пасажирів і тварин на переправах обласних
управлінь по транспортному, освоєнню малих річок

№№ п/п	Найменування перевезень	Вартість (в карб. і коп.)
1	Підвода, арба, бричка або фургон з 2-ма кіньми . .	4—00
2	Те ж саме з 1-м конем	3—00
3	Те ж саме без коней	1—50
4	Хода з штуки	1—50
5	Автомашина вантажна, вантажопідйомністю 1,5 тонни	5—00
6	Автомашина вантажна, вантажопідйомністю 3 тонни.	6—00
7	Автомашина вантажна, вантажопідйомністю 5 тонн .	8—00
8	Автомашина легкова	5—00
9	Велика рогата худоба і коні за голову	2—00
10	Дрібна рогата худоба і свині за голову	1—50
11	Пасажир	1—00
12	Пасажир у Києві, Кіровограді і Житомирі	0—60
13	Пасажир у Вінниці і Луцьку	0—45

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 5
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 18 квітня 1949 року № 836

Ш Т Р А Ф И,

стягуювані за простою пасамохідних суден під вантаженням і вивантаженням
над установлені норми часу

Час простою над установлені норми	Розмір штрафу на годину з тонни вантажопідйомності судна (у копійках)
За простою протягом першої доби	8
За простою протягом другої і третьої діб	16
За простою протягом четвертої і п'ятої діб	24
За простою, що перевищує п'ять діб	30

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

24 Про надання студентським їдальням безкоштовно приміщень, освітлення, водопостачання, опалення та про ремонт приміщень студентських їдалень.

Рада Міністрів Української РСР, у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 6 квітня 1949 року № 4093-р, постановляє:

1. Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, що мають вищі і середні спеціальні учбові заклади, надавати студентським їдальням безкоштовно приміщення, освітлення, водопостачання, опалення і робити ремонт приміщень в межах кошторисних асигнувань учбових закладів.

Паливо для варіння їжі і транспорт для їдалень надавати за плату по фактичній вартості, але не вище цін, затверджених для даної місцевості.

2. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (тов. Лукашова) віднести студентські їдальні до підприємств громадського харчування III категорії.

3. Доручити Міністерству торгівлі УРСР (тов. Лукашову), начальникові Управління в справах вищої школи при Раді Міністрів УРСР (тов. Бухало), разом з Українською республіканською Радою профспілок (тов. Колибановим), міністерствам і відомствам, що мають вищі і середні спеціальні учбові заклади, а також обласним виконавчим комітетам перевірити протягом місяця роботу студентських їдалень і вжити оперативних заходів до поліпшення їх роботи.

4. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР і Управління в справах вищої школи при Раді Міністрів УРСР подати, разом з Українською республіканською Радою профспілок, 10 червня 1949 року загальний звіт про результати перевірки і пропозиції про заходи щодо дальшого поліпшення роботи студентських їдалень.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 18 квітня 1949 р., № 837.

25 Про затвердження Комісії по призначенню персональних пенсій при Раді Міністрів УРСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 14 квітня 1949 року № 1507 «Про затвердження інструкції про порядок призначення і виплати персональних пенсій республіканського і місцевого значення», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Комісію по призначенню персональних пенсій при Раді Міністрів УРСР в такому складі:

тов. Рудницький П. В. — заступник Голови Ради Міністрів УРСР — голова Комісії;

тов. Ананченко Ф. Г. — Міністр соціального забезпечення УРСР — заступник голови Комісії;

Ч л е н и Комісії:

тов. Сахновський Г. Л. — міністр фінансів УРСР;

тов. Колибанов О. Г. — голова Української Ради професійних спілок;

тов. Філь О. І.

2. Zobov'язати Міністерство соціального забезпечення УРСР (тов. Ананченко), виконавчі комітети обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих забезпечити систематичний контроль за додержанням інструкції про порядок призначення і виплати персональних пенсій республіканського і місцевого значення, затвердженої і введеної в дію з 1 квітня 1949 року постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 14 квітня 1949 року № 1507 (додається).

3. Вважати, що втратили силу: а) п. 4 постанови Раднаркому УРСР і ЦК КП(б)У від 12 листопада 1945 р. № 1813; б) п. 1 постанови Раднаркому УРСР від 7 квітня 1945 року № 523; в) постанова Ради Міністрів УРСР від 16 липня 1946 року № 1222 і г) постанова Ради Міністрів УРСР від 30 жовтня 1946 року № 1857.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 26 квітня 1949 р., № 962.

З а т в е р д ж е н а
постановою Ради Міністрів СРСР
від 14 квітня 1949 року № 1507

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 26 квітня 1949 року № 962

І Н С Т Р У К Ц І Я

про порядок призначення і виплати персональних пенсій республіканського і місцевого значення

І. Коло осіб, що мають право на персональну пенсію

1. Персональні пенсії республіканського значення призначаються особам, що мають особливі заслуги перед республікою в галузі революційної, державної, громадської, господарської, військової і культурної діяльності.

Персональні пенсії місцевого значення призначаються особам, які мають особливі заслуги місцевого значення в галузі революційної, державної, громадської, господарської, військової і культурної діяльності.

2. Персональні пенсії призначаються вказаним у ст. I цієї Інструкції особам, якщо вони стали інвалідами або досягли: чоловіки 55 років і жінки 50 років.

3. В разі смерті або безвісної відсутності особи, що одержувала персональну пенсію або мала право на її одержання (ст. I), пенсії республіканського або місцевого значення призначаються і сплачуються членам її сім'ї, що перебували на її утриманні:

а) дружині і батькам (інвалідам) — на період інвалідності, а тим, що досягли: чоловікам — 55 років і жінкам — 50 років — на все життя;

б) дітям, братам і сестрам молодше 16 років, а також дітям, братам і сестрам, що вчаться, молодше 18 років;

в) дітям, братам і сестрам, які хоч і досягли 16 років, а ті що вчаться — 18 років, але стали інвалідами до досягнення ними 16 (18) років, — на період інвалідності.

Примітка. Призначення пенсії братам і сестрам робиться тільки в тому разі, якщо у них немає працездатних батьків.

4. У виняткових випадках дітям померлого персонального пенсіонера або особи, що мала право на персональну пенсію, може бути призначена пенсія або продовжена її виплата до закінчення курсу в середніх або вищих учбових закладах, але не далі, ніж до досягнення ними 23 років.

II. Порядок призначення персональних пенсій

5. Персональні пенсії республіканського значення призначаються комісією по призначенню персональних пенсій при Раді Міністрів союзної республіки, під головуванням заступника Голови Ради Міністрів. Рішення комісії затверджується Радою Міністрів союзної республіки.

6. Персональні пенсії місцевого значення призначаються обласними, крайовими виконавчими комітетами, Радами Міністрів автономних республік і виконавчими комітетами Рад депутатів трудящих міст республіканського підпорядкування.

У містах Москві і Ленінграді персональні пенсії місцевого значення призначаються комісіями по призначенню персональних пенсій при міських виконавчих комітетах, рішення яких затверджуються відповідними виконавчими комітетами Рад депутатів трудящих.

В союзних республіках, які не мають обласного поділу, персональні пенсії місцевого значення призначаються комісіями по призначенню персональних пенсій при Радах Міністрів союзних республік.

7. Персональні пенсії республіканського або місцевого значення призначаються за місцем проживання особи, якій виклопочується пенсія, незалежно від того, де проходила його діяльність.

8. Клопотання про призначення персональної пенсії порушуються тими союзними, республіканськими, обласними і міськими організаціями, установами і відомствами, у яких проходила або проходить діяльність особи, для якої виклопочується персональна пенсія.

9. До клопотання про призначення персональної пенсії повинні бути додані:

а) документи, що підтверджують заслуги особи, для якої виклопочується персональна пенсія;

б) особовий листок по обліку кадрів і коротка біографія цієї особи;

в) документ про вік, а якщо дана особа не досягла віку, вказаного у ст. 2 цієї Інструкції, — довідка лікарсько-трудова експертної комісії (ЛТЕК) про інвалідність;

г) довідка з останнього місця роботи із зазначенням розміру заробітку;

д) довідка домоуправління або сільської Ради про склад сім'ї, із зазначенням прізвища, ім'я і по батькові, року і місця народження кожного члена сім'ї і його родинного відношення до голови сім'ї, із зазначенням, хто з членів сім'ї перебуває на його утриманні.

10. До клопотання про призначення персональної пенсії в сім'ї померлої особи, що мала право на персональну пенсію, але не одержувала пенсії, повинні бути подані:

- а) документи про померлого, вказані в пп. «а», «б», «г», ст. 9 цієї Інструкції;
- б) документи, що підтверджують шлюб або родинні відносини з померлим, а також вік членів сім'ї;
- в) довідка про перебування на утриманні;
- г) довідка лікарсько-трудової експертної комісії (ЛТЕК) про інвалідність дорослих членів сім'ї, що не досягли: чоловіків — 55 років і жінок — 50 років;
- д) довідка учбового закладу для дітей, що вчаться, братів і сестер померлого, старше 16-річного віку.

До клопотання про призначення персональної пенсії сім'ї померлого або безвісно відсутньої особи, що одержувала персональну пенсію, додається свідоцтво органів запису актів цивільного стану про смерть або документ про безвісну відсутність персонального пенсіонера і документи, вказані в пп. «б», «в», «г» і «д» цієї статті. В решті випадків при призначенні пенсії сім'ї померлого або безвісно відсутнього персонального пенсіонера використовуються документи, які є у його пенсійній справі.

11. Клопотання про призначення персональної пенсії повинні бути розглянуті протягом одного місяця з дня надходження всіх потрібних документів (ст.ст. 9 і 10).

12. Розмір персональної пенсії визначається в кожному окремому випадку в залежності від заслуг особи, якій призначається пенсія, міри втрати нею працездатності, числа осіб, що перебувають на її утриманні, а також від її заробітку до звернення за призначенням пенсії.

При цьому розмір персональної пенсії республіканського значення не може перевищувати 600 карбованців, а персональної пенсії місцевого значення — 300 карбованців на місяць, не рахуючи надбавки до пенсії, передбаченої постановою Ради Міністрів СРСР від 14 вересня 1948 р. № 3453.

13. При призначенні пенсії сім'ї в разі смерті або безвісної відсутності особи, що одержувала персональну пенсію або мала право на її одержання (ст. 3), установлюється частка загальної суми пенсії, що належить кожному членові сім'ї.

При цьому персональна пенсія у сукупності для всіх забезпечуваних членів сім'ї не повинна перевищувати розміру, вказаного у ст. 12 цієї Інструкції.

14. Рішення про призначення персональних пенсій, затвердженні в порядку, установленому ст.ст. 5 і 6 цієї Інструкції, є остаточними. В разі виявлення нових даних, які є основою для перегляду рішень про відмовлення в персональній пенсії, клопотання вказаних в ст. 8 цієї Інструкції установ і організацій про призначення персональної пенсії надходять на другий розгляд комісії по призначенню персональних пенсій при Радах Міністрів союзних республік або обласних, крайових виконавчих комітетів, Рад Міністрів автономних республік або виконавчих комітетів Рад депутатів трудящих міст республіканського підпорядкування.

15. Особам, яким призначена персональна пенсія республіканського значення, пенсійні книжки видаються міністерствами соціального забезпечення союзних республік. Особам, яким призначена персональна пенсія місцевого значення, пенсійні книжки видаються крайовими, обласними і міськими (міст республіканського підпорядкування) відділами соціального забезпечення або міністерствами соціального забезпечення автономних республік.

Форми пенсійних книжок установлюються єдині для всіх союзних республік.

16. Позбавити пенсіонера персональної пенсії можна лише за рішенням органу, що призначив персональну пенсію (ст.ст. 5 і 6), або за вироком суду, який набрав законної сили.

Клопотання про перегляд цих рішень подаються у порядку, установленому для призначення персональних пенсій (ст. 8).

III. Порядок виплати персональних пенсій

17. Персональні пенсії республіканського значення виплачуються з коштів республіканського бюджету союзної республіки. Персональні пенсії місцевого значення виплачуються з коштів бюджету області, краю, автономної республіки або міста республіканського підпорядкування.

18. Персональні пенсії республіканського значення виплачуються органами соціального забезпечення щомісяця через державні трудові ощадні каси за місцем постійного проживання пенсіонера.

Персональні пенсії місцевого значення виплачуються поштовими відділами за місцем проживання пенсіонера на основі поштового переказу органів соціального забезпечення.

Виплата пенсій ощадними касами і поштовими відділами проводиться, починаючи з 20 числа того місяця, за який виплачується пенсія.

Пенсія виплачується після подання пенсіонером пенсійної книжки і паспорта або іншого документа, який засвідчує особу.

19. Персональна пенсія виплачується у повному розмірі, незалежно від заробітку або іншого прибутку.

20. При переїзді персонального пенсіонера на інше місце проживання його пенсійна справа пересилається за місцем нового проживання і призначена пенсія виплачується коштом бюджету союзної республіки, області, краю, міста (республіканського підпорядкування) або автономної республіки за місцем нового постійного проживання пенсіонера.

21. Одинокому персональному пенсіонерові, який живе в будинку інвалідів, сплачується різниця між призначеною йому пенсією і вартістю його утримання в будинку інвалідів, але не менше 20% його пенсії.

При наявності у персонального пенсіонера, що живе у будинку інвалідів, непрацездатних членів сім'ї, які перебувають на його утриманні, сплачується по 25% пенсії кожному членові сім'ї з числа указаних в ст. 3 цієї Інструкції, якщо число таких членів сім'ї не перевищує двох; при більшій кількості членів сім'ї, які мають право на пенсію, виплачується 50% пенсії, що поділяється між ними нарівно.

Дітям, братам і сестрам, що одержують персональну пенсію, в разі вміщення їх у дитячі будинки або в учбові заклади на повне державне забезпечення виплата персональних пенсій на час перебування їх у цих установах припиняється.

22. Суми призначеної персональної пенсії, не одержані своєчасно, можуть бути одержані не більше, ніж за один рік назад перед звертанням за одержанням пенсії.

23. Суми пенсій, зайво виплачені пенсіонерові внаслідок подання ним неправильних документів, неподання відомостей про зміни у складі його сім'ї і т. д. стягаються при наступних виплатах пенсії. Стягнення проводиться при кожній виплаті пенсії у розмірі 20% суми, що належить пенсіонерові.

IV. Одноразові допомоги

24. Особам, що одержують персональну пенсію республіканського значення, в разі особливої потреби можуть видаватися Міністерством соціального забез-

печення союзної республіки у визначуваному ним розмірі одноразові допомоги з коштів республіканського бюджету союзної республіки.

25. Особам, що одержують персональну пенсію місцевого значення, в разі особливої потреби можуть видаватися за рішенням органу соціального забезпечення, що сплачує їм пенсію, одноразові допомоги з коштів бюджету відповідного краю, області, автономної республіки або міста республіканського підпорядкування.

26. Персональні пенсіонери, незалежно від розміру призначеної їм пенсії, одержують допомогу в разі народження дитини (на предмети догляду за новонародженим і на годівлю дитини), за нормами, установленими законодавством про державне соціальне страхування.

Ці допомоги виплачуються районними (міськими) відділами соціального забезпечення коштом республіканського бюджету союзної республіки або відповідного місцевого бюджету.

27. Персональні пенсіонери одержують допомоги на поховання померлого члена сім'ї за правилами і нормами, установленими законодавством про державне соціальне страхування.

В разі смерті персонального пенсіонера сім'я його одержує допомогу на поховання у розмірі двомісячної пенсії.

Ці допомоги виплачуються районними (міськими) відділами соціального забезпечення коштом республіканського бюджету союзної республіки або відповідного місцевого бюджету.

V. Пільги для персональних пенсіонерів і їх сімей

28. Персональні пенсіонери користуються відповідно до чинного законодавства правом на додаткову житлову площу.

29. Житлова площа, яку займає персональний пенсіонер і члени його сім'ї, що перебувають на його утриманні, оплачується в розмірі 50% квартирної плати, обчисленої за ставками, установленими для робітників і службовців, а додаткова площа оплачується в одинарному розмірі.

30. При адміністративному виселенні персонального пенсіонера у передбачених законом випадках виконавчий комітет місцевої Ради депутатів трудящих зобов'язаний надавати виселеному придатну житлову площу і транспортні засоби для переїзду.

31. Персональні пенсіонери і члени їх сімей, що перебувають на їх утриманні, мають переважне право на спеціалізовану медичну допомогу в усіх її видах і безкоштовне протезування.

32. Персональні пенсіонери звільняються від сплати державної пошліни за нотаріальне засвідчення довіреностей на одержання персональних пенсій і одночасних допомог, за нотаріальне засвідчення вірності копій документів, поданих у справах про забезпечення персональними пенсіями.

33. Документом, що засвідчує право персонального пенсіонера на пільги, установлені цією Інструкцією, є пенсійна книжка.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

26 Про укладання господарських договорів

Рада Міністрів Української РСР відмічає, що за останні роки постанови Уряду про укладання господарських договорів виконуються незадовільно.

Незважаючи на велике значення договорів для забезпечення виконання затверджених Урядом народногосподарських планів і для постачання народному господарству продукції належного асортименту та якості, багато господарчих органів, всупереч законові, не укладають договорів. Частина укладених договорів має формальний характер, не передбачає конкретних зобов'язань сторін.

Господарчі органи недооцінюють значення договорів. Міністерства і відомства слабо керують справою укладання договорів і не організують контролю їх виконання.

Практика бездоговірних поставок знижує відповідальність поставальників, нерідко призводить до відвантаження непотрібної споживачам продукції, до нераціональних перевезень, до зростання понаднормативних лишків, до затоварювання.

Відсутність договорів і послаблення договірної дисципліни сприяли тому, що деякі підприємства - поставальники, перевиконуючи свої виробничі плани по валовій продукції за рахунок випуску другорядних виробів, не виконують завдань по ряду найважливіших видів продукції встановленої якості та асортименту, не враховують попиту споживачів.

У той же час відсутність договорів і послаблення договірної дисципліни знижує відповідальність споживачів за подавані ними заявки і специфікації, призводить до видачі неправильних замовлень, до частоті зміни специфікації, до відмовлення від одержання та оплати продукції, яка поставляється.

Держарбітраж не розглядає переддоговірних спорів по ряду найважливіших питань (про встановлення кількості, асортименту та строків поставки продукції, обсягу та строків виконання робіт, технічних умов поставки у відповідності з затвердженими стандартами), як це було передбачено постановою Раднаркому СРСР від 19 грудня 1933 року.

Зважаючи на особливо важливе значення господарських договорів в умовах всенародної боротьби за дострокове виконання післявоєнного плану відбудови і розвитку народного господарства, за підсилення планової дисципліни, за поліпшення якості та асортименту продукції, за дальше зміцнення госпрозрахунку і прискорення обороту коштів, у відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 21 квітня 1949 року № 1586, — Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати міністерства, центральні установи, кооперативні центри та виконкоми обласних Рад депутатів трудящих забезпечити закінчення укладання господарчими органами річних господарських договорів на 1949 рік не пізніше таких строків:

генеральних договорів — 10 травня 1949 року,

локальних і прямих договорів — 1 червня 1949 року.

Договори сезонні, короткотермінові та разові укладати протягом 10 днів після того, як сторонам стало відомо про необхідність поставки.

2. Починаючи з 1950 року, різні господарські договори укладати в такі строки:

генеральні договори — протягом 30 днів після затвердження Урядом державного плану постачання народного господарства;

прямі та локальні договори — протягом 60 днів після затвердження Урядом державного плану постачання народного господарства.

3. Всі господарські договори укладаються на основі плану і основних (загальних) умов поставки, які регулюють питання, спільні для всіх постачальників і споживачів даного виду продукції.

Зберегти на 1949 рік чинні основні умови поставки продукції.

Зобов'язати міністерства-постачальників розробити проекти нових основних умов поставки виготовлюваної ними продукції з урахуванням відновлення укладання генеральних договорів, погодити ці проекти з міністерствами і відомствами — основними споживачами не пізніше 1 жовтня 1949 року.

4. Генеральні договори укладаються між центрами постачальників і центрами споживачів (головними управліннями міністерств, що перебувають на госпрозрахунку, центрами кооперативних систем, трестами, центральними збутовими, постачальницькими та заготівельними організаціями).

На основі генеральних договорів, нижчестоящі ланки постачальника укладають локальні договори з нижчестоящими ланками споживача.

В разі відсутності генеральних договорів, постачальники і покупці укладають між собою прямі договори.

Зобов'язати міністерства і відомства УРСР передбачити в проектах основних умов, у яких саме випадках укладаються тільки прямі договори.

5. У генеральних договорах передбачаються:

а) кількість і груповий асортимент продукції, що підлягає поставці та розподіл її між постачальниками і споживачами (на весь рік, а у відповідних випадках і по кварталах);

б) порядок і строки подання специфікацій і видавання рознарядок;

в) структура договірних зв'язків з точним зазначенням, які підприємства і господарчі організації укладають між собою локальні договори;

г) майнова відповідальність сторін за невиконання зобов'язань, взятих за генеральним договором (неподання специфікацій, невидача нарядів і т. ін.) та за несвоєчасне укладання локальних договорів.

6. У локальних і прямих договорах передбачаються конкретні

зобов'язання постачальника і споживача: точна кількість продукції, що підлягає поставці, строки поставки; якість продукції, а в належних випадках — її комплектність та асортимент; ціна продукції та загальна сума поставки; порядок розрахунків; майнова відповідальність за невиконання договору.

7. Зобов'язати Держарбітраж при Раді Міністрів УРСР забезпечити своєчасний розгляд органами Держарбітражу УРСР, у межах їхньої компетенції, усіх спорів, які виникають як при укладанні договорів, так і при їх виконанні.

8. Довести до відома міністерств, центральних установ, кооперативних центрів і виконкомів обласних Рад депутатів трудящих УРСР, що Рада Міністрів Союзу РСР:

а) дозволила Міністерству металургійної промисловості, Міністерству вугільної промисловості, Міністерству нафтової промисловості укласти договори на другу половину 1949 року, закінчивши укладання їх не пізніше 15 червня 1949 року;

б) зобов'язала подати на затвердження Ради Міністрів СРСР до 1 жовтня 1949 року основні умови на поставку чорних і кольорових металів, кам'яновугільного палива, нафтопродуктів, лісоматеріалів і дров, паперу, хімічної продукції, гумових та азбестових виробів, верстатів і ковальсько-пресового устаткування, будівельних і шляхових машин, будівельних матеріалів, стандартних будинків, борошна та зернопродуктів, хліба і хлібобулочних виробів, цукру, солі, продукції Міністерства легкої промисловості СРСР (єдині умови поставки для всіх тканин, штучних виробів, ниток і взуття), продукції м'ясомолочної і рибної промисловості;

в) визнала за необхідне відновити в господарчих органах, що укладають договори, посади юрисконсультів або, в залежності від обсягу роботи, договірно-юридичні відділи в межах чинних штатів і установлених фондів заробітної плати по відповідних організаціях та зобов'язала Державну штатну комісію при Раді Міністрів СРСР у декадний строк розглянути пропозиції міністерств і відомств у цьому питанні.

9. Зобов'язати міністерства, відомства та кооперативні центри УРСР забезпечити належний облік ходу укладання договорів.

Зобов'язати Держарбітраж при Раді Міністрів УРСР (тов. Красноступа) інформувати Раду Міністрів УРСР 1 липня 1949 року про підсумки укладання договорів на 1949 рік.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 29 квітня 1949 р., № 1013.

27 Про заходи до посилення протипожежної охорони лісів на території Української РСР

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 6 квітня 1949 року № 1334 «Про затвердження правил пожежної безпеки в лісах СРСР, а також про заходи по посиленню протипожежної охорони лісів» і з метою посилення охорони лісів від пожеж, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР і його місцеві органи:

а) забезпечити проведення усіх потрібних протипожежних заходів в лісах УРСР і організацію боротьби з лісовими пожежами, довівши до кожного управління лісового господарства, лісгоспу, лісництва, об'їзду і обходу лісника правила пожежної безпеки в лісах СРСР, затверджені постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 6 квітня 1949 року № 1334, і систематично контролювати додержання вказаних правил;

б) ввести роз'яснювальну роботу серед колгоспного населення, школярів, робітників лісозаготівельних і промислових організацій в питаннях обережного поводження з вогнем в лісах і гасіння лісових пожеж;

в) установити на всіх лісових ділянках, які найчастіше відвідуються населенням, а також на лісових дорогах широкого користування об'яви й плакати, які попереджають про необхідність обережного поводження з вогнем в лісі і про відповідальність за порушення правил пожежної безпеки;

г) обладнати негайно на всіх лісових дорогах широкого користування місця для куріння.

2. Зобов'язати всі лісозаготівельні та інші організації і підприємства, що працюють в лісах на території Української РСР, до 1-го червня ц. р. установити в місцях робіт і на лісовозних дорогах об'яви і плакати, що попереджають про необхідність обережного поводження з вогнем в лісах і про відповідальність за порушення правил пожежної безпеки.

3. Зобов'язати Міністра лісового господарства (тов. Чернікова) провести до 20 травня 1949 року: опашку і підновлення опашки хвойних молодняків і лісових культур, влаштування нових і догляд за існуючими придорожними смугами, мінералізацію раніш розрубаних протипожежних розривів і кварталних просік, догляд за існуючими протипожежними розривами, впорядкування і ремонт існуючих доріг пожежного значення, в обсягах і з розподілом по областях, згідно з додатком.

4. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих:

а) видавати заздалегідь до початку пожежонебезпечного періоду щороку обов'язкові постанови (рішення) про заходи охорони лісів від пожеж, що передбачають правила пожежної безпеки в лісі при проведенні лісозаготівель, торфозробки та інших робіт, строки вогневого очищення лісосік, порядок залучення для гасіння лісових пожеж населення, автотранспорту і коней колгоспів, установ і підприємств, а також порядок і строки проведення необхідних з місцевих умов додаткових протипожежних заходів, не передбачених «Правилами пожежної безпеки в лісах СРСР».

Оплата праці населення, що залучається для гасіння лісових пожеж, а також транспортних заходів, використовуваних для цих цілей, проводиться коштом того органу, у віданні якого перебувають ліси;

б) подавати Міністерству лісового господарства УРСР допомогу в проведенні заходів по охороні лісів від пожеж, шляхом виділення робочої сили і транспорту для виконання плану робіт по протипожежних заходах, в тому числі для будівництва доріг протипожежного значення, аеродромів для лісової протипожежної авіації і завезення пального і мастил в райони дії лісової авіації;

в) забезпечувати осіб, що залучаються для гасіння лісових пожеж, засобами пересування, а також харчуванням;

г) виділяти на пожежонебезпечний період у розпорядження органів лісової охорони, як дежурний транспорт, потрібну кількість катерів, автомашин і коней із запасом пального і фуражу;

д) заборонити відкликання працівників лісової охорони і лісової адміністрації з роботи в лісгоспах, лісництвах на які б то не було сторонні роботи, в тому числі і на роботи в колгоспах.

5. Зобов'язати начальників Управлінь залізниць: Південно-Східної, Ковельської, Львівської, Південної, Одеської, Північно-Донецької і Уповноваженого міністерства річкового флоту СРСР при Раді Міністрів УРСР тов. Савельєва:

а) видавати безперешкодно проїзні квитки працівникам лісової охорони, лісової адміністрації і робітникам при слідуванні їх на гасіння лісових пожеж і назад;

б) приймати до позачергових перевезень вантажі для боротьби з лісовими пожежами (пожежний інвентар, хімікати, продукти харчування, пальне і мастильні матеріали для літаків і автотранспорту).

6. Зобов'язати Уповноваженого Міністерства зв'язку СРСР при Раді Міністрів УРСР, Управління залізниць: Південно-Західної,

Ковельської, Львівської, Південної, Одеської, Північно-Донецької, Сталінської, Вінницької, Уповноваженого Міністерства річкового флоту СРСР при Раді Міністрів УРСР, Українське управління цивільного повітряного флоту та інші міністерства і відомства, що мають засоби зв'язку, надавати працівникам державної лісової охорони і лісової адміністрації, відповідальним за охорону лісу, право позачергового користування всіма засобами зв'язку (літак, радіо, телефон, селектор, телеграф) для проведення заходів по гасінню лісових пожеж.

7. Командуючим Київським, Одеським, Прикарпатським і Таврицьким військовими округами і окремим військовим частинам, розташованим на території Української РСР, при розквартируванні військових частин в лісах, а також при проведенні робіт в лісі, неухильно виконувати правила пожежної безпеки і вживати термінових заходів до гасіння виникаючих лісових пожеж.

8. Дозволити Міністерству лісового господарства УРСР наймати щороку в межах загальних лімітів по праці, затверджених Міністерству на пожежонебезпечний період, пожежних сторожів у кількості 10% штатного складу лісників.

9. Вважати такою, що втратила силу, постанову Ради Міністрів УРСР від 29 червня 1947 року № 983 «Про заходи охорони лісів від пожеж».

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 29 квітня 1949 р., № 1014.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 29 квітня 1949 року № 1014

В І Д О М І С Т Ь

протипожежних заходів по Міністерству лісового господарства Української РСР

Області	Найменування робіт в кілометрах							
	1	2	3	4	5	6	7	8
	Мінералізація раніш них розривів і квартал- них просік	Догляд за існуючими протипожежними розри- вами	Влаштування доріг по- жежного значення	Ремонт існуючих доріг пожежного значення	Опашка хвойних молод- няків і лісових культур	Підновлення опашки хвойних молодняків і лісових культур	Влаштування нових при- дорожніх захисних смуг	Догляд за існуючими придорожніми захисни- ми смугами
Кам.-Подільська . . .	10	30	2	—	30	120	10	20
Волинська . . .	58	137	—	—	158	158	95	315
Ровенська . . .	92	213	3	—	242	242	155	385
Дніпропетровська . . .	7	40	2	—	16	60	12	42
Запорізька . . .	—	—	—	—	4	10	7	14
Херсонська . . .	—	5	—	—	—	—	—	4
Кіровоградська . . .	3	10	—	—	6	28	11	19
Одеська . . .	—	5	—	—	4	16	—	11
Ізмайльська . . .	—	—	—	—	—	6	—	10

Продовження

Найменування робіт в кілометрах

Області	1	2	3	4	5	6	7	Влаштування нових при- дорожніх захисних смуг	Догляд за існуючими придорожніми захисними смугами
	Мінералізація раніш розрубаних протипожеж- них розривів і квартал- них проєкт	Догляд за існуючими протипожежними розри- вами	Влаштування доріг по- жежного значення	Ремонт існуючих доріг пожежного значення	Опашка хвойних молод- няків і лісових культур	Підновлення опашки і хвойних молодняків і лісових культур			
Житомирська	130	300	3	—	500	1350	300	800	
Закарпатська	20	60	2	—	50	50	30	60	
Київська	97	340	3	—	870	1930	256	830	
Чернігівська	53	210	—	—	530	1070	144	470	
Львівська	21	20	1	—	75	95	23	61	
Дрогобицька	9	20	—	—	25	25	7	39	
Станіславська	30	30	1	—	50	90	20	40	
Тернопільська	—	10	—	—	20	30	10	20	
Харківська	33	130	—	—	445	810	105	385	
Сумська	74	280	2	—	445	820	160	385	
Полтавська	13	40	—	—	180	310	20	120	
Сталінська	15	50	—	—	150	450	50	165	
Ворошиловградська	15	50	—	—	180	310	65	245	
Чернівецька	20	20	1	—	20	20	20	60	
Разом по УРСР	700	2000	20	150	4000	8000	1500	4500	

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

28 Про перевірку стану полезахисних лісонасаджень, проведених в колгоспах, радгоспах і лісгоспах Української РСР весною 1949 року.

З метою забезпечення високої приживаності деревних і чагарникових порід державних, колгоспних і радгоспних полезахисних лісонасаджень і вирощування високоякісного посадочного матеріалу в лісових розсадниках, Рада Міністрів Української РСР, відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 26 квітня 1949 року № 1667, постановляє:

1. Zobov'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство лісового господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих організувати і не пізніше 15 травня 1949 року провести суцільну перевірку стану лісонасаджень, проведених у колгоспах і лісгоспах весною 1949 року, за такими показниками:

а) виконання державного плану і стан лісопосадок у лісозахисних смугах, навколо ставків і водоймищ, в ярах і балках, на пісках, в колгоспних лісах і на землях держлісфонду і держземфонду;

б) кількість і якість використаного колгоспами, радгоспами і лісгоспами посадочного і посівного матеріалу по породах;

в) виконання плану посіву в державних, колгоспних, лісгоспних і радгоспних лісових розсадниках по породах, якість проведених посівів, забезпеченість розсадників потрібним реманентом, машинами, дощувальними установками і щитами для затінення посівів.

Перевірку стану полезахисних лісонасаджень і посівів у лісових розсадниках покласти на комісії, призначувані районними виконавчими комітетами, у складі: представника районного виконавчого комітету (голова комісії), спеціаліста районного відділу сільського господарства або дослідної станції, голови колгоспу, директора радгоспу і лісгоспу, в яких проводиться перевірка.

Комісії zobov'язані складати акти, в яких обов'язково давати оцінку якості проведених колгоспами, радгоспами і лісгоспами лісопосадочних робіт, вказати виявлені при перевірці хиби, а також заходи і строки усунення виявлених хиб.

Результати перевірки стану полезахисних лісонасаджень і посівів у лісових розсадниках і календарні плани догляду за лісопосадками зразу ж після перевірки обговорити на загальних зборах колгоспників, виробничих нарадах працівників радгоспів, лісгоспів і лісорозплідників, а також у районних виконавчих комітетах, з участю голів колгоспів, директорів радгоспів, лісгоспів і лісорозсадників.

Zobov'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих

1322800

степових і лісостепових районів Української РСР в 3-денний строк обговорити результати перевірки стану лісонасаджень по кожному району, забезпечити своєчасний і високоякісний догляд за лісонасадженнями і строгий контроль за проведенням інших заходів по усуненню виявлених комісіями хиб.

3. Установити, що запис полезахисних лісонасаджень в державні шнурові земельні книги колгоспів і книги лісонасаджень радгоспів і лісгоспів може провадитися тільки після перевірки стану полезахисних лісонасаджень комісіями, передбаченими п. 1 цієї постанови.

4. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих степових і лісостепових районів Української РСР на 1 червня 1949 року подати в Раду Міністрів УРСР звіти про результати перевірки стану полезахисних лісонасаджень і посівів у лісових розсадниках.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 30 квітня 1949 р., № 1023.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
м. Київ.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. Каплан

Коректор В. Літовкіна

Технічний редактор Г. Дерев'янка

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской Советской
Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949

БФ 02471. Зам. № 620. Друк. арк. 2. Обліково-вид. арк. 2,54. В друко-
ваному арк. 42000 зн. Здано на виробництво 17/VI 1949 р. Підписано до друку
21/VII 1949 р. Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8300.

Книжково-журнальна ф-ка Управління в справах поліграфічної промисловості,
видавництва та книжкової торгівлі при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 травня

№ 9

1949 р.

З М І С Т

І. Постанови Ради Міністрів Української РСР

- 29. Про організацію в місті Києві Будинку техніки.
- 30. Про передачу торговельного обслуговування робітників і службовців радгоспів споживчій кооперації.
- 31. Про затвердження Положення про початкову, семирічну і середню школу при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз.
- 32. Про порядок використання на роботі осіб, які закінчили школи по підготовці кіномеханіків системи Міністерства кінематографії УРСР.

ІІ. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

- 33. Про порядок відкриття піонерських таборів і затвердження їх штатів.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

29 Про організацію в місті Києві Будинку техніки

З метою узагальнення і впровадження нової техніки, передової технології і досконалих форм організації виробництва (потоків методів) в усіх галузях промисловості, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Організувати в м. Києві, в будинку № 7 по вул. 25 Жовтня Будинок техніки, підпорядкувавши його в адміністративному і господарському відношенні Міністерству місцевої промисловості УРСР.

2. Затвердити Положення про Будинок техніки, згідно з додатком.

3. Асигнувати Міністерству місцевої промисловості УРСР 500 тис. карбованців на проведення ремонту Будинку техніки за рахунок резервного фонду Ради Міністрів УРСР.

4. Держпланові при Раді Міністрів УРСР (тов. Валуєву) передбачити в плані капітальних робіт на 1949 рік по Укоопромраді 500 тис. карбованців, Укоопромліспіліці — 100 тис. карбованців і Укоопінраді — 150 тис. карбованців на придбання меблів, інвентаря, лабораторного устаткування і книг для науково-технічної бібліотеки Будинку техніки, що організується в місті Києві.

5. Зобов'язати Міністерство фінансів УРСР (тов. Сахновського) забезпечити фінансування ремонтних робіт у межах 40% виділеної суми до затвердження кошторисної документації і повне фінансування видатків на придбання інвентаря і устаткування.

6. Доручити комісії в складі тов. тов. Сахновського (скликання), Онищенка, Коська, Дудіна, Філіппова і Тарасова протягом 5 днів подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про джерела покриття і чисельності апарату Будинку техніки за рахунок відповідного скорочення штатів по установах, підвідомчих УРСР.

7. Міністерству місцевої промисловості УРСР в 10-денний строк подати на затвердження Державній штатній комісії при Раді Міністрів СРСР проект штатного розпису Будинку техніки.

8. Виконавчому комітетові Київської міської Ради депутатів трудящих (тов. Давидову) і головному архітекторові м. Києва тов. Власову в 15-денний строк забезпечити розроблення проекту архітектурного оформлення Будинку техніки по вул. 25 Жовтня № 7.

9. Виділити Міністерству місцевої промисловості УРСР дві персональні ставки: одну в 2500 карбованців для директора Будинку техніки і другу в 2000 карбованців для головного інженера.

10. Виділити для Будинку техніки в II кварталі 1949 року одну легкову автомашину.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 6 травня 1949 р., № 1127.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 6 травня 1949 року № 1127

ПОЛОЖЕННЯ

про Будинок техніки при Міністерстві місцевої промисловості УРСР

Будинок техніки в м. Києві є центром для узагальнення і поширення передового науково-технічного досвіду, передової технології і досконалих форм організації виробництва республіканської, союзно-республіканської і союзної промисловості, розташованої на території Української РСР, а також наукових досягнень інститутів Академії наук УРСР, науково-дослідних галузевих інститутів, провідних заводських лабораторій і наукових інженерно-технічних товариств.

І. Завдання Будинку техніки

1. Основним завданням Будинку техніки є подання всебічної допомоги промисловості в освоєнні та впровадженні новітніх досягнень науки і техніки, вдосконалюванні виробничо-технічної культури підприємств з метою підвищення продуктивності праці, поліпшення якості виробів і зниження собівартості продукції.

В завдання Будинку техніки входить сприяти винахідникам і раціоналізаторам у розробленні, впровадженні та популяризації найбільш цінних винаходів, технічних удосконалень і раціоналізаторських пропозицій, що сприяють дальшому технічному прогресові промисловості.

Завданням Будинку техніки є також підвищення ділової кваліфікації, ідейно-політичного і культурного рівня інженерно-технічних працівників.

2. Будинок техніки здійснює свою діяльність шляхом:

а) організації науково-технічних доповідей, що висвітлюють досягнення вітчизняної технічної думки, проведення конференцій, нарад, науково-технічних сесій;

б) організації секцій з різних галузей промисловості (машинобудівна, електротехнічна, енергетична, металургійна, хімічна, деревообробна, силікатна, легка та ін.), технічного нормування, економіки і організації виробництва та ін.;

в) узагальнення і поширення передового досвіду в галузі техніки, організації і раціоналізації виробництва;

г) організації стаціонарних і пересувних технічних виставок, що мобілізують увагу інженерно-технічних, керівних працівників на впровадження новинок науки і техніки, на поліпшення технологічних процесів і вдосконалення організації виробництва;

д) оголошення у встановленому порядку конкурсів у різних галузях виробництва;

е) давання науково-технічних висновків і консультацій в питаннях, що надходять від підприємств, установ і науково-дослідних інститутів різних галузей промисловості УРСР;

є) залучення до роботи Будинку техніки активу наукових інженерно-технічних товариств;

ж) підготовки до друку і видання праць Будинку техніки (доповідей, звітів, матеріалів конференцій, семінарів та ін.), брошур і листівок з питань передової техніки, а також видання бюлетеня, що сприяє обмінові передовим досвідом в галузі техніки і організації виробництва;

з) організації семінарів для підвищення кваліфікації інженерно-технічних працівників, а також доповідей і лекцій з питань марксизму-ленінізму, міжнародної і внутрішньої політики;

и) демонстрації технічних кінофільмів, читання лекцій по радіо, організації наукових і виробничих екскурсій і т. д.

II. Структура Будинку техніки

3. Будинки техніки діє в складі:

- відділів з секторами;
- самостійних секторів;
- лабораторій і кабінетів на правах відділів і самостійних секторів;
- науково-технічної бібліотеки;
- виробничо-експериментальних майстерень;
- конструкторсько-експериментального бюро на правах відділу.

III. Керівництво діяльністю Будинку техніки

4. Будинки техніки підзвітний міністрові місцевої промисловості УРСР.

5. Науково-технічною діяльністю Будинку техніки керує рада в складі від 25 до 30 чоловік з представників промислових міністерств, Української ради промкооперативу, Української ради кооперації інвалідів, Української спілки лісопромкооперативу, Української ради науково-інженерно-технічних товариств, Української Республіканської Ради Професійних Спілок і окремих провідних підприємств м. Києва, що є юридичними членами Будинку техніки.

Представники до складу ради Будинку техніки призначаються керівництвом відповідних відомств і підприємств. Директор Будинку техніки входить до складу ради як заступник голови.

6. Рада Будинку техніки:

- здійснює науково-технічне керівництво діяльністю Будинку техніки;
- розглядає і затверджує річні і квартальні плани діяльності Будинку техніки;
- затверджує належні до видання збірники праць Будинку техніки;
- розв'язує питання про прийом і виключення з числа членів Будинку техніки, а також встановлює розміри членських внесків для юридичних членів Будинку техніки.

IV. Члени Будинку техніки

7. Юридичними членами Будинку техніки можуть бути організації і промислові підприємства.

Фізичними членами Будинку техніки можуть бути наукові, інженерно-технічні і керівні працівники промисловості, а також стахановці-новатори виробництва.

8. Прийом у число членів Будинку техніки провадиться радою за заявами фізичних і юридичних осіб.

Виключення з членів Будинку техніки провадиться радою як за заявами фізичних і юридичних осіб, так і з ініціативи ради.

9. Члени Будинку техніки зобов'язані брати активну участь в усій діяльності Будинку техніки в галузі наукової техніко-виробничої пропаганди і культурної роботи.

Права і обов'язки членів Будинку техніки регламентуються правилами, затверджуваними радою Будинку техніки.

10. Фізичні члени Будинку техніки сплачують членські внески в розмірі 24 карбованців за рік. Сплата внесків провадиться вперед за півроку в сумі 12 карбованців. Юридичні члени Будинку техніки сплачують членські внески від 2 до 5 тисяч карбованців за рік.

V. Майно і кошти Будинку техніки

11. Кошти Будинку техніки складаються:

- з асигнувань, що виділяються за державним бюджетом Української РСР;
- з членських внесків членів Будинку техніки;
- з коштів, що надходять від використання приміщень Будинку техніки і підсобних підприємств, а також з інших надходжень, передбачених законом.

12. Будинкові техніки надається право:

- укладати з міністерствами, організаціями і підприємствами договори на виконання спеціальних завдань;
- мати підсобні підприємства і господарства, що працюють на господарському розрахунку і обслуговують виключно потреби Будинку техніки і його членів.

13. По своїх зобов'язаннях Будинки техніки відповідає в межах належного йому майна.

VI. Адміністративно-господарське управління Будинком техніки

14. Управління Будинком техніки здійснюється директором, якого призначає міністр місцевої промисловості УРСР.

15. На директора Будинку техніки покладається:

- безпосереднє керівництво всією адміністративно-господарською і фінансовою діяльністю Будинку техніки;
- організація роботи апарату, наймання робітників і службовців відповідно до затверджених штатів;
- розроблення і подання на затвердження міністрові місцевої промисловості УРСР кошторису Будинку техніки;
- управління майном Будинку техніки і розпорядження його коштами в межах затвердженого кошторису і плану діяльності;
- укладання договорів і угод, що впливають із завдань Будинку техніки, і видача довіреностей;
- відкриття і закриття від імені Будинку техніки розрахункових та інших рахунків у Держбанку та інших кредитних установах, з правом користування всіма видами банківських послуг;
- представництво Будинку техніки без особливої на те довіреності в державних установах, професійних і громадських організаціях, а також в усіх судах.

вих і арбітражних органах з усіма правами, що мають за законом позивач і відповідач;

ж) подання Міністерству місцевої промисловості УРСР річного звіту про фінансово-господарську діяльність.

VII. Печатка Будинку техніки

16. Будинок техніки має круглу печатку з своєю назвою.

VIII. Ліквідація Будинку техніки

17. Ліквідація Будинку техніки може бути здійснена за постановою Ради Міністрів УРСР.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

30 Про передачу торговельного обслуговування робітників і службовців радгоспів споживчій кооперації

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 26 квітня 1949 року № 1669 «Про передачу торговельного обслуговування робітників і службовців радгоспів споживчій кооперації» Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Покласти з 1 червня 1949 року на споживчу кооперацію Української РСР торговельне обслуговування робітників і службовців радгоспів усіх міністерств і відомств, розташованих на території Української РСР.

2. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (тов. Лукашова) ліквідувати Полтавський радгоспторг і всі радгоспні відділи місцевих торгів і передати Укоопспілці до 1 червня ц. р. безплатно магазини, склади, виробничо-збутові підприємства, товаро-матеріальні цінності, майно, устаткування і транспорт, що обслуговує торговельні підприємства в радгоспах.

3. Зобов'язати Укоопспілку (тов. Липового):

а) відновити в радгоспах, розташованих в УРСР, радгоспробкоопи;

б) організувати в складі Укоопспілки і облспоживспілок, що мають не менш як 10 радгоспробкоопів, відділи по торгівлі в радгоспах;

Застосувати типові штати, затверджені постановами Ради Міністрів СРСР: від 24 лютого 1947 року № 344 «Про типові штати адміністративно-управлінського персоналу сільських споживчих товариств» — для відновлюваних радгоспробкоопів, і від 26 квітня 1949 року № 1669 «Про передачу торговельного обслуговування робітників і службовців радгоспів споживчій кооперації» — для організованих в Укоопспілці і облспоживспілках відділів по торгівлі в радгоспах, згідно з додатком;

в) виділяти радгоспробкоопам фонди продовольчих товарів для продажу робітникам і службовцям радгоспів за цільовим призначенням;

г) до 12 травня 1949 року командирувати на місця відповідальних працівників Укоопспілки для подання допомоги облспоживспілкам у відновленні радгоспробкоопів і організації їх роботи по безперебійному обслуговуванню робітників і службовців радгоспів.

4. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих:

а) забезпечити в II кварталі 1949 року постачання торговельній сітці радгоспів, що передається споживчій кооперації у відповідності з цією постановою, хлібопродуктів і продовольчих товарів за рахунок міських фондів, встановлених для області на II квартал 1949 року;

б) передати фонди промислових товарів на 1949 рік облспоживспілкам, що приймають від місцевих торгів торговельну сітку радгоспів, у відповідності з цією постановою, за рахунок фондів промислових товарів, установлених на 1949 рік для місцевих торгів.

Передачу фондів провести, виходячи з питомої ваги, що її займає торговельна сітка радгоспів у товарообороті місцевих торгів.

5. Зобов'язати міністерства і відомства, що мають радгоспи на території УРСР, надавати радгоспробкоопам приміщення для магазинів і виробничих підприємств на умовах оренди, а також паливо для хлібопекарень та магазинів і транспортні засоби для перевезення товарів за плату за затвердженими розцінками.

6. Зобов'язати Міністерство торгівлі УРСР (тов. Лукашова) і Укоопспілку (тов. Липового):

а) в п'ятиденний строк розробити інструкцію і дати спільні вказівки облторгвідділам і облспоживспілкам про порядок передачі місцевими торгами і прийому споживчою кооперацією товаро-матеріальних цінностей торговельних і виробничо-збутових підприємств у радгоспах;

б) подати до 10 червня 1949 року Раді Міністрів УРСР проект змін плану товарообороту і плану виробничо-збутових підприємств на 1949 рік, що впливають з цієї постанови.

Міністрові торгівлі УРСР тов. Лукашова, голові правління Укоопспілки тов. Липовому і головам виконавчих комітетів обласних Рад депутатів трудящих до 20 червня 1949 року доповісти Раді Міністрів УРСР про виконання цієї постанови.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 7 травня 1949 р.; № 1128.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 7 травня 1949 року № 1128

ТИПОВІ ШТАТИ

відділів по торгівлі в радгоспах (в Укоопспілці і обспоживспілках)

Назва посад	Укоопспілка	Групи обспоживспілок за кількістю радгосп- робкоопів	
		від 10 до 15	понад 15
Начальник відділу	1	1	1
Заступник начальника відділу	1	1	1
Старший товаровознавець	3	2	3
Товарознавець	2	2	2
Старший економіст	1	1	1
Старший інструктор	2	1	2
Інструктор	1	1	1
Інженер у справах громадського харчування	1	1	1
Разом	12	10	12

Примітка. Посадові оклади встановлюються стосовно до діючих окладів по аналогічних посадах у споживспілках.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

31 Про затвердження Положення про початкову, семирічну і середню школу при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз

На виконання розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 15 січня 1949 року № 535-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити поданий Міністерством охорони здоров'я УРСР Міністерством освіти УРСР і погоджений з Міністерством охорони здоров'я Союзу РСР проект Положення про початкову, семирічну і середню школу при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
м. Київ, 11 травня 1949 р.; № 1129.
В. Власенко

Додаток
по постанови Ради Міністрів УРСР
від 11 травня 1949 року № 1129

ПОЛОЖЕННЯ

про початкову, семирічну і середню школу при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз

1. Початкові, семирічні і середні школи при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, організуються у відповідності з розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 15 січня 1949 року № 535-р.
2. Початкові і семирічні школи при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, відкриваються за рішенням виконавчих комітетів обласних і Київської міської Ради депутатів трудящих, за погодженням з Міністерством охорони здоров'я УРСР і Міністерством освіти УРСР.
3. Середні школи відкриваються за постановою Ради Міністрів Української РСР.
4. Початкові, семирічні і середні школи при санаторіях перебувають у віданні Міністерства охорони здоров'я УРСР, проводять свою роботу за навчальними планами, програмами і підручниками відповідних шкіл Міністерства освіти УРСР і користуються їх правами.
5. Методичне керівництво і контроль за навчально-виховною роботою цих шкіл покладається на органи народної освіти.
6. Забезпечення шкіл при кістково-суглобових санаторіях навчальним і шкільно-письмовим приладдям провадиться нарівні з загальноосвітніми школами.
7. Керівництво школою при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, здійснюється головним лікарем санаторію на правах директора (завідуючого) школою Міністерства освіти УРСР. Головний лікар несе цілковиту відповідальність перед органами охорони здоров'я і народної освіти за стан і правильну організацію роботи школи.
8. Організація і керівництво навчально-методичною і виховною роботою в школі при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, здійснюється завідуючим навчально-виховною частиною школи.
9. З метою кращої організації і проведення навчально-виховної роботи серед учнів, при головному лікарі санаторію організується медико-педагогічна рада в складі: головного лікаря, завідуючого навчально-виховною частиною, учителів школи, лікарів і старшої медичної сестри.
10. Вся навчально-методична і виховна робота в школах при санаторіях для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, організується і проводиться за безпосередньою участю медичного персоналу санаторію.
11. Основною формою навчальної роботи в школі є урок, який проводиться вчителем з певним класом за твердим розкладом.
12. Тривалість уроку встановлюється в 40 хвилин, тривалість перерв між уроками — 10—15 хвилин.
13. Навчальні заняття, зимові, весняні й літні канікули проводяться в строки, встановлені для шкіл Міністерства освіти УРСР.
14. Комплектування учнів по класах провадиться на підставі довідок з шкіл, де вони навчалися до направлення в санаторій.
15. Кількість учнів у класах в школі при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, не повинна перевищувати 20 чоловік. В разі наявності серед хворих окремих учнів старших класів (8—10 класів) школа організує для них навчання шляхом індивідуальних консультацій.
16. Переведення, випуск і залишення на повторний курс учнів перших, других, третіх, четвертих, п'ятих, шостих, восьмих і дев'ятих класів провадиться

на підставі річних відміток. Учні сьомих і дев'ятих класів здають випускні іспити відповідно до інструкції Міністерства освіти УРСР.

16. Учні, що успішно закінчили початкову і семирічну школу при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, видається школою при санаторії відповідне свідоцтво про закінчення школи, за підписом головного лікаря санаторію і вчителів школи, а учням, що закінчили середню школу, — атестат зрілості, який видається екзаменаційною комісією, що призначається обласним (у Києві міським) відділом народної освіти у відповідності з інструкцією Міністерства освіти УРСР.

17. Учні, що вибули з санаторію, видається посвідчення, в якому вказується клас, в якому вони навчалися, перелік предметів і розділів навчальної програми, які вони вивчали, і відмітки.

18. З учнями шкіл при санаторіях проводяться позакласні заняття з художнього читання, малювання, музики, співів, ритміки, труду, організуються вечори самодіяльності, дитячі свята, кіносеанси з врахуванням вікових особливостей, сил і стану здоров'я учнів, — з дозволу головного лікаря.

19. Школа при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, має свої печатку і штамп за зразками, встановленими для початкових, семирічних і середніх шкіл Міністерства освіти УРСР.

20. Головний лікар санаторію подає звіт про роботу початкової, семирічної, середньої школи при санаторії для дітей і підлітків, хворих на кістково-суглобовий туберкульоз, до районного відділу народної освіти і районного відділу охорони здоров'я за формами і в строки, передбачені для відповідних шкіл Міністерства освіти УРСР.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

32 Про порядок використання на роботі осіб, які закінчили школи по підготовці кіномеханіків системи Міністерства кінематографії УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати Міністерство кінематографії УРСР і виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих забезпечити використання випускників шкіл по підготовці кіномеханіків у відповідності з вимогами п. 7 постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 29 квітня 1949 року № 1765 «Про заходи щодо забезпечення підготовки кіномеханіків для кіносітки СРСР», а саме, що особи, які закінчили школи по підготовці кіномеханіків системи Міністерства кінематографії УРСР, зобов'язані відпрацювати не менш як два роки на кіноустановках за вказівками Міністерства кінематографії УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 14 травня 1949 р., № 1146.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
м. Київ.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 травня

№ 10

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

34. Про додаткову оплату праці колгоспників за перевиконання завдань з вирощування молодняка, збереженню дорослої худоби і підвищення продуктивності тваринництва в колгоспах Української РСР.

35. Про забезпечення Книжкової палати УРСР обов'язковим безплатним примірником видань та комплектування найважливіших бібліотек і книгосховищ УРСР обов'язковим платним примірником друкованих творів.

36. Про порядок покриття видатків на утримання сезонних ліжок у дитячих оздоровчих санаторіях Української РСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

34 Про додаткову оплату праці колгоспників за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка, збереженню дорослої худоби і підвищенню продуктивності тваринництва в колгоспах Української РСР

У відповідності з постановою Ради Міністрів СРСР від 21 квітня 1949 року № 1708 «Про додаткову оплату праці колгоспників за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка, збереженню дорослої худоби і підвищенню продуктивності тваринництва в колгоспах», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. З метою підвищення матеріальної зацікавленості колгоспників, які працюють на тваринницьких фермах, у збільшенні громадського поголів'я худоби і одержанні високої продуктивності тваринництва, рекомендувати колгоспам, починаючи з 1949 року, видавати колгоспникам понад встановлену оплату по трудових додаткову оплату за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка, збереженню дорослої худоби і підвищенню продуктивності тваринництва в таких розмірах:

На фермах великої рогатої худоби

а) доярці-скотарці, що обслуговує не менш як 8 корів і ялівок за одержання телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок і повне збереження телят до передачі телятниці в 15—20-денному віці, видавати 150 літрів молока або одне теля в 4-місячному віці, а при вирощуванні не менш як 90% телят від кількості закріплених корів і ялівок, видавати 75 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці.

При обслуговуванні менш як 8 корів і ялівок—за одержання телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок і вирощування їх до 15—20-денного віку видавати по 6 літрів молока або порослят, ягнят з розрахунку по 1,5 кілограма в живій вазі за кожне вирощене теля.

б) доярці-скотарці, що обслуговує не менш як 8 корів і ялівок за одержання здорового приплоду від усіх закріплених за нею корів і ялівок і передачу після народження одержаних телят телятниці, видавати 75 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці.

При обслуговуванні менше 8 корів і ялівок—за одержання здорових телят від усіх закріплених корів і ялівок і передачу після народження одержаних телят телятниці видавати по 4 літри молока

або порослят, ягнят з розрахунку по одному кілограму в живій вазі за кожне вирощене теля;

в) доярці-скотарці, що обслуговує не менш як 8 корів і ялівок і вирощує телят до 6-місячного віку, за одержання здорових телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок і повне збереження їх до передачі в 6-місячному віці скотарю-пастухові видавати 250 літрів молока або одне теля у віці до 6 місяців, а при вирощуванні не менш як 90% телят від кількості закріплених корів і ялівок видавати 150 літрів молока або одне теля в 4-місячному віці.

При обслуговуванні менше 8 корів і ялівок—за одержання телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок і вирощування їх до 6-місячного віку видавати по 115 літрів молока або порослят, ягнят з розрахунку по 3 кілограми в живій вазі за кожне вирощене теля;

г) доярці-скотарці, що обслуговує не менш як 10 корів і ялівок при підсосно-піддойному методі вирощування телят до їх відлучення, за одержання і вирощування телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок видавати 150 літрів молока або одне теля у віці до 4 місяців, а при вирощуванні не менш як 90% телят видавати 75 літрів молока або одне ягня у 4-місячному або одне поросля у 2-місячному віці.

При обслуговуванні менше 10 корів і ялівок—за одержання телят від усіх закріплених за нею корів і ялівок і вирощування їх до відлучення видавати по 12 літрів молока або порослят, ягнят з розрахунку по 3 кілограми в живій вазі за кожне вирощене теля;

д) телятниці за збереження і вирощування до 15—20-денного віку всіх одержаних на вирощування телят видавати за кожні 10—50 вирощених телят 150 літрів молока або одне теля в 4-місячному віці, а при збереженні з числа одержаних на вирощування не менш як 95% телят видавати 75 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці.

При обслуговуванні меншої кількості телят—за повне збереження і вирощування їх до 15—20-денного віку видавати 4 літри молока або ягнят, порослят з розрахунку по 1 кілограму в живій вазі за кожне вирощене теля, а при збереженні з числа одержаних на вирощування не менш як 95% телят видавати по 3 літри молока або по 0,8 кілограма м'яса з розрахунку в живій вазі;

е) телятниці за збереження і вирощування до 6-місячного віку одержаних на вирощування телят видавати за кожні 20—25 вирощених телят 150 літрів молока або одне теля в 4-місячному віці, а при збереженні з числа одержаних на вирощування не менш як 90% телят видавати 75 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці.

При обслуговуванні менше 20 телят—за повне збереження і вирощування

щування їх до 6-місячного віку видавати по 6 літрів молока або ягнят, поросят з розрахунку по 2 кілограми в живій вазі за кожне вирощене теля;

є) скотарю-пастухові, що доглядає молодняк від 6-місячного віку до року, за повне збереження закріпленого поголів'я при обслуговуванні 30—50 голів видавати 250 літрів молока або одне теля у віці 6 місяців, а при збереженні не менш як 97% закріпленого поголів'я видавати 100 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці;

ж) скотарю-пастухові, що доглядає дорослу худобу і молодняк старше одного року, за повне збереження закріпленого поголів'я при обслуговуванні 30—50 голів видавати 150 літрів молока або одне теля у віці до 4 місяців, а при збереженні не менш як 97% закріпленого поголів'я видавати 75 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці;

з) скотарю, що доглядає бугаїв, при умові утримування їх у стані доброї вгодованості і відсутності яловості по всій групі корів, що є на фермі (одержання від кожної корови протягом року здорового теляти), за кожну наявну на фермі злучену корову, що отелилась, видавати по 8 літрів молока або ягнят, поросят з розрахунку по 2 кілограми в живій вазі, а при одержанні не менш як 95% отелених корів і ялів, видавати по 4 літри молока або ягнят, поросят з розрахунку по 1 кілограму в живій вазі;

и) скотарю-пастухові, що доглядає нагульну і відгодівну худобу за перевиконання плану приросту живої ваги, при знятті з нагулу або відгодівлі видавати по 4 літри молока або ягнят, поросят з розрахунку по 1 кілограму в живій вазі за кожні 10 кг. приросту одержаного понад встановлений план. Крім того, видавати 5% м'яса (з розрахунку в живій вазі) від ваги кожної голови великої рогатої худоби, зданої державі в рахунок м'ясопоставок або проданої державними закупівлями в стані жирної вгодованості, і 3% м'яса (з розрахунку в живій вазі) від ваги кожної голови великої рогатої худоби, зданої державі в рахунок м'ясопоставок або проданої державними закупівлями в стані вищесередньої вгодованості;

і) скотарю-пастухові, що доглядає одночасно різні вікові групи худоби, при повному збереженні обслуговуваного поголів'я видавати по 6 літрів молока або ягнят, поросят з розрахунку по 1,5 кілограмів а при збереженні не менш як 97% закріпленого поголів'я — 4 літри молока або по 1 кілограму м'яса в живій вазі за кожну збережену голову;

й) завідувачу фермою великої рогатої худоби або завідувачу тваринництвом колгоспу за вирощування в середньому від 100 корів

і ялів, що були на початку року, не менш як 90 телят при умові виконання плану росту поголів'я худоби видавати за кожні 40 вирощених телят 250 літрів молока або одне теля у віці до 6 місяців, а на фермах з меншим поголів'ям молодняка видавати по 5 літрів молока або одне ягня в 4-місячному або одне поросля в 2-місячному віці. Крім того, за збереження на фермі протягом року не менш як 97% поголів'я худоби старше одного року видавати завідувачу фермою 150 літрів молока або одне теля до 4-місячного віку;

к) за перевиконання плану удою молока видавати доярці: при плані удою по закріпленій групі корів у розмірі до 1500 літрів на фуражну корову — 15% молока, надоеного понад план; при плані удою від 1500 до 2000 літрів — 20% молока, надоеного понад план; при плані удою від 2000 до 2500 літрів — 25% молока, надоеного понад план; при плані удою від 2500 до 3000 літрів молока — 30% молока, надоеного понад план; при плані удою понад 3000 літрів — 35% молока, надоеного понад план.

Скотарю-пастухові за перевиконання плану удою молока по череді обслуговуваних корів видавати 5% молока, надоеного понад план;

л) завідувачу фермою великої рогатої худоби або завідувачу тваринництвом колгоспу за перевиконання плану удою молока по фермі видавати натурою 3% молока, надоеного понад план.

На вівчарських фермах

а) чабанській бригаді за одержання і збереження до відлучення від 100 маток і злучених ярок, що були на початок року, не менше: по тонкорунних (за винятком породи прекос) і напівгрубошерстих породах — 102—105 ягнят; прекос — 107—110 ягнят; каракульських (з врахуванням ягнят, забитих на смушок) та інших грубошерстих (за винятком шубних) — 100—102 ягнят; романовських — 170—190 ягнят — видавати половину всіх ягнят, збережених понад зазначену кількість. Крім того, за збереження протягом року не менш як 97% дорослого поголів'я овець і ягнят після відлучення від маток видавати половину всіх овець, збережених понад 97%;

б) чабанам, що доглядають нагульних овець, видавати 1,5 кг м'яса з розрахунку в живій вазі за кожну вівцю, здану державі в рахунок м'ясопоставок або продану за державними закупівлями в стані жирної вгодованості і 1 кг м'яса з розрахунку в живій вазі за кожну вівцю, здану державі в рахунок м'ясопоставок або продану за державними закупівлями в стані вищесередньої вгодованості;

в) чабанам, що доглядають баранів-плідників, при повному їх збереженні і добрій вгодованості видавати по 2 кг м'яса в живій

вазі за кожну голову, при умові одержання по фермі від 100 маток і злучених ярок ягнят у кількості, не менше зазначеної в пункті «а» цього розділу залежно від породи овець;

г) чабанам за перевиконання плану настригу вовни по закріпленій отарі овець видавати 15% вовни від кількості вовни, одержаної понад план;

д) завідувачому вівчарською фермою або завідувачому тваринництвом колгоспу за одержання і збереження по фермі до відлучення від 100 маток і злучених ярок не менше: по тонкорунних (за винятком породи прекос) і напівгрубошерстих породах — 100—103 ягнят; прекос — 105—108 ягнят; каракульських (з врахуванням ягнят, забитих на смушок) та інших грубошерстих (за винятком шубних) — 98—100 ягнят; романовських — 165—175 ягнят і за збереження протягом року не менш як 97% дорослого поголів'я овець і ягнят після відлучення від маток видавати десятую частину ягнят і овець від виданих як додаткову оплату чабанам;

е) завідувачому вівчарською фермою і завідувачому тваринництвом колгоспу за перевиконання плану настригу вовни видавати натурою 4% вовни від кількості вовни, одержаної понад план по всій фермі.

Додаткова оплата, належна чабанській бригаді, розподіляється пропорційно до кількості трудоднів, вироблених членами бригади.

На свинарських фермах

а) колгоспникам, що працюють на свинарських фермах, за вирощування до 2-місячного віку більш як 7 поросят у середньому на 1 опорос, враховуючи всіх закріплених свиноматок, видавати кожне п'яте поросля в 2-місячному віці від вирощених понад зазначену кількість;

б) колгоспникам, що доглядають доросле поголів'я і порослят після 2-місячного віку, при збереженні не менш як 98% закріпленого за ними поголів'я видавати одне поросля в 2-місячному віці;

в) колгоспникам, що працюють на свинарських фермах, видавати 5% від живої ваги свиней сальних, напівсальних і беконних кондицій, зданих державі в рахунок м'ясопоставок або проданих за державними закупівлями і 3% від живої ваги м'ясних свиней, зданих державі середньою живою вагою не менш як 70 кг;

г) завідувачому свинарською фермою або завідувачому тваринництвом колгоспу при збереженні поголів'я на фермі не менше як 97% і вирощуванні не менш як 7 поросят в середньому на оди опорос, враховуючи всіх наявних на фермі свиноматок, видавати одну четверту частину поросят від виданих як додаткову оплату працівникам свиноферми;

д) голові колгоспу, завідувачому свинарською фермою або завідувачому тваринництвом колгоспу видавати по 2% від живої ваги свиней сальних, напівсальних і беконних кондицій, зданих державі в рахунок м'ясопоставок або проданих за державними закупівлями.

Додаткову оплату за вирощування поросят, одержаних від опоросів у першому півріччі, видавати після відлучення від маток цих поросят при умові виконання колгоспом плану обов'язкових поставок м'яса державі за перше півріччя, а за вирощування поросят, одержаних від опоросів у другому півріччі, додаткову оплату видавати в кінці року.

На птахівничих фермах

а) при збереженні молодняка курей та індичок до 5-місячного віку понад 90%, молодняка гусей до 6-місячного віку понад 92% і молодняка качок до 3-місячного віку понад 94% видавати пташницям 25%, завідувачому птахівничою фермою або завідувачому тваринництвом і голові колгоспу — кожному по 5% молодняка від збережених понад зазначену кількість;

б) за перевиконання плану несучості курей видавати пташниці, при плані несучості до 100 яєць на несучку за рік, п'яту частину яєць, одержаних понад план, і при плані несучості понад 100 яєць — одну третину яєць, одержаних понад план;

в) завідувачому птахівничою фермою або завідувачому тваринництвом колгоспу і голові колгоспу за перевиконання плану несучості курей по фермі видавати кожному по 2% яєць, одержаних понад план.

За нагромадження кормів

а) за перевиконання плану врожайності кормових корене-бульбоплодів, баштанних і силосних культур видавати 50 літрів молока за кожну тонну, одержану понад встановлений для бригади або ланки план;

б) за перевиконання плану збору насіння з природних сіножатей, а також сіяних трав видавати 50—100 літрів молока за кожну тонну сіна, одержаного понад встановлений для бригади або ланки план;

в) розподіл додаткової оплати праці між колгоспниками бригад і ланок по кормодобуванню провадиться пропорційно до кількості вироблених ними трудоднів на роботах по вирощуванні і заготівлі кормів.

Видача молока, що належить в порядку додаткової оплати, за згодою колгоспника, може бути замінена іншими сільськогосподарськими продуктами за відповідним еквівалентом заміни.

2. Видачу додаткової оплати, що належить колгоспникам за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка і збереженню дорослої худоби, провадити при умові виконання плану росту поголів'я худоби по фермі і бригаді.

3. В зв'язку з цією постановою вважати, що втратили силу всі раніш прийняті постанови Уряду про додаткову оплату праці колгоспників за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка і збереженню дорослої худоби, а також за підвищення продуктивності, за винятком пунктів, що стосуються додаткової оплати праці колгоспників, які працюють в конярстві, кролівництві, бджільництві, рибництві, і пункту 35 постанови Ради Міністрів СРСР від 19 квітня 1948 року №1259 «Про заходи до поліпшення організації, підвищення продуктивності і впорядкування оплати праці в колгоспах».

4. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР і виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих до 1 липня 1949 року подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про додаткову оплату праці колгоспників за перевиконання завдань по вирощуванню молодняка, збереженню дорослої худоби і підвищення продуктивності тваринництва в колгоспах з врахуванням умов кожної області.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 18 травня 1949 р. № 1207.

35 Про забезпечення Книжкової палати УРСР обов'язковим безплатним примірником видань та комплектування найважливіших бібліотек і книгосховищ УРСР обов'язковим платним примірником друкованих творів

Для забезпечення державної бібліографічної реєстрації і статистичного обліку друкованої продукції, а також з метою поліпшення комплектування найважливіших бібліотек і книгосховищ УРСР обов'язковими платними примірниками друкованих творів, відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 21 квітня 1949 року № 5333-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати поліграфічні підприємства, що знаходяться на території УРСР:

а) надсилати до Книжкової палати УРСР по одному обов'язко-

вому безплатному примірнику друкованих видань незалежно від тиражу, яким вони видаються;

б) надсилати Київському обласному бібліотечному колектору Укркниготоргу з першої частини тиражу по 60 примірників усієї книжкової продукції. Книжки надсилати за номінальною ціною, з належною книготорговельною знижкою, а видання, на які ціну не зазначено, — за собівартістю.

Видання, що виходять тиражем менше 300 примірників, надсилати до бібліотечного колектора по 27 примірників, видання з тиражем від 300 до 500 примірників — по 32 примірники.

2. Встановити, що видавництва УРСР забезпечують надсилку до Книжкової палати УРСР по одному обов'язковому примірнику також і тих видань, що виготовляються цими видавництвами за межами УРСР (в інших союзних республіках або за межами СРСР).

3. Зобов'язати Укркниготорг, до відновлення Республіканського бібліотечного колектора, організувати через Київський обласний бібліотечний колектор забезпечення повним комплектом обов'язкового платного примірника літератури найважливіших бібліотек і книгосховищ за списком, згідно з додатком № 1, і комплектом літератури у відповідності з профілем комплектування бібліотек, згідно з додатком № 2.

4. Зобов'язати Головне управління в справах літератури та видавництв при Раді Міністрів УРСР, разом з Управлінням в справах поліграфічної промисловості, видавництв та книготоргівлі при Раді Міністрів УРСР, у двотижневий строк опрацювати й затвердити інструкцію для друкарень про порядок надсилання обов'язкових платних примірників книжкової продукції Київському обласному бібліотечному колектору Укркниготоргу.

5. Встановити, що надалі прикріплення бібліотек на одержання обов'язкового платного примірника друкованих творів провадиться за розпорядженням Ради Міністрів УРСР на подання Управління в справах поліграфічної промисловості, видавництв та книготоргівлі при Раді Міністрів УРСР і Головного управління в справах літератури та видавництв при Раді Міністрів УРСР.

6. Нагляд за вчасною надсилкою Книжковій палаті УРСР і бібліотечному колектору обов'язкових платних і безплатних примірників друкованих творів, а також за надсилкою Книжковій палаті УРСР списків видань покласти на Головне управління в справах літератури та видавництв при Раді Міністрів УРСР та його місцеві органи.

7. Вважати за такі, що втратили чинність: постанову Раднаркому УРСР від 27 грудня 1939 року № 1584 «Про забезпечення най-

головніших державних книгосховищ УРСР виданнями, що виходять на території УРСР і про доставку обов'язкових і сигнальних примірників друку» та постанову Раднаркому УРСР від 16 лютого 1940 року № 207 «Про доповнення постанови Раднаркому УРСР від 22 грудня 1939 року № 1584 «Про забезпечення найголовніших державних книгосховищ УРСР виданнями, що виходять на території УРСР, і про доставку обов'язкових і сигнальних примірників видань друку». (З. П. УРСР 1940 р. № 3, ст.ст. 17 і 18).

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 20 травня 1949 р. № 1228.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 20 травня 1949 р. № 1228.

СПИСОК

бібліотек, які одержують повний обов'язковий платний примірник літератури, що видається видавництвами УРСР

I. Публічні та наукові бібліотеки:

1. Державна публічна бібліотека УРСР м. Київ
2. Харківська державна наукова бібліотека ім. Короленка м. Харків
3. Одеська державна наукова бібліотека ім. Горького м. Одеса
4. Львівська бібліотека Академії наук УРСР м. Львів

II. Обласні бібліотеки:

1. Вінницька м. Вінниця
2. Волинська м. Луцьк
3. Ворошиловградська м. Ворошиловград
4. Дніпропетровська м. Дніпропетровськ
5. Дрогобицька м. Дрогобич
6. Житомирська м. Житомир
7. Запорізька м. Запоріжжя
8. Закарпатська м. Ужгород
9. Кам'янець-Подільська м. Проскурів
10. Київська м. Київ
11. Кіровоградська м. Кіровоград
12. Львівська м. Львів

13. Миколаївська м. Миколаїв
14. Одеська м. Одеса
15. Полтавська м. Полтава
16. Станіславська м. Станіслав
17. Сталінська м. Сталіно
18. Сумська м. Суми
19. Ізмаїльська м. Ізмаїл
20. Ровенська м. Ровно
21. Тернопільська м. Тернопіль
22. Чернігівська м. Чернігів
23. Чернівецька м. Чернівці

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 20 травня 1949 року № 1228

СПИСОК

бібліотек, які одержують за профілем комплектування обов'язковий платний примірник літератури, що видається видавництвами УРСР

Відомчі бібліотеки

1. Бібліотека ЦК КП(б)У м. Київ
2. Бібліотека Ради Міністрів УРСР м. Київ
3. Бібліотека Верховної Ради УРСР м. Київ

Наукові бібліотеки

4. Київська науково-технічна бібліотека м. Київ
5. Харківська науково-технічна бібліотека м. Харків
6. Центральна сільськогосподарська бібліотека УРСР м. Харків
7. Державна історична бібліотека УРСР м. Київ
8. Бібліотека Академії архітектури УРСР м. Київ

Медичні бібліотеки

9. Київська науково-медична бібліотека м. Київ
10. Харківська науково-медична бібліотека м. Харків
11. Вінницька обласна медична бібліотека м. Вінниця
12. Ворошиловградська » » м. Ворошиловград
13. Дніпропетровська » » м. Дніпропетровськ
14. Житомирська » » м. Житомир
15. Запорізька » » м. Запоріжжя
16. Кам'янець-Подільська » » м. Проскурів
17. Кіровоградська » » м. Кіровоград
18. Миколаївська » » м. Миколаїв

19. Одеська обласна медична бібліотека	м. Одеса
20. Полтавська » »	м. Полтава
21. Станіславська » »	м. Станіслав
22. Сталінська » »	м. Сталіно
23. Сумська » »	м. Суми
24. Херсонська » »	м. Херсон
25. Чернігівська » »	м. Чернігів
26. Волинська » »	м. Луцьк
27. Дрогобицька » »	м. Дрогобич
28. Ізмаїльська » »	м. Ізмаїл
29. Львівська » »	м. Львів
30. Ровенська » »	м. Ровно
31. Тернопільська » »	м. Тернопіль
32. Чернівецька » »	м. Чернівці
33. Закарпатська » »	м. Ужгород

Бібліотеки учбових закладів

34. Бібліотека Київського державного університету	м. Київ
35. Бібліотека Харківського державного університету	м. Харків
36. Бібліотека Одеського державного університету	м. Одеса
37. Бібліотека Львівського державного університету	м. Львів
38. Бібліотека Дніпропетровського державного університету	м. Дніпропетровськ
39. Бібліотека Чернівецького державного університету	м. Чернівці
40. Бібліотека Ужгородського державного університету	м. Ужгород
41. Бібліотека Київського політехнічного інституту	м. Київ
42. Бібліотека Одеського політехнічного інституту	м. Одеса
43. Бібліотека Львівського політехнічного інституту	м. Львів

Бібліотеки для дітей та юнацтва

44. Вінницька обласна	м. Вінниця
45. Ворошиловградська обласна	м. Ворошиловград
46. Волинська »	м. Луцьк
47. Дніпропетровська »	м. Дніпропетровськ
48. Дрогобицька »	м. Дрогобич
49. Житомирська »	м. Житомир
50. Запорізька »	м. Запоріжжя
51. Закарпатська »	м. Ужгород
52. Ізмаїльська »	м. Ізмаїл
53. Кам'янець-Подільська »	м. Проскурів
54. Київська »	м. Київ

55. Кіровоградська обласна	м. Кіровоград
56. Львівська »	м. Львів
57. Миколаївська »	м. Миколаїв
58. Одеська »	м. Одеса
59. Полтавська »	м. Полтава
60. Ровенська »	м. Ровно
61. Станіславська »	м. Станіслав
62. Сталінська »	м. Сталіно
63. Сумська »	м. Суми
64. Тернопільська »	м. Чортків
65. Харківська »	м. Харків
66. Херсонська »	м. Херсон
67. Чернігівська »	м. Чернігів
68. Чернівецька »	м. Чернівці

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

36 Про порядок покриття видатків на утримання сезонних ліжок у дитячих оздоровчих санаторіях Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити Міністерству охорони здоров'я УРСР видатки на утримання додаткових ліжок у дитячих оздоровчих санаторіях УРСР, у відповідності з постановою Ради Міністрів УРСР від 4 березня 1949 року № 490, віднести за рахунок спеціальних коштів, що надходять від продажу путівок окремим особам, і в зв'язку з цим доповнити розділ «Б» переліку спеціальних коштів установ, які перебувають на республіканському і місцевих бюджетах Української РСР, пунктом 13, згідно з додатком.

2. Zobov'язати Міністерство фінансів УРСР встановити суворий контроль за тим, щоб суми, одержувані установами охорони здоров'я УРСР від продажу госпрозрахункових путівок у дитячі оздоровчі санаторії, витрачались виключно на утримання додаткових ліжок у цих санаторіях.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР
І. Сенін

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 27 травня 1949 р., № 1277.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 27 травня 1949 року № 1277

ДОДАТКОВИЙ ПЕРЕЛІК

спеціальних коштів установ, що перебувають на республіканському і місцевих бюджетах Української РСР

Джерела спеціальних
коштів

Спрямування спеціальних
коштів

13. Суми, одержувані обл(міськ.) відділами охорони здоров'я і бюджетними дитячими санаторіями від продажу окремим особам госпрозрахункових путівок у дитячі оздоровчі сезонні санаторії.

13. На витрати, зв'язані з утриманням додаткових ліжок у дитячих оздоровчих санаторіях.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
Ім. В. Г. Короленка

№

Редактор А. Каплан.
Коректор М. Епельбум.
Технічний редактор М. Ліхнякевич.

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, Київ, 1949

БФ 02891. Зам. 724. Друк. арк. 1. Обліково-вид. арк. 1. В друкованому
видаві 42.000 зн. Здано на виробництво 5/VIII 1949 р. Підписано до друку
3/IX 1949 р. Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8300.

Книжково-журнальна ф-ка Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського 24.

уянов 2.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередно
доставке под расписку

Для адреса

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 червня

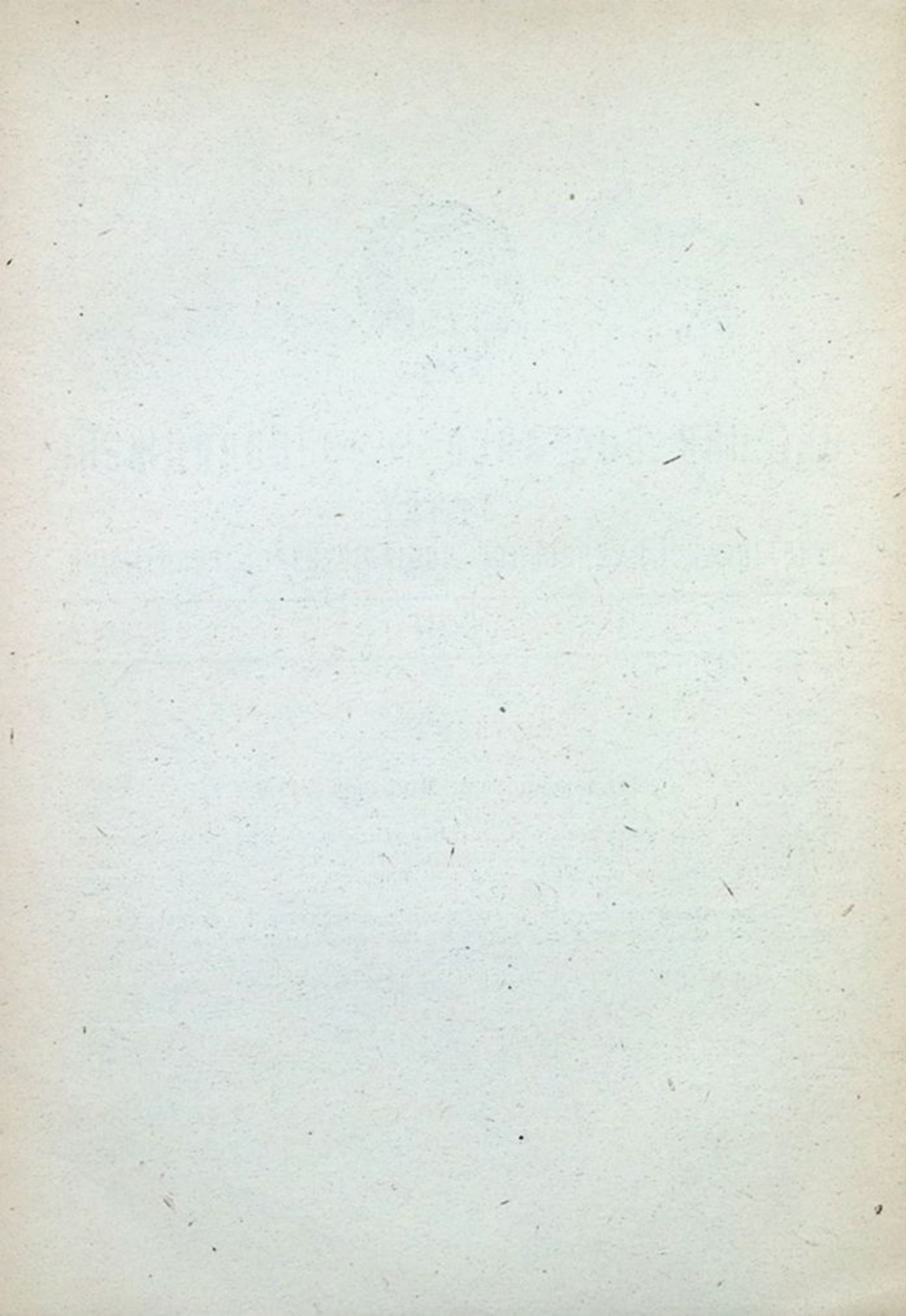
№ 11

1949 р.

ЗМІСТ

Постанови Ради Міністрів УРСР

37. Про встановлення посади механіка-контролера в машинно-тракторних станціях і радгоспах Міністерства радгоспів УРСР.
38. Про затвердження Положення про Міністерство харчової промисловості УРСР.
39. Про заходи до охорони полезахисних лісонасаджень від потрав, поломок, самовільних порубок і пожеж, а також від пошкоджень шкідниками і хворобами у степових і лісостепових районах УРСР.
40. Про охорону природи на території Української РСР.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

37 Про встановлення посади механіка-контролера в машинно-тракторних станціях і радгоспах Міністерства радгоспів УРСР

З метою забезпечення постійного технічного контролю за якістю ремонту тракторів і сільськогосподарських машин в осінньо-зимовий період і своєчасним та якісним проведенням технічного догляду за тракторами і комбайнами в період польових робіт, на виконання постанови Ради Міністрів СРСР від 18 травня 1949 року № 1996, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР:

а) встановити посаду механіка-контролера в штатах машинно-тракторних станцій за рахунок дільничних механіків і в штатах радгоспів Міністерства радгоспів УРСР за рахунок загального штату радгоспів;

б) покласти на механіка-контролера машинно-тракторної станції і радгоспу:

технічний контроль за якістю ремонту тракторів і сільськогосподарських машин, за якістю виготовлення і реставрації деталей у майстернях МТС і радгоспів;

перевірку якості відремонтованих моторів, що надходять до майстерень МТС і радгоспів з ремонтних заводів, міжрайонних і міжрадгоспних майстерень капітального ремонту;

контроль за виконанням встановлених графіків проведення технічного догляду за тракторами і комбайнами в період польових робіт.

Механік-контролер несе відповідальність за пропуск браку деталей, виготовлених у майстернях МТС та радгоспів, і за приймання недоброякісно відремонтованих вузлів, тракторів, комбайнів і сільськогосподарських машин.

2. Встановити, що механік-контролер МТС призначається обласним управлінням сільського господарства за поданням директора МТС, а механік-контролер радгоспу призначається директором тресту радгоспів за поданням директора радгоспу.

Переміщення і звільнення з роботи механіків-контролерів проводиться за наказом обласного управління сільського господарства і директора тресту радгоспів.

3. Встановити механіку-контролеру машинно-тракторної станції і радгоспу посадовий оклад на 15% вище посадового окладу дільничного механіка МТС і механіка відділу радгоспу.

4. Поширити на механіків-контролерів машинно-тракторних станцій і радгоспів порядок преміювання і розміри премій, встановлені для старших механіків МТС і радгоспів.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 3 червня 1949 р., № 1368.

38 Про затвердження Положення [про Міністерство харчової промисловості УРСР]

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити Положення про Міністерство харчової промисловості УРСР, згідно з додатком.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР

В. Власенко

м. Київ, 6 червня 1949 р., № 1422.

Д о д а т о к
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 6 червня 1949 р. № 1422.

ПОЛОЖЕННЯ

про міністерство харчової промисловості УРСР

І. Загальні положення

1. Міністерство харчової промисловості УРСР, відповідно до ст.ст. 48 і 51 Конституції Української Радянської Соціалістичної Республіки, є союзно-республіканським міністерством УРСР і підлягає в своїй діяльності як Раді Міністрів Української РСР, так і Міністерству харчової промисловості Союзу РСР.

2. На чолі Міністерства харчової промисловості УРСР стоїть міністр, який, відповідно до ст. 46 Конституції Української РСР, керує всією діяльністю Міністерства харчової промисловості УРСР і підлеглих йому підприємств, організацій та установ.

3. Міністр харчової промисловості УРСР, відповідно до ст. 50 Конституції Української РСР, має право:

а) видавати, в межах своєї компетенції, накази та інструкції на підставі і на виконання діючих законів, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства харчової промисловості СРСР і перевіряє їх виконання.

Накази та інструкції Міністерства харчової промисловості УРСР є обов'язковими для начальників обласних управлінь харчової промисловості, керівників усіх підлеглих Міністерству підприємств, організацій та установ;

б) призначати господарських і технічних керівників головних управлінь, трестів, управлінь та відділів Міністерства, а також керівників підприємств за номенклатурою міністра;

в) скасовувати накази начальників головних управлінь і керівників трестів, що суперечать законам, постановам і розпорядженням Ради Міністрів СРСР та Ради Міністрів УРСР, наказам і інструкціям Міністерства харчової промисловості УРСР.

II. Діяльність Міністерства?

4. Міністерство харчової промисловості УРСР:

а) складає виробничі плани (перспективні, квартальні, річні і п'ятирічні) по промисловості республіканського, обласного та районного підпорядкування, плани капітального будівництва, залізничних і водних перевезень, плани по радгоспах, плани здачі радгоспами продукції державі, плани збуту продукції, а також баланси прибутків і видатків по організаціях республіканського підпорядкування та здійснює заходи по виконанню планів, затверджених урядом;

б) здійснює заходи щодо поліпшення якості продукції та зниження її собівартості;

в) організує та керує плануванням у підпорядкованих організаціях і здійснює контроль за виконанням планів;

г) складає річні та перспективні плани по труду по всіх галузях промисловості; опрацьовує заходи по спрощенню структури управління промисловістю;

д) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами Міністерства, впроваджує передову техніку по автоматизації та механізації виробничих процесів. Керує роботою по винахідництву, раціоналізації. Здійснює заходи по підвищенню продуктивності праці і контролює виконання правил з техніки безпеки; впроваджує середньопрогресивні норми витрат матеріалів, енергії, палива. Контролює норми витрат матеріалів, енергії, палива. Контролює норми витрат сировини, допоміжних матеріалів, виходів і втрат продукції; впроваджує в промисловість виробництво нових видів продукції та нові асортименти;

е) організує та керує технічним і матеріальним постачанням підприємств, радгоспів, будівництв та організацій Міністерства;

є) складає титульні списки по капітальному будівництву і керує будівництвом підприємств і організацій республіканського підпорядкування, затверджує проектні завдання, технічні проекти та генеральні кошториси по надлімітному будівництву і забезпечує будівництва проектно-кошторисною документацією;

ж) здійснює керівництво роботою по організації і нормуванню праці та заробітної плати; організує соціалістичне змагання і обмін стахановськими методами роботи; здійснює планування та фінансування дитячих садків і дитячих будинків і керує їх роботою; дає керівні вказівки по організації праці та заробітної плати підпорядкованим Міністерству організаціям;

з) складає плани використання продукції харчової промисловості і плани товарообороту роздрібної мережі Міністерства та контролює їх виконання. Здійснює збут продукції підприємствами системи Міністерства; перевіряє роботу збутових контор, баз по реалізації продукції, а також організує рекламну справу і стежить за зовнішнім оформленням продукції;

и) керує роботою автомобільного транспорту по системі підприємств Міністерства харчової промисловості УРСР;

і) опрацьовує заходи щодо підвищення врожайності сільськогосподарських

культур і розвитку тваринництва в радгоспах; вивчає і популяризує серед радгоспів досвід і досягнення передової сільськогосподарської мічурінської науки;

і) складає фінансові плани та контролює їх виконання. Керує фінансовою роботою організацій та підприємств, підпорядкованих Міністерству; опрацьовує проекти відпускних цін на продукцію харчової промисловості та заходи по забезпеченню рентабельності підприємств і прискоренню обороту коштів підприємств;

й) організує, керує і контролює систему бухгалтерського обліку та звітності, а також внутрішнього контролю в системі Міністерства; розглядає та затверджує звіти і баланси головних управлінь, трестів і організацій, підвідомчих Міністерству харчової промисловості УРСР; складає періодичні й річні звіти по всіх видах виробничої та господарської діяльності Міністерства;

к) здійснює добір, розподіл та облік керівних інженерно-технічних кадрів для підприємств і організацій Міністерства; вивчає керівні кадри за їх політичними та діловими якостями; займається питанням розподілу осіб, які закінчили учбові заклади системи Міністерства; здійснює керівництво роботою науково-дослідних інститутів та учбових закладів, підпорядкованих Міністерству;

л) організує та здійснює заготівлі плодів, ягід, винограду, картоплі, буряків та іншої сировини; здійснює облік заготівель, згідно з планом, та перевіряє роботу головних управлінь і трестів по організації заготівель сільськогосподарської сировини;

м) одержує та розподіляє лісосічні фонди; розподіляє фонди та тароматеріали, будівельні матеріали, дрова та продукцію власних лісозаготівель підприємств і організацій Міністерства;

н) розглядає і затверджує статuti та положення про підприємства і організації, підпорядковані Міністерству.

III. Структура Міністерства

5. До складу Міністерства харчової промисловості УРСР входять:

- а) виробничо-технічне управління в складі:
 - технічного відділу,
 - виробничого відділу,
 - відділу на іва та енергетики;
- б) планово-економічне управління в складі:
 - відділу планування виробництва,
 - відділу планування праці,
 - відділу планування собівартості,
 - відділу районної промисловості,
 - звітно-статистичного відділу;
- в) управління керівних кадрів у складі:
 - відділу добору та обліку кадрів,
 - відділу учбових закладів;
- г) відділ капітального будівництва;
- д) фінансовий відділ;
- е) сільськогосподарський відділ;
- є) відділ організації праці та заробітної плати;
- ж) відділ торгівлі та збуту;
- з) відділ транспорту;
- и) відділ заготівель;
- і) лісотарний відділ;
- ї) центральна бухгалтерія (на правах відділу);
- й) управління справами;

- к) секретаріат (на правах відділу);
- л) експертно-технічне бюро на госпрозрахунок;
- м) арбітраж (за рахунок спецкоштів).

6. У безпосередньому віданні Міністерства харчової промисловості УРСР є:
Головне управління хлібопекарської промисловості — «Укрголовхліб».
Головне управління кондитерської промисловості — «Укрголовкондитер».
Головне управління плодоконсервної промисловості — «Укрголовплодоконсерв».

Головне управління спиртової промисловості західних областей УРСР — «Укрзахголовспирт».

Головне управління виноробної промисловості — «Укрголоввино».

Головне управління пивоварної та дріжджової промисловості — «Укрголовпиво».

Головне управління промисловості безалкогольних напоїв і мінеральних вод — «Укрголовфруктмінвод».

Головне управління сільськогосподарського борошномелля — «Укрголовборошномелля».

Головне управління постачання харчової промисловості УРСР — «Укрголовхарчопостач».

Головне управління олійно-жирової промисловості — «Укрголовресжирмасло».

Республіканський трест лікерно-горілчаної промисловості західних областей — «Укрзахлікергорілка».

Республіканський трест плодівих садів і плодоягідного виноробства — «Укрсадовинтрест».

Республіканський трест вітамінної промисловості — «Укрвітамінтрест».

Республіканський трест соляної промисловості — «Укрсільтрест».

Республіканський трест макаронної промисловості — «Укрмакаронтрест».

Республіканський трест лісотарної промисловості — «Укрхарчотара».

Республіканський трест тютюнової та махоркової промисловості — «Укртютюномахортрест».

Республіканський трест крохмало-патокової промисловості — «Укркрохмалпатокотрест».

Республіканський будівельно-монтажний трест — «Укрхарчопромбуд».

Республіканський трест по проектуванню підприємств харчової промисловості — «Укрхарчопромпроект».

Український науково-дослідний інститут харчової промисловості.

Київський технікум Міністерства харчової промисловості УРСР.

Харківський технікум Міністерства харчової промисловості УРСР.

Одеський технікум Міністерства харчової промисловості УРСР.

Львівський технікум Міністерства харчової промисловості УРСР.

Чернятинський плодоягідний технікум Міністерства харчової промисловості УРСР.

Осипенковський технікум виноградарства та виноробства Міністерства харчової промисловості УРСР.

Київський учбовий комбінат Міністерства харчової промисловості УРСР.

Автобаза Міністерства.

IV. Колегія і технічна рада

7. У Міністерстві харчової промисловості УРСР утворюється під головуванням міністра колегія, яка обговорює питання практичного керівництва, пере-

вірки виконання, добору і розстановки кадрів, звіти керівних працівників главків, трестів і відділів, найважливіші накази та інструкції.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів Української РСР на подання Міністра харчової промисловості УРСР.

Рішення колегії проводяться в життя наказами міністра.

У випадку розходжень між міністром та колегією, міністр проводить у життя своє рішення, доповідаючи про розходження, які виникли, Раді Міністрів УРСР; члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

8. При міністрі харчової промисловості УРСР утворюється технічна рада, склад якої затверджується міністром харчової промисловості УРСР.

Технічна рада складається з кваліфікованих технічних працівників підприємств, трестів, главків та апарату міністерства. До роботи в технічній раді залучаються науково-педагогічні працівники.

Технічна рада розглядає:

тематичні плани науково-дослідних інститутів і лабораторій, технічні вдосконалення, раціоналізаторські пропозиції та винаходи, проекти великих будівництв міністерства, опрацьовує проблемні питання, технічні плани міністерства тощо.

Свої рішення і пропозиції технічна рада подає на затвердження міністра.

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

39 Про заходи до охорони пожегозахисних лісонасаджень від потрав, полумок, самовільних порубок і пожеж, а також від пошкоджень шкідливими і хворобами у степових і лісостепових районах УРСР

З метою забезпечення охорони державних, радгоспних і колгоспних пожегозахисних лісонасаджень і цінних лісових масивів у степових і лісостепових районах УРСР, Рада Міністрів Української РСР, на виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 18 травня 1949 року № 1972, постановляє:

**По охороні захисних лісонасаджень
від потрав, полумок, самовільних
порубок, пожеж та інших пошкоджень**

1. Зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих Київської, Чернігівської, Житомирської, Вінницької, Кам'янець-Подільської, Сумської, Полтавської, Ворошиловградської, Сталінської, Дніпропетровської, Запорізької, Кіровоградської, Миколаївської, Одеської, Херсонської та Ізмаїльської областей вжити заходів до

поліпшення організації охорони захисних лісонасаджень і цінних лісових масивів, для чого здійснювати систематичний контроль за станом полезахисних лісонасаджень і притягати осіб, винних у безгосподарному ставленні до захисних лісонасаджень, до суворой адміністративної і судової відповідальності.

2. Заборонити в державних захисних лісових смугах, полезахисних лісових смугах на землях колгоспів і радгоспів, у лісонасадженнях на ярах, балках, крутих схилах, змитих землях, пісках і навколо водойм, в цінних лісових масивах, а також в лісових масивах на вододілах річок, крім лісів, віднесених до другої групи:

а) всі види порубок, за винятком санітарних і порубок в порядку догляду за лісом:

б) випасати і проганяти худобу, влаштовувати польові стани, стоянки тракторних бригад, заїзди тракторів і автомашин і прокладати дороги, за винятком спеціально відведених місць.

В цінних лісових масивах, колгоспних лісах, а також у лісових масивах на вододілах та у верхів'ях річок, віднесених до другої групи лісів, встановити суворий режим порубок, обмеживши щорічні порубки не більше передбаченої лісосіки, і випасати худобу лише на спеціально відведених ділянках.

3. Покласти відповідальність за забезпечення заходів до охорони лісів від пожеж і лісопорушень:

а) по державних захисних лісових смугах, а також захисних лісонасадженнях, створених на землях державного лісового фонду і державного земельного фонду, — на Міністерство лісового господарства УРСР;

б) по полезахисних лісонасадженнях, створених на землях радгоспів, а також у лісах, переданих у користування радгоспів, — на Міністерство радгоспів УРСР;

в) по захисних лісонасадженнях на колгоспних землях, створених силами і засобами колгоспів, а також за рахунок держави з трудовою участю колгоспників — на Міністерство сільського господарства УРСР.

4. Встановити такий порядок організації лісової охорони:

а) безпосередня охорона державних захисних лісових смуг та інших захисних лісонасаджень, створених на землях держлісфонду і держземфонду, здійснюється лісниками і об'їждчиками, що входять до складу лісгоспів і лісництва;

б) охорона лісів радгоспів Міністерства радгоспів УРСР, а також захисних лісонасаджень, створених на землях радгоспів, здійснюється лісними сторожами і польовими об'їждчиками радгоспів, які безпосередньо підлягають директорам радгоспів і старшим агролісомеліораторам;

в) охорона колгоспних лісів, а також створених на землях колгоспів захисних лісонасаджень здійснюється сторожами і польовими об'їждчиками, що їх виділяють правління колгоспів з числа колгоспників, з віднесенням трудоднів, нараховуваних їм за цю роботу, на виробничі витрати.

5. Покласти на Міністерство лісового господарства УРСР і його місцеві органи контроль за організацією і станом охорони лісів і лісонасаджень, створених на землях радгоспів і колгоспів.

6. Зобов'язати Міністерство радгоспів УРСР встановити в радгоспах посади лісників і об'їждчиків у кількостях, що забезпечують належну охорону захисних лісонасаджень, а також покласти відповідальність за збереження лісонасаджень на керуючих відділами і фермами радгоспів і бригадирів полеводських бригад радгоспів.

7. З метою посилення охорони захисних лісонасаджень від пожеж:

а) зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих забезпечувати у весняний період оборювання захисних лісонасаджень, що межують з перелогам, тирсовим степом, вздовж залізничних і ґрунтових шляхів, що перетинають ці лісонасадження, підтримуючи смуги оборювання протягом усього літа в чорному парі;

б) заборонити проведення сільськогосподарського випалювання на земельних ділянках, що межують з захисними лісонасадженнями;

в) зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР і його місцеві органи, директорів радгоспів і голів колгоспів у степових і лісостепових районах УРСР посилювати охорону лісонасаджень на пожежонебезпечний період шляхом виділення додатково тимчасових пожежних сторожів.

8. На осіб, винних у незаконній порубці, поломці або іншому пошкодженні лісу в цінних лісових масивах і лісових масивах на вододілах та у верхів'ях річок, якщо завдана шкода не перевищує 50 карбованців за таксами, встановленими для відпуску лісу в даній місцевості, накладається штраф за постановою суду в розмірі п'ятикратної вартості зрубаного або пошкодженого лісу, обчисленої за згаданою таксою.

По захисту лісонасаджень від хвороб і шкідників

9. Зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР, Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР

і виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих степових і лісостепових районів УРСР забезпечити належний захист державних, радгоспних і колгоспних лісових розсадників, державних захисних лісових смуг, полезахисних лісонасаджень на землях колгоспів, радгоспів, лісонасаджень на ярах, балках, крутих схилах, змитих землях, пісках і навколо водойм від мишоподібних гризунів, шкідливих комах, грибкових та інших захворювань, а також проведення необхідних заходів для запобігання масовому поширенню шкідників і хвороб лісу.

10. Покласти на лісозахисні станції Міністерства сільського господарства УРСР і Міністерства лісового господарства УРСР проведення за договорами з колгоспами робіт по боротьбі з шкідниками і хворобами рослин у лісових розсадниках і захисних лісонасадженнях.

11. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство лісового господарства УРСР і Міністерство радгоспів УРСР забезпечити в 1949 році за рахунок своїх фондів колгоспи, радгоспи, лісгоспи і державні лісові розсадники степових і лісостепових районів УРСР отрутохімікатами і апаратурою для боротьби з шкідниками і хворобами лісу.

12. З метою поліпшення керівництва справою захисту лісонасаджень від хвороб і шкідників, зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР організувати в складі відділу охорони лісу сектор захисту лісу з штатом 3 одиниці, а в складі обласних управлінь лісового господарства ввести посаду старшого інженера-лісопатолога — в межах штатів Міністерства і відповідних обласних управлінь лісового господарства.

13. Дозволити Міністерству лісового господарства УРСР ввести посаду інженера-лісопатолога в штати таких лісрадгоспів: Черкаського, Чорноліського, Ізюмського і Новомосковського — в межах штатів організацій Міністерства лісового господарства УРСР.

14. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство лісового господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, керівні радянські органи областей і районів провести роз'яснювальну роботу серед колгоспників, працівників радгоспів, лісгоспів, лісозахисних і машинно-тракторних станцій щодо охорони цінних лісових масивів і захисних лісонасаджень на землях колгоспів, радгоспів і держлісфонду, а також практикувати видання масових плакатів, брошур, оголошень в питаннях захисту лісових насаджень, охорони їх від пожеж, порубок, потрав та інших пошкоджень і відповідальності за ці порушення.

15. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів тру-

дящих у строк до 20 липня 1949 року розробити і затвердити обов'язкові рішення про охорону захисних лісонасаджень і заходи захисту їх від шкідників і хвороб.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 4 червня, 1949 р., № 1429.¹

40 Про охорону природи на території Української РСР

Рада Міністрів Української РСР відзначає, що виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих, а також міністерства і відомства, які займаються експлуатацією природних ресурсів УРСР, не приділяють належної уваги питанням їх охорони і відтворення та не ведуть боротьби з нераціональним використанням природних багатств, внаслідок чого в ряді випадків пошкоджуються або знищуються цінні ділянки первісної природи, не забезпечується збереження рідкісних пам'яток садово-паркового мистецтва і значно зменшується погोलів'я корисних диких тварин.

Так, на території України залишилась незначна кількість річкових бобрів, майже зовсім зникли корисні степові птахи — орел, стрепет, журавель; рідкісними стають такі хутрянні звірі, як білка, барсук, лісова куниця тощо; зменшилось поголів'я оленів. Завдано пошкодження лісовим насадженням в окремих степових районах УРСР, пошкоджуються придорожні насадження, на які щороку витрачається багато праці і посадочного матеріалу.

Місцеві радянські та громадські організації не приділяють уваги збереженню зелених насаджень і, зокрема, парків, серед яких чимало є цінних як за своїми розмірами, так і за асортиментом рослинних порід. Наприклад, Гаврилівський парк у Ново-Воронцовському районі, Херсонської області, площею 300 гектарів, цілком занедбаний і використовується для випасу худоби мисливського господарства. У безгосподарному стані перебувають також парки: Згурівський у Полтавській області, Бантишівський у Сталінській області, Корсунь-Шевченковський у Київській області, Краснокутський у Харківській області та інші, які, крім великого культурного значення, можуть бути використані для збирання насіння деревних і чагарникових порід для полезахисного лісонасадження.

Збереження цінних пам'яток природи, рідкісних диких тварин і рослинності, а також видатних творів садово-паркового мистецтва

має велике значення для народного господарства, науки і культури.

Незначна територія державних заповідників, що знаходиться під особливою охороною закону, є зовсім недостатньою для того, щоб забезпечити збереження і відтворення природних ресурсів у потрібних для держави розмірах. Тому питання про охорону природи набуває особливо важливого значення і повинно стати об'єктом дбання і піклування радянських, господарських, громадських організацій і всього населення республіки.

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Покласти відповідальність за стан охорони природи на території областей, районів, міст і сіл Української РСР відповідно на виконавчі комітети обласних, міських, районних і сільських Рад депутатів трудящих.

Загальне керівництво і нагляд за станом охорони природи на території УРСР покласти на Головне управління по заповідниках при Раді Міністрів УРСР.

2. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих упорядкувати охорону цінних об'єктів природи, що мають наукове культурно-історичне або народногосподарське значення, і видати обов'язкові постанови про заходи щодо посилення охорони природи на території областей.

3. Зобов'язати Головне управління по заповідниках при Раді Міністрів УРСР виявити протягом 1949—1950 рр. об'єкти природи, що підлягають охороні як пам'ятки природи, та подати на затвердження відповідно до п. 24 Положення про державні заповідники та пам'ятки природи на території УРСР, затвердженого постановою Ради Міністрів УРСР від 26 липня 1946 року № 1273.

Виконавчим комітетам обласних Рад депутатів трудящих, міністерствам і відомствам УРСР подати Головному управлінню по заповідниках при Раді Міністрів УРСР всебічну допомогу в справі виявлення та обліку пам'яток природи.

4. Зобов'язати Міністерство лісового господарства УРСР налагодити контроль лісової охорони за виконанням правил полювання на диких тварин і птахів у лісах, відповідно до ст. 9 Положення про державну лісову охорону, затвердженого постановою РНК СРСР від 26 серпня 1939 року № 1281.

5. Зобов'язати Міністерство рибної промисловості УРСР, начальників Західно-Чорноморського та Українсько-Чорноморського відділів рибоохорони і рибництва, а також Ждановську та Осипенківську райрибінспекції Азовсько-Донського управління рибоохорони і рибництва встановити суворий контроль за додержанням

рибгосподарськими організаціями та населенням діючих правил рибальства.

6. Zobov'язati Ministerstvo osviti URSP posiliti robotu po vikhovanniu ditei v shkolaх u napryami lyubovnoho stavlennia do prirodi ta ii oхoronі.

7. Zobov'язati Komitet u spravah kulturno-osvitnih ustanov pri Radi Ministriv URSP vжити необхідних заходів, спрямованих на поліпшення роботи краєзнавчих музеїв по вивченню ними природи свого краю та її охороні.

8. Zobov'язati Holovne upravlinnia po zapovidnikakh pri Radi Ministriv URSP rozgornutи діяльність Українського товариства охорони природи.

Vikonavchim komitetam oblasnih Rad deputativ trudyashchih organivzuvati oblasni filii Ukrainського товариства охорони природи і подати їм дійову допомогу в роботі.

9. Zobov'язati Derzhavne vydavnytstvo sil'skogospodars'koi literatury Ukraini ta vydavnytstvo «Radians'ka shkola» zabezpechити щорічне видання по 25 аркушів популярної літератури і плакатів по охороні природи за замовленням Українського товариства охорони природи.

10. Zaboronити na territorii URSP:

а) рубати і пошкоджувати старі поодинокі дерева, що залишились від давніх часів, а також насадження та окремі дерева, незалежно від їх віку і місцезнаходження, таких порід: тис, платан, тюльпанне дерево, бархат амурський, горіх, катальпа, софора, берека, азалія, туя, кедр, ялівець, веймутова сосна. Заборонити також рубання бука, смереки, модрини і ялини в східних областях URSP;

б) рубати і пошкоджувати дерева і чагарники в лісах, віднесених за постановами Уряду до I групи (ліси заповідників, ґрунтозахисні, курортні, ліси зелених зон навколо промислових підприємств і міст, степові гаї);

в) рубати і пошкоджувати насадження і дерева в полезахисних лісових смугах і лісорозсадниках, у лісах на вододілах, на схилах балок і ярів, у прияружних смугах, по берегах річок та озер, навколо ставків і водойм і на залісених пісках;

г) провадити порубки в лісах Ізмаїльської, Миколаївської, Херсонської, Дніпропетровської, Запорізької, Сталінської та Ворошиловградської областей;

д) рубати й нищити дерева і чагарники в придорожних насадженнях, на вулицях населених пунктів, у парках, садах, і скверах;

е) випасати худобу і косити траву в лісах і насадженнях, зазначених в підпунктах «а» — «г» цього пункту, а також на лісосіках

та інших площах при наявності на них природного лісопоновлення, на площах, де провадяться заходи сприяння природному лісопоновленню та в лісокультурах, за винятком випадків, коли скошування трави провадиться з метою догляду за лісокультурами або як протипожежний захід;

є) розорювати цілині степи на землях державного фонду без спеціального дозволу Ради Міністрів УРСР;

ж) знищувати або пошкоджувати ділянки неживої природи: виходи граніту, мармуру, базальту, печери та інші об'єкти, зареєстровані як пам'ятки природи в порядку, визначеному в пункті 3 цієї постанови;

з) полювати, знищувати і ловити будь-якими способами рідкісних або корисних диких звірів і птахів, зокрема: ведмедя, лося, оленя, лань, дику козу, білку, бобра, норку, видру, куницю лісову, барсука, тхора-перев'язку, степового тхора, бабака, вихухоля, дикого kota, всі види орлів, соколів і сов, дятлів, зозулю, сивоворонку, лебедя, пелікана, фазана, чаплю білу, дрофу, стрепета, степового та сірого журавля, глухаря, рябчика, бусла чорного;

и) вбивати або ловити всіх корисних комахоїдних птахів, вибирати з гнізд їх яйця і пташенят, а також руйнувати їх гнізда;

і) виловлювати лосося дунайського та форель, а також осетра, стерлядь, риба і вирізува в річці Дніпро та його притоках від греблі Дніпрогеса до кордонів з БРСР і вирізува в річці Південний Буг та його притоках від Олександрівської греблі до верхів'я.

Заборона рубати ліс і окремі дерева, визначена підпунктами «а», «б», «в», «г» цього пункту, не поширюється на порубки догляду за лісом та санітарні порубки, що провадяться для поліпшення й оздоровлення насаджень, а також на порубки перестійного лісу.

Заборона полювання і лову диких тварин, передбачена підпунктом «з» цього пункту, не поширюється на випадки відстрілу та вилову з науковою метою, а також відстрілу з метою регулювання кількості диких тварин, що провадяться кожний раз з дозволу Головного управління в справах мисливського господарства при Раді Міністрів УРСР у погодженні з Головним управлінням по заповідниках при Раді Міністрів УРСР.

11. Винні в порушенні пункту 10-го цієї постанови повинні притягатися до адміністративної або судової відповідальності згідно з чинним законодавством, зокрема:

а) за рубання та пошкодження лісових насаджень і окремих дерев—за Інструкцією про порядок притягнення до відповідальності лісопорушників у лісах державного та місцевого значення, затвердженою постановою РНК СРСР від 22 грудня 1939 року № 2080;

б) за знищення або виловлювання без належного дозволу рідкісних або корисних диких звірів і птахів, руйнування пташиних гнізд, вибирання з них яєць і пташенят — за правилами, що регулюють мисливство і полювання;

в) за глушіння риби вибуховими речовинами, виловлювання і знищення рідкісних видів риб — за ст. ст. 7 і 137 Кримінального Кодексу УРСР;

г) за знищення або пошкодження зареєстрованих пам'яток природи — за обов'язковими постановами виконавчих комітетів місцевих Рад депутатів трудящих.

Крім того, незалежно від застосування у відповідних випадках адміністративних або судових стягнень, — з осіб, що вчинили дії передбачені в підпунктах «б», «в» і «г» цього пункту, стягується вартість заподіяної ними шкоди, обчисленої за таксами, розробленими, згідно з чинним законодавством, Головним управлінням по заповідникам при Раді Міністрів УРСР, Головним управлінням у справах мисливського господарства при Раді Міністрів УРСР та Міністерством рибної промисловості УРСР у погодженні з Міністерством фінансів УРСР.

Вартість шкоди стягається судом за позовом органу, який наклав штраф або порушив кримінальну справу.

12. Зобов'язати Головне управління в справах мисливського господарства при Раді Міністрів УРСР привести правила про строки та засоби полювання на території УРСР у відповідність з цією постановою і подати 1 липня 1949 року на затвердження Ради Міністрів УРСР.

13. Відповідальність за збереження заповідників місцевого значення покласти на виконавчі комітети обласних і районних Рад депутатів трудящих.

Відповідальність за збереження зареєстрованих пам'яток природи і догляд за ними покласти на господарські організації та установи, на території яких ці пам'ятки знаходяться.

14. Міністерству юстиції УРСР, Міністерству внутрішніх справ УРСР і Прокуратурі УРСР дати вказівки органам міліції, прокуратури та судовим органам про посилення боротьби з порушниками правил охорони природи.

15. У зв'язку з виданням цієї постанови, підпункт «к» пункту 3 Положення про Головне управління в справах мисливського господарства при Раді Міністрів УРСР (З. П. УРСР 1946 р. № 8—9, ст. 51) викласти в такій редакції:

«к) видача дозволів на право наукового полювання, відлову звірів і птахів, їх акліматизацію та реакліматизацію, вибірковий від-

стріл видів тварин і птахів, заборонених для здобування, крім територій державних заповідників.

Видача дозволів на право наукового полювання, відлову та відстрілу звірів і птахів, полювання, відлов і відстріл яких заборонено підпунктом «з» пункту 10 постанови Ради Міністрів УРСР «Про охорону природи на території Української РСР», провадиться за погодженням з Головним управлінням по заповідниках при Раді Міністрів УРСР».

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Керуючий справами Ради Міністрів УРСР
В. Власенко

м. Київ, 3 червня 1949 р., № 1432.

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТ.
ІМ. КОМОЛЕНКА
м. Харків

132800

Редактор А. Каплан

Коректор М. Епельбаум

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской Советской
Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР, Київ, 1949

БФ 02893. Зам. № 725. Друк. арк. $1\frac{1}{4}$. Обліково-вид. арк. 1,29. В друкованому арк. 42.000 зн. Здано на виробництво 5/VIII 1949 р. Підписано до друку 3/IX 1949 р. Формат паперу $60 \times 84\frac{1}{16}$. Тираж 8300.

Книжково-журнальна ф-ка Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР
м. Київ, Воровського, 24.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

30 червня

№ 12

1949 р.

ЗМІСТ

Постанови Ради Міністрів УРСР

41. Про заходи боротьби з забрудненням атмосферного повітря промисловими підприємствами УРСР та про поліпшення санітарно-гігієнічних умов населених місць.
42. Про організацію в системі Міністерства освіти УРСР заочних середніх шкіл.
43. Про виплату фуражних працівникам лінійної служби водного господарства Міністерства сільського господарства УРСР.
44. Про організацію ремонту квартир на замовлення населення.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

41 Про заходи боротьби з забрудненням атмосферного повітря промисловими підприємствами УРСР та про поліпшення санітарно-гігієнічних умов населених місць.

З метою охорони атмосферного повітря від забруднення викидами золи, газів та інших шкідливих речовин, ліквідації втрат чорних, кольорових металів і цінних хімічних продуктів внаслідок їх викиду та поліпшення санітарно-гігієнічних умов населених місць УРСР, відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 29 травня 1949 року №2196 «Про заходи боротьби з забрудненням атмосферного повітря та про поліпшення санітарно-гігієнічних умов населених місць», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Заборонити з 1 січня 1950 року затвердження проектів будівництва, реконструкції або відбудови:

а) промислових підприємств, окремих цехів і агрегатів, електростанцій і теплоелектроцентралей, при експлуатації яких в атмосферне повітря викидаються зола, незгоріле вугілля, кіпоть, пил, сірчасті і фтористі сполуки, сірчастий газ, миш'яковистий водень і сірководень, — якщо в проектах будівництва не передбачені відповідні установки для уловлювання золи, пилу і шкідливих газів;

б) промислових підприємств, які застосовують розчинники, якщо в проектах будівництва не передбачені пристосування для рекуперації розчинників.

2. Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я УРСР розробити разом з міністерствами і відомствами УРСР, підприємства яких забруднюють атмосферне повітря, і подати на 1 серпня 1949 року на затвердження Ради Міністрів УРСР план заходів на 1950 рік по будівництву газоочисних, пилоуловлюючих і рекупераційних установок на промислових підприємствах з зазначенням необхідної кількості устаткування і обсягу фінансування.

3. Заборонити міністерствам і відомствам УРСР вводити в дію нові підприємства, окремі цехи або агрегати, які викидають в атмосферне повітря шкідливі гази, пару і пил, без забезпечення очищення промислових викидів.

Допускати введення в дію нових і відбудовуваних підприємств, цехів і агрегатів, які забруднюють атмосферне повітря, тільки з дозволу Державної санітарної інспекції УРСР.

Строки спорудження газоочисних і пилоуловлюючих установок для нових і відбудовуваних підприємств, цехів і агрегатів, розпочатих будівництвом за проектами, в яких не передбачались роботи по будів-

ництву очисних споруд, повинні бути встановлені міністерствами і відомствами УРСР за погодженням з Державною санітарною інспекцією УРСР не пізніше 1 серпня 1949 року.

Про готовність очисних споруд до введення в експлуатацію складати акти за підписом керівника підприємства і представника Державної санітарної інспекції УРСР.

4. Довести до відома Міністерства охорони здоров'я УРСР і виконавчих комітетів Запорізької, Дніпропетровської і Сталінської обласних Рад депутатів трудящих про те, що постанова Ради Міністрів СРСР від 29 травня 1949 року №2196 зобов'язує Міністерство металургійної промисловості СРСР збудувати в 1949 році газоочисні і пилоуловлюючі споруди для забезпечення видалення і використання промислових викидів на металургійному заводі «Азовсталь», металургійному заводі «Запоріжсталь», Криворізькому металургійному заводі, заводі ім. Дзержинського, заводі ім. Петровського і Дніпровському електродному заводі.

Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я УРСР, виконавчі комітети Дніпропетровської, Запорізької і Сталінської обласних Рад депутатів трудящих встановити контроль за виконанням переліченими заводами постанови Ради Міністрів СРСР і 1 вересня 1949 року повідомити про хід її виконання Раді Міністрів УРСР.

5. Зобов'язати Міністерство охорони здоров'я УРСР (тов. Медведя) доручити Українському інституту комунальної гігієни розробити норми чистоти атмосферного повітря, методику дослідження, а також організувати підготовку лікарів-спеціалістів по санітарній охороні атмосферного повітря.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 20 червня 1949 р., № 1585.

42 Про організацію в системі Міністерства освіти УРСР заочних середніх шкіл.

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 25 травня 1949 року №7570-р, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство освіти УРСР (тов. Савчука) та виконавчі комітети Сталінської, Харківської, Дніпропетровської, Львів-

ської, Ізмаїльської, Миколаївської, Одеської обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих організувати з 1 вересня 1949 року на базі середніх шкіл дев'ять заочних середніх шкіл з контингентом 3800 учнів на 1949—1950 навчальний рік у містах, згідно з додатком № 1.

2. Міністерству освіти УРСР:

а) визначити в м. Києві, Сталіно, Харкові, Одесі, Ізмаїлі, Жданові, Львові, Миколаєві та Дніпропетровську по одній середній школі з достатньо устаткованими кабінетами, бібліотеками і обладнанням для розміщення в них заочних середніх шкіл;

б) до 20 серпня 1949 року укомплектувати зазначені школи керівниками та педагогічними кадрами;

в) забезпечити прийом учнів до заочних середніх шкіл відповідно до встановлених контингентів для кожної з них;

г) виділити для заочних середніх шкіл на кожного учня комплект програм, підручників та шкільно-письмове приладдя;

д) до 15 серпня 1949 року підготувати і видати інструктивно-методичні вказівки про організацію навчально-виховної роботи в заочній середній школі.

Витрати по підготовці і виданню інструктивно-методичних та учбових завдань у 1949 році віднести за рахунок асигнувань на централізовані заходи за кошторисом Міністерства освіти УРСР з республіканського бюджету;

е) подати 15 липня 1949 року титульний список заочних середніх шкіл Раді Міністрів УРСР на затвердження.

3. Видатки на утримання заочних середніх шкіл віднести за рахунок асигнувань на освіту на 1949 рік по місцевих бюджетах відповідних областей за місцем розташування цих шкіл.

4. Затвердити Положення про заочну середню школу, згідно з додатком № 2.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 22 червня 1949 р., № 1613.

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1613 від 22 червня 1949 року

СПИСОК

міст УРСР, в яких організуються заочні середні школи

№№ п. п.	Місто, де відкривається школа	Контингент учнів	Територія обслуговування
1	Київ	500	м. Київ, Київська, Житомирська, Кам'янець-Подільська, Чернігівська області.
2	Харків	400	Харківська, Полтавська, Сумська області.
3	Дніпропетровськ	300	Дніпропетровська, Запорізька області.
4	Жданов	300	Сталінська область.
5	Сталіно	300	Сталінська, Ворошиловградська області.
6	Одеса	500	Одеська, Кіровоградська, Вінницька області.
7	Миколаїв	300	Миколаївська, Херсонська області.
8	Ізмаїл	700	Ізмаїльська область.
9	Львів	500	Львівська, Станіславська, Ровенська, Волинська, Дрогобицька, Тернопільська, Чернівецька, Закарпатська області.

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомон

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1613 від 22 червня 1949 року

ПОЛОЖЕННЯ

про заочну середню школу

1. Загальні положення

1. Заочні середні школи організуються на основі постанови Ради Міністрів УРСР від 22 червня 1949 року «Про організацію в системі Міністерства освіти УРСР заочних середніх шкіл».

2. Заочні середні школи мають своєю метою дати населенню, що не має змоги навчатись у стаціонарних школах, загальноосвітню підготовку в обсязі семирічної й середньої школи, виховати учнів в дусі безмежної любові до своєї соціалістичної Батьківщини і відданості справі Леніна—Сталіна.

3. Заочні середні школи організуються і відкриваються в кожному окремому випадку за постановою Ради Міністрів Української РСР.

4. Заочні середні школи мають в своєму складі V—X класи.

5. Заочні середні школи знаходяться в безпосередньому віданні обласних (Київського міського) відділів народної освіти.

6. Для подання допомоги заочникам у навчанні при середніх школах організуються навчально-консультаційні пункти.

Список шкіл, при яких організуються навчально-консультаційні пункти, затверджується обласним (Київським міським) відділами народної освіти.

II. Організація навчальної роботи

7. Навчальний рік у заочній середній школі починається 1 вересня і закінчується 31 липня.

Навчальний рік ділиться на два півріччя: перше півріччя — з 1 вересня по 15 січня; друге — з 15 січня по 31 липня. Навчальний рік має 48 навчальних тижнів.

8. Заочні середні школи працюють за навчальним планом, затвердженим Міністерством освіти УРСР, і програмами V—X класів середньої школи.

9. При заочному навчанні навчальний матеріал вивчається учнями самостійно.

Для допомоги заочникам на навчально-консультаційних пунктах за відповідним розкладом проводяться групові та індивідуальні консультації.

Учням, які не можуть відвідувати навчально-консультаційні пункти, заочна школа дає письмові консультації.

10. Групові та індивідуальні консультації мають своєю метою подати допомогу заочникам в оволодінні програмним матеріалом, прищепити їм навик до самостійної роботи над підручниками і іншими навчальними посібниками.

11. Індивідуальний облік знань учнів заочної школи проводиться в формі усних заліків по окремих завданнях в спеціально відведений для цього час, а також у формі проведення контрольних письмових робіт.

Знання учнів-заочників оцінюються за п'ятибальною системою, встановленою для середньої школи.

12. В кінці кожного півріччя проводяться екзамени (зимою з 1 по 15 січня, літом — з 1 по 31 липня).

Випускні екзамени за курс семирічної школи і екзамени на атестат зрілості проводяться на основі інструкції Міністерства освіти УРСР про екзамени для екстернів.

III. Учні

13. До заочної середньої школи приймаються громадяни без обмеження віку, які бажають набути середню освіту заочно.

14. Прийом заяв від бажаючих навчатись у заочній середній школі проводиться директором школи в період з 1 липня по 20 серпня, а зарахування в школу з 21 серпня по 1 вересня кожного року.

До заяви вступники додають документ про освіту та анкету.

15. Особи, які мають документ про закінчення IV—IX класів початкових, семирічних і середніх шкіл, приймаються до відповідних класів заочної школи.

без вступних іспитів. При відсутності документа про освіту або при перерві в навчанні вступника понад два роки, зарахування до відповідного класу провадиться на основі вступних іспитів.

16. Навчальна робота заочника повинна бути систематичною. Учень заочної школи зобов'язаний у встановлений строк виконувати всі роботи, передбачені навчальним планом, здавати заліки й контрольні роботи.

17. Особи, які склали екзамени за курс семирічної школи, одержують свідоцтво, а ті, що склали екзамени за середню школу, — атестат зрілості і користуються всіма правами, передбаченими для учнів, які закінчили семирічні й середні школи.

IV. Керівництво заочною середньою школою

18. Заочною середньою школою керує директор школи, призначений обласним (Київським міським) відділом народної освіти з осіб, які мають закінчену вищу педагогічну освіту і стаж педагогічної роботи не менше трьох років.

Директори заочних середніх шкіл можуть вести в своїй школі викладання одного з навчальних предметів.

19. Директор заочної середньої школи керує навчально-виховною роботою школи, головує на педагогічній раді, керує господарством і фінансами школи й відповідає за точне виконання всіх постанов та інструкцій, які стосуються заочних середніх шкіл.

20. Завідуючий навчальною частиною призначається завідуючим обласним (Київським міським) відділом народної освіти на подання директора школи, з числа вчителів, які мають вищу педагогічну освіту і стаж педагогічної роботи не менше трьох років. Завідуючий навчальною частиною може вести в своїй школі викладання одного з навчальних предметів.

21. Завідуючий навчальною частиною відповідає перед директором школи за організацію навчально-виховної роботи, складає розклади навчальних занять, організує приймальні, перевідні і випускні екзамени, систематично стежить за виконанням навчального плану заочниками, забезпечує проведення високоякісних консультацій, перевіряє якість рецензій на письмові контрольні роботи учнів, організує і спрямовує методичну роботу вчителів; під час відсутності директора школи — виконує його обов'язки.

22. Роботою навчально-консультаційного пункту керує завідуючий пунктом, якого призначає завідуючий обласним (Київським міським) відділом народної освіти з числа вчителів, що мають вищу педагогічну освіту і досвід роботи в школі.

23. Для керівництва навчальною роботою консультаційних пунктів у заочній середній школі встановлюється посада інспектора-методиста, що призначається завідуючим обласним (Київським міським) відділом народної освіти, з числа вчителів, які мають вищу педагогічну освіту.

24. Інспектор-методист допомагає директору школи в організації роботи навчально-консультаційних пунктів, перевіряє їх роботу, особисто знайомиться з умовами навчальної роботи заочників та подає їм на місцях необхідну допомогу. Інспектор-методист бере участь у проведенні приймальних, перевідних і випускних екзаменів заочників.

26. Для керівництва самостійною навчальною роботою заочників, проведення усних і письмових консультацій, рецензування контрольних робіт учнів по відповідних предметах школа має штат консультантів-рецензентів. Консультантами-рецензентами заочної середньої школи можуть бути особи, які мають вищу педагогічну освіту.

Консультантів-рецензентів призначають завідуючі обласними (Київським міським) відділами народної освіти на подання директорів шкіл.

26. В заочних середніх школах організується педагогічна рада під головуванням директора школи, в складі: завідуючого навчальною частиною, інспекторів-методистів, завідуючих консультаційними пунктами і всіх учителів (консультантів-рецензентів).

В. Фінансування та звітність

27. Заочні середні школи утримуються за рахунок місцевих бюджетів.

28. Заочні середні школи ведуть діловодство і звітність за формами і в строки, встановлені Міністерством освіти УРСР, і періодично звітують перед обласним і Київським міським відділами народної освіти та фінансовими органами.

29. Заочні середні школи користуються правами юридичної особи і мають свою печатку встановленого Міністерством освіти УРСР зразка.

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзигомон

43 Про виплату фуражних працівникам лінійної служби водного господарства Міністерства сільського господарства УРСР.

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 10 червня 1949 року № 8331 Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Дозволити Міністерству сільського господарства УРСР і його місцевим органам виплачувати фуражні працівникам лінійної служби водного господарства, за якими закріплені для службових роз'їздів з наказу облводгоспу або управління зрошувальної системи коні або осли, що належать організаціям водного господарства.

Виплату фуражних провадити в межах асигнувань, передбачених за кошторисами організації водного господарства на утримання коней або ослів.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзигомон

м. Київ, 22 червня 1949 р., № 1616.

44 Про організацію ремонту квартир на замовлення населення.

З метою подати допомогу населенню міст Української РСР в ремонті квартир Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Покласти на трести «Міськкомунжитлобуд» і ремонтні контори міських і районних Рад депутатів трудящих проведення ремонту

квартир (кімнат) у будинках місцевих Рад, коштом квартиронаймачів, за договорами з останніми.

2. Організувати в містах Києві, Харкові, Одесі, Львові і Дніпропетровську, які мають великий фонд житлових будинків і цивільних споруд місцевих Рад; спеціальні контори «Рембудпобут» при виконавчих комітетах міських Рад депутатів для виконання ремонтів квартир, шкіл, лікарень, дитячих садків та інших міських закладів.

3. Зобов'язати виконавчі комітети обласних і міських Рад депутатів трудящих та Міністерство комунального господарства УРСР:

а) організувати до 15 липня ц. р. у ремонтних конторах і трестах «Міськкомунжитлобуд» комплексні бригади для провадження ремонтів квартир на замовлення квартиронаймачів, у кількостях і по містах, згідно з додатком № 1;

б) укомплектувати до 10 липня ц. р. комплексні бригади кваліфікованими робітниками, широко використавши для цього робітників, які засвоїли суміжні будівельні професії;

в) поповнити оборотні кошти трестів «Міськкомунжитлобуд» і ремонтних контор з урахуванням обсягів ремонтів, затверджених цією постановою;

г) навчити в III і IV кварталах ц. р. робітників ремонтних контор і трестів «Міськкомунжитлобуд» суміжних професій у кількостях, необхідних для забезпечення встановленої програми ремонтів;

д) забезпечити кожен комплексну бригаду набором інструментів для провадження ремонтних робіт, згідно з додатком № 2;

е) відкрити з 10 липня ц. р. приймання ремонтними конторами і трестами «Міськкомунжитлобуд» замовлень за договорами від населення на ремонт квартир. Приймання замовлень, проведення обслідувань квартир, приймання і виконання робіт і розрахунки з замовцями покласти на наявний штат ремонтних контор і трестів.

4. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих Харківської області (тов. Волошина), Львівської (тов. Пелехатого), Одеської (тов. Караваєва), Дніпропетровської (тов. Філіппова) та виконавчі комітети міських Рад депутатів трудящих м. Києва (тов. Давидова), Одеси (тов. Степаненка), Дніпропетровська (тов. Гавриленка), Львова (тов. Ніколаєнка) і Харкова (тов. Сачка):

а) організувати до 15 липня ц. р. міські контори «Рембудпобут» для ремонту квартир, шкіл, лікарень, дитячих садків та інших міських закладів, згідно з додатком № 3;

б) наділити контори «Рембудпобут» оборотними коштами і виділити, за рахунок нижчелімітних капітальних робіт по житлово-комунальному господарству областей та м. Києва, потрібні асигнування

для придбання інвентаря, устаткування, механізмів і організації будівельних дворів;

в) виділити конторам «Рембудпобут» у десятиденний строк службові і виробничі приміщення і відвести територію для організації будівельних дворів.

5. Затвердити перелік робіт по внутріквартирному ремонту, виконуваних ремонтними конторами, трестами «Міськкомунжитлобуд» і конторами «Рембудпобут» за договорами з квартиронаймачами, згідно з додатком № 4.

6. Установити, що середня тривалість ремонту квартир за договорами з квартиронаймачами не повинна перевищувати

при ремонті однієї кімнати	3—5 днів
» » двох кімнат	4—6 »
» » трьох і більше кімнат	7—10 »

Установити, що за кожний прострочений за договором з вини ремонтної організації день ремонту замовник має право утримати з ремонтної організації неустойку в розмірі 3% від загальної вартості ремонту.

7. Дозволити ремонтним організаціям застосувати для ремонтних бригад відрядно-прогресивну оплату праці, залежно від додержання і скорочення строків ремонту за договорами з квартиронаймачами, при умові забезпечення бригадами високої якості ремонтних робіт.

8. Затвердити Положення про порядок провадження ремонту квартир у будинках місцевих Рад за договорами з квартиронаймачами і розрахунки з ними, згідно з додатком № 5.

9. Затвердити на 1949—1950 рр. план ремонту квартир у будинках місцевих Рад УРСР, виконуваного ремонтними конторами, трестами «Міськкомунжитлобуд» і конторами «Рембудпобут» за договорами з квартиронаймачами, згідно з додатком № 6.

10. Збільшити план по праці на 1949 рік по Міністерству комунального господарства УРСР для ремонтних контор, трестів «Міськкомунжитлобуд» і контор «Рембудпобут» щодо чисельності персоналу на 621 чол. і фонд заробітної плати на 4,75 млн. крб. за рахунок невикористаних лімітів по народногосподарському плану УРСР, затверджених на 1949 рік, з розподілом по кварталах, згідно з додатком № 7.

11. Зобов'язати виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих, виконавчий комітет Київської міської Ради депутатів трудящих і виконавчі комітети міських Рад депутатів трудящих міст УРСР за місячний строк організувати додаткову спеціалізовану сітку

магазинів і ларків обласних і міських житлопостачторгів для продажу за перерахуваннями будівельних матеріалів і деталей та обладнання квартир ремонтним конторам, трестам «Міськкомунжитлобуд» і конторам «Рембудпобут», які виконують ремонт за договорами з квартиронаймачами, а також населенню за готівку, згідно з додатком № 8.

12. Установити перелік основних будівельних матеріалів, деталей і обладнання квартир, які підлягають продажеві у спеціалізованій торговельній сітці обласних і міських житлопостачторгів, згідно з додатком № 9.

13. Зобов'язати Міністерство комунального господарства УРСР (тов. Селіванова):

а) затвердити до 1 липня ц. р. і розіслати всім ремонтним організаціям у достатній кількості прейскуранти цін на провадження ремонту квартир на замовлення квартиронаймачів;

б) затвердити типовий договір з квартиронаймачами відповідно до Положення про порядок провадження ремонту квартир у будинках місцевих Рад за договорами з квартиронаймачами і розрахунки з ними та забезпечити бланками договорів усі ремонтні організації.

14. Зобов'язати начальників ремонтних контор, трестів «Міськкомунжитлобуд» і контор «Рембудпобут» широко популяризувати через радіо, пресу, за допомогою плакатів і рекламних щитів приймання замовлень від населення на провадження внутріквартирного ремонту та умови виконання ремонту.

15. Зобов'язати Управління в справах архітектури при Раді Міністрів УРСР (тов. Остапенка) і Управління в справах поліграфічної промисловості, видавництва і книжкової торгівлі при Раді Міністрів УРСР (тов. Рудого) скласти і видати масовим тиражем альбоми ескізів обробки стін і стелі житлових квартир з рецептурою фарбових сумішів і доббором кольорів.

Міністерству комунального господарства забезпечити зазначеними альбомами всі ремонтні організації, які виконують ремонти квартир на замовлення населення.

16. Зобов'язати Держплан при Раді Міністрів УРСР (тов. Валуєва) виділити додатково в III кварталі ц. р. Міністерству комунального господарства УРСР для ремонтних контор, трестів «Міськкомунжитлобуд» і контор «Рембудпобут» 30 півторатонних автомашин, за рахунок перерозподілу річних фондів УРСР, для перевезення матеріалів, обладнання та інвентаря бригад, які виконують ремонт квартир на замовлення населення.

17. Зобов'язати виконавчі комітети Харківської (тов. Волошина), Львівської (тов. Пелехатого), Одеської (тов. Караваєва), Дніпропет-

ровської (тов. Філіппова) обласних Рад депутатів трудящих та виконавчий комітет Київської міської Ради депутатів трудящих:

а) подати до Ради Міністрів УРСР на 1 липня ц. р. пропозиції про скорочення штатного контингенту областей та м. Києва та виділення потрібної кількості штатних одиниць для новостворюваних контор «Рембудпобут»;

б) подати до Державної штатної комісії при Раді Міністрів СРСР через Раду Міністрів УРСР штатні розписи міських контор «Рембудпобут», організовуваних в мм. Києві, Харкові, Одесі, Львові, і Дніпропетровську.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР

І. Джигомон

м. Київ, 23 червня 1949 р., № 1671.

Додаток № 1

до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року.

ПЕРЕЛІК

організовуваних комплексних бригад при ремонтних конторах і міськомун-житлобудах для виконання ремонту квартир на замовлення квартирнаймачів

№ п. п.	Назва області і ремонтних контор та міськомунжитлобудів	Кількість органі- зовуваних бригад у 1949 році
1	2	3
Вінницька область		
1	Вінницький міськомунжитлобуд	2
2	Вінницька ремонтна контора	2
3	Могилів-Подільська ремонтна контора	1
4	Жмеринська ремонтна контора	1
Ворошиловградська область		
5	Ворошиловградський міськомунжитлобуд	2
6	Ворошиловградська ремонтна контора	1
7	Кадіївська ремонтна контора	1
8	Старобільська ремонтна контора	1
9	Краснолуцька ремонтна контора	1
10	Лисичанська ремонтна контора	1

№ п. п.	Назва області і ремонтних контор та міськкомунжитлобудів	Кількість органі- зовуваних бригад у 1949 році
1	2	3
Дніпропетровська область		
11	Дніпродзержинська ремонтна контора	1
12	Криворізька ремонтна контора	2
13	Павлоградська ремонтна контора	1
14	Нікопольська ремонтна контора	1
Житомирська область		
15	Житомирська ремонтна контора	3
16	Бердичівська ремонтна контора	1
17	Коростенська ремонтна контора	1
18	Новоград-Волинська ремонтна контора	1
Запорізька область		
19	Запорізький міськкомунжитлобуд	3
20	Осипенківська ремонтна контора	1
21	Мелітопольська ремонтна контора	1
Ізмаїльська область		
22	Ізмаїльська ремонтна контора	2
23	Білгород-Дністровська ремонтна контора	2
24	Кілійська ремонтна контора	1
Кіровоградська область		
25	Кіровоградська ремонтна контора	3
26	Олександрійська ремонтна контора	1
Київська область		
27	Уманська ремонтна контора	3
28	Черкаська ремонтна контора	3
29	Білоцерківська ремонтна контора	1
Кам'янець-Подільська область		
30	Проскурівська ремонтна контора	2
31	Кам'янець-Подільська ремонтна контора	2
32	Шепетівська ремонтна контора	1

№№ п. п.	Назва області і ремонтних контор та міськкомунжитлобудів	Кількість органі- зовуваних бригад у 1949 році
1	2	3
Миколаївська область		
33	Миколаївська ремонтна контора	3
34	Вознесенська ремонтна контора	1
Одеська область		
35	Первомайська ремонтна контора	1
36	Балтська ремонтна контора	1
37	Котовська ремонтна контора	1
Полтавська область		
38	Полтавський міськкомунжитлобуд	3
39	Полтавська ремонтна контора	2
40	Кременчуцька ремонтна контора	1
41	Лубенська ремонтна контора	1
Сумська область		
42	Сумська ремонтна контора	3
43	Охтирська ремонтна контора	1
44	Роменська ремонтна контора	1
45	Конотопська ремонтна контора	1
Сталінська область		
46	Сталінська ремонтна контора	3
47	Ждановська ремонтна контора	3
48	Макіївська ремонтна контора	2
49	Костянтинівська ремонтна контора	1
50	Артемівська ремонтна контора	2
51	Слов'янська ремонтна контора	2
Херсонська область		
52	Херсонська ремонтна контора	3
53	Каховська ремонтна контора	1
Харківська область		
54	Богодухівська міська ремонтна контора	1
55	Вовчанська міська ремонтна контора	1
56	Куп'янська міська ремонтна контора	1

№ п. п.	Назва області і ремонтних контор та міськкомунжитлобудів	Кількість органі- зовуваних бригад у 1949 році
1	2	3
Чернігівська область		
57	Чернігівська ремонтна контора	3
58	Ніжинська ремонтна контора	1
59	Прилуцька ремонтна контора	1
Волинська область		
60	Луцька ремонтна контора	2
61	Ковельська ремонтна контора	1
62	Володимир-Волинська ремонтна контора	1
Дрогобицька область		
63	Дрогобицька ремонтна контора	2
64	Стрийська ремонтна контора	1
65	Самбірська ремонтна контора	1
66	Бориславська ремонтна контора	1
Львівська область		
67	Золочівська ремонтна контора	1
68	Бродівська ремонтна контора	1
Рівенська область		
69	Рівенська ремонтна контора	2
70	Дубнівська ремонтна контора	1
71	Здолбунівська ремонтна контора	1
Станіславська область		
72	Станіславська ремонтна контора	3
73	Коломийська ремонтна контора	3
Тернопільська область		
74	Тернопільський міськкомунжитлобуд	2
75	Кременецька ремонтна контора	2
76	Чортківська ремонтна контора	1

№№ п. п.	Назва області і ремонтних контор та міськкомунжитлобудів	Кількість органі- зовуваних бригад у 1949 році
1	2	3
	Чернівецька область	
77	Чернівецька ремонтна контора	3
	Закарпатська область	
78	Мукачівська ремонтна контора	3
79	Ужгородська ремонтна контора	3
80	Берегівська ремонтна контора	1
	Разом	130

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомаєв

Додаток № 2
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року

ПЕРЕЛІК

Інструментів і пристосувань для оснащення комплексних ремонтних бригад
при ремонтних конторах, міськкомунжитлобуддах і конторах «Рембудпобут»

№№ п. п.	Назва інструментів	Одиниця виміру	Кількість на бригаду
1	2	3	4
	Для малярно-штукатурних робіт		
1	Кельм	шт.	2
2	Соколів	»	2
3	Терок і півтерок	»	4
4	Правил	»	2
5	Висків із шнуром	»	2
6	Лопат	»	2
7	Відер різних емкостей	»	6

№№ п. п.	Назва інструментів	Одиниця виміру	Кількість на бригаду
1	2	3	4
8	Ящиків для готування розчину	»	1
9	Макловиць	»	2
10	Махових пензлів	»	2
11	Пензлів-ручників різних	»	12
12	Флейців різних	»	4
13	Шпателів різних	»	6
14	Накаток	»	2
15	Валиків до накаток	»	20
16	Переносних розсувних драбин	»	2
17	Краснопультів ручних	»	1
Для столярно-теслярських робіт			
1	Пил поперечних	»	1
2	Пил лучкових	»	1
3	Пил-ножівок різних	»	1
4	Сокир	»	1
5	Рубанків	»	1
6	Шершбків	»	1
7	Фуганків	»	1
8	Кольовок	»	1
9	Шпунтів	»	1
10	Стамесок різних	»	1
11	Косинців	шт.	1
12	Ватерпасів	»	1
13	Висків	»	1
14	Доліт різних	»	1
15	Напилків різних	»	3
16	Алмаз для різання скла	»	1
17	Молотків металевих	»	1
18	Молотків дерев'яних	»	1
19	Коловоротів з набором пер	»	1
Для слюсарно-водопровідних робіт			
20	Трубних притискачів	»	1
21	Штангель-циркулів	»	1
22	Труборізів різних	»	2
23	Слюсарних коловоротів	»	1
24	Клупів Дуплекс	»	1
25	» для механічної нарізки	»	1
26	Вальців	»	2
27	Ланцюгових ключів	»	1
28	Шведських трубних ключів	»	1
29	Переставних ключів	»	3
30	Розвідних гайкових ключів	»	3

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзюгомон

Додаток № 3
до постанови ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року.

ПЕРЕЛІК

організовуваних контор «Рембудпобут» і комплексних ремонтних бригад
в м. Києві, Харкові, Одесі, Львові і Дніпропетровську в 1949 році

	Кількість ор- ганізовуваних контор	Кількість ор- ганізовуваних в них комплекс- них бригад
м. Київ, контора «Рембудпобут»	1	45
м. Харків, контора «Рембудпобут»	1	30
м. Одеса, контора «Рембудпобут»	1	40
м. Львів, контора «Рембудпобут»	1	35
м. Дніпропетровськ, контора «Рембудпобут»	1	20
Разом	5	170

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзягомон

Додаток № 4
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року.

ПЕРЕЛІК РОБІТ

по внутрішньквартирному ремонту, виконуваних ремонтними конторами, міськ-
комунжитлобудами і конторами «Рембудпобут» на замовлення еквартиронаймачів

І. Стіни

1. Зашивання дверних і віконних прорізів тесом у стіні з оштукатуренням.
2. Обшивання дерев'яних стін з внутрішнього боку.
3. Обконопачування рублених стін.

II. Перекриття і підлога

1. Часткова зміна чистої підшивки стелі.
2. Обшивання стелі фанерою.
3. Збивання і рейкування чистої дощаної підлоги.
4. Зміна місцями дощок у чистій підлозі.
5. Суцільне обстругування старої дощаної підлоги.
6. Ремонт основ під паркетну підлогу.

7. Малий ремонт паркетної підлоги.
8. Обстругування, очищення і циклювання паркетної підлоги.
9. Зміна метлахських плиток.
10. Розбирання плиткової підлоги і влаштування чистої цементної підлоги.
11. Улаштування цементних плінтусів.
12. Зарівнювання вибоїн у чистій цементній підлозі.

III. Перегородки

1. Перебирання чистих і оштукатурених перегородок.
2. Улаштування нових перегородок.
3. Переставлення різних перегородок.
4. Зміна нижньої частини перегородок.
5. Додавання шлакової засипки в оштукатурену перегородку.

IV. Прорізи

1. Обконопачування віконних і дверних коробок.
2. Укріплення дверної коробки.
3. Малий і великий ремонт віконної і дверної коробки, підвіконної дошки.
4. Перев'язування дверей і переклеювання дверних полотен.
5. Перенавішування дверних полотен.
6. Улаштування нових дверей.
7. Оббивання дверей залізом, клейонкою і мішковиною.
8. Дрібний і великий ремонт віконних рам і кватирок.
9. Виготовлення і встановлення нових рам і кватирок.
10. Зміна старих кватирок.
11. Зміна дверних і віконних приладів (петель, шпінгалетів, вітрових гачків, засувок, заверток, ручок, замків тощо) у дверних полотнах і віконних рамах.

V. Груби і вогнища

1. Розбирання груб.
2. Перекладання груб і вогнищ оштукатурених і кахляних.
3. Малий і великий ремонт груб і вогнищ (зміна окремих кахлів, кріплення і зміна дверей, колосників тощо).
4. Встановлення нових засувок.
5. Встановлення і зміна водогрійних коробок, духових шаф, листів перед топками.
6. Перероблення димового вводу.
7. Встановлення ванної колонки з обмуруванням цеглою.
8. Улаштування нових і перекладання вертикальних і горизонтальних переділок та їх лагодження.
9. Оштукатурювання груб і вогнищ.

VI. Штукатурні роботи

1. Відбивання старої штукатурки.
2. Перетирання штукатурки.
3. Ремонт штукатурки окремими місцями.
4. Ремонт карнизів окремими місцями, виведення піддуж.

5. Ремонт укосів.
6. Обмазування віконних і дверних коробок, наличників, галтелів і плінтусів.
7. Штукатурення встановлених нових перегородок.

VII. Оздоблювальні роботи

1. Звичайне і високоякісне вапняне і клейове фарбування стін і стелі.
2. Набивання трафаретів.
3. Виправлення дрібними місцями олійної фарби.
4. Звичайне і високоякісне олійне фарбування підлоги, дверей, віконних рам, радіаторів, труб тощо.
5. Виправлення ліплення (карнизів, розеток тощо).
6. Здирання і зскрібання старих шпалер і наклеювання нових.
7. Зміна розбитих шибок і промазування фальців.

VIII. Водопровід і каналізація

1. Зміна фаянсового унітаза, сидіння, змивної трубки і змивного бачка.
2. Ремонт змивного бачка.
3. Зміна кульового крана.
4. Зміна фаянсового умивальника.
5. Зміна чавунної раковини.
6. Зміна і ремонт водорозбірних кранів і вентилів.
7. Зміна і встановлення нових ванн.
8. Ремонт і встановлення нової дров'яної колонки.

IX. Електроосвітлення

1. Зміна проводів внутрішньої проводки і дрібної електроарматури.
2. Ремонт, зміна і встановлення електродзвоників.

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомон

Додаток № 5
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року.

ПОЛОЖЕННЯ

про порядок провадження ремонту квартир у будинках місцевих Рад за договорами з квартиронаймачами та розрахунки з ними

1. Заявки на ремонт квартир у будинках місцевих Рад приймаються ремонтними конторами від населення у писаній або усній формі, а також телефоном.
2. Обсяг ремонтних робіт, вартість і строк виконання ремонту визначаються представником відповідної ремонтної організації за преїскурантом Міністерства комунального господарства УРСР на квартирі замовника.

3. Між замовником і ремонтною організацією складається в чотирьох екземплярах договір, з яких три екземпляри вручаються замовникові. Один екземпляр замовник передає банкові при оплаті вартості ремонту, другий з відміткою банку — будинкоуправлінню і третій — залишає у себе на руках.

4. Ремонтна організація провадить ремонт квартир із своїх матеріалів або з матеріалів замовника. При провадженні ремонту з матеріалів замовника вартість ремонту зменшується на вартість прийнятого від замовника матеріалу, оціненого за затвердженням Міністерством комунального господарства УРСР преїскурантом цін.

5. Завезення матеріалів, які поставляє ремонтна організація на об'єкти ремонту, здійснюється силами і засобами ремонтних контор.

6. Вартість ремонту, встановлена договором, вноситься квартиронаймачем до банку (прибуткової каси) на спеціальний рахунок свого будинкоуправління при підписанні договору сторонами і в усякому разі до початку ремонтних робіт.

7. Будинкоуправління у двотижневий строк перераховує 50% внесеної за договором суми на поточний рахунок підрядної організації, а решту 50% перераховує протягом 3 днів після одержання повідомлення за підписом обох сторін про закінчення і прийняття ремонту.

8. Підрядна організація відповідає перед замовником за виконання робіт в установлені договором строки.

За кожний прострочений з вини ремонтної організації день ремонту будинкоуправління, на вимогу замовника, утримує 3% неустойки, відповідно зменшуючи виплату підрядній організації резервної суми. При остаточному розрахунку ця сума повертається замовникові або за його згодою іде на сплату його квартирної плати.

9. Строк виконання внутріквартирних робіт не повинен перевищувати: при ремонті однієї кімнати — 3—5 днів, двох кімнат — 4—6 днів, трьох і більше кімнат — 7—10 днів.

10. Замовник зобов'язаний на зазначений у договорі строк підготувати квартиру до провадження ремонту, звільнивши її від зайвих речей і меблів.

11. Про неможливість почати ремонт в установленій у договорі строк з причин, які не залежать від замовника, останній зобов'язаний попередити підрядну організацію за 3 дні до початку ремонту.

12. При виникненні в період ремонту потреби виконання додаткових робіт, не передбачених договором, ремонтна організація разом із замовником складає додаткову угоду. Вартість додаткових робіт замовник зобов'язаний внести до банку на загальних підставах, установлених цим Положенням, протягом доби після визначення обсягу додаткових робіт.

13. Підрядна організація несе матеріальну відповідальність за псування майна мешканців і обладнання квартири внаслідок недбайливого ставлення робітників до цього майна при проведенні ремонту квартири, в розмірі заподіяної фактичної шкоди.

14. Підрядна організація в день закінчення ремонтних робіт зобов'язана своїм коштом прибрати інвентар, рештки матеріалу, а також будівельне сміття, що утворилось у процесі ремонту.

15. Приймання проведених бригадою робіт за договором провадиться замовником з участю представника будинкоуправління. При виявленні недоробок і дефектів ремонту, приймання припиняється до остаточного їх усунення. Вартість переробки виконаних робіт, в результаті недоброякісного ремонту, відноситься на рахунок ремонтної організації, з наступним віднесенням заподіяної матеріальної шкоди на рахунок ремонтної бригади, відповідно до чинного трудового законодавства.

16. За непідготовленість квартири до початку ремонту в строки, обумовлені договором, замовник сплачує фактичні видатки за простій робітників, які прибули за нарядом, з розрахунку одного робочого дня.

Всі конфлікти, що виникають між ремонтною організацією і замовником, при неможливості розв'язати їх на місці в будинкоуправлінні і в необхідних випадках з участю районного (міського) житлоуправління, — остаточно розв'язуються в судовому порядку.

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзигмон

Додаток № 6
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року.

ПЛАН

роботи ремонтних контор, трестів «Міськкомунжитлобуд» і контор «Рембудпобут» на 1949 і 1950 роки по ремонту квартир на замовлення квартиропаймачів

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Вінницька область					
1	Вінницький міськкомунжитлобуд	100	40,0	200	80,0
2	Вінницька ремонтна контора	100	40,0	200	80,0
3	Могилів-Подільська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
4	Жмеринська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом		340	122,0	680	244,0
Ворошиловградська область					
5	Ворошиловградський міськкомунжитлобуд	120	48,0	240	96,0
6	Ворошиловська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
7	Кадіївська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
8	Старобільська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
9	Краснолуцька ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
10	Лисичанська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом		470	153,0	940	306,0

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Дніпропетровська область					
11	Дніпропетровська контора «Рембудпобут»	800	400,0	1600	800,0
12	Дніпродзержинська ремонтна контора	100	30,0	200	60,0
13	Криворізька ремонтна контора	120	36,0	240	72,0
14	Павлоградська ремонтна контора	100	30,0	200	60,0
15	Нікопольська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом		1190	517,0	2380	1034,0
Житомирська область					
16	Житомирська ремонтна контора	180	72,0	380	144,0
17	Бердичівська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
18	Коростенська ремонтна контора	60	18,0	120	36,0
19	Новоград-Волинська ремонтна контора	70	22,0	140	42,0
Разом		330	133,0	780	264,0
Запорізька область					
20	Запорізький міськкомунжитлобуд	180	72,0	360	144,0
21	Осипенківська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
22	Мелітопольська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом		320	114,0	640	228,0
Ізмаїльська область					
23	Ізмаїльська ремонтна контора	130	52,0	260	104,0
24	Білгород-Дністровська ремонтна контора	130	39,0	260	78,0
25	Кілійська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом		330	112,0	660	224,0

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Місто Київ					
26	Київська контора «Рембудпобуд» .	1800	924,0	3600	1848,0
Кіровоградська область					
27	Кіровоградська ремонтна контора .	180	72,0	360	144,0
28	Олександрійська ремонтна контора .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	250	93,0	500	186,0
Київська область					
29	Уманська ремонтна контора	180	54,0	360	108,0
30	Черкаська ремонтна контора	180	54,0	360	108,0
31	Білоцерківська ремонтна контора .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	430	129,0	860	258,0
Кам'янець-Подільська область					
32	Проскурівська ремонтна контора . .	120	48,0	240	96,0
33	Кам'янець-Подільська ремонтна контора	130	39,0	260	78,0
34	Шепетівська ремонтна контора . . .	100	30,0	200	60,0
	Разом . . .	350	117,0	700	234,0
Миколаївська область					
35	Миколаївська ремонтна контора . .	170	68,0	340	136,0
36	Вознесенська ремонтна контора . .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	240	89,0	480	178,0

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Одеська область					
37	Одеська контора «Рембудпобут» . . .	1600	800,0	3200	1600,0
38	Первомайська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
39	Балтська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
40	Котовська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		1810	863,0	3620	1726,0
Полтавська область					
41	Полтавський міськкомунжитлобуд . .	170	68,0	340	136,0
42	Полтавська ремонтна контора	120	36,0	240	72,0
43	Кременчуцька ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
44	Лубенська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		430	146,0	860	292,2
Сумська область					
45	Сумська ремонтна контора	160	64,0	320	128,0
46	Охтирська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
47	Роменська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
48	Конотопська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		370	127,0	740	254,0
Сталінська область					
49	Сталінська ремонтна контора	170	68,0	340	136,0
50	Ждановська ремонтна контора	180	54,0	360	108,0
51	Макіївська ремонтна контора	130	39,0	260	78,0
52	Костянтинівська ремонтна контора . .	70	21,0	140	42,0
53	Артемівська ремонтна контора	130	39,0	260	78,0
54	Слов'янська ремонтна контора	130	39,0	260	78,0
Разом . . .		810	260,0	1620	520,0

№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Херсонська область					
55	Херсонська ремонтна контора . . .	170	68,0	340	136,0
56	Каховська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	240	89,0	480	178,0
Харківська область					
57	Харківська контора «Рембудпобут» .	1200	600,0	2400	1200,0
58	Богодухівська ремонтна контора . .	70	21,0	140	42,0
59	Вовчанська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
60	Куп'янська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	1410	663,0	2820	1326,0
Чернігівська область					
61	Чернігівська ремонтна контора . .	160	64,0	320	128,0
62	Ніжинська ремонтна контора . . .	60	18,0	120	36,0
63	Прилуцька ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	290	103,0	580	206,0
Волинська область					
64	Луцька ремонтна контора	120	48,0	240	96,0
65	Ковельська ремонтна контора . . .	60	18,0	120	36,0
66	Володимир-Волинська ремонтна контора	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	250	87,0	500	174,0

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
Дрогобицька область					
67	Дрогобицька ремонтна контора . . .	120	48,0	240	96,0
68	Стрийська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
69	Самбірська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
70	Бориславська ремонтна контора . .	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		330	111,0	660	222,0
Львівська область					
71	Львівська контора «Рембудлобу» .	1400	700,0	2800	1400,0
72	Золочівська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
73	Бродівська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		1540	742,0	3080	1484,0
Рівненська область					
74	Рівненська ремонтна контора . . .	120	48,0	240	96,0
75	Дубнівська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
76	Здолбунівська ремонтна контора . .	70	21,0	140	42,0
Разом . . .		260	90,0	520	180,0
Станіславська область					
77	Станіславська ремонтна контора . .	170	68,0	340	136,0
78	Коломийська ремонтна контора . .	120	36,0	240	72,0
Разом . . .		290	104,0	580	208,0

№№ п. п.	Назва ремонтно-будівельних організацій	План на 1949 р.		План на 1950 р.	
		Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)	Кількість кімнат (шт.)	Вартість робіт (в тис. крб.)
1	2	3	4	5	6
	Тернопільська область				
79	Тернопільський міськкомунжитлобуд	110	44,0	220	88,0
80	Чортківська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
81	Кременецька ремонтна контора . . .	120	36,0	240	72,0
	Разом . . .	300	101,0	600	202,0
	Чернівецька область				
82	Чернівська ремонтна контора . . .	170	68,0	340	136,0
	Закарпатська область				
83	Ужгородська ремонтна контора . . .	170	68,0	340	136,0
84	Мукачівська ремонтна контора . . .	180	54,0	360	108,0
85	Берегівська ремонтна контора . . .	70	21,0	140	42,0
	Разом . . .	420	143,0	840	286,0
	Всього . .	15000	6200,0	30000	12400,0

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомон

Додаток № 7
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року

ЛІМИТИ ПО ПРАЦІ

виділювані додатково Міністерству комунального господарства УРСР для
ремонтних контор, трестів «Міськкомунжитлобуд» і контор «Рембудпобуд»
на 1949 рік

	1949 рік	II квартал	III квартал	IV квартал
Чисельність всього	621	362	1052	1052
В тому числі робітників	540	316	912	912
Фонд заробітної плати, всього тисяч карбованців	4751	695	2064	1992
В тому числі робітників	4198	616	1827	1755

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашинмон

Додаток № 8
до постанови Ради Міністрів УРСР
№ 1671 від 23 червня 1949 року

ПЛАН

організації у II і III кварталах 1949 року нових торговельних точок по містах
УРСР для продажу ремонтним конторам, міськкомунжитлобудам, конторам
«Рембудпобуд» та квартиропаймачам будівельних матеріалів і деталей та
квартирного обладнання для ремонту квартир

№№ п. п.	Назва міст	Хто відкриває торговельну точку	Кількість органі- зовуваних нових торговельних то- чок у II і III кварталах 1949 року
1	2	3	4
1	м. Кадіївка	Ворошиловградський облжитлопостач- торг	1
2	м. Ворошиловськ	»	1
3	м. Дніпродзержинськ	Дніпропетровський міськжитлопостач	1
4	м. Кривий Ріг	»	1
5	м. Нікополь	»	1

№№ п. п.	Назва міст	Хто відкриває торговельну точку	Кількість організованих нових торговельних точок у II і III кварталах 1949 року
1	2	3	4
6	м. Бердичів	Житомирський облжитлопостачторг	1
7	м. Новоград-Волинський	» »	1
8	м. Мелітополь	Запорізький облжитлопостачторг	1
9	м. Осипенко	» »	1
10	м. Білгород-Дністровський	Ізмаїльський облжитлопостачторг	1
11	м. Київ	Київський міськжитлопостачторг	3
12	м. Умань	» »	1
13	м. Черкаси	» »	1
14	м. Біла Церква	» »	1
15	м. Одеса	Одеський міськжитлопостачторг	1
16	м. Первомайськ	» »	1
17	м. Кременчук	Полтавський облжитлопостачторг	1
18	м. Лубни	» »	1
19	м. Ромни	Сумський облжитлопостачторг	1
20	м. Конотоп	» »	1
21	м. Маріуполь	Сталінський облжитлопостачторг	1
22	м. Артємівськ	» »	1
23	м. Макіївка	» »	1
24	м. Куп'яєськ	Харківський облжитлопостачторг	1
25	м. Ніжин	Чернігівський облжитлопостачторг	1
26	м. Прилуки	» »	1
27	м. Ковель	Волинський облжитлопостачторг	1
28	м. Володимир-Волинський	» »	1
29	м. Стрий	Дрогобицький облжитлопостачторг	1
30	м. Борислав	» »	1
31	м. Броди	Львівський облжитлопостачторг	1
32	м. Золочів	» »	1
33	м. Золотунів	Ровенський облжитлопостачторг	1
34	м. Коломия	Станіславський облжитлопостачторг	1
35	м. Кременець	Тернопільський облжитлопостачторг	1
36	м. Чортків	» »	1
37	м. Чернівці	Чернівецький міськжитлопостачторг	1
38	м. Мукачеве	Закарпатський облжитлопостачторг	1
39	м. Берегове	» »	1

Всього . . .

41

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дзигомон

132800

Додаток № 9 до постанови Ради Міністрів
УРСР № 1671 від 23 червня 1949 року.

ПЕРЕЛІК

основних матеріалів, деталей і обладнання, що підлягають продажені в торговельній сітці житлопостачторгів і міськекомунпостачів для ремонту квартир по містах УРСР

1. Алебастр	40. Шафи духові залізні
2. Брусok для підлоги	41. Рогожа будівельна
3. Повість будівельна	42. Сітка «Рабіц»
4. Цвяхи різні	43. Сикативи
5. Глина вогнетривка	44. Скло мірне, подвійне і
одинарне
6. Дверні полотна	45. Смола будівельна
7. Диферент плити	46. Толь
8. Дрань штукатурна	47. Фанера клеєна
9. Замазка склярська	48. Цемент
10. Вапно гашене і негашене	49. Черепиця
11. Цегла червона	50. Шифер
12. Цегла вогнетривка	51. Шурупи різні
13. Клей малярний	52. Азбестовий шнур
14. Клей столярний	53. Азбест листовий
15. Клебмаса тольова	54. Баки герметичні 150-250 літрів
16. Фарба суха казеїнова	55. Бачки змивні
17. Фарба суха: вохра, мумія, сурик,
зелень темна і світла, лимон,
лазур, крон та ін.	56. Ванни чавунні емальовані
18. Фарба терта: вохра, мумія, сіра,
голуба, бежова, зелена, темна,
білила цинкові № 3 літопонові	57. Випуски для ванн
19. Фарби емальові	58. Вентилі різні
20. Купорос мідний	59. Держки з ручкою
21. Коробки для дверей і вікон	60. Жалюзійні ґрати
22. Лак спиртовий, олійний і піchnий	61. Крани пробкові
23. Лісоматеріали пиляні	62. Крани водорозбірні
24. Крейда молота	63. Крани кульові
25. Мішковина	64. Кронштейни для бачків
26. Мило рідке	65. Колонки дров'яні
27. Наличники віконні і дверні	66. Колонки газові
28. Шпалери	67. Переливи для ванн
29. Оліфа натуральна	68. Плити газові
30. Оліфа штучна	69. Раковини емальовані
31. Тирса	70. Сітки душові
32. Паркет	71. Лічильники газові
33. Рами віконні	72. Сидіння дерев'яні
34. Пемза кускова	73. Труби газові
35. Плитки метлахські	74. Умивальники фаянсові
36. Плитки сухої штукатурки	75. Унітази фаянсові
37. Дріт в'язальний	76. Фітинги до газових труб
38. Прилади дверні і віконні	77. Шари для змивних бачків
39. Пічні прилади	78. Електрошнур
	79. Електропровід
	80. Електроустановочна апаратура

Заступник Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дашгомон

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

БІБЛІОТЕКА
КОРОЛЕНКА
в Києві

Редактор А. Каплан

Коректор М. Видиш

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Сборник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949.

БФ 02938. Зам. 778. Друк. арк. 2. Обліково-вид. арк. 2,71. В друкарському
аркуші 42.000 зн. Здано на виробництво 27/VIII 1949 р. Підписано до друку
15/IX 1949 р. Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
Київ, Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 липня

№ 13

1949 р.

З М І С Т

I. Постанови Ради Міністрів УРСР

45. Про затвердження Інструкції по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих.

46. Про заходи допомоги колгоспам і радгоспам робочою силою для проведення збирання врожаю в 1949 році.

47. Про скасування постанови Раднаркому УРСР від 14 вересня 1941 р. № 1173 «Про збереження жилої площі за військовослужбовцями і про порядок оплати жилої площі родинами військовослужбовців у воєнний час».

48. Про організацію постійно діючих однорічних шкіл по підготовці десятників-будівельників і тримісячних курсів по підготовці бригадирів будівельних бригад.

II. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

49. Про порядок відкриття дитячих туристських баз (таборів) і дитячих майданчиків.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

45 Про затвердження Інструкції по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих Української РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Інструкцію по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих Української РСР (додаток № 1).

2. Доручити Українському відділу Держстатвидаву (тов. Когану) видати в серпні 1949 року Інструкцію по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих Української РСР тиражем 22,0 тис. примірників, а також виготовити в III кварталі 1949 року журнали, книги та іншу документацію по діловодству в сільських Радах (додаток № 2) і розіслати їх в адреси виконкомів обласних Рад депутатів трудящих УРСР, згідно з рознарядкою Управління Справами Ради Міністрів УРСР.

3. Дозволити виконкомам обласних Рад депутатів трудящих витратити в 1949 році, за рахунок економії по асигнуваннях на утримання органів державного управління областей і районів, грошові кошти в сумах, згідно з додатком № 3, на оплату Українському відділу Держстатвидаву вартості виготовлення документації (книг, журналів, бланків) та Інструкції по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих УРСР.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР
Л. Корнієць

Заст. керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзигмон

Додаток № 1
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 5 липня 1949 року № 1808

І Н С Т Р У К Ц І Я

про діловодство в сільських Радах депутатів трудящих Української РСР

І. Загальні положення

1. З метою забезпечення чіткого діловодства в сільських Радах депутатів трудящих УРСР встановлюється єдиний порядок діловодства відповідно до цієї Інструкції.

Діловодство в сільських Радах провадиться українською мовою. В національних сільських Радах діловодство провадиться українською або рідною мовою.

2. Відповідальність за правильне ведення діловодства, збереження документів і матеріалів, своєчасний і правильний запис документів у книгах і журналах покладається на секретаря сільської Ради депутатів трудящих.

За належну, у відповідності з цією Інструкцією, організацію діловодства в сільській Раді відповідає голова сільської Ради депутатів трудящих.

3. Первинний облік і періодична звітність у сільській Раді провадиться згідно з Інструкцією Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР.

4. Облік виконання сільського бюджету і коштів самоподаткування провадиться згідно з Інструкцією Міністерства фінансів Союзу РСР.

5. Реєстрація актів громадянського стану, видача свідоцтв і ведення книг записів актів громадянського стану здійснюється у відповідності з інструкціями Міністерства внутрішніх справ Союзу РСР.

6. Виконання нотаріальних дій провадиться у відповідності з Інструкцією Міністерства юстиції УРСР «Про порядок виконання нотаріальних дій виконавчими комітетами міських, селищних і сільських Рад депутатів трудящих».

7. Наслідки перевірки стану діловодства сільської Ради, проведеної виконкомом районної Ради депутатів трудящих, обговорюються на засіданні сільської Ради (виконкому).

8. Відповідальність за зберігання і правильне використання гербової печатки та кутового штампів сільської Ради покладається:

- а) за гербову печатку — на голову сільської Ради;
- б) за кутовий штамп — на секретаря сільської Ради.

ІІ. Приймання і реєстрація документів, що надходять

9. Усі документи, що надходять до сільської Ради депутатів трудящих, реєструються в день їх надходження в журналі обліку вхідних документів (форма № 1).

Документи, що надходять в неробочий час або у відсутності голови та секретаря сільської Ради, приймає черговий по сільській Раді, який, не розпо-

чатку пакетів, записує їх у книгу чергового по сільській Раді (форма № 2) і передає документи, що надійшли, голові або секретареві сільської Ради.

Документи, які вимагають термінового виконання, черговий по сільській Раді вручає голові або секретареві сільської Ради негайно.

Інструкція для чергового по сільській Раді додається.

Особи, які приймають кореспонденцію, зобов'язані перевірити правильність адреси на доставленій кореспонденції та цілість пакета. В разі доставлення кореспонденції у пошкодженному пакеті і при відсутності належних додатків до документа, той, хто приймає, повинен скласти акт і зробити про це відповідне застереження в розносній книзі того, хто здає кореспонденцію. Акт і зроблені в книгах застереження підписує той, хто здає і хто приймає кореспонденцію.

10. Після реєстрації документів у журналі обліку вхідних документів секретар сільської Ради на кожному одержаному документі, в правому куті, ставить штамп для вхідних документів (форма № 3), на якому записується дата одержання і вхідний номер згідно з записом у журналі обліку вхідних документів.

III. Порядок виконання документів, їх реєстрація та відправлення

11. Усі документи, що надійшли до сільської Ради, після реєстрації передаються голові сільської Ради для розгляду і вжиття відповідних заходів.

Голова сільської Ради на кожному одержаному документі пише відповідну резолюцію з зазначенням в ній: кому доручається виконання, що потрібно зробити і строки виконання, проставляє дату (число, місяць і рік) і підписує резолюцію.

При передачі документа виконавцеві, секретар сільської Ради у відповідній графі журналу обліку вхідних документів робить відмітку про те, кому й коли документ передано на виконання та строк виконання.

12. У відповідності з вказівками голови сільської Ради, секретар сільської Ради провадить облік виконання документів, систематично перевіряє їх виконання і про стан виконання доповідає голові сільської Ради.

13. По всіх рішеннях або розпорядженнях вищестоящих органів, а також на їх запити і доручення сільська Рада повинна подавати відомості, довідки або інформації в установлені ними строки.

14. Підготовлені на виконання рішень і запитів вищестоящих органів або окремих установ і осіб документи (листи, довідки, посвідчення та інші) підписуються головою і секретарем сільської Ради, після чого надсилаються або вручаються адресатам. Завірені секретарем сільської Ради копії зазначених документів підшиваються до справ сільської Ради разом з усіма додатками, запитам та іншими матеріалами, на підставі яких складені документи.

15. На всіх документах, що надсилаються в установи і організації, а також на всіх довідках, посвідченнях та інших документах, що видаються окремим громадянам, ставиться в лівому верхньому куті документа штамп сільської Ради (форма № 4), на якому проставляється дата (число, місяць і рік) і номер запису в журналі обліку вихідних документів.

Якщо відправлюваний документ є відповіддю на запитання, що надійшло, в ньому робиться посилання на номер і дату запиту (на Ваш номер від ... 19...р.), а у відповідних графах журналу обліку вхідних документів проставляються зазначені на штампі: дата відправлення, номер вихідного документа, а також номер справи, в якій зберігатиметься копія відправленого документа.

16. На посвідченнях, довідках і довіреностях, що видаються громадянам, на витягах з рішень сільської Ради, на документах по нотаріальних діях, що виконуються сільською Радою, на свідоцтвах про реєстрацію актів громадянського стану, на копіях протоколів і рішень сільської Ради та її виконавчого комітету і, в необхідних випадках, на інших документах ставиться гербова печатка сільської Ради. На листах-відповідях на запити установ і організацій та на всьому поточному листуванні гербова печатка не ставиться.

17. Підготовлені до відправлення або до видачі на руки документи реєструються в журналі обліку вихідних документів (форма № 5).

18. Після запису кожного документа в журналі обліку вихідних документів і відповідних відміток у журналі обліку вхідних документів, усі документи, підготовлені до відправлення, записуються в розносну книгу (форма № 6) і потім відправляються за призначенням.

При відправленні документи здають на пошту або вручають на руки одержувачу під розписку в розносній книзі з зазначенням часу вручення.

Секретар сільської Ради при поверненні розносної книги перевіряє правильність здачі документів на пошту або вручення їх адресатам.

19. Усі записи в журналах обліку вхідних і вихідних документів та в інших книгах робляться тільки чорнилом, чітко і акуратно.

20. На всіх виконаних документах секретар сільської Ради, за своїм підписом, робить відповідні відмітки про виконання (що зроблено по документу, дата виконання, номер відповіді) і проставляє номер справи, в якій буде зберігатися документ, або прикладає до документа відповідну довідку про його виконання.

IV. Оформлення і зберігання документів

21. Усе листування по виконанню постанов, рішень і розпоряджень вищестоящих органів, а також запитів організацій і осіб та інші матеріали, що надійшли до сільської Ради, після їх виконання підшиваються до справ (форма № 7), які заводить секретар сільської Ради на кожний поточний рік, згідно з примірним переліком справ, що додається (форма № 8).

До справ підшиваються тільки виконані документи з помітками, зазначеними в пункті 20 цієї інструкції.

22. Матеріали підшиваються до справ в хронологічному порядку так, щоб документ-відповідь ішов за запитом і, щоб можна було вільно читати текст, дати і письмові вказівки голови сільської Ради на кожному документі. Додатки, незалежно від їх дати, приєднують до тих документів, до яких вони стосуються.

23. Справи поточного року зберігаються в сільській Раді в шафах, а справи минулих років, які підлягають здачі до районного державного архіву, — в архіві сільської Ради, обов'язково під замком.

24. Усі облікові документи і звіти сільських Рад треба зберігати нарівні з грошовими документами і цінними паперами.

V. Приймання та реєстрація скарг, заяв і листів громадян

25. Скарги, заяви і листи громадян, що надійшли до сільської Ради в письмовій або усній формі, реєструються в день їх надходження в спеціальному журналі обліку скарг, заяв і листів громадян (форма № 9).

На кожній скарзі, заяві або на листі ставиться штамп для вхідних документів сільської Ради і на штампі зазначається дата і номер, під яким скарга, заява або лист записані в журналі обліку скарг, заяв і листів громадян.

26. Усі скарги, заяви і листи громадян не пізніше, ніж у триденний строк, повинні бути розглянуті головою сільської Ради і по них прийняті відповідні рішення. Голова сільської Ради може доручати перевірку скарг, заяв і листів громадян секретареві сільської Ради, членам виконкому і депутатам сільської Ради, а також залучати до перевірки актив сільської Ради.

В необхідних випадках скарга або заява вноситься на вирішення сільської Ради (виконкому). Скарги і заяви громадян, як правило, повинні розглядатися в присутності заявника.

27. Сільська Рада повинна про ухвалення рішення і вжиті заходи по скарзі заяві або листу повідомити заявника і відповідний орган, в разі вимоги його про повідомлення.

28. В журналі обліку скарг, заяв і листів громадян робиться відмітка про наслідки їх вирішення, з зазначенням дати виконання і часу надіслання відповіді заявнику і відповідному органу.

VI. План роботи сільської Ради, підготовка, оформлення і розсилання рішень сільської Ради

29. На кожний квартал сільська Рада депутатів трудящих складає і затверджує на своєму засіданні план роботи, в якому намічаються питання для вирішення на сесіях Ради і засіданнях виконавчого комітету сільської Ради, а також всі заходи, які провадитиме сільська Рада протягом періоду, що планується (перевірка виконання рішень, проведення нарад, зборів громадян, лекцій, доповідей та інші заходи).

30. На кожне засідання виконкому сільської Ради голова сільської Ради, відповідно до плану роботи сільської Ради, складає порядок денний засідання виконкому сільської Ради; за вказівками голови секретар сільської Ради не пізніше, ніж за 4—5 днів до засідання, надсилає або повідомляє про порядок денний членів виконкому і голів постійних комісій сільської Ради.

31. Про скликання сесії сільської Ради депутатів трудящих секретар сільської Ради складає повідомлення з зазначенням в ньому питань, які вносяться на обговорення сесії Ради, місця і часу її скликання, і за 5—7 днів до сесії Ради розсилає повідомлення всім депутатам сільської Ради або сповіщає їх під розписку.

32. Проекти рішень і необхідні довідки про стан справ по питаннях, що вносяться на обговорення сесії сільської Ради, складаються головою і секретарем сільської Ради, постійними комісіями сільської Ради або, за дорученням голови сільської Ради, — керівниками установ і організацій. Зазначені документи подаються за 2—3 дні до початку сесії сільської Ради.

До проведення обстежень, складання проектів рішень і довідок з питань, що вносяться на обговорення сесій сільської Ради або виконкому сільської Ради, залучаються депутати і актив сільської Ради.

До скликання сесії сільської Ради або засідання виконкому сільської Ради депутатам Ради або членам виконкому сільської Ради треба надати можливість заздалегідь ознайомитися з проектами рішень з питань, що вносяться на обговорення сесій або виконкому сільської Ради.

При підготовці проектів рішень голова і секретар сільської Ради повинні ознайомитися з раніш прийнятими рішеннями в даному питанні, з'ясувати думку керівників заінтересованих установ і організацій з приводу проектів рішень.

33. Рішення сільської Ради повинні бути чітко і ясно викладені.

В рішеннях зазначаються конкретні заходи, вжиті сільською Радою по розглянутому питанню, кому доручено виконання цих заходів і строки виконання.

34. Рішення, прийняті на сесії сільської Ради або засіданні виконавчого комітету сільської Ради, вносяться в протоколи, які записуються в книги протоколів (форми №№ 10, 11).

35. В протоколі сесії сільської Ради депутатів трудящих зазначається: черговість сесії Ради даного скликання (перша, друга і т. ін.), назва сільської Ради, району і області, дата проведення сесії Ради (число, місяць і рік), прізвища голови і секретаря сільської Ради, загальне число обраних депутатів Ради, кількість депутатів, що брали участь у роботі даної сесії Ради та їх прізвища, кількість запрошених осіб і порядок денний (перелік усіх питань, поставлених на обговорення сесії Ради). По кожному питанню порядку денного записуються прізвища доповідачів і співдоповідачів, коротко викладається зміст доповідей, співдоповідей і виступів осіб, які брали участь в обговоренні питань, а також прийняті рішення.

36. У протоколі засідання виконкому сільської Ради зазначається: назва сільської Ради, району і області, дата (число, місяць і рік), прізвища голови, секретаря, членів виконкому сільської Ради і запрошених осіб, які були присутні на даному засіданні, найменування питань, прізвища доповідачів, співдоповідачів і осіб, які брали участь в обговоренні кожного питання, а також прийняті рішення з усіх питань, що обговорювались на засіданні виконкому сільської Ради.

Протоколи засідань виконкому сільської Ради нумеруються порядковими номерами з початку і до кінця поточного року.

37. Протоколи сесій сільської Ради та засідань виконкому сільської Ради записуються в книгах протоколів чорнилом, чітко, акуратно, без помарок і виправлень.

Протоколи сесій сільської Ради та засідань виконкому сільської Ради підписуються головою і секретарем сільської Ради.

Письмові доповіді і всі матеріали (плани, довідки, акти, таблиці, списки, кошториси і т. ін.), що обговорювались і затверджувались на сесії сільської Ради, повинні зберігатися в окремій справі «Матеріали до протоколів сесій сільської Ради і засідань виконкому сільської Ради».

38. Протоколи сесій сільської Ради і засідань виконкому сільської Ради повинні оформлятися негайно після засідання; копії їх з усіма додатками не пізніше, ніж у триденний строк після проведення сесії сільської Ради або засідання виконкому сільської Ради, надсилаються до виконкому районної Ради депутатів трудящих.

Витяги з рішень сільської Ради не пізніше, ніж у дводенний строк, розсилають або з ними ознайомлюють під розписку організації, установи і осіб, яких безпосередньо стосується те чи інше рішення.

39. У кінці кожного протоколу секретар сільської Ради робить відмітку, кому й коли направлені копії протоколів і рішень сільської Ради або витяги з них.

VII. Контроль за виконанням документів, що надійшли до сільської Ради

40. Контроль за виконанням постанов, рішень, розпоряджень і запитів вищестоящих органів, що надійшли до сільської Ради, а також рішень сільської Ради здійснюється головою сільської Ради.

Контролю підлягають:

а) постанови, рішення, розпорядження і письмові запити вищестоящих органів, що потребують виконання;

- б) рішення сільської Ради депутатів трудящих та її виконавчого комітету;
- в) виконання наказів і пропозицій виборців;
- г) скарги та заяви громадян.

41. Контроль виконання провадиться шляхом:

- а) перевірки на місці стану виконання питань, взятих на контроль;
- б) одержання письмових інформацій і довідок від виконавців;
- в) виклику виконавців до голови або секретаря сільської Ради для з'ясування стану виконання доручень;
- г) виклику виконавців на засідання виконкому або на сесії сільської Ради для доповіді про виконання рішень і доручень сільської Ради.

42. До перевірки виконання рішень на місці залучаються постійні комісії депутати і актив сільської Ради.

Про наслідки перевірки, в кожному окремому випадку, ті, що перевіряли, складають довідки і подають їх голові сільської Ради.

Наслідки перевірки, в разі потреби, заслуховуються на засіданні виконкому або на сесії сільської Ради.

43. Документи, що підлягають контролю виконання, і матеріали до них до остаточного виконання зберігаються в спеціальній папці «Документи на контролі виконання» і знімаються з контролю тільки за вказівкою голови сільської Ради.

VIII. Приймання і передача справ

44. При зміні голови сільської Ради депутатів трудящих приймання і передача справ оформляється приймально-здавальним актом з участю представника виконкому районної Ради депутатів трудящих.

У приймально-здавальному акті треба відбити:

- а) виконання рішень вищестоящих органів і рішень сільської Ради;
- б) виконання бюджету і стан фінансово-кошторисної дисципліни сільської Ради;
- в) стан каси і майна, що передається;
- г) виконання державних планів обов'язкових поставок і заготівель сільсько-господарських продуктів і сировини;
- д) стан організаційно-масової роботи сільської Ради;
- е) стан виконання наказів і пропозицій виборців;
- є) стан шкіл, лікувальних, культурно-освітніх установ і забезпеченість їх устаткуванням, інвентарем і паливом;
- ж) виконання виробничо-господарських планів підприємствами, підпорядкованими сільській Раді;
- з) виконання завдань по шляховому будівництву та благоустрою населених пунктів;
- и) стан звітності сільської Ради перед вищестоящими органами;
- і) стан первинного обліку і діловодства сільської Ради та інші питання, що характеризують роботу сільської Ради.

45. При зміні секретаря сільської Ради приймання і передача документів оформляється приймально-здавальним актом.

У приймально-здавальному акті треба зазначити:

- а) які книги і справи ведуться в сільській Раді; в якому вони стані;
- б) кількість пронумерованих аркушів у кожній справі, журналі або книзі;

в) які документи (постанови, рішення і розпорядження) вищестоящих органів, листи, запити, скарги і заяви громадян не виконані;

г) стан періодичної звітності сільської Ради;

д) загальна характеристика стану діловодства сільської Ради;

Приймання і передача документів первинного обліку, погосподарських книг, списків і статистичних матеріалів провадиться в присутності районного інспектора Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР.

46. Акт приймання-здачі справ складається в двох примірниках, з яких один залишається в справах сільської Ради, а другий надсилається виконкомів районної Ради депутатів трудящих на затвердження.

Обидва примірники приймально-здавального акта підписують ті, хто здає і хто приймає справи, та, відповідно, представник виконкому районної Ради депутатів трудящих і районний інспектор Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР.

IX. Порядок зберігання архівних документів

47. В архіві сільської Ради повинні зберігатися всі письмові, друковані та інші закінчені документи і матеріали (справи, книги, окремі документи, карти, креслення та ін.).

Матеріали здаються в архів сільської Ради один раз на рік. Щорічній здачі в архів підлягають усі матеріали, розпочаті і закінчені в попередні роки.

48. Матеріали, що направляються в архів сільської Ради, повинні відповідати таким вимогам:

а) справи та інші матеріали повинні бути в твердих обкладинках (папках) і підшиті. На обкладинках повинні бути написи: назва сільської Ради, району і області, номер справи, назва справи, дата початку і дата закінчення справи, число аркушів у справі, строк зберігання справи та порядковий номер за здавальним описом;

б) документи повинні бути розміщені в справі послідовно так, щоб документ-відповідь йшов за запитовим. Додатки, незалежно від їх дати, приєднуються до тих документів справи, до яких вони стосуються. При хронологічному порядку більш ранні документи розміщуються зверху, а пізніші—знизу;

в) документи в справах повинні бути підшиті так, щоб була збережена можливість вільного читання тексту, дат і резолюцій на документах. Скріпки, булавки, сколки та інші скріплення повинні бути з справ вилучені;

г) всі аркуші документів у справі і аркуші книг, крім аркушів з завірчим написом, повинні бути пронумеровані чорним графітовим олівцем. Кількість аркушів, а також недоліки (пошкодження) в справах і книгах повинні мати застереження в завірчому написі, який робиться на окремих чистих аркушах вмішуваних слідом за останнім аркушем документів, а в книгах — на зворотній стороні останнього аркуша. Кількість аркушів зазначається цифрами і прописом. У кінці завірчого напису проставляється дата його складання. Напис завіряється підписом секретаря сільської Ради;

д) матеріали здаються в архів сільської Ради за описами, що складаються в двох примірниках (форма № 12).

Кожна справа (книга та ін.) заноситься в опис за окремим порядковим номером. У кінці опису цифрами і прописом робиться підсумковий напис про кількість справ. Опис підписується головою і секретарем сільської Ради.

49. Архів сільської Ради повинен зберігатися в спеціально обладнаній для зберігання архівних документів кімнаті, на стелажах або, при невеликій кількості документів, в окремих шафах на полицях. Кімната або шафи, де зберігаються архівні документи сільської Ради, повинні замикатися на замок і опе-

чатуватись сургучною печаткою. Доступ до архівних документів дозволяється тільки голові і секретареві сільської Ради.

50. Матеріали з часу їх закінчення зберігаються в архіві сільської Ради протягом трьох років по роках у порядку номерів за описом, після чого здаються на зберігання в районний державний архів.

В архіві сільської Ради матеріали повинні зберігатися у зв'язках товщиною не більше 20 см; на зв'язках повинні бути написи або ярлики з зазначенням назви сільської Ради, року, до якого стосуються справи, що є в зв'язці, та номерів справ за описом.

Описи повинні зберігатися в окремій папці.

51. Матеріали можуть бути списані, як такі, що вибули з архіву сільської Ради, внаслідок таких причин: повного непоправного пошкодження, виявленої недостачі і передачі в районний державний архів за належністю.

Списувати матеріали з архіву як вибулі можна на підставі одного з таких документів: акта про непоправне цілковите пошкодження матеріалів, акта про недостачу матеріалів, акта ревізії — щодо непоправно пошкоджених і відсутніх матеріалів — та опису, за яким матеріали передані в районний державний архів.

Акт про непоправне пошкодження або недостачу матеріалів треба скласти в двох примірниках негайно після встановлення кожного непоправного пошкодження. Один примірник акта залишається в архіві сільської Ради, а другий надсилається до районного державного архіву.

Втрачені або пошкоджені матеріали можуть бути списані, як такі, що вибули, лише після розслідування, проведеного головою сільської Ради з участю представника районного державного архіву, і письмового дозволу районного державного архіву на списання даних матеріалів.

52. Справи до районного державного архіву здаються за описами, що складаються в двох примірниках (форма № 12). При здачі архівних матеріалів до районного державного архіву, особи, які здають і приймають архівні справи, розписуються в обох примірниках опису, після чого один примірник опису повертається до архіву сільської Ради, а другий з матеріалами залишається в районному державному архіві.

53. Вилучення документів із справ, що зберігаються в архіві сільської Ради, хоча б і для тимчасового користування, забороняється, за винятком тих випадків, коли таке вилучення провадиться з відома голови сільської Ради за вимогою органів державного контролю, судово-слідчих органів і органів прокурорського нагляду. В таких випадках про проведення вилучення треба скласти акт, а в справі залишити завірену секретарем сільської Ради копію документа з відміткою на ній підстави і дати вилучення та посиланням на акт.

Допускається також вилучення для видачі громадянам їх особистих документів (свідоцтва про освіту, довідки про трудовий стаж, посвідчення про громадянський стан та ін.), поданих громадянами до сільської Ради і будь-чому не одержаних своєчасно назад, на що в кожному випадку має бути одержаний дозвіл голови сільської Ради. На місце вилученого документа в справу повинна бути вкладена завірена секретарем сільської Ради копія з відміткою підстави і дати видачі оригіналу документа і розпискою одержувача. В обох зазначених у цьому параграфі випадках робиться відповідний додаток до завірного напису в справі з зазначенням підстави і дати вилучення.

Акти і заяви про видачу документів зберігаються в архіві сільської Ради.

54. Голова сільської Ради несе відповідальність за збереження архіву сільської Ради і повинен здійснювати постійний контроль за його станом.

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР

І. Дашгомон

Форма № 1

(Наклейка на обкладинці журналу,

сільська Рада,

району, області УРСР

ЖУРНАЛ
обліку вхідних документів
за 19____рік

Продовження форми № 1

№№ п/п	Дата одержання документа	Від кого надійшов документ	Дата і номер документа, що надійшов	Короткий зміст документа	Кому й коли передано документ для виконання	Строк виконання	Відмітки про виконання документів (дата і номер вхідного документа)	Номер справи, в якій знаходиться документ
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Форма № 2

(Наклейка на обкладинці книги,

сільська Рада,

району, області УРСР

КНИГА
чергового по сільській Раді
за 19____рік

Продовження форми № 2

Місяць, число і час чергування. Прізвище та ініціали чергового	Записи чергового	Примітка

До п. 9 Інструкції

І Н С Т Р У К Ц І Я

для чергового по сільській Раді депутатів трудящих

1. Черговий по сільській Раді депутатів трудящих призначається з працівників сільських установ, організацій і підприємств, а також з числа депутатів та активу сільської Ради.

2. Список чергових і графік чергувань на кожний місяць затверджується сільською Радою (виконкомом).

3. Місцезнаходження відповідального чергового — кімната голови сільської Ради депутатів трудящих.

4. Черговий повинен:

а) приймати телефонограми і одержувати пошту, адресовану сільській Раді; не розпечатуючи пакетів, реєструвати їх у книзі чергового по сільській Раді і потім передавати голові або секретареві сільської Ради під розписку в журналі чергового;

б) при одержанні телеграм або телефонних повідомлень з питань, що потребують термінового розв'язання, негайно повідомляти голову сільської Ради або його заступника, або секретаря сільської Ради. При будь-яких подіях або нещасних випадках, що потребують термінового вжиття заходів, негайно вживати залежних від нього заходів і зараз же доповідати голові сільської Ради або його заступникові.

5. Про всі нещасні випадки і вжиті по них заходи черговий провадить відповідні записи в книзі чергового по сільській Раді.

6. Секретар сільської Ради перевіряє правильність записів у книзі чергового по сільській Раді.

7. Черговий по сільській Раді має право викликати сільських виконавців і давати їм доручення, зв'язані з виконанням заходів по справах, що потребують термінового розв'язання.

Форма № 3.

Зразок штампа для вхідних документів

_____ сільська Рада

Одержано:

« _____ » _____ 19 _____ року

Вхідний № _____

Справа № _____

Розміри:

Довжина 5 см.

Ширина 3 см.

Форма № 4.

Зразок кутового штампа
сільської РадиУРСР

РОМАНІВСЬКА

сільська Рада депутатів трудящих

КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКОГО

району

Київської області

« _____ » _____ 19 _____ р.

№ _____

с. Романівка

Ірпінський поштовий відділок

УРСР

Виконавчий комітет

ПИРОГІВСЬКОЇ

сільської Ради депутатів трудящих

КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКОГО

району

Київської області

« _____ » _____ 19 _____ р.

№ _____

с. Пирогів

Пирогівський поштовий відділок

Форма № 6

(Наклейка на обкладинці книги)

_____ сільська Рада,
_____ району, _____ області УРСР

РОЗНОСНА КНИГА

за 19____рік

Продовження форми № 6

№№ п/п	Місяць і число від- правлення	Куди й кому адресовано	Номер вихідного документа або номер пакета	Розписка в одержанні з зазначен- ням часу одержання

Форма № 7

_____ сільська Рада,
_____ району, _____ області УРСР

СПРАВА №_____

(найменування справи згідно з переліком справ)

Розпочато _____ 19____ р.

Вакінчено _____ 19____ р.

На _____ аркушах

Зберігати _____ років

По здавальному опису №_____

Форма № 8

ПРИМІРНИЙ ПЕРЕЛІК

справ _____ сільської Ради _____ району
_____ області УРСР

№№ справ	Найменування справи	Перелік матеріалів, що групуються в справах
1	Керівні матеріали.	Постанови і розпорядження Уряду. Рішення і розпорядження виконкомів обласної і районної Рад. Положення та інструкції про роботу сільських Рад.
2	Матеріали по виборах до Рад.	Керівні матеріали по виборах: до Верховної Ради СРСР, Верховної Ради УРСР, до обласної, районної та сільської Рад. Списки виборців, скарги на порушення закону про вибори та прийняті по них рішення.
3	План роботи сільської Ради.	Плани роботи, матеріали до них. Облік виконання планів роботи.
4	Матеріали з організаційно-масової роботи.	Накази виборців; пропозиції постійних комісій, депутатів Ради і виборців та матеріали по їх виконанню. Договори соціалістичного змагання і матеріали по їх виконанню. Списки активу сільської Ради. Облік роботи депутатів Ради та активу. Звіти, інформації по організаційно-масовій роботі сільської Ради та інші матеріали.
5	Матеріали до протоколів засідань виконкому і сесій сільської Ради.	Письмові доповіді, відомості і довідки, матеріали перевірки і підготовки питань та інші документи, що стосуються прийнятих рішень. Проекти рішень та висновки по них заінтересованих організацій. Матеріали по скликанню засідань виконкому і сесій Ради.
6	Протоколи зборів і нарад.	Протоколи загальних зборів громадян (сходів), протоколи нарад і матеріали до них.
7	Матеріали про роботу постійних комісій сільської Ради.	Списки членів постійних комісій сільської Ради. Плани роботи постійних комісій. Облік роботи постійних комісій.
8	Матеріали про виконання бюджету і мобілізацію грошових коштів.	Матеріали про складання та виконання бюджету, самооподаткування, державні позики, ощадну справу, державне страхування та ін.

№№ справ	Найменування справи	Перелік матеріалів, що групуються в справах
9	Матеріали з сільського господарства.	Плани з полеводства та їх виконання. Агротехнічні заходи до підвищення врожайності і відомості про їх виконання. Матеріали про садівництво та городництво, підсобні господарства. Листування з питань посівної та збиральної кампанії. План ремонту сільськогосподарського реманенту і матеріали про виконання цих планів.
10	Матеріали з тваринництва.	Плани розвитку тваринництва і матеріали про їх виконання. Заходи до підвищення продуктивності худоби. Забезпечення худоби кормами, травосіяння, силосування, сінокосіння. Забезпеченість худобою колгоспників, робітників і службовців. Розведення птиці і бджіл. Листування з питань тваринництва.
11	Матеріали з колгоспного будівництва.	Статут сільськогосподарської артлі. Матеріали щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспів. Матеріали про виконання Статуту сільськогосподарської артлі. Матеріали і листування з питань організації праці в колгоспах та інше. Листування з питань колгоспного будівництва.
12	Матеріали по заготівлях сільськогосподарських продуктів і сировини.	Плани державних поставок і заготівель сільськогосподарських продуктів і сировини. Відомості і звіти про їх виконання. Листування з питань держпоставок і заготівель.
13	Матеріали про народну освіту та культосвітню роботу.	Всі документи і листування про роботу шкіл, дошкільне виховання, роботу дитбудинків і дитсадків, матеріали по боротьбі з дитячою безпритульністю і бездоглядністю. Матеріали про стан і роботу культосвітніх установ.
14	Матеріали про охорону здоров'я і соціальне забезпечення.	Всі документи і матеріали про охорону здоров'я, трудовлаштування, пенсіонування, опіку та піклування. Матеріали про стан і роботу лікувальних установ, санітарний стан населених пунктів, установ і підприємств. Все листування про охорону здоров'я і соціальне забезпечення.
15	Документи і матеріали щодо подання допомоги багатодітним і одиноким матерям та представлення до нагородження багатодітних матерів.	Всі документи і матеріали щодо подання допомоги багатодітним і одиноким матерям та представлення багатодітних матерів до нагородження.

№№ справ	Найменування справи	Перелік матеріалів, що групуються в справах
16	Матеріали з питань благоустрою, шляхового будівництва і зв'язку.	Плани і заходи по благоустрою населених пунктів, шляховому і мостовому будівництву та відомості про їх виконання. Матеріали про трудову участь населення в шляхових роботах. Матеріали з питань водопостачання, організації та роботи лазень, озеленення і очистки населених пунктів, електрифікації, радіофікації і телефонізації. Матеріали про сільське та колгоспне будівництво.
17	Матеріали про роботу місцевої та кооперативної промисловості. Торгівля.	Сітка промислових і торговельних підприємств і майстерень для побутового обслуговування населення. Плани та їх виконання. Матеріали і листування з питань роботи промисловості і торговельних підприємств, організації кустарних промислів і т. ін.
18	Матеріали та листування по скаргах, заявах і листах громадян.	Скарги, заяви і листи громадян. Матеріали перевірок скарг, заяв і листів, облік і звітність про рух скарг, заяв і листів. Все листування по скаргах, заявах і листи громадян.
19	Обліково-статистичні та звітні матеріали по сільському господарству.	Зведення, звіти, дані перепису, всі обліково-статистичні матеріали і листування, що стосуються до цих питань.
20	Матеріали в адміністративно-судових питаннях.	Все листування з органами міліції, прокуратури і народним судом, матеріали та листування по виборах народних засідателів. Матеріали по адміністративних стягненнях.
21	Матеріали та документи по нотаріальних діях, які виконуються сільською Радою.	Всі документи і матеріали по нотаріальних діях, які виконуються сільською Радою. Листування з цих питань.
22	Матеріали та документи по ЗАГС'у.	Всі документи і матеріали по ЗАГС'у. Облік, звітність і листування з цього питання.

Примітка. Справи постійних комісій ведуть самі секретарі постійних комісій сільської Ради. Справи зберігаються в сільській Раді.

Сільська Рада, залежно від умов і обсягу роботи, може розширити або скоротити зазначений перелік справ.

Форма № 9

(Наклейка на обкладинці журналу)

_____ сільська Рада,
_____ району, _____ області УРСР

ЖУРНАЛ

обліку скарг, заяв і листів громадян
за 19____рік.

Продовження форми № 9

№№ п/п	Місяць і число надходження	Прізвище, ім'я та по батькові заявника	Короткий зміст	З якої організації надійшла скарга, заява або лист (дата і номер су- провідного листа)	Дата і наслідки рогляду скарги, заяви або листа	Кого й коли пові- домлено про на- слідки, номер ви- хідного документа	Номер справи, де знаходиться скар- га, заява або лист і копія відповіді
1	2	3	4	5	6	7	8

Форма № 10
(Наклейка на обкладинці книги)

_____ сільська Рада,
_____ району, _____ області УРСР.

К Н И Г А
протоколів сесій сільської Ради депутатів трудящих
за 19____ рік.

Продовження форми № 10
(Зразок протоколу)

П Р О Т О К О Л
_____ сесії _____ сільської Ради
депутатів трудящих _____ району,
_____ області УРСР, _____ скликання
« _____ » _____ 19 ____ року.

Голова сільської Ради тов. _____

Секретар сільської Ради тов. _____

Всього обрано депутатів сільської Ради _____ чоловік. Брало участь у
сесії депутатів сільської Ради _____ чоловік _____

(перелічити прізвища)

Було присутніх запрошених осіб _____ чоловік.

П о р я д о к д е н н и й:

1. _____
(назва питання)
2. _____
(назва питання)

С л у х а л и:

(Записати назву питання)

Доповідач тов. _____
(Записати прізвище і посаду доповідача та коротко викласти зміст доповіді)

Співдповідач тов. _____
(Записати прізвища і посаду співдповідача та коротко викласти зміст
співдповіді)

В обговоренні питання взяли участь _____

(Записати прізвища осіб, які брали участь в обговоренні питання, та коротко викласти зміст
їх виступів)

В и р і ш и л и:

(Записати повний текст прийнятого рішення з даного питання) і т. ін.

Голова сільської Ради депутатів трудящих
Секретар сільської Ради депутатів трудящих

(підпис)
(підпис)

До п. 35 Інструкції

СПИСОК

депутатів _____ сільської Ради депутатів трудящих
_____ району, _____ області УРСР

Порядкові номери виборчих округ	Прізвище, ім'я та по батькові
	Коли обраний депутатом (рік, місяць і число)
	Яку роботу виконує депутат Ради
	Стать
	Рік народження
	Національність
	Освіта
	Партійність
	Соціальний стан
	Де працює та яку роботу виконує
	Примітка (у випадку вибуття депутата, зазначити причину і дату вибуття)

До п. 35 Інструкції

ОБЛІК

відвідувань депутатами сесій сільської Ради

№№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Відмітки про відвідування сесії сільської Ради									
		Яка числом сесія сільської Ради									
		Дати проведення сесій сільської Ради									

Форма № 11
(Наклейка на обкладинці книги)

_____ сільська Рада,
_____ району, _____ області УРСР

К Н И Г А

протоколів засідань виконавчого комітету сільської Ради депутатів трудящих
за 19 _____ рік.

Продовження форми № 11
(зразок протоколу)

П Р О Т О К О Л № _____

засідання виконавчого комітету _____
сільської Ради депутатів трудящих, _____ району,
_____ області УРСР.

« _____ » _____ 19 _____ року.

Голова виконкому сільської Ради тов. _____

Секретар виконкому сільської Ради тов. _____

Брали участь:

Члени виконкому _____
(записати їх прізвища)

Присутні: запрошені _____
(записати прізвища запрошених осіб із зазначенням посади, яку вони займають)

Порядок денний:

1. _____
(назва питання)
2. _____
(назва питання)
і т. ін.

Слухали:

(Записати назву питання, прізвища доповідачів, співдоповідачів та осіб, які взяли участь в обговоренні цього питання)

Вирішили:

_____ (Записати повний текст прийнятого рішення з даного питання)

і т. ін.

Голова виконкому сільської Ради депутатів трудящих (підпис)

Секретар виконкому сільської Ради депутатів трудящих (підпис)

До п. 36 Інструкції

СПИСОК

членів виконавчого комітету _____ сільської Ради
депутатів трудящих _____ району, _____ області УРСР

№№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	На якій сесії сільської Ради об- раний членом ви- конкому (рік, місяць і число обрання)	Стать	Рік народження	Освіта	Партійність	Де працює і яку роботу виконує	Примітка (у ви- падку вибуття із складу виконко- му зазначити причину і дату вибуття)

Форма № 12

О П И С

справ та інших документів _____ сільської Ради,
_____ району, _____ області УРСР за 19 _____ рік, що
підлягають здачі до районного державного архіву

№№ справ	Найменування справ та інших документів	Д а т и		Кількість аркушів	Строк зберігання	Примітка
		Коли розпо- чато справу	Коли закінчено справу			

(В кінці опису цифрами і прописом зробити підсумковий напис про кількість справ)

Голова сільської Ради депутатів трудящих

(підпис)

Секретар сільської Ради депутатів трудящих

(підпис)

Додаток № 2

до постанови Ради Міністрів УРСР
від 5 липня 1949 року № 1808

П Е Р Е Л І К

журналів, книг та іншої документації по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих УРСР, що підлягає виготовленню Українським відділом Держстатвидаву

№№ п/п	Форми документації	Формат	Обсяг (в аркушах)	Тираж (в тис. прим.)	Строк виготов- лення
1	Інструкція по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих Української РСР	а5	3 друк. аркуші	22,0	Серпень 1949 р.
2	Журнал обліку вхідних документів	а4	§ 75 арк. § 50 »	10,0 8,0	III кв. 1949 р.
3	Книга чергового по сільській Раді .	а4	75 »	18,0	»
4	Журнал обліку вихідних документів	а4	§ 75 » § 50 »	10,0 8,0	»
5	Розносна книга	а5	50 »	18,0	»
6	Журнал обліку скарг, заяв і листів громадян	а4	75 »	18,0	»
7	Книга протоколів сесій сільської Ради	а4	100 »	18,0	»
8	Книга протоколів засідань виконавчого комітету сільської Ради . . .	а4	100 »	18,0	»
9	Книга для запису нотаріальних дій .	а4	75 »	18,0	»
10	Обкладинка для справ	2а4	430,0 окремих приміри.	430,0	»

Додаток № 3
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 5 липня 1949 року № 1808

ВІДОМІСТЬ

грошових сум, які дозволено виконкомом обласних Рад депутатів трудящих витратити в 1949 році, за рахунок економії по асигнуваннях на утримання органів державного управління областей і районів, на оплату Українському відділу Держстатвидаву вартості виготовлення документації та Інструкції по діловодству в сільських Радах депутатів трудящих УРСР.

№№ п/п	Облвиконкоми	Сума (в тис. крб.)
1	Вінницький	60,3
2	Волинський	43,6
3	Ворошиловградський	24,0
4	Дніпропетровський	26,2
5	Дрогобидьський	34,6
6	Житомирський	50,7
7	Закарпатський	25,6
8	Запорізький	20,3
9	Ізмаїльський	10,7
10	Кам'янець-Подільський	50,6
11	Київський	69,6
12	Кіровоградський	28,4
13	Львівський	36,6
14	Миколаївський	16,0
15	Одеський	29,3
16	Полтавський	47,3
17	Ровенський	41,2
18	Сталінський	24,0
19	Станіславський	36,4
20	Сумський	33,5
21	Тернопільський	48,0
22	Харківський	36,2
23	Херсонський	14,6
24	Чернігівський	39,3
25	Чернівецький	17,4
	Разом	864,0

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомон

46 Про заходи допомоги колгоспам і радгоспам робочою силою для проведення збирання урожаю в 1949 році

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 17 червня 1949 року № 2468 «Про заходи допомоги колгоспам і радгоспам робочою силою і транспортом для проведення збирання врожаю і вивезення сільськогосподарських продуктів у 1949 році», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Дозволити виконкомам обласних Рад депутатів трудящих залучати на умовах, що були чинні в 1948 році, до збирання врожаю сільськогосподарських культур в колгоспах і радгоспах працездатне сільське населення, населення міст і селищ міського типу, однак, не на шкоду роботі державних підприємств.

2. Зобов'язати виконкоми обласних і районних Рад депутатів трудящих у п'ятиденний строк:

а) перевірити і встановити додаткову потребу колгоспів і радгоспів у робочій силі на період збирання врожаю;

б) у точній відповідності з дійсною потребою, не допускаючи перебільшення заявок, затвердити по кожному району і радгоспу, а в районах — по колгоспах плани залучення робочої сили за рахунок працездатного сільського населення, населення міст і селищ міського типу.

У планах зазначити кількість населення, що залучається до збирання врожаю, звідки й для яких колгоспів і радгоспів воно залучається.

3. Зберегти на 1949 рік порядок оплати залученого на сільськогосподарські роботи працездатного населення міст і сільських місцевостей, що був чинний у 1948 році, а саме:

а) в колгоспах — аж до остаточного розрахунку з залученими на роботи — правління колгоспу видає їм аванс на кожний вироблений трудовень у розмірі одного кілограму зерна, з заміною, за договореністю, п'ятьма кілограмами картоплі або іншими сільськогосподарськими продуктами за відповідним еквівалентом;

б) у радгоспах, кінних заводах, дослідних і селекційних станціях провадиться, крім грошової, натуральна оплата в розмірі до 1,5 кг зерна за виконання денної норми виробітку, але не більше 5—6 пудів на одного працюючого за період збирання;

в) встановити, що за залученими на сільськогосподарські роботи в 1949 році кваліфікованими робітниками зберігається заробітна плата по місцю їх роботи в розмірі 50% середнього місячного заробітку за останні 3 місяці.

4. Виконкомам обласних і районних Рад депутатів трудящих, головам колгоспів і директорам радгоспів організувати для населення, залученого на збирання врожаю, громадське харчування і надати житло.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 6 липня 1949 р., № 1797.

47 Про скасування постанови Раднаркому УРСР від 14 вересня 1941 року № 1173 «Про збереження жилої площі за військовослужбовцями і про порядок оплати жилої площі родинами військовослужбовців у воєнний час»

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 30 червня 1949 року № 2863 «Про скасування постанови Раднаркому СРСР від 5 серпня 1941 року «Про збереження жилої площі за військовослужбовцями і про порядок оплати жилої площі родинами військовослужбовців у воєнний час», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Скасувати з 1 жовтня 1949 року постанову Раднаркому УРСР від 14 вересня 1941 року № 1173 «Про збереження жилої площі за військовослужбовцями і про порядок оплати жилої площі родинами військовослужбовців у воєнний час».

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 13 липня, 1949 р., № 1872.

48 Про організацію постійно діючих однорічних шкіл по підготовці десятників-будівельників і тримісячних курсів по підготовці бригадирів будівельних бригад

У відповідності з постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 21 квітня 1949 року № 1713 «Про заходи до забезпечення будівництва тваринницьких приміщень у колгоспах», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих і Управління в справах сільського і колгоспного будівництва при Раді Міністрів УРСР до 1 вересня 1949 року організувати постійно діючі однорічні школи по підготовці десятників-будівельників і тримісячні курси по підготовці бригадирів будівельних бригад для колгоспів.

Витрати на організацію і утримання зазначених шкіл і курсів віднести за рахунок місцевих бюджетів. Облвиконкомам у 1949 році виділити потрібні кошти у процесі виконання бюджету.

2. Встановити початок занять у школах по підготовці десятників-будівельників 1 жовтня і на курсах підготовки бригадирів—1 жовтня, 1 лютого і 1 червня щороку.

3. Зобов'язати виконкоми обласних Рад депутатів трудящих до 10 серпня 1949 року:

а) виділити і передати постійно діючим однорічним школам по підготовці десятників-будівельників окремі приміщення для навчальних занять і гуртожитків учнів, а також садиби з господарськими будівлями для організації учбових майстерень, спробного будівництва і виробництва будівельних матеріалів.

Встановити, що при кожній школі по підготовці десятників-будівельників повинні бути обладнані теслярсько-столярна і цегельно-черепична майстерні (колгоспного типу) з набором устаткування та інструментів, згідно з додатком;

б) виділити будівельні матеріали для ремонту приміщень, а також механізми й інвентар, за рахунок виділених області, для обладнання учбових будинків і майстерень шкіл;

в) добрати керівний і викладацький склад шкіл з числа найбільш кваліфікованих спеціалістів, які мають вищу освіту і практичний досвід роботи на будівництві.

4. Покласти керівництво школами і курсами та матеріально-технічне їх забезпечення на облвиконкоми, а навчально-методичне керівництво — на Управління в справах сільського і колгоспного будівництва при Раді Міністрів УРСР.

5. Встановити, що до шкіл десятників-будівельників приймаються колгоспники, переважно працюючі по будівництву, віком від 16 років і старші, з освітою в обсязі 7 класів середньої школи, і тільки в окремих випадках такі, що мають не менше 4-класної освіти. На тримісячні курси можна приймати осіб 16 років і старших з чотирикласною освітою. Добір учнів до шкіл і на курси та персональне затвердження кожного кандидата провадять райвиконкоми на подання районних відділів сільського і колгоспного будівництва.

Встановити, що тих, хто закінчив школу або курси, направляють у ті колгоспи, звідки вони прибули для навчання.

6. Зобов'язати Управління в справах сільського і колгоспного будівництва при Раді Міністрів УРСР (тов. Іванова) до 1 вересня 1949 року затвердити навчальний план і програми для однорічних шкіл десятників-будівельників і тримісячних курсів бригадирів будівельних бригад.

7. Дозволити Управлінню в справах сільського і колгоспного будівництва при Раді Міністрів УРСР за рахунок економії по витратах на освіту зробити потрібні затрати на розроблення програм для шкіл десятників-будівельників і курсів бригадирів-будівельників. Кошторис витрат погодити з Міністерством фінансів УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигмон

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 14 липня 1949 року № 1895

НАВІР

устаткування, механізмів і інструментів для майстерень однорічних шкільних десятичників-будівельників

I. Деревообробна столярна майстерня

1. Циркулярна пила	1 шт.
2. Рейсмусний верстат	1 шт.
3. Фугувальний верстат	1 шт.
4. Верстат УДП	1 шт.
5. Набір теслярсько-столярних інструментів	5 комплектів
6. Точильний верстат	1 шт.
7. Електромотори 0,8—3,7	5 шт.

II. Цегельно-черепична майстерня

1. Стрічковий прес для формування цегли і черепиці «Колгоспник»	1 шт.
2. Прес для напівсухого пресування цегли — «Комсомолец»	1 шт.
3. Глином'ялка системи «Іжорка»	1 шт.
4. Полозковий прес для формування черепиці	1 шт.
5. Верстат для виготовлення цементно-піскової черепиці	1 шт.
6. Нафтодвигун 25 НР	1 шт.

III. Механізми та інструменти

1. Електрорубанок	1 шт.
2. Електродовбальник	1 шт.
3. Електросвердло	1 шт.
4. Фарбопульт	1 шт.
5. Фарбопістолет	1 шт.
6. Тачка «Мальцева»	1 шт.
7. Контейнер Мальцева для цегли	1 шт.
8. Ящик-контейнер для розчину	1 шт.
9. Циркулярна пила «Ступичева»	1 шт.
10. Розчиномішалка — 80 літр.	1 шт.
11. Ручна лебідка — 0,5 тн.	1 шт.
12. Скреперна лопата (кінна)	1 шт.
13. Набір інших стахановських інструментів та приладів.	...

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дзигомон

132800

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

49 Про порядок відкриття дитячих туристських баз (таборів) і дитячих майданчиків

Згідно з розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 17 червня 1949 року № 8811-р, поширити чинність розпорядження Ради Міністрів УРСР від 10 травня 1949 року № 528-р (З. П. УРСР 1949 р. № 9, ст. 33) на дитячі туристські бази (табори) і дитячі майданчики, які відкриваються відповідно до народногосподарського плану на 1949 рік.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР
І. Сепін

м. Київ, 1 липня 1949 р. № 788-р.

у/з 406-2.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
м. Київ

Редактор А. Каплан

Коректор М. Видиш

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Збірник постановлений і распоряженій Правительства Української
Советской Социалистической Республики

(На українском языке)

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Київ, 1949.

БФ 08449. Зам. 840. Друк. арк. 2. Обліково-вид. арк. 2,7. В друкованому
аркуші 42.000 зн. Здано на виробництво 14/IX 1949 р. Підписано до друку
20 /X 1949 р. Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.800.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
Київ, Воровського, 24.

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 липня

№ 14

1949 р.

З М І С Т

Постанови Ради Міністрів УРСР

50. Про пільговий тариф на електроенергію, що відпускається Херсонською комунальною електростанцією для зрошування.

51. Про норми виробітку для комбайнерів машинно-тракторних станцій.

52. Про затвердження Положення про Міністерство легкої промисловості УРСР.

53. Про затвердження Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу, Правил руху та користування автогужовими шляхами УРСР і Інструкції про порядок оформлення матеріалів на порушників Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу.

54. Про розміри накладних витрат у будівництві.

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

50 Про пільговий тариф на електроенергію, що відпускається Херсонською комунальною електростанцією для зрошування

Для забезпечення широкого впровадження електрифікації зрошування городніх та інших сільськогосподарських культур у прилеглих до м. Херсона районах, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

На додаток до постанови Ради Міністрів УРСР від 26 березня 1949 року № 637, встановити на електроенергію, що відпускається Херсонською комунальною електростанцією в нічні години для зрошування, пільговий тариф нарівні з тарифом для першої групи споживачів — 39 копійок за 1 кіловатгодину.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 16 липня 1949 р., № 1909

51 Про норми виробітку для комбайнерів машинно-тракторних станцій

Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 3 липня 1949 року № 2956 відзначила, що встановлені в 1937 році норми виробітку на комбайни тепер не відповідають рівню організації збиральних робіт і стримують далі підвищення продуктивності праці комбайнерів.

У багатьох МТС комбайнери значно перевищують існуючі норми виробітку. За останні роки парк комбайнів поповнився новими, більш досконалими комбайнами, поліпшилося технічне оснащення МТС, що забезпечує більш доброякісний ремонт і технічне обслуговування комбайнів під час збиральних робіт.

Отже, в МТС є тепер усі необхідні умови для більш продуктивного використання комбайнів.

На виконання постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 3 липня 1949 року № 2956, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР (тов. Мацкевича) і виконкоми облрад роз'яснити всім комбайнерам, їх помічникам, трактористам, бригадирам тракторних бригад, директорам МТС і завідуючим районними відділами сільського господарства, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 3 липня 1949 року № 2956 ухвалила:

1. Встановити такі норми виробітку:

а) для комбайнерів, які працюють в МТС Ворошиловградської, Дніпропетровської, Запорізької, Кіровоградської, Миколаївської, Одеської і Херсонської областей:

1) денні норми виробітку на збиранні зернових культур і соняшника при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 14 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 10 гектарів.

2) сезонні норми виробітку при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 370 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 300 гектарів;

б) для комбайнерів, які працюють в МТС Сталінської, Сумської, Київської, Харківської, Вінницької, Кам'янець-Подільської і Полтавської областей:

1) денні норми виробітку на збиранні зернових культур і соняшника при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 12 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 9 гектарів;

2) сезонні норми виробітку при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 340 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 270 гектарів;

в) для комбайнерів, які працюють в МТС решти областей Української РСР:

1) денні норми виробітку на збиранні зернових культур і соняшника при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 10 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 8 гектарів;

2) сезонні норми виробітку при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 280 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 220 гектарів.

2. При роботі комбайна в агрегаті з соломополовокопителем і лушильником денна норма виробітку знижується на 15%, а при роботі двох комбайнів у зчепі з одним трактором денна норма виробітку знижується на 10%.

3. Дозволити директорам МТС підвищувати або знижувати денні норми виробітку для комбайнерів на 15% залежно від рельєфу

місцевості, розмірів ділянок, що на них збирають комбайни, і врожайності, із збереженням в середньому по МТС встановлених норм.

4. Денні норми виробітку на збиранні комбайнами коріандру, анісу, кмину, фенхолію і ажгону прирівняти до норм виробітку на збиранні зернових культур і соняшника.

Зберегти чинні денні норми виробітку на збиранні насінників трав при роботі на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 8 гектарів, а на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 6 гектарів.

5. Зберегти розмір чинних розцінок, надбавок і премій по оплаті праці комбайнерів, помічників комбайнерів і трактористів, які працюють на збиранні комбайнами.

Премії-надбавки і оплату за підвищеними розцінками за перевиконання денних і сезонних норм виробітку в гектарах нараховувати комбайнерам, поміщикам комбайнерів і трактористам за роботу, виконану понад норми виробітку, встановлені вищезазначеною постановою від 3 липня 1949 року № 2956.

Премії натурою в розмірі 10 пудів зерна видавати комбайнерам, які зібрали за строк не більше, ніж 25 календарних днів, при добрій якості збирання:

а) в МТС областей, і перелічених в пункті 1 «а» цієї постанови, на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 240 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 200 гектарів;

б) в МТС областей, перелічених в пункті 1. «б» цієї постанови, на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 210 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 180 гектарів;

в) в МТС областей, перелічених в пункті 1 «в» цієї постанови, на комбайнах «Сталінець-1» і «Сталінець-6» — 180 гектарів, на комбайнах «Комунар» і «СЗК» — 150 гектарів.

Якщо збирання на зазначеній кількості гектарів тривало понад 25 календарних днів, премія натурою знижується на 25%.

Комбайнерам, які виконали зазначену в п. 1 цієї постанови сезонну норму виробітку при добрій якості збирання, видавати додаткову премію натурою в розмірі 15 пудів зерна.

Машинно-тракторні станції повинні видавати натуральні премії комбайнерам продовольчими зерновими культурами.

6. Зберегти існуючий порядок, за яким при нарахуванні премій комбайнерам за виконання і перевиконання сезонних норм виробітку при збиранні соняшника, коріандру, анісу, кмину, фенхолію і ажгону кожний зібраний гектар зараховується за півтора гектара, а кожний зібраний гектар насінників трав — за п'ять гектарів.

7. Встановити премію комбайнерам за заощадження пального на моторі комбайна в розмірі 50% вартості заощадженого пального.

За перевитрату пального з вини комбайнера проти встановлених норм з комбайнера вираховувати полуторну вартість перевитраченого пального.

В разі, якщо перевитрату пального допущено не з вини комбайнера, а внаслідок збирання високоврожайного або полеглого хліба, вираховування за перевитрату пального не провадити.

Про розміри і причини перевитрати пального не з вини комбайнера складається акт комісією в складі: державного інспектора по контролю за якістю тракторних робіт — головного агронома районного відділу сільського господарства (голови комісії), директора і агронома МТС і представника відділу Держбанку; копії актів комісії подаються начальникові обласного управління сільського господарства.

Видачу премій за заощадження пального або вираховування за перевитрату пального провадять по скінченні комбайнового збирання, по результатах роботи за весь збиральний період.

8. При обчисленні середнього заробітку комбайнера, для оплати за час чергової відпустки, одержане комбайнером зерно від МТС і колгоспів у вигляді натуральної оплати оцінювати за місцевими ринковими цінами, існуючими в період виплати заробітку, але не вище від державних роздрібних цін, і включати в середній заробіток комбайнера.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

Заст. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 16 липня 1949 р., № 1929.

52 Про затвердження Положення про Міністерство легкої промисловості УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити Положення про Міністерство легкої промисловості УРСР.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 19 липня 1949 р., № 1980.

Затверджено
постановою Ради Міністрів УРСР
від 19 липня 1949 р., № 1980.

ПОЛОЖЕННЯ

про Міністерство легкої промисловості Української РСР

1. Міністерство легкої промисловості УРСР, у відповідності з статтею 48 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, є союзно-республіканським міністерством.

2. Міністерство легкої промисловості Української РСР керує і управляє такими галузями промисловості: бавовняною, шерстяною, шовковою, льняною, прядив'яною, трикотажною, швейною, взуттєвою, шкіряною, дубильно-екстрактованою, лимарно-сідельною, овчинно-шубною, валяльною, галантерейною, скляною, замінників шкіри, технічної тканини, прядильних підприємств, бавовно-очисною, первинного обробітку льону і конопель, фурнітурною, виробництва машин і деталей, заготівель місцевого палива, лісозаготівельною, а також будівельними організаціями.

3. Міністерство легкої промисловості УРСР, у відповідності з статтею 51 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, безпосередньо управляє підприємствами і організаціями легкої промисловості республіканського підпорядкування через головні управління і трести та керує підприємствами і організаціями легкої промисловості місцевого підпорядкування через обласні відділи легкої промисловості (обллегпроми).

4. Міністерство легкої промисловості УРСР очолює Міністр. Міністр легкої промисловості УРСР, у відповідності з статтею 46 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, керує діяльністю міністерства і підпорядкованих йому організацій і підприємств.

5. Міністр легкої промисловості УРСР, у відповідності з статтею 50 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, видає в межах своєї компетенції накази та інструкції на основі і на виконання чинних законів СРСР і УРСР, постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР, наказів та інструкцій Міністерства легкої промисловості СРСР і перевіряє їх виконання.

Міністр легкої промисловості УРСР припиняє і скасовує накази та інструкції начальників головних управлінь, керуючих трестами, начальників обллегпромів і директорів автономних підприємств, що суперечать законам, постановам і розпорядженням Уряду СРСР і Уряду УРСР, а також наказам та інструкціям Міністерств легкої промисловості СРСР і УРСР; призначає керівних працівників головних управлінь, управлінь і відділів міністерства і підпорядкованих йому організацій і підприємств; у встановленому порядку організовує підприємства та організації і змінює в потрібних випадках їх підпорядкованість головним управлінням та іншим органам міністерства; затверджує положення про головні управління, управління і відділи міністерства, а також положення і статuti підпорядкованих міністерству організацій і підприємств.

6. У Міністерстві легкої промисловості УРСР утворюється колегія в складі міністра (голова), заступників міністра і керівних працівників міністерства.

Склад колегії затверджує Рада Міністрів УРСР на подання Міністра легкої промисловості УРСР.

Колегія на своїх регулярно проводжуваних засіданнях розглядає питання практичного керівництва, перевірки виконання, добору кадрів, найважливіші накази та інструкції міністерства, заслуховує звіти керівних працівників головних управлінь, управлінь і відділів міністерства, трестів, обллегпромів і підвідомчих йому організацій і підприємств.

Рішення колегії здійснюються наказами міністра. В разі незгод між міністром і колегією, міністр здійснює своє рішення, довівши про незгоди, що виникли, до відома Ради Міністрів УРСР і Міністра легкої промисловості СРСР, а члени колегії в свою чергу можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

7. Основними завданнями, за здійснення яких Міністерство легкої промисловості УРСР несе відповідальність, є: виконання затверджених Урядом УРСР і Міністерством легкої промисловості СРСР планів виробництва і будівництва; забезпечення комплексного розвитку всіх галузей легкої промисловості; виробництво продукції легкої промисловості високої якості і в потрібному асортименті, відповідно до попиту населення; збільшення виробничих потужностей підприємств, механізація і автоматизація виробничих процесів, розроблення і впровадження передової технології виробництва; правильна організація праці, підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції; організований набір і підготовка робітничих кадрів, правильний добір керівних та інженерно-технічних кадрів і їх кваліфікація.

8. Міністерство легкої промисловості УРСР:

а) складає плани: виробничі, фінансові, праці й капітального будівництва (перспективні, річні й квартальні) з виділенням в них промисловості республіканського і обласного підпорядкування, залізничних і водних перевезень, а також баланси доходів і видатків по організаціях республіканського підпорядкування і здійснює заходи до виконання затверджених Урядом планів;

б) здійснює заходи щодо підвищення продуктивності праці, поліпшення якості, розширення асортименту і зниження собівартості продукції, здешевлення і поліпшення якості будівництва і проектно-розвідувальних робіт, забезпечення рентабельності підприємства і збільшення надпланових нагромаджень у промисловості;

в) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами, впроваджує нову передову техніку, технічні вдосконалення й винаходи, механізацію й автоматизацію виробничих процесів, більш досконалі технологічні процеси; розробляє проекти стандартів і затверджує технічні умови на продукцію; встановлює норми витрачання сировини, матеріалів, палива і електроенергії;

г) організує матеріально-технічне постачання підприємствам, організаціям, будівництвам республіканського і обласного підпорядкування;

д) забезпечує виробництво продукції за новітніми моделями, фасонами й рисунками, на які є найбільший попит;

е) керує будівництвом підприємств легкої промисловості; затверджує в установленому порядку проектні завдання, технічні проекти й кошториси по капітальному будівництву; розробляє і затверджує типові проекти будівництва підприємств легкої промисловості;

є) здійснює добір керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів; керує організацією праці, нормуванням праці й заробітної плати; розробляє положення про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників, службовців підприємств і контролює їх застосування; здійснює контроль за виконанням трудового законодавства і правил техніки безпеки; керує організованим набором робітничих кадрів, укладанням колективних договорів і контролює їх виконання; ж) керує соціалістичним змаганням робітників, інженерно-технічних працівників і службовців за виконання і перевиконання державних планів, підвищення продуктивності праці, поліпшення якості і зниження собівартості продукції.

з) управляє безпосередньо підпорядкованими міністерству учбовими закладами і науково-дослідними інститутами; керує підготовкою кадрів і підвищенням кваліфікації керівних кадрів, інженерно-технічних працівників і робітників;

и) фінансує підприємства і організації легкої промисловості республіканського підпорядкування і керує їх фінансовою діяльністю;

і) організує, керує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності в системі міністерства; затверджує звіти і баланси головних управлінь і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству легкої промисловості УРСР; перевіряє і аналізує зведені бухгалтерські звіти, здійснює фінансовий контроль і проводить документальні ревізії в системі міністерства;

і) здійснює заходи до охорони державної соціалістичної власності на підприємствах, в установах і організаціях системи міністерства;

й) видає літературу з питань техніки, економіки й організації виробництва легкої промисловості та довідники про новітні досягнення науки й техніки.

9. Структуру Міністерства легкої промисловості УРСР встановлює Рада Міністрів УРСР.

10. З метою найкращого використання передового досвіду керівних і низових працівників та робітників-стахановців, Міністерство легкої промисловості УРСР, його головні управління, організації й підприємства скликають наради активу, на яких заслуховуються й обговорюються доповіді про найважливіші рішення партії та Уряду, керівні вказівки міністерства, а також, на основі розгортання критики і самокритики, обговорюються питання виробничо-господарської діяльності.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дзигмон

53 Про затвердження Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу, Правил руху та користування автогужовими шляхами УРСР і Інструкції про порядок оформлення матеріалів на порушників Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу

З метою створення безпеки руху на автогужових шляхах УРСР, а також з метою охорони шляхів, шляхових споруд і транспортних засобів від передчасного спрацьовування і руйнування, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити додані Правила охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу, Правила руху та користування автогужовими шляхами УРСР і Інструкцію про порядок оформлення матеріалів на порушників Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу, подані Головним шляховим управлінням при Раді Міністрів УРСР.

2. Вважати за такі, що втратили силу: Правила охорони автогужових шляхів УРСР, затверджені постановою Ради Народних Комісарів УРСР 5 травня 1940 року № 601 (З. П. УРСР. 1940 р. № 12—14, ст. 85), і Правила руху та користування автогужовими шляхами УРСР, затверджені постановою Ради Народних Комісарів УРСР 6 червня 1940 року № 819. (З. П. УРСР. 1940 р. № 15—17, ст. 98).

Голова Ради Міністрів УРСР Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дзигмон
м. Київ, 20 липня 1949 р., № 2009.

Затверджені
постановою Ради Міністрів УРСР
від 20 липня 1949 № 2009

П Р А В И Л А

охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смугі відводу

1. Об'єктами охорони на автогужових шляхах є: земляне полотно, проїзна частина, смуга відводу, водовідвідні споруди, мости, труби, цивільні будівлі, шляхові загороди, знаки, деревонасадження і предмети обстановки шляхів.

Охорону здійснюють на шляхах республіканського й місцевого значення райшляхівділи і обласні шляхові відділи, підвідомчі Головному шляховому управлінню при Раді Міністрів УРСР, через свої шляхо-експлуатаційні ділянки та шляхо-експлуатаційні дистанції, а на шляхах загальносоюзного значення — Ушосдор МВС УРСР через свої шляхо-експлуатаційні ділянки.

Безпосередню охорону шляхів місцевого значення, на яких нема спеціальної шляхо-експлуатаційної служби, здійснюють відповідні виконкоми сільських Рад депутатів трудящих і правління колгоспів.

2. З метою збереження автогужових шляхів і споруд на них, а також для забезпечення безперешкодного руху на шляхах, забороняється:

а) фотографувати, без дозволу шляхових органів, шляхи у прикордонній зоні і шляхові споруди на всій території республіки;

б) заставляти або завалювати шлях, шляхові споруди і взагалі смугу відводу шляху матеріалами і предметами, що утруднюють рух або псують шляхові споруди.

П р и м і т к а. Якщо вимога шляхових органів¹ прибрати зазначені у цій статті матеріали не буде виконана у призначений строк, шляхові органи, незалежно від притягнення винних до встановленої відповідальності, мають також право прибрати ці матеріали і предмети за рахунок їх власників. Якщо ж ці особи ухиляються від оплати шляховим органам видатків, зроблених ними для прибрання зазначених предметів і матеріалів, шляхові органи мають право реалізувати прибрані матеріали на свій розсуд і з вирученої суми покрити свої видатки;

в) засмічувати шляхові водовідвідні канали, труби, мости та інші споруди; випускати стічні води в систему шляхового водовідводу (кювети, канали);

г) влаштовувати звалище снігу, сміття та інших покидьків у смугі шляхового відводу.

П р и м і т к а. Матеріали, що легко розсипаються (сіно, солома, пісок, щебінь та ін.), треба перевозити так, щоб вони не засмічували шлях;

д) стоянка автомашин і повозок на проїзній частині шляху.

П р и м і т к а. В разі змушеної зупинки, автомашину або повозку треба відвести на праву по руху обочину до прибуття технічної допомоги;

е) проїзд по обочинах, за винятком обгону і роз'їзду з зустрічними екіпажами на односмугових і вузьких шляхах і коли влаштовуються об'їзні шляхи на обочинах при ремонті шляхів;

є) провозити волоком по шляху будь-які матеріали, пропускати по шляху великовагові машини і механізми, які руйнують шляхове покриття, а також

довгі вантажі, колоди, дошки та ін., що звисають з екіпажа більше ніж на 2 метри або волочаться по шляху;

ж) виїжджати тракторами і кіньми з плугами та іншими причіпними знаряддями з придорожніх полів на смугу відводу шляху;

з) псувати шляхи, шляхові споруди, шляхові знаки і загороди та інше шляхове майно, а також шляхо-будівельні матеріали;

и) рубати і псувати дерева та зелені насадження в смузі відводу; *

і) пасти й затримувати худобу в смузі відводу шляху або переганяти її по укосах насипів та виїмок.

Примітки. 1. Пасіння в смузі відводу шляхів (крім шляхів загальносоюзного значення) худоби, що належить робітникам і службовцям, сільським учителям, агрономам та іншим не членам колгоспів, які живуть у сільській місцевості, допускається з дозволу шляхових органів порядком і у випадках, встановлюваних Головним шляховим управлінням при Раді Міністрів УРСР.

2. Тваринницькі господарства, які межують з шляхом, зобов'язані відгородити прилеглу до нього ділянку, щоб запобігти можливості виходу худоби на шлях або на смугу відводу;

і) зорювати шляхові резерви, канали і взагалі смугу відводу шляху.

Примітки. 1. Заорювати шляхову смугу дозволяється тільки на тих її ділянках, які відводяться під городи для індивідуального користування шляховим працівникам або для підсобного господарства шляхової організації (див. ст. 10).

2. У випадках, коли смуга відводу не може бути використана шляховими органами, останнім дозволяється безплатно передавати її колгоспам у тимчасове користування, на договірних началах;

й) розроблювати в смузі відводу шляху кар'єри глини, піску, крейди та ін.

Примітка. Розроблення кар'єрів для потреб шляхових робіт допускається з дозволу шляхо-експлуатаційної дільниці або райшляхвідділу — за належністю;

к) провадити на смузі відводу шляху будівельні, топографічні, геологорозвідувальні роботи, споруджувати будь-які будівлі, прокладати рейкові шляхи, підземні споруди (водопровід, каналізацію, електрокабелі), телефонно-телеграфні лінії, повітряні проводи слабких і потужних струмів без дозволу на те, в кожному окремому випадку, шляхових органів, і без погоджених з ними проектів.

Примітка. Дозвіл на будівництво на шляховій смузі різного роду споруд і пристроїв отримують шляхові відділи і шляхо-експлуатаційні дільниці Ушосдору МВС УРСР на основі правил, що їх видає Головне шляхове управління при Раді Міністрів УРСР і Ушосдор МВС УРСР — за належністю;

л) встановлювати стовпи і шогли телеграфних і телефонних ліній та електропередач вздовж межі смуги відводу, якщо відстань від зовнішньої бровки шляхового кювета, виїмки або підшви насипу до стовпа або шогли менше ніж їх висота;

м) підвішувати лінії зв'язку і електропередач на висоті менше ніж 4,5 м від осі шляху і лінії електропередач, які порушують умови безпеки, встановлені правилами для електропередач.

Примітка. Пересічення шляхів високовольтними лініями електропередач повинні мати запобіжне приладдя, яке гарантує від падіння на шлях проводів при їх розривах;

- н) провадити в районі смуги відводу меліоративні роботи, які можуть спричинитися до її заболочування або до припливу значних мас води до шляхових споруд;
- о) розводити вогонь у районі ближче ніж 100 метрів від мостів, купатись або рибалити у безпосередній близькості до мостів;
- п) влаштовувати в'їзди з шляху до садиб, не додержуючи вимог і вказівок шляхових органів, у віданні яких знаходиться шлях.

П р и м і т к а. Власники садиб влаштовують в'їзди за типовими кресленнями і за свій рахунок;

- р) використовувати обрізи смуги відводу на час збирання буряків без дозволу шляхових органів.

П р и м і т к и. 1. Використання обрізів шляхової смуги допускається з дозволу шляхових органів за договором при умові повного впорядкування зайнятої площі після її звільнення.

2. В'їзди на шляхи з твердим покриттям з майданчиків, зайнятих буряками, повинні забруковуватись за рахунок зацікавлених організацій;

- с) зупиняти на мосту машини і підводи, курити на мосту, а також порушувати правила пожежної охорони шляхів, мостів і будівель.

3. Рух на шляхах можна, як правило, закривати лише у випадках, коли:

- а) покриття і споруди перебувають в стані, що не допускає проїзду екіпажів, зокрема, внаслідок значних пошкоджень шляхових споруд, які загрожують безпеці руху;

- б) є загроза цілості шляхових споруд внаслідок заторів криги біля дерев'яних мостів, через зсуви, обвали тощо;

- в) провадять ремонтні роботи.

П р и м і т к а. Необхідність закриття руху на шляху, залежно від його стану, визначає начальник шляхо-експлуатаційної дільниці або начальник райшляхвідділу.

- 4. Закриття руху на шляху допускається, як правило, тільки з дозволу обласного шляхового відділу або начальника шляхо-експлуатаційної дільниці Ушосдору МВС УРСР — за належністю.

Коли ж несподівано виявлено значні пошкодження або зруйнування шляхової споруди, що загрожують безпеці руху, а також при загрозі цілості шляхової споруди (затор, зсув та ін.), рух на шляху може бути закритий за розпорядженням особи, яка завідує даним шляхом (начальника шляхо-експлуатаційної дільниці системи Головшляхупру, начальника райшляхвідділу).

Про день фактичного закриття руху повинні бути того ж дня сповіщені: шляховий відділ, виконком обласної Ради депутатів трудящих, голова виконкому районної Ради, Ушосдор МВС УРСР (за належністю шляху) і Державтоінспекція, з зазначенням причин і строків закриття руху, а також вжитих заходів для забезпечення проїзду.

- 5. Одночасно з закриттям руху шляхові організації зобов'язані влаштувати об'їзди, що забезпечують безперервність і безпеку руху та вжити заходів до якнайшвидшого усунення причин, які викликали перерву в русі. Якщо рух закривається через провадження ремонтних робіт, об'їзди треба влаштувати заздалегідь, до закриття руху.

- 6. Ділянку шляху з закритою для проїзду по всій ширині проїзною частиною треба відгородити в обох напрямках шлагбаумами, сигнальними й вказівними знаками ГОСТ 2965-45.

- 7. На експлуатованих шляхах загороди повинні бути освітлені вночі, а при тумані — і вдень сигнальними червоними ліхтарями, підвішеними біля загород по осі шляху і видимими на відстані не менше 100 м.

8. При ремонті без закриття руху ремонтувану ділянку треба відгородити сигналами тихого ходу.

При великому русі обов'язково виставляти регулювальників руху з обох боків ремонтуваної ділянки.

9. З метою кращого обслуговування автогужових шляхів, шляховому керівному і лінійному персоналові дозволяється безплатний проїзд в межах обслуговуваної ділянки на попутних машинах усіх відомств, за винятком машин, які належать міністерствам збройних сил, внутрішніх справ і зв'язку.

Форму посвідчення для безплатного проїзду встановлює Головне шляхове управління при Раді Міністрів УРСР і Ушосдор МВС УРСР; видачу цих посвідчень провадять обласні шляхові відділи в межах області і шляхо-експлуатаційні дільниці Ушосдору МВС УРСР — в межах дільниці (за належністю шляхів).

10. Для поліпшення матеріального становища шляхових, лінійних експлуатаційних працівників, надати лінійним шляховим організаціям право виділяти на смузі шляхового відводу ділянки для використання під індивідуальні городи в розмірі не більше 0,15 гектара на одну родину шляхового працівника.

Землю шляхової смуги можна з дозволу відповідного облшляхвідділу або Ушосдору МВС УРСР (за належністю) надавати для користування шляховій лінійній організації (дільниці, дистанції, райшляхвідділу) для її підсобного господарства.

П р и м і т к а. Шляхові працівники, які мають присадибну землю, правами, що їх надає ця стаття, не користуються.

11. Трава, що її скошують на шляховій смузі, надходить у розпорядження шляхової організації і використовується насамперед для потреб підсобного шляхового господарства, а також лінійних працівників для індивідуальної худоби з площі не більше ніж 1 га для кожного лінійного працівника; лишок трави на шляховій смузі шляхова організація може надавати для скошування й використання сусідньому колгоспові за договором.

12. Шляхові органи мусять організувати боротьбу з бур'янами в смузі відводу, щоб запобігти зараженню ними сусідніх земель та посівів.

13. Ці правила стосуються до шляхів, що відкриті для загального користування і що знаходяться поза межами міст і селищ міського типу.

14. Нагляд за виконанням цих правил покладається на органи міліції, місцеві Ради і шляхові органи.

15. За вчинення дій, заборонених пунктами «б»—«ж», «і»—«с» ст. 2 цих правил, а також за невиконання обов'язків, передбачених примітками до пунктів «г», «д», «м» зазначеної вище статті і приміткою 2 до пункту «і» тієї ж статті, винні підлягають в адміністративному порядку штрафу до 100 карбованців за постановами начальників шляхо-експлуатаційних дільниць і райшляхвідділів або начальників районних відділів міліції.

За порушення пункту «а» ст. 2 цих правил винні підлягають відповідальності за ст. 199 Кримінального Кодексу УРСР, а за вчинення дій, передбачених пунктом «з» згаданої статті — за ст. 75 Кримінального Кодексу УРСР.

За рубання і псування дерев і зелених насаджень (пункт «и» ст. 2 цих правил) винні відповідають за ст. 82 Кримінального Кодексу УРСР і правилами Інструкції про порядок притягнення до відповідальності лісопорушників у лісах державного і місцевого значення СРСР, затвердженої постановою РНК СРСР від 22 грудня 1939 року.

Начальник Головного шляхового управління
при Раді Міністрів УРСР М. Довгаль

Затверджені
постановою Ради Міністрів
Української РСР від 20 липня
1949 року № 2009

П Р А В И Л А

руху та користування автогужовими шляхами УРСР

1. Загальні положення

1. Правила руху автомобільного і гужового транспорту по шляхах УРСР поширюються на всі позаміські шляхи загального користування, на всякого роду й типу автомобільні й гужові перевізні засоби (легкові, вантажні й спеціальні автомобілі, автобуси, трактори, тягачі, мотоцикли, кінні повозки та інші).

П р и м і т к а. Правила руху по шляхах УРСР в межах міст і селищ міського типу встановлюють міські і селищні Ради.

2. Водії всіх типів транспортних машин і екіпажів повинні:

а) мати при собі посвідчення на право керування машиною, видане Державтоінспекцією Управління міліції, і подорожній лист, виданий на зміну або на час відрадження;

б) знати правила шляхового руху;

в) своєчасно записувати в подорожньому листі кожний маршрут, час прибуття і виїзду.

Час прибуття і відправлення вантажних автомашин і екіпажів гужового, вантажного транспорту підтверджується підписом осіб, які прийняли або видали вантаж.

П р и м і т к а. Водії машин громадського транспорту замість подорожнього листа повинні мати маршрутний лист, а водії машин, належних окремим особам і дипломатичним представникам — технічний паспорт, виданий органами міліції.

3. Вихід з місця стоянки дозволяється лише машинам і екіпажам, що знаходяться в справному технічному стані і мають охайний вигляд.

Перед виходом з місця стоянки в подорожньому листі треба зробити відмітку «Машина справна» за підписом зав. гаражем (зав. парком) або особи, яка його заступає.

Водіям забороняється:

а) виїжджати на несправному транспорті, а саме:

1) з люфтом руля понад 36°;

2) з недостатньо укріпленими: рульовою колонкою, картером рульового механізму і штурвалом;

3) з погнутою передньою віссю;

4) з люфтом підшипників передніх коліс і спрацьованістю в цапфах;

5) хоч би з одним несправним або невідрегульованим гальмом.

П р и м і т к а. Дія одного гальма повинна забезпечувати зупинку на сухому й рівному шляху з твердим покриттям при швидкості 30 км на годину на відстані: для легкових автомобілів — не більше 6 м, для вантажних автомобілів — 8 м;

6) з несправним і недостатнім освітленням;

7) з самовклученням передач;

- 8) з несправним «стоп-сигналом» або звуковим сигналом;
 - 9) якщо протікає бензин, масло або вода;
 - 10) з несправним глушителем;
 - 11) з несправними запорами бортів і дверей;
 - 12) з несправним склоочисником;
 - 13) з неналежним тиском у шинах;
 - 14) з розбитими лобовими й боковими стеклами;
 - 15) без державних номерних знаків і трафаретних номерів на трьох бортах вантажних автомобілів;
- б) вживати спиртні та інші алкогольні напої перед роботою і під час роботи;
- в) керувати транспортом у нетверезому стані, незалежно від ступеня сп'яніння;
- г) передавати керування транспортом особам, які не мають посвідчення на право керування, або тим, що мають посвідчення, але не зазначені в подорожньому (маршрутному) листі;
- д) передавати будь-кому своє водійське посвідчення;
- е) перевозити в кабіні шофера пасажирів у кількості більше ніж одного на легкових і вантажних автомобілях до 5 тн. і більше ніж двох чоловік на автомобілях вантажністю 5 тн. і вище, а також на автомобілях, обладнаних розширеними кабінами;
- є) перевозити пасажирів на мотоциклах при відсутності додаткового сидла і підніжок.

На кожному автомобілі треба встановити дзеркало, що забезпечує можливість водієві бачити відображення шляху позаду автомобіля.

II. Правила руху

4. Рух усіх видів автогужового транспорту дозволяється тільки по проїзній частині шляху з правого боку в напрямі руху.

При проїзді по шляху слід триматися ближче до обочини, щоб не утруднювати рух екіпажів, які обганяють.

Ізда по обочинах забороняється.

П р и м і т к и. 1. Під проїзною частиною шляху розуміють: забруковану, шосовану і взагалі відведену для проїзду частину шляху.

2. На шляхах, спеціально побудованих для руху автомашин у кількох рядів (автостради), їхати треба по смугах шляху, спеціально відведених для кожного напрямку і швидкості.

5. Виїзд екіпажа з ряду ліворуч дозволяється тільки, коли він обганяє машини й екіпажі що йдуть попереду, і для повороту ліворуч; виїзд праворуч — при потребі притишити хід або зупинитись, а також при повороті праворуч.

6. Обгін передніх машин і екіпажів провадиться з лівого боку в напрямі руху, але без перебільшення встановленої для даного перегону швидкості.

7. При зупинці в дорозі водії машин або екіпажів повинні негайно з'їхати з проїзної частини шляху на обочину, зупинитися так, щоб не затримувати рух і загальмувати машину або екіпаж.

Якщо треба зупинитися на тривалий строк (для ремонту, довготривалого чекання тощо), слід з'їхати по найближчому з'їзду з шляху на смугу відводу.

Ночівля на шляху заборонена.

8. При зустрічах на перехресті, при проїзді вузькими вулицями (в селах) або на мостах гужовий, тракторний транспорт повинен дати дорогу автомашинам, а всі вантажні машини — легковим. Легкові машини дають дорогу спеціальним автомобілям, автобусам.

9. На пересіченні шляхів перевагу в русі мають машини й екіпажі всіх видів, що йдуть по головному шляху.

10. Автомашини швидкої медичної допомоги, пожежні автомобілі, оперативні машини МВС і МДБ, а також військові машини, що рухаються колоною, проходять перехрестя поза чергою, але повинні:

а) подавати заздалегідь попереджувальні сигнали;

б) зменшувати швидкість так, щоб створити безпечність руху.

11. Забороняється провозити по мостах вантажі, що перевищують вагою допустиме для моста навантаження. Допустиме навантаження вказується знаками, виставленими перед мостами з обох боків. На провіз вантажів, що перевищують допустиме навантаження, треба заздалегідь одержати письмовий дозвіл від місцевої шляхової організації, у віданні якої знаходиться даний міст (від райшлях-відділу або від шляхо-експлуатаційної дільниці).

12. Забороняється без дозволу Державтоінспекції Управління міліції, а також начальника обласного шляхового відділу, начальника шляхо-експлуатаційної дільниці або начальника районного шляхового відділу — за належністю:

а) рух на шляхах транспорту, ширина якого з вантажем або без вантажу перевищує 2,6 м, висота — 4 м (від поверхні шляху) для механічного транспорту і 3 м — для гужового транспорту;

б) рух транспорту, якщо довжина частини вантажу, що виступає ззаду, перевищує 2 м;

в) рух автомобіля з причепами більше 2-х;

г) рух транспорту з залізними шинами, тиск яких на шляхове полотно перевищує 150 кг на кожний сантиметр ширини сліду шини;

д) рух транспорту на пневматиках, тиск на вісь яких перевищує 7,5 тн;

е) рух по шляхах і мостах транспорту на металічних шинах, що мають шпори і виступи.

13. Постійні або тимчасові обмеження ваги й габариту транспорту для окремих шляхів, їх ділянок і штучних споруд встановлюють шляхові експлуатаційні дільниці, районні шляхові відділи за погодженням з обласним шляховим відділом.

Шляхо-експлуатаційні дільниці і районні шляхові відділи виставляють у цих місцях відповідні шляхові знаки.

14. Довжина одиночного екіпажа з вантажем не повинна перевищувати 10 м, а довжина екіпажа з причепом разом з вантажем не повинна перевищувати 20 м.

15. Усі водії машин і екіпажів зобов'язані суворо дотримуватись знаків попередження, заборони і вказівних знаків, виставлених на шляхах, згідно з стандартом, затвердженим Всесоюзним Комітетом Стандартів при Раді Міністрів СРСР 6 вересня 1945 року.

16. З'їжджати з шляху або виїжджати на шлях дозволяється тільки по спеціально влаштованих для того переїзних містках або з'їздах. Переїжджати через шляхові канали або по укосах насипу шляхів забороняється.

17. Під час дощів і після них забороняється рух усіх видів автогужового транспорту на профільованих ґрунтових шляхах аж поки вони цілком просохнуть. На цей час профільовані шляхи закривають шлагбаумами, і проїжджати можна тільки по літняках.

18. Влаштовувати на шляхах спортивні перегони можна тільки за попереднім погодженням з шляховими органами і Державтоінспекцією органів міліції. Шляхові органи і міліція повинні під час перегонів вжити заходів до безпеки гонщиків і проїжджаючих.

19. Усі пересічення шляхів з залізницями широкої або вузької колії треба відгородити шлагбаумами і попереджувальними знаками. Тип і місце постановки відгороджувального обладнання встановлюється, згідно з вимогами технічних умов на спорудження шляхів, правилами технічної експлуатації і стандартами.

Шлагбауми і сигналізацію в межах залізничних переїздів встановлюють залізничні органи за погодженням з шляховими організаціями. За межами залізничної смуги відводу встановлення шлагбаумів і сигналізації покладається на шляхові органи.

20. Проїзд через залізничну колію можна закривати тільки на час, потрібний для проходження поїзда або при ремонті.

21. Водій транспорту при наближенні до залізничного переїзду повинен:

а) не ближче ніж за 15 м до переїзду зменшити швидкість до 10 км на годину і рухатись далі, тільки пересвідчившись у повній безпеці. Якщо їхати не можна, водій зупиняє машину не ближче ніж за 10 м до переїзду;

б) їхати через неохоронюваний залізничний переїзд в один ряд і не обганяти транспорт, що йде попереду. Через охоронюваний переїзд дозволяється рух у два ряди в протилежних напрямках при наявності двопутного переїзду;

в) при поганій видимості зупинитися не ближче ніж за 10 м від неохоронюваного переїзду, вийти з машини, пересвідчитися в безпеці, після чого їхати через переїзд.

III. Рух механічного транспорту

22. На механічному транспорті повинен бути добре чутний, але не різкий звуковий сигнал. Користуватися сигналом слід тільки, щоб запобігти небезпеці нїзду або сутички. Подавати сигнали з іншою метою (виклик та ін.) забороняється.

23. Подача сигналу не дає переважного права проїзду і не звільняє водія від потреби вживати запобіжних заходів.

24. Подача звукових сигналів обов'язкова при під'їзді до повороту на гірських шляхах і в місцях з обмеженою видимістю. Сигнал подається за 50 м до повороту.

25. Перед поворотом подається знак «покажчиком повороту» і «стоп-сигналом».

При відсутності «покажчика повороту» водій подає знак рукою або, відкриваючи дверки, викидає при повороті ліворуч горизонтально ліву руку; при повороті праворуч викидає горизонтально ліву руку і потім підносить її вгору.

Швидкість руху при поворотах не повинна перевищувати 5—6 км на годину.

26. Наближуючись до крутого спуску, де роз'їзд утруднений, водій мусить дати дорогу транспорту, який піднімається вгору.

При зустрічі на самому спуску дорогу дає водій транспорту, який спускається згори.

27. Вїїзд з воріт будинку, розташованого біля шляху, провадиться переднім ходом з швидкістю 5—6 км на годину, з особливою обережністю. Перед вїїздом подається звуковий сигнал.

28. При русі автомашини треба додержуватися, залежно від швидкості руху, таких інтервалів у суху погоду:

при швидкості	10 км на годину	10 м
»	20 »	20 »
»	30 »	30 »
»	40 »	40 »
»	50 »	50 »
»	60 »	75 »
»	70 »	105 »
»	80 »	120 »

При русі військових автомашин у колоніях інтервали і порядок їзди встановлює Міністерство збройних сил.

29. При русі машини заднім ходом водій повинен: перевірити, чи вільна дорога ззаду, рухатись з швидкістю 5-6 км на годину, подавати звукові сигнали і бути особливо обережним.

Просувати машину заднім ходом можна на відстані до 15 м. При більшій відстані треба розвернути машину й рухатись переднім ходом.

Забороняється рух автотранспорту заднім ходом на поворотах шляхів, пішохідних переходах, залізничних переїздах, на мостах, під мостами, на перехрестях і в безпосередній близькості від них. Під визначенням «в безпосередній близькості» слід розуміти зону в 10 м.

Обгін машини, що йде попереду, допускається при добрій видимості і справному шляху з швидкістю не більше 50 км на годину. Перед початком обгону водій повинен подати звуковий сигнал. Водій транспорту, що його обганяють, почувши сигнал, на підтвердження прийняття цього сигналу, повинен подати сигнал у відповідь і дати дорогу транспортіві, який обганяє. Обгін не повинен утруднювати рух обгонюваних і зустрічних екіпажів.

Як правило, забороняється обгін при загрозі сутички й наїзду, зокрема: під час дощу або туману, в куряві, на слизькій дорозі, на мостах, перехрестях шляхів, на залізничних переїздах, біля шкіл, лікарень і клубів, розташованих безпосередньо коло шляху, в місцях скупчення людей, на крутих схилах, при поворотах.

30. Водії не повинні обганяти машину, що йде попереду, яка подала сигнал про поворот або «стоп-сигнал», до моменту, коли ясно визначиться напрям руху цієї машини.

31. Кожний автомобіль і тягач повинен мати не менше ніж два передні ліхтарі (фари), один задній ліхтар і стоп-сигнал; кожний двовісний причіп — задній ліхтар і стоп-сигнал; трактори повинні мати не менш ніж один передній і один задній ліхтарі; кожний мотоцикл треба обладнати одним переднім і одним заднім ліхтарями. Велосипеди повинні мати попереду один ліхтар.

Передні фари автомобіля повинні давати біле світло і освітлювати шлях не менше ніж 100 м.

Задній ліхтар повинен освітлювати номерний знак так, щоб букви і цифри було ясно видно на відстані не менше 20 м. Стоп-сигнал повинен бути видний на відстані не менше 30 метрів.

Якщо ширина машини або причепа перевищує 2,6 м, то попереду і ззаду машини повинно бути по два габаритні вогні.

32. Освітлення треба включати, коли темніє і виключати після світанку.

При видимості менше 100 м під час туману, дрібного густого дощу, в куряві та ін. освітлення — півсвітло треба включати в усякий час доби, і водії, щоб запобігти сутичкам, повинні часто подавати звукові сигнали.

33. В місцях з обмеженою видимістю дороги, утрудненого або небезпечного проїзду (перехрестя, ожеледиця, скупчення людей, ремонт проїзної частини шляху і при густому тумані) — швидкість руху не повинна перевищувати 5—10 км на годину.

34. При зупинці машини вночі треба включити підфарники або світло ближньої дії спереду і червоне світло ззаду.

35. При зустрічах машин водії повинні (за 150 м до зустрічі) зменшити силу світла, щоб запобігти осліпленню водія зустрічної машини.

Включати повне світло можна тільки тоді, коли машини порівнюються одна з одною.

36. Причепи до автомобілів, тракторів і тягачів повинні мати міцні й справні зчіпні прилади з надійним запором.

Зчіпні прилади повинні бути влаштовані так, щоб причіп не впливав на плавність ходу машини.

Двовісні причеи повинні бути обладнані гальмами і ззаду «стоп-сигналом», одновісні — тільки світлом.

37. Буксирування автомобілів провадиться з додержанням таких умов:

- а) буксирна (зв'язуюча) ланка повинна бути не менше 4-х і не більше 6 м та мати на собі знаки, що їх добре видно здалеку;
- б) швидкість руху не повинна перевищувати 15 км на годину;
- в) буксирований механічний транспорт повинен мати діюче рульове керування і гальма, а в темряві — освітлення спереду і ззаду;
- г) за рулем буксированої машини повинен бути водій;
- д) машини, що не мають гальм або з слабкими гальмами, пересуваються на твердому буксирі завдовжки менше ніж 4 м.

38. Забороняється рух гусеничних тракторів, танків, тракторних причепів та інших машин, що мають на колесах виступи (шпори, шипи), на цементно-бетонних та асфальто-бетонних шляхах, шосе, бруку, ґрунтових поліпшених і профільованих шляхах і по дерев'яному настилу мостів.

Рух таких машин допускається тільки на бічних ґрунтових шляхах або об'їздах.

39. Вантажні автомашини, а також всі автобуси повинні мати вогнегасники.

IV. Перевезення людей на вантажних автомашинах.

40. Дозволяється перевезення людей на вантажних автомобілях:

вантажністю 1,5 тн	не більше 16	чол.
» 3,0 » » »	20	»
» 5,0 » » »	30	»

41. Перевезення людей допускається при додержанні таких умов:

- а) машина повинна бути справна й чисто вимита;
- б) керувати машиною повинен шофер I або II класу, а при відсутності такого в даному господарстві — водій III класу з стажем не менше двох років;
- в) борти повинні бути добре зав'язані;
- г) швидкість руху не повинна перевищувати 25 км на годину;
- д) машина повинна бути обладнана сидіннями.

П р и м і т к а. Сидіння треба надійно прикріпити до кузова на 15 см нижче від бортів. Задні сидіння повинні мати спинку. В кузові треба призначати старшого;

е) перевезення дітей допускається у супроводі дорослих у кількості, яка забезпечує нагляд за ними;

є) разом з вантажем можна перевозити тільки вантажників не більше ніж 6 чоловік, прізвища яких записують у подорожній лист;

ж) стояти в кузові й сидіти на бортах забороняється.

42. На автомобілях, призначених для перевезення пасажирів, обов'язково повинен бути пакет для подання першої медичної допомоги, який зберігається в металічному ящику.

V. Перевезення легкозаймистих, вибухових та інших небезпечних вантажів

43. Водій повинен дістати на місці навантаження легкозаймистих, вибухових та інших небезпечних вантажів інструкцію про порядок їх перевезення і точно виконувати одержані вказівки під час перебування в дорозі.

44. Вантаж, що перевозиться, повинен бути добре упакований у відповідній цілком справній тарі, лежати на м'якій основі так, щоб не зміщався при перевезенні.

45. Якщо внаслідок пошкодження тари під час руху екіпажа рідина або інша небезпечна речовина попадає на дорогу, водій повинен негайно зупинитися і попередити всіх присутніх про небезпеку. Заражене місце треба засипати піском або землею.

46. Балони з газом при перевезенні повинні бути міцно закріплені на спеціальних дерев'яних лежнях, зв'язані і розділені прокладкою з дерева, соломі або іншого відповідного матеріалу. Влітку балони вкривають брезентом для захисту від сонячного проміння.

47. Екіпажі, що перевозять небезпечні вантажі, повинні мати розпізнавальні сигнали. Вдень таким сигналом є червоний прапорець, а вночі — червоний ліхтар.

48. Швидкість руху при перевезенні легкозаймистих вантажів на автомобілях не повинна перевищувати 30 км на годину, а при перевезенні вибухових та інших небезпечних вантажів — 20 км на годину.

49. Водіям при перевезенні небезпечних легкозаймистих і вибухових вантажів забороняється:

- а) курити й запалювати вогонь;
- б) різко рушати з місця;
- в) різко гальмувати;
- г) робити обгони;
- д) залишати екіпаж без догляду на стоянках;
- е) їздити з виключеним зчепленням;
- є) ставити навантажену машину в гараж.

50. Вибухові та інші небезпечні вантажі повинні супроводжуватись в дорозі представником власника вантажу, який добре знає властивості вантажу і вміє з ним поводитись.

П р и м і т к а. Вибухові речовини повинні супроводжувати озброєна охорона.

51. До перевезення легкозаймистих, вибухових та інших небезпечних вантажів допускається тільки справний транспорт, який має протипожежні й знешкоджуючі засоби, відповідно до властивостей вантажу.

52. Транспорт, який перевозить займистий вантаж, повинен мати з двох боків і ззаду написи «вогнебезпечно», зроблені буквами заввишки не менше 200 мм або такий же напис на щитках, прикріплених до кузова.

Написи «вогнебезпечно» і «небезпечно» повинен мати також транспорт, який перевозить інші небезпечні вантажі, якщо це зазначено в інструкції (див. п. 43).

53. При перевезенні небезпечних вантажів колонами водії повинні додержуватися в дорозі й на стоянках інтервалів між машинами й підводами відповідно до спеціальних вказівок, що даються в пункті прийому вантажів.

54. При перевезенні гужтранспортном легкозаймистих, вибухових та інших небезпечних вантажів дозволяється рухатися тільки повільно.

55. Під час туману перевезення вибухових речовин та інших небезпечних вантажів забороняється. В цьому разі транспорт, застигнутий в дорозі, треба відвести в бік від шляху, в небезпечне місце.

56. Усі правила цього розділу (крім примітки до п. 50) стосуються також і до перевезення тари з-під легкозаймистих, вибухових і небезпечних вантажів, яка не була спеціально очищена або знешкоджена.

57. До керування транспортом, що перевозить легкозаймистий, вибуховий або інший небезпечний вантаж, допускаються водії I і II класів, а при відсутності таких — тільки досвідчені водії III класу, які добре знають дорогу.

58. Заправляти паливом автомашини, навантажені небезпечними і вибуховими речовинами, забороняється. Як виняток, при перевезенні на далеку відстань, можна допустити заправку паливом таких автомашин, але при заглушеному двигуні.

VI. Рух гужового транспорту

59. Металічні шини кінних повозок не повинні мати на своїй поверхні будь-яких накладок, швів та подібних виступів. Ширина шин повинна бути не менше 45 мм.

60. Водії гужового транспорту не повинні залишати тварин без догляду як під час руху, так і під час зупинки на шляху.

Коні в запряжці повинні бути загнуждані, віжки під час їзди слід тримати в руках.

Якщо водій супроводжує повозку пішки, він повинен йти тільки з правого боку повозки в напрямі руху.

61. Відстань між екіпажами повинна бути не менше ніж 1—2 м, а при русі валкою через кожні 3 повозки треба витримувати інтервалу 5—6 метрів.

62. Повозки вантажністю понад 2 тонни повинні мати гальма, а всі вантажні повозки — гальмові прилади.

63. Забороняється рух гужового транспорту на гудронованих (чорних), цементно-бетонних і асфальто-бетонних шляхах, відгороджених спеціальними знаками.

У цих місцях рух гужового транспорту має провадитись на бічних літніх шляхах, що спеціально для цього влаштовуються.

64. Вантаж на кожній підводі повинен відповідати силі тварини, згідно з відміткою в подорожньому листі, і стану шляху.

В разі, коли тварина не в силі везти вантаж, возій повинен вжити заходів, щоб полегшити підводу.

VII. Пішохідний рух

65. Рух пішоходів допускається тільки на обочинах шляху назустріч руху (лівою стороною).

66. По проїзній частині допускається тільки прохід військових частин, організованих процесій і колон демонстрантів. Прохід таких колон провадиться з правого боку в напрямі руху.

67. Пішоходам забороняється:

а) зупинятися на поворотах, підйомах, закругленнях або пересіченнях шляхів, де утруднені видимість для водіїв транспорту;

б) зупинятися й стояти на проїзній частині шляху;

68. На шляхах заборонені всякі ігри, катання на ковзанах, санчатах і лижах.

VIII. Рух по мостах

69. Якщо на мосту є тротуари, пішохідний рух повинен провадитись тільки по них. Якщо нема тротуарів, пішоходи повинні триматися ближче до поруччя мосту.

Заборонено зупинятися на мостах.

70. Військові частини і колони демонстрантів при переході по мостах (крім дерев'яних шляхових мостів малих прольотів) не повинні йти в ногу.

71. Легкові екіпажі повинні під час руху триматися ближче до пішохідних доріжок, а вантажі машин — до середини мосту.

72. Дозволена швидкість на мостах позначається виставленими перед мостом знаками.

73. Обгін на дерев'яних мостах категорично заборонений.

74. Заборонено курити на дерев'яних мостах і на мостах з дерев'яним настилом.

75. Забороняється проїзд по дерев'яних мостах машинам з паровим двигуном, похідним кухням з відкритими топками або піддувалами, а також провіз пального в несправних цистернах. Піддувала й топки треба закривати за 50 м до моста й відкривати після проїзду через міст на такій же відстані.

ІХ. Обов'язки водіїв при нещасних випадках і аваріях

76. При аварії з людськими жертвами водії машин, що зазнали аварії, не мають права відлучатися від місця аварії і пересувати машини до прибуття представників органів міліції. Виняток допускається тільки у випадках, коли необхідно подати медичну допомогу потерпілим.

77. При аварії водій машини повинен негайно подати допомогу потерпілим і сповістити про аварію найближчий орган міліції або місцевий виконком Ради депутатів трудящих.

78. Водії повинні безплатно надавати транспорт у розпорядження працівників міліції у випадках:

- а) переслідування осіб, що ховаються;
- б) для перевозки осіб, які потребують негайної медичної допомоги;
- в) для переїзду до місця аварії;
- г) у випадках стихійного лиха.

В таких випадках працівники міліції, які користувалися транспортом, повинні зробити про це відмітку в подорожньому листі.

79. Про всі випадки з екіпажем у дорозі водій повинен після повернення до гаражу або кінного парку негайно повідомити свою адміністрацію.

80. Адміністрація підприємства, до якого прибув своїм ходом або був доставлений екіпаж з пошкодженнями, які мають сліди аварії, повинна протягом 24 годин з моменту прибуття екіпажу сповістити органи міліції про те, що трапилось.

Х. Прогін худоби

81. Прогін худоби повинен провадитись по бічних (літніх) шляхах.

Прогін худоби по шляхах з твердим покриттям (шосе, брук) і по ґрунтових профільованих шляхах дозволяється тільки при відсутності бічних шляхів або при цілковитій неможливості користуватися обхідними польовими дорогами.

Худобу слід гнати суцільним стадом або табуном.

82. Прогін худоби по ґудронованих (чорних) і по цементно-бетонних шляхах категорично заборонений. Так само категорично забороняється гнати худобу по шляхових канавах і укосах насипів.

83. Число погоничів худоби при русі на шляхах повинно бути не менш ніж 2 чоловіки на кожні 50 голів великої рогатої худоби і кожні 100 голів дрібної худоби.

84. При прогоні худоби по великих мостах треба стадо розбивати на частини по 25 голів великої рогатої худоби або 50 голів дрібної. Інтервал між цими частинами стада на мосту повинен бути не менше 25 м. При кожній частині стада повинні бути погоничі — по одному спереду і ззаду.

XI. Відповідальність за порушення правил руху та користування автогужовими шляхами

85. Нагляд за виконанням цих правил покладається на місцеві виконкоми Рад депутатів трудящих, шляхові органи і органи міліції.

86. Винні в порушенні цих правил, якщо вони не підлягають за це кримінальній відповідальності, підлягають в адміністративному порядку, за постановами органів міліції, штрафу в розмірі до 100 карбованців, який стягається в судовому порядку, якщо не буде сплачений в строк.

Начальник Головного шляхового Управління
при Раді Міністрів УРСР М. Довгаль

Затверджена
постановою Ради Міністрів
УРСР від 20 липня 1949 року № 2009

І Н С Т Р У К Ц І Я

про порядок оформлення матеріалів на порушників Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу.

1. За порушення Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу, (у дальшому викладі йменуються скорочено «Правила охорони шляхів») винні відповідають згідно з ст. 15 цих правил.

2. Про кожне виявлене порушення Правил охорони шляхів складається адміністративний протокол за доданою формою (додаток № 1).

3. Адміністративні протоколи мають право складати старші інженери, лінійні інженери, техніки й шляхові майстри шляхо-експлуатаційних ділянок, райшляхвідділів.

Ремонтери, мостові сторожі, бригадири постійних колгоспних шляхових бригад про кожне виявлене порушення Правил охорони шляхів, зазначених у пункті 1, складають акти за доданою формою (додаток № 2).

4. Адміністративні протоколи та акти про порушення Правил охорони шляхів складають в одному екземплярі (чорнилом або хімічним олівцем) у присутності 1—2 понятих і подають не пізніше наступного дня:

а) про порушення, виявлені на республіканських шляхах, — начальникам відповідних шляхо-експлуатаційних ділянок за належністю;

б) про порушення, виявлені на шляхах місцевого значення — начальникам відповідних райшляхвідділів.

5. Начальники шляхо-експлуатаційних ділянок (райшляхвідділів) на основі актів лінійної служби (ремонтерів, мостових сторожів і шляхових бригадирів) про вчинені порушення складають через осіб, зазначених у п. 3, адміністративний протокол.

Примітки. 1. Матеріали про порушення Правил охорони шляхів, вчинені працівниками МВС, міліції і військовослужбовцями, пересилаються відповідним начальникам для вжиття заходів.

2. При порушенні Правил охорони шляхів неповнолітніми дітьми, до 16-річного віку, якщо буде встановлено, що воно вчинено під впливом дорослих або в інтересах дорослих або ж дорослі свідомо користувалися результатами порушень неповнолітніх, то в цих випадках дорослих притягають до відповідальності і до них застосовують таких же заходів, як до осіб, що вчинили порушення.

3. У тих випадках, коли за порушення Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і деревонасаджень у смузі відводу винні підлягають притягненню до відповідальності у кримінальному порядку, началь-

ники шляхо-експлуатаційних дільниць і райшляхвідділів усі матеріали про порушення (акт, протокол, та ін.) направляють районному прокуророві.

6. В разі відмовлення порушника від підписання протокола або акта, про це роблять відмітку на самому протоколі або акті в присутності понятих, підпис яких на акті і протоколі є обов'язковим.

7. Начальники шляхо-експлуатаційних дільниць (райшляхвідділів) повинні розглянути протоколи про порушення Правил охорони шляхів у 3-денний строк з моменту їх одержання.

Якщо з моменту порушення минув місячний строк, то такі протоколи втрачають свою силу і ухвалювати по них постанови про накладення стягнень не можна.

8. Начальники шляхо-експлуатаційних дільниць і райшляхвідділів на основі адміністративних протоколів мають право накладати на порушників Правил охорони шляхів такі стягнення:

а) громадську догану з опублікуванням у пресі;

б) грошовий штраф до 100 крб.

9. Про накладення стягнення начальники шляхо-експлуатаційних дільниць (райшляхвідділів) ухвалюють постанову за доданою формою в 2-х екземплярах, з яких один вручають порушникові під розписку, а другий лишається при протоколі (додаток № 3).

10. Постанова про накладення стягнення посилається порушникові поштою рекомендованим листом з повідомленням про вручення відповідно до поштових правил, або вручається порушникові або його родичам під розписку через шляхові органи за місцем проживання порушника.

11. Штраф порушник вносить безпосередньо у відділ Держбанку за місцем проживання, а квитанцію подає шляховому органу, який наклеїв стягнення, або пересилає поштою начальникові шляхо-експлуатаційної дільниці або райшляхвідділу.

12. Оскарження порушниками постанови про накладення стягнення проводиться в порядку, встановленому в ст. 55 Адміністративного Кодексу УРСР.

Заява або скарга, подана порушником у 3-денний строк з моменту одержання ним постанови про накладення стягнення, припиняє виконання постанови.

13. Якщо порушник не сплатить штрафу протягом 10 днів з моменту одержання ним постанови про накладення штрафу, начальник шляхо-експлуатаційної дільниці (райшляхвідділу) передає весь матеріал (протокол, акт і постанову) до суду для стягнення штрафу.

Якщо постанову про накладення штрафу оскаржив порушник або опротестував прокурор, вищезазначений 10-денний строк обчислюється з моменту одержання порушником відмовлення в перегляді постанови про штраф або з моменту відхилення протесту прокурора.

14. Якщо протягом 2-х місяців не почнуть виконувати постанову, вона втрачає свою силу і виконання не підлягає (ст. 60 Адміністративного Кодексу УРСР).

15. Скарги й заяви, подані порушником про перегляд постанови, повинні бути розглянуті в 3-денний строк з моменту їх одержання.

16. Начальники шляхо-експлуатаційних дільниць (райшляхвідділів) для обліку адміністративних протоколів і ухвалених постанов про накладення стягнень повинні вести журнали за доданою формою (додаток № 4).

17. Звітність про роботу по накладенню стягнень за порушення Правил охорони шляхів начальники шляхо-експлуатаційних дільниць і райшляхвідділів подають шокварталу в обласний шляховий відділ за встановленою формою (додаток № 4).

Начальник Головного шляхового Управління
при Раді Міністрів УРСР М. Довгаль

Додаток № 1
до Інструкції

П Р О Т О К О Л

194 р. « » _____ дня місто _____
 село _____

Я, _____

_____ (посада, найменування шляхового органу)

_____ (прізвище, ім'я та по батькові)

склав цей протокол про порушення _____

_____ (вказати якої постанови, її № і дату)

яке виявилось в тому, що гром. _____

_____ (викласти, в чому полягало порушення)

Викладене в протоколі підтверджуємо:

1. _____

2. _____
(прізвище, ім'я, по батькові та адреса)

Підписи понятих:

1. _____

2. _____

Зміст протоколу мені оголошено:

Підпис порушника: _____

Посада особи, яка склала протокол: _____

підпис _____

Пояснення порушника:

Я, _____
(прізвище, ім'я, по батькові, вік)

Точна адреса: _____

Склад родини _____

Майновий стан _____

Місце роботи і посада _____

Місячна зарплата та інші види доходу _____

По суті складеного на мене протоколу пояснюю таке:

Підпис порушника _____

Посада особи, яка склала протокол _____

Підпис: _____

Додаток № 2
до Інструкції

А К Т

194 р. « » дня

місто

село

Я,

(посада, назва дистанції, шляхо-експл. діл., район. шлях. відділ

(прізвище, ім'я та по батькові)

в присутності понятих

(прізвище, ім'я та по батькові)

склав цей акт про порушення

(вказати—якої постанови,

п № і дату)

яке виявилось в тому, що гром.

(прізвище, ім'я та по батькові)

заповнюється не з слів, а з пред'явлених документів)

(викласти, в чому полягало порушення)

Викладене в акті підтверджуємо:

1.

2.

(прізвище, ім'я, по батькові й адреса).

Підписи понятих: 1.

2.

Зміст акту мені оголошено

Підпис порушника

Підпис особи, яка склала акт

Я,

(прізвище, ім'я, по батькові, вік)

Точна адреса

Майновий стан

Місце роботи і посада

Місячна зарплата та інші види доходів

По суті складеного на мене акту пояснюю так:

Підпис порушника

Додаток № 3
до Інструкції

ПОСТАНОВА № _____

« _____ » _____ 194 _____ р. Я, начальник _____

(шляхо-експлуатаційної дільниці, райшляхвідділу)

розглянувши матеріал на гром. _____

про порушення ним рішення _____

від _____ 194 _____ р. за № _____, яке полягало в тому, що

ухвалив:

Накласти на гром. _____

Штраф має бути внесений порушником у відділ Держбанку в 3-денний строк
з дня одержання постанови.

Постанова може бути оскаржена _____

Скарга, подана в 3-денний строк з дня вручення постанови, зупиняє здійснення постанови.

Якщо протягом 10-ти днів після того, як мине встановлений строк для сплати штрафу, останній не буде сплачений, справу буде передано до суду.

Начальник _____
(шляхо-експлуат. ділянки, райшляхвідділу)

Печатка _____ підпис _____

Повідомлення пошти про вручення постанови

Начальнику _____
(шляхо-експлуат. ділянки, райшляхвідділу
міста, району)

повертається розписка про вручення постанови за № _____

Поштова листівка

Місто (район) _____
(точна адреса порушника)

Кому _____

Розписка в одержанні постанови.

Постанову № _____ від « _____ » _____ 194 р.

одержав « _____ » _____ 194 р.

Про передачу справи до суду в разі несплати штрафу протягом додаткових 10-ти днів після встановленого строку сплати штрафу — попереджений.

Підпис порушника _____ Відношення одержувача до адресата (дружина, батько, мати, кербуд, сусіда та ін.) і номер паспорта або документа, що його замінює.

Додаток № 4
до Інструкції

Ж У Р Н А Л

обліку адміністративних протоколів і ухвалених постанов про накладення стягнень на порушників Правил охорони автогужових шляхів, шляхових споруд і дерево-насаджень у смузі відводу

(найменування шляхо-експлуатаційної ділянки, райшляхвідділу)

№№ п/п	Дата надходження протоколу	Прізвище, ім'я, по батькові порушника	Хто і коли склав протокол	Дата ухвалення постанови	У чому полягало порушення	Яку обов'язкову постанову порушено, її номер і дата	Розмір і вид накладеного стягнення	Кому переслано протокол і постанову для виконання	Відмітка про виконання і № квитанції Держбанку

54 Про розміри накладних витрат у будівництві

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерства і відомства УРСР, а також виконкоми обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих довести до відома будівельних організацій своїх систем, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 3 липня 1949 року № 2951 ухвалила:

в) встановити граничні норми накладних витрат у будівництві, включаючи планові нагромадження, в процентах від прямих затрат, обчислених у цінах 1949 року, в таких розмірах:

на будівельні роботи Міністерства житлово-цивільного будівництва УРСР, виконувані для всіх замовників і по власному будівництву, — 17,0%, у тому числі адміністративно-господарські витрати — 5,5%;

на будівельні роботи інших міністерств і відомств УРСР союзно-республіканського і республіканського підпорядкування, а також будівельні роботи місцевого підпорядкування — 16,0%, в тому числі адміністративно-господарські витрати — 5%;

на роботи по монтажу металоконструкцій усіх міністерств і відомств у розмірі 7,5%, в тому числі адміністративно-господарські витрати — 3%, а на роботи по монтажу металічних прольотних

конструкцій залізничних і шосейношляхових мостів—9,5%, в тому числі адміністративно-господарські витрати — 4,5%;

б) на гірничо-капітальні підземні роботи всіх міністерств і відомств по понадлімітному будівництву в розмірі 27,0%, в тому числі адміністративно-господарські витрати — 10,5%; по нижчелімітному будівництву—19,0%, у тому числі адміністративно-господарські витрати—5,0%;

в) на болотно-підготовчі роботи по торфозробках усіх міністерств і відомств у розмірі 75% від основної заробітної плати робітників, у тому числі адміністративно-господарські витрати — 25,0%;

г) встановити норми на заготівельно-складські витрати всіх міністерств і відомств у розмірі 2,0% від вартості будівельних і сантехнічних матеріалів франко приоб'єктний склад 1,25% від вартості устаткування і 0,65% від вартості металоконструкцій;

д) затвердити норми планових нагромаджень у процентах від прямих затрат, обчислених у цінах 1949 року, по будівельних, гірничо-капітальних і болотно-підготовчих роботах у розмірі 2,7%, а по монтажу металоконструкцій і металічних прольотних конструкцій залізничних і шосейношляхових мостів — 1,0%;

е) встановити такі нормативи на утримання дирекції підприємства, що будується, включаючи технічний нагляд:

Для будівництв з кошторисною вартістю:

500 млн. карбованців і вище	0,35%
від 200 млн. крб. до 500 млн. крб.	0,45%
від 100 млн. крб. до 200 млн. крб.	0,55%
від 50 млн. крб. до 100 млн. крб.	0,65%
від 10 млн. крб. до 50 млн. крб.	0,75%
від 5 млн. крб. до 10 млн. крб.	0,85%
до 5 млн. крб.	0,95%

При організації в установленому порядку технічного нагляду на самостійних житлових і культурно-побутових будівництвах, зазначені в цьому пункті норми зменшуються на 30%;

ж) дозволити міністерствам і відомствам у річних фінансових планах міністерств і відомств, а також у річних фінансових планах будівництв і будівельних організацій диференціювати розміри накладних витрат по окремих будівництвах і будівельних організаціях в межах норм, установлених для кожного міністерства;

з) зобов'язати Міністерство геології в місячний строк подати на затвердження Ради Міністрів СРСР норми накладних витрат на геологорозвідувальні роботи, що їх виконують окремі міністерства;

132800

є) зобов'язати Міністерство нафтової промисловості (тов. Байбакова) в місячний строк подати на затвердження Ради Міністрів СРСР норми накладних витрат на бурові роботи, диференційовані по окремих районах буріння;

ж) аж до перерахування цінників на монтаж устаткування в ціни 1949 року зберегти для робіт по монтажу устаткування норми накладних і адміністративно-господарських витрат, затверджені постановою Раднаркому СРСР від 29 квітня 1937 року № 694 (п. 4 і пп. 5, 6 і 7 в частині, що стосується до монтажу устаткування);

з) вважати за такі, що втратили силу: постанову Ради Міністрів СРСР від 17 вересня 1947 року № 3236 відносно будівництва, які фінансуються по кошторисних розцінках, складених у цінах 1949 року, і всі постанови і розпорядження Уряду СРСР про затвердження норм накладних витрат по окремих будівництвах, галузях і видах робіт, прийняті до видання постанови від 3 липня 1949 року № 2951.

2. З виданням цієї постанови вважати за такі, що втратили силу, всі раніше прийняті постанови і розпорядження Уряду Української РСР про затвердження норм накладних витрат по окремих будівництвах, галузях і видах робіт, за винятком (п. 4, а також пп. 5, 6 і 7 постанови Раднаркому УРСР від 27 травня 1937 року № 594 (З.З. УРСР за 1937 рік, № 31, ст. 125) в частині, що стосується до монтажу устаткування.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 23 липня 1949 р., № 2035

406 22

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

ДЕРЖАВНА
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
ІМ. КОРОЛЕНКА
в Києві

Редактор А. Каплан

Коректор М. Видиш

Технічний редактор М. Ліхнякевич

Збірник: постановлений і распоряжень Правительства Української
Советської Соціалістическої Республіки

(На українському мові)

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Київ, 1949.

БФ 03450. Зам. 844. Друк. арк. 2. Обліково-вид. арк. 2,7. В друкованому
аркуші 42.000 зн. Здано на виробництво 15/IX 1949 р. Підписано до друку
20/X 1949 р. Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300.

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
Київ, Воровського, 24.

109

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У Р Я Д У УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 серпня

№ 15

1949 р.

З М І С Т

І. Постанови Ради Міністрів УРСР

55. Про продовження на 1949 рік чинності постанови РНК СРСР і ЦК ВКП(б) від 13 квітня 1942 року «Про підвищення для колгоспників обов'язкового мінімуму трудоднів».

56. Про ставки орендної плати за користування архітектурними пам'ятками в Українській РСР.

57. Про доповнення Інструкції «Про винагороду за винаходи, технічні вдосконалення і раціоналізаторські пропозиції».

58. Про преміювання керівних працівників і спеціалістів — каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості та дільничних агрономів-каучуководів.

59. Про показники на 1949 рік по урожайності і розміру площ картоплі, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджується орденами та медалями СРСР колгоспників, працівників МТС, радгоспів і підсобних господарств за одержання високих урожаїв картоплі.

ІІ. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

60. Про поширення пільг і переваг для вчителів початкових і семирічних шкіл УРСР на вчителів, директорів і завідуючих навчальною частиною середніх шкіл у сільських місцевостях.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

55 Про продовження на 1949 рік чинності постанови Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) від 13 квітня 1942 року «Про підвищення для колгоспників обов'язкового мінімуму трудоднів»

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 24 липня 1949 року № 3213 «Про продовження на 1949 рік чинності постанови Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) від 13 квітня 1942 року «Про підвищення для колгоспників обов'язкового мінімуму трудоднів», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих довести до відома колгоспів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 24 липня 1949 року № 3213 продовжила на 1949 рік чинність постанови Раднаркому СРСР і ЦК ВКП(б) від 13 квітня 1942 року № 508 «Про підвищення для колгоспників обов'язкового мінімуму трудоднів».

2. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих організувати в кожному колгоспі систематичний розгляд на загальних зборах колгоспників стану трудової дисципліни й участі в громадській праці кожного колгоспника з тим, щоб усі працездатні колгоспники виконували встановлений обов'язковий мінімум трудоднів за кожний період сільськогосподарських робіт.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР
Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

56 Про ставки орендної плати за користування архітектурними пам'ятками в Українській РСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Затвердити ставки орендної плати за користування архітектурними пам'ятками в УРСР, згідно з додатком.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дзигомон

м. Київ, 6 серпня 1949 р., № 2173

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 6 серпня 1949 р., № 2173.

Ш К А Л А

ставок орендної плати за господарське і культурне використання пам'яток архітектури в Українській РСР (в карбованцях за квадратний метр корисної і допоміжної площі, що займається, на рік).

№№ п/п	Характер використання пам'яток архітектури	Пам'ятки архітектури загальносоюзного і республіканського значення		Пам'ятки архітектури місцевого значення	
		в кам'яних будинках	в дерев'яних будинках	в кам'яних будинках	в дерев'яних будинках
1	Під торговельні приміщення	100	60	75	30
2	Під виробничі приміщення	75	40	50	20
3	Під складські приміщення	60	30	30	15
4	Під конторські приміщення:				
	а) організаціями госпрозрахунковими	40	40	30	30
	б) організаціями бюджетними і громадськими	25	25	15	15
	в) організаціями промисловими	45	45	30	30
	г) іншими організаціями	20	20	10	10
5	Для культурно-освітніх цілей	15	15	10	10
6	Приватними особами	10	10	7	7
7	Для інших цілей	15	15	10	10

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР І. Дзигомон.

57 Про доповнення інструкції «Про винагороду за винаходи, технічні вдосконалення і раціоналізаторські пропозиції»

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

Зобов'язати міністерства і відомства УРСР, а також виконкоми обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих довести до відома всіх підлеглих їм підприємств і організацій, що в зв'язку з встановленням з 1 січня 1949 року нових оптових цін на матеріали, Рада Міністрів СРСР постановою від 24 липня 1949 року № 3245 доповнила пункт 9 інструкції «Про винагороду за винаходи, технічні вдосконалення і раціоналізаторські пропозиції», затвердженої постановою Раднаркому СРСР від 27 листопада 1942 року № 1904 (З. П. СРСР 1942 р., № 10, ст. 178), таким абзацом:

«У тих випадках, коли використання винаходу, технічного вдосконалення або раціоналізаторської пропозиції дозволяє знизити витрату матеріалів, розрахункова сума річної економії для обчислення авторської винагороди повинна бути зменшена:

при зниженні витрати металу	в 2 рази
при зниженні витрати вугілля	в 3 рази
при зниженні витрати електроенергії	в 1,5 разу
при зниженні витрати лісоматеріалів	в 2,5 разу
при зниженні витрати будматеріалів (крім лісоматеріалів і металів)	в 1,7 разу
при зниженні витрати хімічних матеріалів	в 1,4 разу
при зниженні витрати електроматеріалів (крім металів)	в 1,3 разу
при зниженні витрати інших матеріалів : . .	в 1,1 разу».

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

58 Про преміювання керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості і дільничних агрономів-каучуководів

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 24 липня 1949 року № 3214 «Про затвердження Положення про преміювання керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості і дільничних агрономів-каучуководів», Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР і виконкоми обласних Рад депутатів трудящих довести до відома районних відділів сільського господарства, МТС і заготовчих пунктів «Роскаучук» Положення про преміювання керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості і дільничних агрономів-каучуководів, затверджене постановою Ради Міністрів СРСР від 24 липня 1949 року № 3214 (додається).

2. З виданням цієї постанови вважати, що втратив силу пункт 6 «к» постанови Ради Народних Комісарів Української РСР від 7 вересня 1944 року № 1178.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 13 серпня 1949 р., № 2246

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 13 серпня 1949 року № 2246

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості і дільничних агрономів-каучуководів

Затверджено постановою Ради Міністрів СРСР від 24 липня 1949 року № 3214

З метою заохочення керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості і дільничних агрономів-каучуководів, за виконання і перевиконання планів здачі і заготівель кок-сагізу виплачуються премії в таких розмірах на одного працівника:

1. За виконання планів здачі і заготівлі коріння та насіння кок-сагізу:

а) завідуючим, головним агрономом і старшим агрономом-каучуководом районних відділів сільського господарства — 0,15 процентів від суми, сплаченої колгоспам за коріння та насіння кок-сагізу, здане ними державі по району в цілому;

б) завідуючим і агрономом заготовчих пунктів Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості — 0,15 проценту від суми, сплаченої колгоспам за прийняте заготпунктами коріння та насіння кок-сагізу;

в) дільничним агрономом-каучуководом — 0,50 проценту від суми, сплаченої за коріння та насіння кок-сагізу, здане на заготовчі пункти каучуківничими колгоспами обслужуваної дільниці.

2. За перевиконання планів здачі і заготівель коріння та насіння кок-сагізу по району, заготпункту чи дільниці виплата суми премій відповідним працівникам збільшується:

а) при перевиконанні плану до 50 процентів — на 50 процентів;

б) при перевиконанні плану більш ніж на 50 процентів — на 100 процентів.

Примітка. Виконання планів здачі і заготівлі кок-сагізу встановлюється окремо по корінню і окремо по насінню.

3. Міністрам сільського господарства автономних республік, начальникам обласних управлінь сільського господарства і керуючим конторами Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості надається право позбавляти премії повністю або частково керівних працівників і спеціалістів-каучуководів районних відділів сільського господарства, заготовчих пунктів і дільничних агрономів-каучуководів за упушення в роботі по виробництву, здачі і заготівлі коріння та насіння кок-сагізу.

4. Нарахування премій провадиться на підставі даних бухгалтерської звітності заготовчих пунктів і контор Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості про справжню кількість зданого і заготовленого коріння та насіння кок-сагізу і про виплачені колгоспам суми відповідно по району, заготпункту і дільниці.

5. Нараховані за цим Положенням премії виплачуються конторами Головроскаучуку Міністерства хімічної промисловості не пізніше місячного строку після закінчення здачі і заготівлі коріння та насіння кок-сагізу за спільними наказами міністрів сільського господарства автономних республік, начальників обласних управлінь сільського господарства і керуючих конторами Головроскаучуку.

6. Загальна сума премій, що виплачуються за цим Положенням кожному працівникові за рік, не повинна перевищувати тримісячного посадового окладу заробітної плати.

7. Виплата премій провадиться із спеціального фонду, який щороку створюється відповідно до п.14 постанови Раднаркому СРСР від 22 липня 1944 року № 909.

59 Про показники на 1949 рік по урожайності і розміру площ картоплі, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджується орденами та медалями СРСР колгоспників, працівників МТС, радгоспів і підсобних господарств за одержання високих урожаїв картоплі

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР, Міністерство радгоспів УРСР, Міністерство харчової промисловості УРСР, Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР та виконками обласних і районних Рад депутатів трудящих:

а) довести до відома колгоспів, МТС і радгоспів, що Рада Міністрів Союзу РСР постановою від 24 липня 1949 року № 3239 зберегла на 1949 рік показники, передбачені Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 вересня 1947 року по урожайності і розміру площ картоплі, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджується орденами та медалями СРСР колгоспників, працівників МТС, радгоспів і підсобних господарств за одержання високих урожаїв картоплі;

б) широко роз'яснити на загальних зборах колгоспників, працівників МТС, радгоспів і підсобних господарств показники по урожайності і розміру площ картоплі, передбачені Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 вересня 1947 року, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджується орденами та медалями СРСР, а також опублікувати їх в республіканській, обласній і районній пресі.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Їгорченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 13 серпня 1949 р., № 2247

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

60 Про поширення пільг і переваг для вчителів початкових і семирічних шкіл УРСР на вчителів, директорів і завідуючих навчальною частиною середніх шкіл у сільських місцевостях

Рада Міністрів Союзу РСР розпорядженням від 24 липня 1949 року № 11433-р поширила на вчителів, директорів і завідуючих навчальною частиною середніх шкіл у сільських місцевостях чинність постанови Ради Міністрів СРСР від 10 лютого 1948 року № 246 «Про пільги та переваги для вчителів початкових і семирічних шкіл».

У зв'язку з зазначеним, поширити на вчителів, директорів і завідуючих навчальною частиною середніх шкіл у сільських місцевостях УРСР чинність постанови Ради Міністрів Української РСР від 16 червня 1948 року № 1086 «Про пільги та переваги для вчителів початкових і семирічних шкіл Української РСР» (З. П. УРСР 1948 р., № 11—12, ст. 41).

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Їгорченко

м. Київ, 2 серпня 1949 р., № 998-р.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Редактор — А. Каплан
Технічний редактор — М. Ліхнякевич
Коректор — В. Паніч

Збірник постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(На украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949

БФ 03484. Зам. 968. Друк. арк. $\frac{1}{2}$. Обліково-вид. арк 0,57. В друкованому аркуші
42.000 зн. Здано на виробництво 14/X 1949 р. Підписано до друку 26/X—1949 р.
Формат паперу $60 \times 84 \frac{1}{16}$. Тираж 8200.

Книжково-журнальна ф-ка Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського 24.

132807

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

31 серпня

№ 16

1949 р.

З М І С Т

I. Постанова Ради Міністрів УРСР

! 61. Про показники врожайності, здачі державі коріння кок-сагізу і розміри площ на 1949 рік, по яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджуються орденами та медалями СРСР колгоспники, працівники МТС і радгоспів за розширення виробництва й одержання високих урожаїв кок-сагізу.

II. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

! 62. Про плату за роботу автомашин Міністерства автомобільного транспорту, використаних на вивезенні хліба врожаєм 1949 року.

63. Про контроль за додержанням порядку направлення на роботу та обліку державних трудових резервів.

І. ПОСТАНОВА РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

61 Про показники врожайності, здачі державі коріння кок-сагизу і розміри площ на 1949 рік, по яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджуються орденами та медалями СРСР колгоспники, працівники МТС і радгоспів за розширення виробництва й одержання високих урожаїв кок-сагизу

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

І. Зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР і виконавчі комітети обласних Рад депутатів трудящих довести до відома колгоспів, МТС і радгоспів, що постановою Ради Міністрів Союзу РСР від 9 серпня 1949 року № 3429 затверджено на 1949 рік такі показники врожайності і здачі державі коріння кок-сагизу, при виконанні яких присвоюється звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджується орденами та медалями СРСР передовиків сільського господарства:

	Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці	Урожайність в центнерах з 1 га не менше		
		Нагородження		
		Орден Леніна	Орден Трудового Червоного Прапора	Медалями «За трудову доблесть» і «За трудову відзнаку»
Для ланкових і бригадирів каучукових бригад колгоспів і радгоспів, голів колгоспів, дільничних агрономів по кок-сагизу, керуючих відділками, директорів, ст. агрономів і ст. механіків радгоспів . .	80	60	50	35
Для директорів, старших агрономів і старших механіків МТС	50	45	40	35
Для бригадирів тракторних бригад МТС	60	55	50	35
Для голів виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, секретарів районних комітетів ВКП(б), завідуючих районними відділами сільського господарства, головних агрономів по кок-сагизу цих відділів	45	40	35	—

2. Присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці і нагородження орденами та медалями провадиться при одержанні врожаю в розмірах, встановлених пунктом 1 цієї постанови, і здачі державі коріння кок-сагизу з площі не менше:

2 гектарів — для ланкових колгоспів і радгоспів;

6 гектарів — для бригадирів каучуківничих бригад колгоспів і радгоспів;

12 гектарів — для голів колгоспів і керуючих відділками радгоспів;

30 гектарів — для директорів, старших агрономів, старших механіків радгоспів і дільничних агрономів по кок-сагизу;

40 гектарів — для бригадирів тракторних бригад МТС;

100 гектарів — для директорів, старших агрономів і старших механіків МТС;

400 гектарів — для голів виконавчих комітетів районних Рад депутатів трудящих, секретарів районних комітетів ВКП(б), завідуючих районними відділами сільського господарства, головних агрономів і агрономів по кок-сагизу цих відділів.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР

Л. Корнієць

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР

І. Дажгомон

м. Київ, 20 серпня 1949 р., № 2346.

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

62 Про плату за роботу автомашин Міністерства автомобільного транспорту, використаних на вивезенні хліба врожаю 1949 року

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 9 серпня 1949 року № 12683-р, на додаток до п. 4 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 липня 1949 року № 1798, встановити, що оплата за роботу автомашин Міністерства автомобільного транспорту УРСР, використаних на вивезенні хліба врожаю 1949 року і організованих у самостійні автозагони з повним технічним обслуговуванням і ремонтом за рахунок автогосподарств Міністерства автотранспорту УРСР, провадиться за рахунок асигнувань по системі Міністерства заготівель СРСР по єдиних тарифах на перевози вантажів автомобільним транспортом, з відрахуванням вартості витраченого пального.

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР

Л. Корнієць

м. Київ, 16 серпня 1949 р., № 1009-р.

63 Про контроль за додержанням порядку направлення на роботу та обліку державних трудових резервів

Зобов'язати керівників міністерств і відомств УРСР, голів виконкомів обласних і Київської міської Рад депутатів трудящих забезпечити контроль за додержанням порядку направлення на роботу та обліку державних трудових резервів відповідно до Інструкції, затвердженої розпорядженням Ради Міністрів Союзу РСР від 6 серпня 1949 року № 12411-р (Інструкція додається).

Заступник Голови Ради Міністрів УРСР
Л. Корнієць

м. Київ, 17 серпня 1949 р., № 1018-р.

Додаток
до розпорядження Ради Міністрів УРСР
від 17 серпня 1949 року № 1018-р

І Н С Т Р У К Ц І Я

про порядок направлення на роботу та обліку державних трудових резервів

Затверджена розпорядженням Ради Міністрів СРСР від 6 серпня 1949 року № 12411-р.

1. Відповідно до ст. 10 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 2 жовтня 1940 року «Про державні трудові резерви СРСР» всі особи, що закінчили ремісничі, залізничні, гірничопромислові і спеціальні училища, школи фабрично-заводського навчання і гірничопромислові школи, вважаються мобілізованими і зобов'язані працювати 4 роки підряд на державних підприємствах і будівництвах за вказівкою Міністерства трудових резервів. Протягом зазначеного строку ці особи перебувають на персональному обліку державних трудових резервів на підприємствах і будівництвах, куди вони направлені для роботи.

У тих випадках, коли особи, що закінчили зазначені училища і школи, на підставі окремих Указів Президії Верховної Ради СРСР вважаються мобілізованими для роботи на підприємствах і будівництвах протягом іншого строку, вони перебувають на обліку державних трудових резервів протягом відповідного строку.

2. Особи, що закінчили училища і школи, зазначені в п. 1 цієї Інструкції, направляються для роботи на підприємства і будівництва за путівкою, що їй видає міське, обласне, крайове, республіканське управління Міністерства трудових резервів на підставі наказу Міністра трудових резервів. В путівці повинно бути зазначено, на підставі якого Указу Президії Верховної Ради СРСР і на який строк молодий робітник мобілізований для роботи на даному підприємстві (будівництві).

По прибутті молодих робітників, направлених на підприємства і будівництва за путівками місцевого управління Міністерства трудових резервів, керівник підприємства (будівництва) видає наказ про зарахування їх на роботу.

3. Обліковим документом робітника, мобілізованого для роботи на державному підприємстві (будівництві) по закінченні ремісничого, залізничного, гірничопромислового і спеціального училища, школи ФЗН чи гірничопромислової школи, є особова картка за формою, затвердженою Центральним статистичним управлінням при Раді Міністрів СРСР.

Особові картки зазначених робітників складаються адміністрацією підприємств (будівництв) негайно після видання наказу про їх зарахування на роботу і зберігаються в особій картотеці окремо від особових документів інших робітників і службовців підприємств (будівництв).

4. Трудова книжка на кожного робітника, що закінчив ремісничу, залізничну, гірничопромислову чи спеціальне училище, школу ФЗН чи гірничопромислову школу, заповнюється на загальних підставах. В графі 2 розділу «Відомості про роботу» робиться запис: «навчався в (назва училища, школи) з 19... р. по 19... р.»

В графі 3 цього ж розділу робиться запис: «прийнятий в | цех (відділ) по спеціальності 19... р.

Вважається мобілізованим для роботи на підприємстві (будівництві) на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР від на строк з 19... р. (дата видачі путівки) по 19... р.»

5. Молоді робітники, що закінчили ремісничі, залізничні, гірничопромислові і спеціальні училища, школи ФЗН і гірничопромислові школи та направлені для роботи на підприємствах і будівництвах, не можуть бути звільнені з підприємства (будівництва) до закінчення строку, протягом якого вони вважаються мобілізованими, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

6. Переведення мобілізованих робітників в обов'язковому порядку з одного підприємства (будівництва) на інше допускається лише відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 жовтня 1940 р. «Про порядок обов'язкового переведення інженерів, техніків, майстрів, службовців і кваліфікованих робітників з одних підприємств і установ до інших», а також у випадках ліквідації підприємства (цеху) або закінчення будівництва.

Переведення в порядку Указу Президії Верховної Ради СРСР від 19 жовтня 1940 року провадиться з повідомленням Міністерства трудових резервів. В усіх інших випадках переведення для роботи на іншому підприємстві (будівництві) в тій же області, краї, республіці провадиться за погодженням з місцевим управлінням Міністерства трудових резервів, а переведення для роботи на підприємстві (будівництві) в іншій області, краї, республіці — за погодженням з Міністерством трудових резервів.

7. При переведенні молодого робітника для роботи на іншому підприємстві (будівництві) в його трудовій книжці і в особовій картці робиться відмітка з зазначенням номера і дати наказу про переведення. Копія особової картки робітника пересилається рекомендованим пакетом на те підприємство (будівництво), куди переведено робітника. Про прибуття робітника до місця роботи керівник підприємства (будівництва) негайно посилає сповіщення підприємству (будівництву), звідки прибув робітник.

В разі неприбуття переведеного робітника до місця роботи, керівник підприємства (будівництва) зобов'язаний негайно довести про це до відома місцевого управління трудових резервів і, в разі встановлення неповажності причини неприбуття до місця роботи, передати матеріали до суду для притягнення винного до кримінальної відповідальності.

8. По закінченні строку, протягом якого молодий робітник вважається мобілізованим, він знімається з обліку державних трудових резервів наказом керівника підприємства (будівництва) і залишається на роботі в тому ж підприємстві (будівництві) на загальних підставах з іншими працівниками.

В особовій картці робітника, а також в його трудовій книжці робиться відмітка про зняття робітника з обліку державних трудових резервів за такою формою: «Знятий з обліку державних трудових резервів 19... р. на підставі наказу №»

Після зняття робітника з обліку державних трудових резервів його особова картка вилучається з картотеки обліку державних трудових резервів і здається до архіву.

Копія наказу про зняття робітника з обліку державних трудових резервів направляється керівником підприємства (будівництва) місцевому управлінню Міністерства трудових резервів.

9. Підприємства і будівництва, що мають молодих робітників, які перебувають на обліку державних трудових резервів, зобов'язані щомісяця складати звіт про кількість таких робітників за формою, затвердженою Центральним статистичним управлінням при Раді Міністрів СРСР, і подавати його не пізніше третього числа наступного за звітним місяця:

а) органу відповідного міністерства (відомства), у віданні якого перебуває підприємство (будівництво);

б) місцевому управлінню Міністерства трудових резервів;

в) місцевому управлінню ЦСУ СРСР.

10. Місцеві управління Міністерства трудових резервів ведуть облік молодих робітників, що мобілізовані для роботи на підприємствах і будівництвах та перебувають на обліку державних трудових резервів, і подають про них звітність Міністерству трудових резервів за формами, затвердженими зазначеним Міністерством і ЦСУ СРСР.

Місцеві управління Міністерства трудових резервів зобов'язані контролювати на підприємствах і будівництвах провадження обліку державних трудових резервів, а також правильність зняття робітників з цього обліку.

Редактор — А. Каплан
Технічний редактор — М. Ліхнякевич
Коректор — В. Паніч

Сборище постановлений и распоряжений Правительства Украинской
Советской Социалистической Республики

(на украинском языке)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949

БФ 03485. Зам. 969. Друк. арк. $1\frac{1}{2}$. Облік-вид. арк. 0,5. В друкованому арк.
42.000 зн. Здано на виробництво 14/X 1949 р. Підписано до друку 26/X 1949 р.
Формат паперу $60 \times 84\frac{1}{16}$. Тираж 8.300

Книжково-журнальна ф-ка. Укрполіграфвидав при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського, 24.

43406. 22

Належить першочерговій
доставці під розписку

Для адреса

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

108261
132801

ЗБІРНИК ПОСТАНОВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

15 вересня

№ 17

1949 р.

З М І С Т

I. Постанови Ради Міністрів УРСР

64. Про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса за виконання і перевиконання виробничого плану та плану по зниженню собівартості.

65. Про затвердження націнок по складських і транзитних операціях для постачальних організацій міністерств УРСР — легкої промисловості, лісової промисловості, сільського господарства і радгоспів та Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР.

66. Про затвердження Положення про Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР.

II. Розпорядження Ради Міністрів УРСР

67. Про поширення на службовців і некваліфікованих робітників, залучених до сільськогосподарських робіт в 1949 році, чинності п. 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 липня 1949 р. № 1797.

І. ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

64 Про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса за виконання і перевиконання виробничого плану та плану по зниженню собівартості

Відповідно до постанови Ради Міністрів Союзу РСР від 15 серпня 1949 року за № 3467, Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Ввести в дію з 1 серпня 1949 року по всіх трамвайно-тролейбусних господарствах міст УРСР затверджене Радою Міністрів СРСР Положення про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса міст СРСР за виконання і перевиконання виробничого плану та плану по зниженню собівартості, згідно з додатком.

2. Зобов'язати міністра комунального господарства УРСР тов. Селіванова у місячний строк погодити з ВЦРПС розподіл трамвайних і тролейбусних господарств по групах преміювання, залежно від обсягу і складності господарства.

3. Встановити з 1 серпня 1949 року преміювання кондукторів трамвая і тролейбуса міст УРСР у розмірі 2 коп. з кожного карбованця виручки і додатково по 3 коп. з кожного карбованця виручки понад план.

4. Дозволити Міністерству комунального господарства УРСР:

а) відраховувати до фонду преміювання водіїв трамвайних вагонів і тролейбусів та ремонтних робітників 25 процентів від фактично заощадженої суми на всіх видах ремонту при перевиконанні трамваями і тролейбусами планових норм міжремонтних пробігів при умові технічної справності трамвайних вагонів і тролейбусів;

б) видати інструкцію про порядок преміювання водіїв трамвайних вагонів і тролейбусів та ремонтних робітників за перевиконання норм міжремонтних пробігів трамвайних вагонів і тролейбусів.

5. Скасувати раніш чинні системи преміювання керівних, інженерно-технічних працівників, службовців та кондукторів трамвая і тролейбуса міст УРСР, не вказані в Положенні про преміювання, затверджене постановою Ради Міністрів СРСР від 15 серпня 1949 року № 3467.

Голова Ради Міністрів УРСР

Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР

І. Джигомон

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 2 вересня 1949 року № 2483

ПОЛОЖЕННЯ

про преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса міст СРСР за виконання і перевиконання виробничого плану та плану по зниженню собівартості

Затверджено
постановою Ради Міністрів СРСР
від 15 серпня 1949 року № 3467

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Це Положення запроваджується з метою заохочення керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса міст СРСР за виконання і перевиконання плану перевезень, плану по зниженню собівартості і поліпшення обслуговування пасажирів.

2. Керівні, інженерно-технічні працівники і службовці преміюються:

а) працівники управлінь (трестів) за виконання і перевиконання плану трамваєм і тролейбусом у цілому;

б) працівники служб, депо, відділків, дільниць, майстерень за якісними і кількісними показниками, встановленими для даного депо, відділку, дільниці, майстерні і служби.

3. Передбачене цим Положенням преміювання керівних, інженерно-технічних працівників і службовців трамвая і тролейбуса за виконання і перевиконання виробничого плану може провадитися тільки при умові виконання плану по зниженню собівартості.

Преміювання за виконання і перевиконання плану працівників цехів і дільниць, для яких не встановлено окреме завдання по зниженню собівартості, може провадитися лише при умові виконання встановлених для даного цеху (дільниці) відповідних якісних показників (по затратах робочого часу, витраті матеріалів, електроенергії і палива).

ПОКАЗНИКИ ПРЕМІЮВАННЯ

По управліннях

4. Начальники управлінь, директори, керуючі, головні інженери, заступники начальника, начальники відділів і головні бухгалтери управлінь трамвая і тролейбуса преміюються за виконання місячного плану перевезень пасажирів при умові виконання плану пробігу вагонів (тролейбусів) у кілометрах.

По службах руху

5. Начальники служб руху (відділу експлуатації тролейбусної служби), заступники начальника, головні інженери (техкерівники), начальники відділів служби, головні бухгалтери, старші інженери, головні диспетчери, старші диспетчери, диспетчери, начальники відділів збору, старші інспектори, інспектори і старші квиткові контролери відділів збору, контролери збору, служби і депо, начальники відділів руху, їх заступники, начальники станцій, чергові по станції, чергові вузлів служби руху і контрольно-проміжних та контрольних постів преміюються за виконання плану перевезень пасажирів при умові виконання на 85 процентів місячного графіка руху поїздів на маршрутах трамвая і на 88 процентів на маршрутах тролейбуса, обслуговуваних вузлом.

Старші ревізори і ревізори по безпеці руху, ревізори руху трамвая і лінійні контролери тролейбуса за забезпечення протягом зміни (добі) безпеки руху і відсутність аварій з вини трамвая (тролейбуса).

Начальники відділів споруджень і лінійних матеріалів, їх заступники, старші виконроби і виконроби — за виконання місячного плану й оперативного графіка ремонтних робіт по станціях, павільйонах і будках.

По службах рухомого складу

6. Начальники служб, їх заступники, головні інженери (техкерівники), начальники основних відділів, головні бухгалтери служб трамвая преміюються за виконання місячного плану перевезень пасажирів при умові виконання плану ремонту вагонів.

Начальники служб, їх заступники, техкерівники і начальники основних відділів служби рухомого складу тролейбусів, старші інженери, інженери інспекторських відділів трамвая і відділів приймання тролейбусів — за виконання плану випуску на лінію вагонів (тролейбусів) при умові виконання плану ремонту.

По пасажирських депо і парках

7. Начальники (директори), їх заступники, головні інженери (техкерівники), начальники відділів, головні (старші) бухгалтери преміюються за виконання плану перевезень пасажирів при умові виконання плану ремонту вагонів (тролейбусів).

Начальники, їх заступники і майстри вагонних відділків та цехів профілакторіїв, начальники і майстри поточного ремонту вагонів — за виконання місячного плану випуску вагонів (тролейбусів) на лінію.

Начальники і майстри відділів технічного контролю вагонних відділків, цехів планово-запобіжного ремонту та цехів профілакторіїв — за виконання добового плану випуску вагонів (тролейбусів) на лінію при умові відсутності повертань поїздів (тролейбусів) з лінії і простоїв через технічну несправність з вини відділу технічного контролю.

Начальники і майстри планово-запобіжного і капітального ремонту вагонів (тролейбусів) — за виконання плану ремонту вагонів (тролейбусів).

Начальники і майстри балонних цехів — за виконання плану випуску на лінію тролейбусів.

Начальники, майстри, майстри відділів технічного контролю цехів для виготовлення і ремонту деталей та агрегатів — за виконання плану випуску товарної продукції за встановленою номенклатурою та якістю.

Головні механіки депо, парків (пасажирських і вантажних), майстри відділів головного механіка — за виконання плану ремонту устаткування і будівництва при умові відсутності простою устаткування з вини цеху (відділу) головного механіка.

Начальники трамвайних (тролейбусних) маршрутів — за виконання плану перевезень пасажирів при умові виконання місячного графіка руху на обслуговуваних маршрутах по трамваю на 85 процентів і троллейбусу на 88 процентів.

Наставники водіїв — за виконання місячного графіка руху прикріпленими до них водіями: для трамваїв — на 85 процентів і для троллейбусів — на 88 процентів.

Інструктори кондукторів преміюються — за виконання плану перевезень пасажирів на обслуговуваних маршрутах.

Диспетчери і помічники диспетчерів по випуску вагонів (тролейбусів) — за виконання плану випуску вагонів (тролейбусів).

По вантажних депо (парках)

8. Начальники (директори) депо (парку), їх заступники, начальники основних відділів, головні (старші) бухгалтери, начальники маршрутів, станцій, лінійні контролери (ревізори) — за виконання плану перевезень вантажів при умові виконання плану ремонту вагонів.

Начальники і майстри цехів (вагонних відділків), начальники і майстри відділу технічного контролю преміюються за показниками, встановленими для аналогічних посад у пасажирських депо.

По аварійно-відбудовних службах

9. Начальники служб (цехів), їх заступники преміюються за додержання середньої норми часу на ліквідацію простоїв поїздів і аварій на лінії. Майстри лінійних пунктів преміюються за додержання середньої норми часу на ліквідацію простоїв поїздів (тролейбусів) на лінії при умові відсутності необґрунтованих повертань поїздів (тролейбусів) у депо (парк).

Майстри по підйманню вагонів на лінії — за додержання встановлених норм затрати часу на ліквідацію аварій.

По службах колії

10. Начальники служб, їх заступники, головні інженери (техкерівники), начальники основних відділів, старші інженери та інженери інспекторського нагляду за станом колії, головні (старші) бухгалтери, начальники і техкерівники дистанцій, начальники виробничо-технічних відділів дистанцій, головні (старші) бухгалтери дистанцій, старші дорожні і дорожні майстри по ремонту колій преміюються за виконання місячного плану капітального і планово-запобіжного ремонту.

Дорожні майстри мостових робіт — за виконання плану мостових робіт.

Старші дорожні та дорожні майстри діляниць і робочих відділків дистанцій — за справне тримання колій при відсутності аварій з їх вини.

Начальники, їх заступники, старші майстри і майстри майстерень (цехів) — за виконання плану виробництва за номенклатурою та якістю.

По службах енергогосподарства (трестах енергопостачання)

11. Керуючі (начальники), головні інженери (техкерівники), начальники основних відділів і головні (старші) бухгалтери служби (тресту), начальники, головні інженери, старші інженери (інженери), начальники основних відділів, головні (старші) бухгалтери, начальники районів — служб підстанцій, по ремонту агрегатів, контактної мережі, кабельної мережі, центральної блокування і зв'язку, начальники тягових підстанцій, начальники, їх заступники і майстри цехів преміюються за виконання місячного плану перероблення електроенергії при умові додержання питомої витрати електроенергії на один вагону (машину) - кілометр, справного тримання устаткування, мереж і механізмів та виконання плану ремонту.

Начальники, головні інженери (техкерівники), старші інженери, електродиспетчери і лінійні майстри диспетчерської електровідбудовної служби — за своєчасну ліквідацію простоїв у русі на лінії.

Начальники, головні інженери, начальники цехів і майстри електромеханічної виробничої служби — за виконання плану випуску продукції за заданою номенклатурою та якістю.

Начальники, старші інженери і майстри відділів капітального ремонту — за виконання плану ремонту при умові відсутності перерви в енергопостачанні ліній.

П р и м і т к а. При зниженні норм питомої витрати електроенергії план перероблення електроенергії для обчислення премії відповідно коректується, тобто зменшується пропорціонально зниженню норм.

По автобазам і базах механізації

12. Начальники, техкерівники, начальники виробництва, начальники експлуатації, начальники автоколос, начальники цехів, механіки, майстри, диспетчери — за виконання плану робіт.

По службах матеріально-технічного постачання

13. Начальники служб, їх заступники, начальники відділів, інженери, головні (старші) бухгалтери, начальники центральних складів і їх заступники — за виконання плану реалізації і самозаготівель.

Начальники виробничих підприємств, їх заступники, начальники цехів і майстри — за виконання плану випуску продукції за заданою номенклатурою та якістю.

По будівельних службах (будівельні організації, що входять до складу Управління трамвая — тролейбуса)

14. Керуючі (начальники), заступники, головні інженери, начальники основних відділів і головні (старші) бухгалтери служб (будорганізацій), начальники і головні інженери будівельних контор, начальники основних відділів і головні бухгалтери будівельних контор, начальники будівельних ділянок, старші виконробі, виконробі, майстри, десятники — за виконання плану будівельних робіт при умові введення пускових об'єктів в експлуатацію у встановлений строк.

Директори, техкерівники, начальники основних відділів, начальники і майстри цехів, головні (старші) бухгалтери підсобних підприємств і майстерень — за виконання плану випуску продукції за встановленою номенклатурою та якістю.

По вагоноремонтних майстернях при депо

15. Директори (начальники), головні інженери (техкерівники), начальники: виробництва, технічного відділу, технічного контролю; майстри цехів і технічного контролю, нормувальники — преміюються за виконання місячного плану випуску вагонів з ремонту і запасних частин за заданою номенклатурою.

КОЛО ТИХ, ЩО ПРЕМІЮЮТЬСЯ, І РОЗМІРИ ПРЕМІЙ

16. За виконання і перевиконання місячного плану преміюються:

1	Розмір премій в процентах до посадового окладу					
	I група трам- ваїв і тролей- бусів Москви і Ленінграда		II група трамваїв і тролей- бусів		III група трамваїв і тролей- бусів	
	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану
1	2	3	4	5	6	7
а) Начальник (директор, керуючий), його заступники і головний інженер управління; начальники і головні інженери служб руху, рухомого складу і колії, начальник (керуючий) і головний інженер служби (тресту) енергопостачання; начальники аварійно-відбудовної служби і матеріально-технічного постачання; начальники і головні інженери пасажирських і вантажних депо	До 56	До 5	До 37	До 4	До 30	До 3
б) Начальники (керуючі), їх заступники і головні інженери будівельних служб (організацій); заступники начальників служб і депо (парків); начальники і техкерівники автобаз і баз механізації; начальники основних відділів і головні (старші) бухгалтери управління, служби руху, рухомого складу, колії, енергопостачання (тресту енергопостачання), матеріально-технічного постачання, будівельної служби (будорганізацій, крім будівельних контор) і депо (парків); головні диспетчери, старші диспетчери, начальники відділів руху, старші ревізори і ревізори по безпеці руху і заступники						

	Розмір премій в процентах до посадового окладу					
	I група трам- ваїв і тролей- бусів Москви і Ленінграда		II група трамваїв і тролей- бусів		III група трамваїв і тролей- бусів	
	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану	За виконання плану	За кожний процент пере- викон. плану
1	2	3	4	5	6	7
начальників відділків служби руху; начальники цехів депо (парків), майстри вагонних відділків і цехів депо (парків); начальники БТК, майстри БТК, головні механіки, майстри відділу головного механіка, начальники маршрутів депо (парку); начальники і техкерівники дистанцій; начальники вагонних відділків; начальники виробничо-технічних відділів дистанцій, старші дорожні і дорожні майстри; начальники і головні інженери служби підстанцій, по ремонту агрегатів, контактної мережі, кабеліної мережі, центральної блокування і зв'язку; начальники і головні інженери диспетчерської електровідбудовної служби, електромеханічної виробничої служби; начальники районів служби (тресту) енергопостачання і начальники тягових підстанцій; начальник центрального складу, начальники і головні (старші) інженери будівельних контор, директори (завідуючі, начальники) і техкерівники виробничих та підсобних підприємств (майстерень)	До 45	До 4	До 30	До 3	До 22	До 2
в) Інші працівники, передбачені цим Положенням	До 37	До 3	До 22	До 2	До 15	До 1,5

17. Розподіл трамвайних і тролейбусних господарств по групах преміювання провадиться міністром комунального господарства за погодженням з ВЦРПС залежно від обсягу і складності господарства.

18. Контролерам збору, крім премій, передбачених у пункті 16 цього Положення, виплачується премія за виявлення безквиткових пасажирів і порушників правил користування трамваєм і тролейбусом у розмірі до 5 процентів від суми стягнених штрафів.

19. Всі інші, не перелічені в цьому Положенні, інженерно-технічні працівники і службовці, що активно сприяли виконанню і перевиконанню плану, преміюються за розсудом начальників управлінь трамвая (тролейбуса).

На преміювання цієї групи працівників витрачається до 25 процентів від усієї суми премії, нарахованої інженерно-технічним працівникам і службовцям за цим Положенням.

ПОРЯДОК НАРАХУВАННЯ І ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРЕМІЙ

20. Преміювання допускається тільки при наявності затвердженого плану та обліку показників преміювання.

21. Виплата премій керівникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям провадиться за рахунок фонду заробітної плати підприємств і нараховується на собівартість перевезень.

22. Нарахування премій керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям за виконання і перевиконання виробничих планів і планів по собівартості провадиться тільки на підставі бухгалтерської звітності.

23. Загальна сума премії, нарахованої за місяць одному працівникові по всіх чинних Положеннях про преміювання, крім премії по соціалістичному змагання, не повинна перевищувати 110 процентів місячного окладу працівника, що його преміюють.

24. Премія начальникам управлінь (трестів), їх заступникам, головним інженерам, начальникам планових відділів і головним бухгалтерам затверджується виконкомом міської Ради депутатів трудящих.

Всім іншим працівникам управлінь (трестів) трамвая і тролейбуса премія затверджується начальниками управлінь (трестів).

25. Премія керівникам служб, трестів, депо, парків та інших підприємств, їх заступникам, головним інженерам, начальникам планових відділів і головним бухгалтерам затверджується начальниками управлінь (трестів) трамвая і тролейбуса.

Премія всім іншим працівникам затверджується керівником підприємства (служби, господарства).

26. Начальники управлінь (трестів) трамвая і тролейбуса, керівники служб трестів, парків та інших підприємств мають право позбавляти премій частково або повністю працівників за окремі виробничі упущення в роботі (недодержання графіка руху, повертання поїздів з лінії через несправність, погіршення якості, перевитрата фондів зарплати, матеріалів, палива, електроенергії та інш.).

27. З введенням у дію цього Положення зберігають силу:

а) Положення про преміювання працівників підприємств за заощадження електричної і теплової енергії, затверджене постановою Державного Комітету оборони від 31 травня 1945 року № 8914;

б) Положення про преміювання робітників і інженерно-технічних працівників за ощадливе витрачання палива і теплоелектроенергії, затверджене постановою Раднаркому СРСР від 1 жовтня 1942 р. № 1609, в частині щодо преміювання за заощадження палива, із змінами, внесеними постановою Ради Міністрів СРСР від 21 травня 1947 року № 1629.

Виплата премій інженерно-технічним працівникам, передбачених Положеннями, зазначеними в цьому пункті, повинна провадитись із зменшенням на 25 процентів відповідно до розпорядження Ради Міністрів СРСР від 9 жовтня 1948 р. № 14861.

28. Керівним, інженерно-технічним працівникам і службовцям трамвая і тролейбуса виплата премій провадиться тільки за одним з Положень про преміювання, що затверджені Урядом і зберегли силу.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР

І. Дашгомон

65 Про затвердження націнок по складських і транзитних операціях для постачальних організацій міністерств УРСР—легкої промисловості, лісової промисловості, сільського господарства і радгоспів та Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Встановити з 1 липня 1949 року крайні націнки за послуги щодо реалізації фондів і щодо децентралізованих заготівель по операціях Головпостачів союзно-республіканських міністерств УРСР — легкої промисловості, лісової промисловості, сільського господарства і радгоспів та їх постачальних організацій в таких розмірах:

а) по транзитних операціях 0,6 процента до транзитного обороту в гуртових цінах промисловості;

б) по складських операціях (в процентах до складського обороту в гуртових цінах промисловості):

1. для «Головлегпостачу» Міністерства легкої промисловості УРСР	5 процентів
2. для Центральної бази республіканської контори «Укрсільгоспостачу» Міністерства сільського господарства УРСР	6 процентів
3. для Центральної бази республіканської контори «Укрзооветпостачу» Міністерства сільського господарства УРСР	4,5 процента
4. для «Головліспапертехпостачу» Міністерства лісової промисловості УРСР	7 процентів
5. для «Укррадгоспостачу» Міністерства радгоспів УРСР	13 процентів

2. Як виняток, встановити для «Укрсільелектропостачу» Міністерства сільського господарства УРСР на 1949 рік складську націнку в розмірі 10 процентів і зобов'язати Міністерство сільського господарства УРСР (тов. Мацкевича) до 15 листопада ц. р. подати Раді Міністрів УРСР пропозиції про скорочення витрат обігу по постачальних операціях на 1950 рік.

3. На часткову зміну пункту 2 постанови Ради Міністрів УРСР від 11 червня 1949 року № 1456 «Про затвердження націнок по складських і транзитних операціях для постачальних і збутових організацій республіканського підпорядкування УРСР», — встановити з 1 липня 1949 року для Управління по транспортному освоєнню малих річок при Раді Міністрів УРСР націнку по складських операціях в розмірі 9 процентів до обороту в гуртових цінах промисловості.

4. Зобов'язати міністрів УРСР — легкої промисловості, лісової промисловості, сільського господарства і радгоспів, виходячи з встановлених цією постановою розмірів націнок, у декадний строк затвердити для підвідомчих їм постачальних організацій:

а) план заготівлі і реалізації матеріалів постачання в розрізі окремих контор постачання, з виділенням складського обороту;

б) ліміти витрат по збуту і кошториси адміністративно-управлінських витрат, з виділенням вартості утримування апарату головних управлінь постачання;

в) диференціювати загальний процент встановленої цією постановою крайньої націнки по складських і транзитних операціях між підвідомчими їм ланками постачання.

5. Дозволити міністрові сільського господарства УРСР — по гуртово-роздрібних операціях обласних і міжрайонних баз та складів мінеральних добрив «Укрсільгоспостачу» встановити диференційовані торгові накидки в межах до 15 процентів до обороту в цінах промисловості.

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

66 Про затвердження Положення про Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР

Рада Міністрів Української РСР постановляє:

1. Затвердити Положення про Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР (додається).
2. Вважати таким, що втратило силу, Положення про Народний комісаріат місцевої паливної промисловості УРСР, затверджене постановою Раднаркому УРСР від 28 березня 1941 року № 533. (З. П. УРСР 1941 р. № 7, ст. 65).

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Джигомон

м. Київ, 15 вересня 1949 р., № 2642.

Додаток
до постанови Ради Міністрів УРСР
від 15 вересня 1949 р., № 2642

П О Л О Ж Е Н Н Я

про Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР

Затверджено
постановою Ради Міністрів УРСР
від 15 вересня 1949 року № 2642

1. Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР, відповідно до ст. 49 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки є республіканським міністерством.

2. Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР, відповідно до ст. 52 Конституції (Основного Закону) Української Радянської Соціалістичної Республіки, керує підприємствами й організаціями по видобутку кам'яного і бурого вугілля, торфу, гірничо-паливного машинобудування, а також підсобними для місцевої паливної промисловості республіки підприємствами й організаціями.

3. Основним завданням, за здійснення якого Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР несе відповідальність, є всебічний розвиток видобутку місцевих видів палива, забезпечення паливом республіканської промисловості УРСР, організацій та установ республіканського і місцевого підпорядкування, поліпшення якості палива, що його добувають, та зниження його собівартості.

4. Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР очолює міністр.

Міністр місцевої паливної промисловості УРСР, відповідно до ст. 46 Конституції (Основного Закону) Української РСР, керує всією діяльністю Міністерства і підлеглих йому підприємств та організацій.

5. Міністр місцевої паливної промисловості УРСР, відповідно до ст. 50 Конституції (Основного Закону) Української РСР, видає в межах своєї компетенції накази та інструкції на основі і на виконання чинних законів, указів Президії Верховної Ради СРСР і Президії Верховної Ради УРСР, а також постанов і розпоряджень Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР та перевіряє їх виконання.

Міністр місцевої паливної промисловості УРСР призначає і звільняє керівних працівників управлінь і відділів Міністерства, а також підлеглих йому підприємств і організацій; у встановленому законом порядку затверджує положення про управління і відділи Міністерства, а також статuti і положення про трести, контори, підприємства й організації, що входять до системи Міністерства; припиняє і скасовує накази та інструкції керівників трестів, контор, підприємств і організацій системи місцевої паливної промисловості УРСР, що суперечать діючому законодавству, наказам і розпорядженням Міністерства.

6. У Міністерстві місцевої паливної промисловості УРСР утворюється колегія в складі міністра (голова колегії), його заступників і керівних працівників Міністерства.

Склад колегії затверджується Радою Міністрів УРСР на подання міністра місцевої паливної промисловості УРСР.

Колегія на своїх засіданнях, що проводяться регулярно, розглядає питання практичного керівництва, перевірки виконання, добору кадрів, найважливіші накази та інструкції Міністерства, заслушує звіти керівних працівників головних управлінь і відділів Міністерства та підлеглих йому підприємств і організацій.

Рішення колегії проводяться в життя наказами міністра.

В разі розходжень між міністром і колегією, міністр проводить у життя своє рішення, доводячи до відома Ради Міністрів УРСР про виниклі розходження; члени колегії, в свою чергу, можуть апелювати до Ради Міністрів УРСР.

7. Міністерство місцевої паливної промисловості УРСР:

а) складає виробничі плани (перспективні, річні, квартальні), плани капітального будівництва, впровадження передової техніки, комплексної механізації й автоматизації виробничих процесів, збуту, залізничних і водних перевезень; подає плани у встановленому порядку на затвердження Ради Міністрів УРСР і здійснює заходи по виконанню затверджених урядом планів;

б) здійснює заходи щодо підвищення продуктивності праці, підвищення якості продукції, зниження собівартості продукції, вартості будівництва, проектно-кошторисних і розвідувальних робіт та щодо забезпечення рентабельності підприємств;

в) розглядає технічні проекти новобудованих підприємств і затверджує в установленому порядку проекти і кошториси капітального будівництва;

г) здійснює виробничо-технічне керівництво підприємствами Міністерства, впроваджує нову передову техніку, винаходи і технічні вдосконалення, механізацію, автоматизацію виробничих процесів, ефективне використання засобів виробництва, опрацьовує стандарти і технічні умови на продукцію, опрацьовує і подає на затвердження Ради Міністрів СРСР і Ради Міністрів УРСР відпускні ціни на продукцію;

д) опрацьовує, затверджує в установленому порядку, а також впроваджує і контролює виконання підприємствами норм витрачання матеріалів і електроенергії;

е) здійснює добір керівних, інженерно-технічних і наукових кадрів; проводить заходи щодо комплектування постійними кадрами підприємств і будівництв Міністерства; опрацьовує положення про оплату праці робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підприємств, подає їх у встановленому порядку на затвердження і контролює їх застосування; проводить технічне нормування, організує обмін виробничим досвідом; здійснює контроль за виконанням трудового законодавства і правил техніки безпеки; керує укладанням колективних договорів і контролює їх виконання;

є) керує соціалістичним змаганням, спрямованим на розвинування творчої ініціативи робітників і інженерно-технічних працівників, на дальше підвищення продуктивності праці, дострокове виконання виробничих планів, поліпшення якості продукції, підвищення рентабельності підприємств і одержання надпланових нагромаджень;

ж) здійснює контроль за правильністю ведення робіт по експлуатації паливних родовищ і будівництву нових підприємств;

з) керує підпорядкованими Міністерству науково-дослідними інститутами та учбовими закладами, керує роботою по підготовці господарських і технічних кадрів, а також працівників масових професій;

и) організує і керує матеріально-технічним постачанням підприємств, організацій і будівництв Міністерства, зокрема організує лісозаготівлі і лісорозробки;

і) керує в організаційно-технічному відношенні діяльністю обласних паливних трестів;

ї) виявляє потребу республіканської промисловості УРСР, установ і організацій обласного (місцевого) підпорядкування у паливі і визначає джерела покриття цієї потреби;

й) організує підприємства та організації в системі Міністерства в установленому порядку; фінансує в установленому порядку підпорядковані Міністерству підприємства та організації і керує їх фінансовою діяльністю;

к) організує, керує і контролює постановку бухгалтерського обліку і звітності, затверджує звіти і баланси головних управлінь, трестів, контор і організацій, безпосередньо підпорядкованих Міністерству; складає періодичні і річні зведені бухгалтерські звіти по всіх видах виробничої та господарської діяльності Міністерства; здійснює фінансовий контроль і проводить документальні ревізії в організаціях і підприємствах Міністерства;

л) здійснює заходи по охороні державної соціалістичної власності на підприємствах, в установах і організаціях Міністерства;

м) опрацьовує структуру договірних зв'язків у системі Міністерства і здійснює контроль за виконанням господарських договорів;

8. Структура Міністерства місцевої паливної промисловості УРСР встановлюється Радою Міністрів УРСР.

9. З метою найкращого використання передового досвіду керівних, господарських та інженерно-технічних працівників, а також робітників-стахановців, Міністерство і підпорядковані йому трести та організації збирають періодично активи для обговорення найважливіших рішень партії та уряду і поліпшення виробничо-господарської діяльності.

В. о. Керуючого справами Ради Міністрів УРСР
І. Дашгомоп

132800

II. РОЗПОРЯДЖЕННЯ РАДИ МІНІСТРІВ УРСР

- 67** Про поширення на службовців і некваліфікованих робітників, залучених до сільськогосподарських робіт в 1949 році, чинності пункту 3 постанови Ради Міністрів УРСР від 6 липня 1949 р. № 1797.

Відповідно до розпорядження Ради Міністрів Союзу РСР від 15 серпня 1949 року № 12956-р., поширити на службовців і некваліфікованих робітників, залучених до сільськогосподарських робіт в 1949 році, чинність пункту 3 постанови Ради Міністрів Української РСР від 6 липня 1949 року № 1797 «Про заходи допомоги колгоспам і радгоспам робочою силою для проведення уборки врожаю в 1949 році» (З. П. УРСР 1949 р. № 13, ст. 46).

Голова Ради Міністрів УРСР
Д. Коротченко

м. Київ, 2 вересня 1949 р., № 1082-р.

ПОПРАВКА

В № 13 Збірника постанов і розпоряджень Уряду УРСР за 1949 рік, на сторінці 11, в 9 графі, замість «справки» треба читати «справи».

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА
УКРАЇНИ
КИЇВ

48 чаб-2.

Належить першочерговій
доставці під розписку

Подлежит первоочередной
доставке под расписку

Для адреса

Редактор А. Каплан

Технічний редактор К. Лапченко

Коректор М. Видиш

Збірник постановлений і розпоряджень Правительства Української
Советської Соціалістическої Республіки
(На українському мові)

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР. Київ, 1949

БФ 03890. Зам. 1098. Друк. арк. 1. Облік-вид. арк. 1,31. В друкованому арк.
42.000 зн. Здано на виробництво 16/XI 1949 р. Підписано до друку 3/XII 1949 р.
Формат паперу 60×84¹/₁₆. Тираж 8.300

Книжково-журнальна фабрика Укрполіграфвидаву при Раді Міністрів УРСР.
м. Київ, Воровського, 24.

